

الْعَيْشِ مَحْبُوبِ

وَفِيهَا مَا تَشْتَهَى النَّفْسُ

الْمُنْبَغِيَّةُ الْوَسْبَاءُ
وَالْعَيْشُ وَالشَّقَا وَالْمَسِيئَاتُ
وَأَمَّا الْهَلَا

این مجموعه به همان نحو که برحسب اذن
حضرت من طاف حوله الاسماء و به همت
جناب فرج الله زکی الکردی در سال ۷۶
بدیع گرد آوری شده، تجدید می گردد.
در نسخه حاضر مواردی که گمان تفاوت
در کتابت و استنساخ می رفت باخط
جناب زین المقربین انطباق داده شد و
هدایات معهد اعلی نیز منظور گردید. نشانه
گذاری ادعیه فارسی طبق رسم الخط
مرسوم در حد ضرورت بعمل آمد و الواح
و مناجاتهای عربی نیز اعرابگذاری گردید
و فهرستی جامع به مجموعه افزوده شد.

فہرست

از عین حضرت محبوب

قسمت اول : ادعیہ و الواح عمومی

صفحہ	عنوان
۱	۱- دعاء یدعوہ محیی الانام فی الایام ...
۴۰	۲- اصل کل الخیر
	۳- الواح حضرت من ارادہ اللہ با مطلع:
۱۰۰	یا غصنی الاعظم قد حضر لدى المظلوم ...
۱۰۱	یا غصن اعظم لعمر اللہ نوازک کڈرتنی ...
۱۰۲	حمدا لمن تشرف ارض الباء بقدوم ...

صفحه	عنوان
۱۰۴	یا الهی هذا غصن انشعب من دوحه... ۴- کلمات عالیات با مطلع:
۲۰۵	سبحانک اللهم یا الهی کیف يتحرک القلم ...
۲۰۹	پاک و مقدسی تو ای پروردگار من ...
۲۱۱	و انت الذى اوقدت سرج المحبة ...
۲۱۲	و تویی ای پروردگار من که روشن فرمودی ...
۲۱۴	کیف اذکر یا الهی بدایع صنعک ...
۲۱۷	چگونه ذکر نمایم ای محبوب من و ...
۲۲۲	سبحانک اللهم یا الهی بعد ما اصعدته ...
۲۲۴	پاک و منزهی تو ای مقصود من بعد از آنکه ...
۲۲۷	و انت الذى اغرست شجرة طيبة ...

عنوان صفحه

و تو ای پروردگار من غرس فرمودی شجره... ۲۲۹

و انت الذی نزلت حکم القدرة من جبروت ... ۲۳۲

و تو ای مالک من و رجای من از ملکوت ... ۲۳۴

و عزتک یا الهی لا اشکو الیک فیما ورد ... ۲۳۸

قسم به عزت و بزرگواری تو ای مولای من ... ۲۴۲

و آنک انت یا الهی و محبوبی و رجایی ... ۲۴۸

و بدرستی که تو ای محبوب من مشاهده ... ۲۵۵

۵- الواح خطبه زواج با مطلع:

شهد الله أنه لا اله الا هو له العظمة و ... ۲۶۹

کتاب انزله مالک الاسماء و فاطر السماء ... ۲۷۳

شجره عما در حرکت است و سدره و فادر ... ۲۸۰

عنوان صفحه

۶- الواح در شوون مختلفه با مطلع:

- ۲۸۱ قلم اعلی اهل بها را به فیوضات رحمانیه ...
- ۲۸۵ ای مهربان دوستی از دوستان یادت نمود ...
- ۲۹۰ ای بندگان سزاوار آنکه در این بهار ...
- ۲۹۵ ای دوستان دریای جود در امواج ...
- ۲۹۷ بگو ای اهل امکان طلعت رحمن می فرماید...
- ۳۵۹ ای بگم اصحاب نار باش و اهل ریا مباش ...
- ۳۶۳ نخستین گفتار کردگار اینست ...
- ۳۷۱ قد حضر لدی المظلوم کتاب احد من ...
- ۳۸۹ ای احزاب مختلفه به اتحاد توجه نمائید ...
- ۳۹۱ علّت آفرینش ممکنات حب بوده ...

عنوان صفحه
۷- کتاب عهدی ۳۹۲

۸- کلمات مبارکه مکنونه ۴۰۲

قسمت دوم: الواح و ادعیه مخصوصه

عنوان صفحه

۱- صلوة كبير، وسطی و صغير ۶۳

۲- دعای وقت خواب با مطلع:

الهی الھی کیف اختار النوم ... ۸۰

یا الھی و سیدی و مقصودی اراد عبدک ... ۸۱

۳- دعا در وقت بیدار شدن از خواب با مطلع:

الهی و سیدی انا عبدک و ابن عبدک ... ۸۲

لک الحمد یا الھی بما ایقظتني ... ۸۴

صفحه	عنوان
	۴- دعا در وقت صبح با مطلع:
۸۶	یا الهی اصبحت فی جوارک و الذی ..
	۵- دعای خروج از بیت با مطلع:
۸۷	اصبحت یا الهی بفضلك ...
۸۸	۶- زیارتنامه
۹۳	۷- لوح مبارک در خصوص زیارت بیت جمال قدم
۱۲۵	۸- دعای مخصوص ایام الهاء
	۹- دعای مخصوص ایام صیام با مطلع:
۱۰۶	یا اله الرحمن و المقتدر علی الامکان ...
۱۱۰	یا الهی هذه ایام فیها فرضت الصیام علی ...
۱۱۶	اللهم انی اسألك بالآیه الكبرى و ...

عنوان صفحه

١٠- لوح مبارك مخصوص عيد نوروز با مطلع :

١٢٨ لك الحمد يا الهى بما جعلت هذا اليوم ...

١٣٢ لك الحمد يا الهى بما جعلت النوروز ...

١١- لوح مبارك عيد رضوان با مطلع :

١٣٥ هذه روضة الفردوس ارتفعت (لوح ناقوس)

١٤٤ قد طلع جمال القدس عن خلف ...

١٥١ يا قلم الابهى بشر الملاء الاعلى ..

١٥٨ ١٢- لوح مبارك احتراق

١٨١ ١٣- لوح مبارك احمد

١٤- دعای شفاء با مطلع :

١٦٨ الهى الهى اسألك ببحر شفائك ...

صفحه	عنوان
۱۶۹	فسبحانک اللهم یا الهی اسألك باسمک ...
۱۷۱	بک یا علیّ بک یا وفیّ ... انت الکافی و ...
۱۸۷	انت الذی یا الهی باسمائک بیرو کلّ علیل ...
۱۸۹	فسبحانک اللهم یا الهی اسألك باسمک ...
۴۵	۱۵- دعای شکر
	۱۶- دعای قضاء دیون و حاجت و رفع احزان با مطلع:
۱۹۱	قل الهی الهی فرج همّی .
	۱۷- دعای حفظ و حرز با مطلع:
۱۹۳	فسبحانک اللهم یا الهی و ...
	۱۸- دعای حفظ از بلا یا و امراض مسری با مطلع:
۱۹۶	سبحانک اللهم لاشهدنک ...

صفحه	عنوان
۲۹۹	۳- شهادت می‌دهم به وحدانیت تو و ...
۳۰۱	۴- تویی آن سلطانی که به یک کلمات ...
۳۰۲	۵- شهادت می‌دهم که تو به وصف ممکنات ...
۳۰۵	۶- به چه لسان تو را شکر نمایم غافل بودم ...
۳۰۷	۷- تویی آن سلطانی که سلاطین عالم نزد ...
۳۰۸	۸- جانها از تو و اقتدارها در قبضه قدرت تو ...
۳۱۱	۹- هر آگاهی بر یکتائیت گواهی داده ...
۳۱۱	۱۰- پروردگارا تویی پادشاهی که امرت را ...
۳۱۲	۱۱- از توام و به تو آمدم قلبم را به نور ...
۳۱۴	۱۲- شهادت می‌دهد عبد تو به وحدانیت تو و ...
۳۱۵	۱۳- تو را ذکر می‌نمایم و به حبل عنایتت ...

عنوان صفحه

- ۱۴- شهادت می‌دهم به وحدانیت و فردانیت ... ۳۱۶
- ۱۵- وجهم به انوار وجهت متوجه و قابم ... ۳۱۸
- ۱۶- جودت وجود را هستی بخشید و ... ۳۲۰
- ۱۷- از تو می‌طلبم تایید فرمایی و توفیق ... ۳۲۱
- ۱۸- به یک کلمه از کلمات علیا ارض و سما ... ۳۲۲
- ۱۹- همه عباد تواند و از کلمه تو از عدم ... ۳۲۴
- ۲۰- فقیری از فقرا قصد بحر عطا نموده ... ۳۲۷
- ۲۱- حمد و ثنا سزاوار تو است چه که ... ۳۲۸
- ۲۲- تو آگاهی و دانائی این عباد لثالی ... ۳۲۹
- ۲۳- سؤال می‌کنم از دریای بخشش تو ... ۳۳۰
- ۲۴- گواهی می‌دهم به وحدانیت و فردانیت تو ... ۳۳۱

صفحه	عنوان
۳۳۲	۲۵- این عد را از شرّ نفس و هوی حفظ ...
۳۳۵	۲۶- به تو آمده‌ام و از تو می‌طلبم آنچه ...
۳۳۶	۲۷- حمد و ثنا و شکر و بها تو را سزااست ...
۳۳۹	۲۸- تویی آن علیمی که هیچ امری از تو ...
۳۴۰	۲۹- سراج امرت را به دهن حکمت برافروختی ..
۳۴۱	۳۰- الهی الهی اولیای خود را حفظ فرما ...
۳۴۳	۳۱- قدرتت را قدرت عباد منع نمود و ...
۳۴۴	۳۲- شهادت می‌دهد جان و روان و لسان ...
۳۴۵	۳۳- به تو توجّه نموده‌ام و به حبل عنایتت ...
۳۴۷	۳۴- اینست بصر من امام وجه تو و از تو ...
۳۴۹	۳۵- ای خدای من و مالک من و دوست من ...

صفحه	عنوان
۳۵۲	۳۶- این نهالی است تو غرس نمودی ...
۳۵۲	۳۷- آیا از برای عالم سمع و بصر عطا ...
۳۵۵	۳۸- یا محبوبی و مقصودی و غایه آمالی ...
۳۵۶	۳۹- این مشت خاک را از اهتراز کلمه ...
۳۶۱	۴۰- ای پروردگار من و یکتا خداوند ...

قسمت چهارم : مناجاتهای عربی

صفحه	عنوان
۴۸	۱- الهی الهی لا تبعد عنی لان الشّدائد ...
۵۰	۲- احبّ بكلّ لسان ادعوك و بكلّ بیان ...
۵۳	۳- قلبا طاهرا فاخلق فیّ یا الهی ...
۵۴	۴- یا من وجهك كعبة المشتاقين و ...

صفحة	عنوان
٥٥	٥- يا من بلاؤك دواء صدور المخلصين ...
٥٧	٦- يا من قربك رجائي ووصلك املی و...
٥٨	٧- يا من وجهك كعبتي وجمالک حرمی و...
٥٩	٨- لك الحمد بما نجيتني من بئر الضلالة و...
٦١	٩- يا من بلائک دواء المقرئين و...

دعاء يدعو به محمى الأنام فى الأيام

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ الْأَمْنَعِ الْأَقْدَسِ ﴾

﴿ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى ﴾

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إلهي تَسْمَعُ حَسِنِي
كَحَسِنِ الشَّكْلِ وَ طَرْفِي إِلَى الْأُفُقِ الْأَعْلَى
تَرَى وَ لَا تُرَى * إِلَى مَتَى يَا إلهي تَرَكْتَنِي
بَيْنَ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِنِعْمَتِكَ وَ
جَاحَدُوا بِآيَاتِكَ وَ أَنْكَرُوا حَقَّكَ وَ

اعْتَرَضُوا عَلَيْكَ وَاعْرَضُوا عَنْكَ *
 خَلَّصْنِي يَا إِلَهِي بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ ثُمَّ
 أَظْهَرُ مَا وَعَدْتَنِي بِهِ قَبْلَ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ * فَوَعِزَّتِكَ كُلَّمَا دَعَوْتُ عِبَادَكَ
 زَادَتْ شَقْوَتَهُمْ وَكُلَّمَا تَلَوْتُ عَلَيْهِمْ
 آيَاتِكَ الْكُبْرَى اعْتَرَضُوا وَقَالُوا افْتَرَيْتَ
 عَلَى اللَّهِ . كَذَلِكَ سَوَّلْتُ لَهُمْ أَنْفُسَهُمْ وَ
 أَهْوَاؤَهُمْ بَعْدَ الَّذِي يَا إِلَهِي مَا أَظْهَرْتُ لَهُمْ
 إِلَّا مَا آتَى بِهِ عَلَيَّ مِنْ قَبْلُ وَ مَا بَيَّنْتُ لَهُمْ إِلَّا
 مَا نُزِّلَ فِي الْبَيَانِ * وَ أَنْتَ تَرَى وَ تَعْلَمُ يَا
 إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَ مَقْصُودَ الْعَارِفِينَ بِأَنَّهُمْ
 مَا قَصَدُوا حَرَمَ أَمْرِكَ وَ مَا تَوَجَّهُوا إِلَى

وَجِهَكَ وَ لَا يَسْمَعُونَ مِنِّي مَا أَمَرْتَنِي
 بِإِظْهَارِهِ * فَرَّقْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ يَا مَنْ بِيَدِكَ
 جَبَرُوتُ الْأَمْرِ وَ الْخَلْقِ وَ مَلَكَوتُ
 السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ
 بِقُدْرَتِكَ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ بِمَشِيَّتِكَ * يَا
 مَحْبُوبَ الْبَهَاءِ وَ مَقْصُودَ الْبَهَاءِ كُلَّمَا سَتَرْتُ
 نَفْسِي أَظْهَرْتَهَا بِأَمْرِكَ وَ كُلَّمَا فَرَرْتُ مِنْهُمْ
 أَرْجَعْتَنِي إِلَيْهِمْ بِقُدْرَتِكَ وَ سُلْطَانِكَ وَ
 كُلَّمَا سَكَنْتُ فِي الْبَيْتِ صَامِتًا عَنْ ذِكْرِكَ
 أَنْطَقْتَنِي بِمَشِيَّتِكَ وَ أَشْتَعَلْتَنِي فِي حُبِّكَ
 عَلَى شَأْنٍ أُخِذَ زِمَامُ الْأَصْطَبَارِ عَنْ كَفِّي وَ
 خَرَجْتُ عَنِ الْبَيْتِ مُنْجَذِبًا إِلَيْكَ وَ

نَادَيْتُ بِأَعْلَىٰ النَّدَاءِ بَيْنَ مَلَأِ الْإِنشَاءِ وَ
 دَعَوْتُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ نَفْسِكَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَىٰ مِنْ
 هَذَا الْأَفْقِ الْأَبْهَىٰ أَرْتَفَعَ ضَجِيجُ الْمُشْرِكِينَ
 وَ صَرِيحُ الْمُنْكَرِينَ وَ قَامُوا عَلَىٰ قَتْلِي وَ
 تَضْيِيعِ أَمْرِكَ * وَ إِنَّكَ بِعِلْمِكَ الْمَكْنُونِ
 أَحْصَيْتَ وَ عَلِمْتَ مَا عَمِلُوا وَ يَعْمَلُونَ * وَ
 قَدْ قُضِيَ يَا إلهي مَا قَضَيْتَهُ بِمَشِيَّتِكَ وَ ظَهَرَ
 مَا أَرَدْتَهُ بِإِرَادَتِكَ وَ قُدِّرْتِكَ * وَ إِذَا
 تَرَاهُمْ يَا إلهي اتَّخَذُوا الْعِجْلَ لِأَنْفُسِهِمْ
 رَبًّا سِوَاكَ وَ يَعْبُدُونَهُ فِي الْعَشِيِّ وَ
 الْإِشْرَاقِ مِنْ دُونِ بَيِّنَةٍ وَ لَا كِتَابٍ * وَ
 بَلَّغُوا فِي الْغَفْلَةِ إِلَىٰ مَقَامٍ تَمَسَّكُوا بِالْمَوْهُومِ وَ

أَعْرَضُوا عَنْ سُلْطَانِ الْمَعْلُومِ يَا مُرُونَ بِمَا
 نَزَّلْتُهُ فِي الْوَاكِحِ أَمْرِكَ وَ يَنْسَوْنَ أَنْفُسَهُمْ
 وَ يَعْتَرِضُونَ عَلَى الَّذِي بِهِ نُزِّلَ أَمْرُكَ وَ
 ظَهَرَ بُرْهَانُكَ وَ ثَبَّتَ آيَاتُكَ وَ أَشْرَقَ
 وَجْهُكَ * أُولَئِكَ مِنَ الَّذِينَ وَصَفْتَهُمْ فِي
 مُحْكَمِ كِتَابِكَ الَّذِي نَزَّلْتُهُ عَلَى نَبِيِّكَ وَ
 خَاتَمِ أَصْفِيَانِكَ * قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ
 (أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَ تَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ) وَ
 إِذَا قِيلَ لَهُمْ يَا قَوْمِ بَيِّ بُرْهَانِ آمَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ
 الرَّحْمَنِ وَ بَمَظْهَرِ نَفْسِهِ الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ
 الْبَيَانُ وَ بَيِّ حُجَّةِ أَعْتَرَضْتُمْ عَلَى الَّذِي
 جَاءَكُمْ عَنْ مَشْرِقِ الْأَمْرِ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ

بُرْهَانِهِ وَ عَظَمَتِهِ وَ سُلْطَانِهِ يَقُولُونَ مَا قَالَهُ
 الْأَوْلُونَ الَّذِينَ أَعْتَرَضُوا عَلَى مَظَاهِرِ
 نَفْسِكَ وَ مَطَالِعِ وَحْيِكَ وَ مَشَارِقِ
 إلهَامِكَ وَ مَخَازِنِ عِلْمِكَ وَ مَكَامِنِ
 حِكْمَتِكَ وَ مَصَابِيحِ هِدَايَتِكَ وَ سُبُلِ
 إِرَادَتِكَ وَ مَنَاهِجِ قُرْبِكَ وَ شَرَايِعِ
 مَوَاهِبِكَ وَ أَسْرَارِ تَوْحِيدِكَ وَ ظُهُورَاتِ
 تَفْرِيدِكَ وَ تَجَلِّيَاتِ جَمَالِكَ * وَ إِذَا قِيلَ
 لَهُمْ يَا قَوْمِ أَمَا أَظْهَرْتُ نَفْسِي بِآيَاتِ بَيِّنَاتِ
 وَ أَمَا جِئْتُكُمْ عَنْ مَطْلَعِ الْأَسْمَاءِ وَ الصِّفَاتِ
 وَ أَمَا تَلَوْتُ عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ الْكُبْرَى وَ
 أَمَا زَيْنَا سَمَاءِ الْبَيَانِ بِزِينَةِ الْمُعَانِي وَ التَّبْيَانِ

وَ أَمَا دَعَوْنَاكُمْ بِاللَّهِ رَبِّكُمْ الرَّحْمَنِ وَ أَمَا
 بَيَّنَّا لَكُمْ أَسْرَارَ الْعِرْفَانِ بَيِّنَةٍ وَ بُرْهَانٍ وَ
 أَمَا أَظْهَرْتُ أَمْرَ اللَّهِ بَيْنَ عِبَادِهِ وَ أَمَا
 أَشْتَهَرْتُ آثَارَ اللَّهِ بَيْنَ بَرِيَّتِهِ فَلِمَ أَعْرَضْتُمْ
 عَنِّي وَ كَفَرْتُمْ بِآيَاتِي يَقُولُونَ مَا لَا أَقْدِرُ أَنْ
 أَذْكُرَهُ تِلْقَاءَ وَجْهِكَ يَا مَحْبُوبَ سِرِّي وَ
 الْمَذْكُورُ فِي قَلْبِي * يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي إِلَى
 مَتَى تَرَكْتَنِي بَيْنَ عِبَادِكَ فَوَعِزَّتِكَ لَوْ لَمْ
 يَظْهَرْ مِنْكَ حُجَّةٌ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ يَكْفِي
 صَبْرُكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَ حِلْمُكَ بَعْدَ
 أَقْدَارِكَ فِي إِثْبَاتِ عَظَمَتِكَ وَ سَلْطَنَتِكَ *
 أَيُّ رَبِّ لِمَاذَا أَوْدَعْتَنِي بَيْنَ الَّذِينَ هُمْ

كَفَرُوا بِنَفْسِكَ وَ إِلَى مَتَى لَا تَسْتَجِيبُ
 دُعَائِي * كَلِمًا أَقُولُ أَي رَبِّ فَاصْعِدْنِي
 إِلَيْكَ وَ خَلِّصْنِي مِنْ طُغَاةِ خَلْقِكَ بَعْدَ
 الَّذِي تَشْهَدُ ضُرِّي وَ بِلَائِي تَقُولُ أَي فَوَ
 نَفْسِي أَشْهَدُ وَ أَرَى كُلُّ مَا وَرَدَ عَلَيْكَ
 وَرَدَ عَلَى نَفْسِي وَ إِنِّي أَنْفَقْتُكَ فِي سَبِيلِي
 أَحِبُّ مَا لَا أَحِبُّ أَتُرِيدُ مَا لَا أُرِيدُ * أَقُولُ
 نَفْسِي فِدَاكَ مُرَادِي مَا أَنْتَ أَرَدْتَهُ وَ
 مَحْبُوبِي مَا أَنْتَ أَحْبَبْتَهُ فَوَعِزَّتِكَ أَحِبُّ أَنْ
 يَكُونَ لِي فِي كُلِّ حِينٍ أَلْفُ رُوحٍ وَ أَفْدِيهَا
 فِي سَبِيلِكَ وَلَكِنْ عَزِيْزٌ عَلَيَّ بِأَنْ أَكُونَ
 بَاقِيًا وَ أَرَى الَّذِينَ هَتَكُوا حُرْمَتَكَ وَ

ظَلَمُوا عَلَيَّ مَظْهَرَ نَفْسِكَ بَعْدَ عِلْمِي بِأَنَّهُمْ
 خَلَقُوا مِنْ كَلِمَةٍ أَمْرِكَ لَذَا تَضَطَّرِبُ نَفْسِي
 وَتَتَذَرَّفُ عَيْنِي وَيُنُوحُ سِرِّي وَيَقْشَعِرُّ
 جِلْدِي * أَنْتَ تَقُولُ أَيُّ فَوْ نَفْسِي أَعْلَمُ مَا
 فِي نَفْسِكَ وَ أَرَى مَا تَرَى . إِصْبِرْ كَمَا
 صَبَرْتَ إِنِّي كَتَبْتُ لَكَ مَا لَمْ أَكْتُبْ لِدُونِكَ
 وَرَضَيْتُ لَكَ مَا لَمْ أَرْضَ لِغَيْرِكَ وَ إِنِّي قَدْ
 فَدَيْتُكَ لِحَيَاةِ الْعَالَمِ وَمَنْ فِيهِ * أَقُولُ لَكَ
 الْحَمْدُ يَا مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ أَحْمَدُكَ فِيمَا كَتَبْتَ
 لِي وَ أَشْكُرُكَ فِيمَا أَرَدْتَ وَ إِنَّكَ أَنْتَ مَوْلى
 الْعَالَمِينَ * فَيَا إلهِي فَأَهْمَنِي بِدَائِعِ ذِكْرِكَ وَ
 إِنِّي فَوْ نَفْسِكَ لَا أَجِدُ لِنَفْسِي سُورًا إِلَّا بِهِ

وَلَا بِهَجَّةٍ إِلَّا بِهِ بِحَيْثُ لَوْ تَمَنَعْنِي عَنْهُ
 لَتَضْطَرِبُ نَفْسِي وَتَعْدِمُ ذَاتِي وَكَيْتُونَتِي *
 لِأَحْيَاةٍ لِأَحَدٍ إِلَّا بِذِكْرِكَ وَحُبِّكَ وَلَا
 وَجُودَ لِنَفْسٍ إِلَّا بِشَائِكَ وَوَصْفِكَ مَعَ
 عِلْمِي بِأَنَّ ذِكْرِي إِيَّاكَ لَمْ يَكُنْ إِلَّا كَذِكْرِ
 الْعَدَمِ نَفْسِ الْقِدَمِ وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنْ ذَلِكَ بَلْ
 لَيْسَ لِأَحَدٍ تَلْقَاءُ آيَةٍ مِنْ آيَاتِكَ وَجُودٌ وَ
 ذِكْرٌ فَكَيْفَ نَفْسِكَ * تَعَالَى تَعَالَى ذِكْرُكَ
 مِنْ أَنْ يَصْعَدَ إِلَيْهِ ذِكْرُ خَلْقِكَ * تَعَالَى
 تَعَالَى تَنَاوُكَ مِنْ أَنْ يَرْجِعَ إِلَيْهِ وَصْفُ
 بَرِيَّتِكَ * وَإِنَّ أَعْلَى ذِكْرِ الْمُمَكِّنَاتِ لَا
 يَتَجَاوَزُ عَنْ حَدِّ الْإِمْكَانِ فَكَيْفَ يَرْتَقِي

إِلَيْكَ يَا مَنْ تَحَيَّرْتُ فِي عِرْفَانِكَ أَفِيدَةً
 الْمُقَرَّبِينَ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَ الْمُخْلِصِينَ مِنْ
 أَوْلِيَائِكَ * ذَكَرَكَ نَفْسَكَ مُدِلُّ بَانَ
 ذِكْرَ دُونِكَ لَا يَلِيقُ لَكَ وَلَا يَنْبَغِي
 لِحَضْرَتِكَ * كَلَّمَا أَذْكَرَكَ يَا إِلَهِي بِأَسْمِكَ
 الْبَاقِي أَشَاهِدُ بَانَ مَظْهَرَ هَذَا الْإِسْمِ يَكُونُ
 قَائِمًا تَلْقَاءَ الْوَجْهِ وَ يَقُولُ أَنَا الَّذِي كُنْتُ
 بَاقِيًا وَ أَكُونُ بِمِثْلِ مَا قَدْ كُنْتُ لَيْسَ لِبِقَائِي
 فَنَاءٌ وَ لَا نَفَادٌ * تَعَالَى تَعَالَى الَّذِي خَلَقَنِي
 بِكَلِمَةٍ مِنْ عِنْدِهِ بَانَ يُذَكَّرُ بِأَسْمِي * وَ إِنِ
 أَدْعُوكَ بِأَسْمِكَ الْأَوَّلِ يُخَاطِبُنِي مَظْهَرُ هَذَا
 الْإِسْمِ وَ يَقُولُ مَا أَنْتَ تَذَكَّرُهُ إِنَّهُ يَرْجِعُ إِلَى

نَفْسِي أَنْ أفتَحَ بَصَرَكَ لِتَرَانِي أَوْ لَأَقْبَلَ كُلَّ
أَوَّلٍ وَ آخِرًا بَعْدَ كُلِّ آخِرٍ وَ ظَاهِرًا فَوْقَ كُلِّ
شَيْءٍ * تَعَالَى تَعَالَى رَبِّي الَّذِي خَلَقَنِي
بِإِرَادَةٍ مِنْ قَلَمِهِ الْأَعْلَى * تَعَالَى تَعَالَى
الَّذِي خَلَقَنِي بِذِكْرِهِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى بِأَنْ يُذَكَّرَ
بِمَارُكَبٍ فِي مَلَكُوتِ الْإِنشَاءِ * وَ إِنْ
أَدْعُوكَ يَا إلهِي بِأَسْمِكَ الْقَادِرِ أَشَاهِدُ
مَظْهَرَ هَذَا الْإِسْمِ يَنْظُرُ إِلَيَّ وَ يَقُولُ
فَأَنْظُرُنِي لِتَرَانِي قَائِمًا قَادِرًا مُقْتَدِرًا مُهَيِّمًا
عَلَى كُلِّ الْأَشْيَاءِ * تَعَالَى تَعَالَى الَّذِي
بَعَثَنِي وَ فَطَرَنِي بِكَلِمَتِهِ الْعُلْيَا * تَعَالَى
تَعَالَى الَّذِي فَطَرَنِي وَ أَظْهَرَنِي فِي مَلَكُوتِ

الْإِنشَاءِ * وَ لَوْ أَدْعُوكَ بِأَسْمِكَ الْعَلِيمِ
 أَشَاهِدُ بِأَنَّ مَظْهَرَ هَذَا الْإِسْمِ يَبْكِي وَيُنُوحُ
 وَيَقُولُ أَنَا الَّذِي كُنْتُ عَالِمًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
 وَ أَكُونُ عَالِمًا بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَ هَذَا
 قَمِيصِي الَّذِي بِهِ أَحْتَجِبُ مَظَاهِرِي عَنْ
 عِرْفَانِ مَالِكِي وَ سُلْطَانِي وَ أَنَا الَّذِي لَمْ
 يَزَلْ كُنْتُ خَائِفًا وَ أَكُونُ مُضْطَرِبًا أَنَا الَّذِي
 جَعَلَنِي رَبِّي مِنْ أَعْلَى الْأَسْمَاءِ وَ أَدْنَاهَا وَ
 أَعْظَمِهَا وَ أَحَقَرِهَا * طُوبَى لِمَظَاهِرِي لَوْ لَمْ
 يُجْعَلِ الْعُلُومُ حُجْبًا بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ مَالِكِ
 الْأَسْمَاءِ وَ النَّصِّفَاتِ إِنَّهُمْ مِنْ أَعْلَى الْخَلْقِ *
 فَوَيْلٌ لِمَنْ مَنَعَتْهُ الْعُلُومُ عَنْ سُلْطَانِ الْمَعْلُومِ

إِنَّهُ مِنْ أَدْنَى الْخَلْقِ * تَعَالَى تَعَالَى مُوْجِدِي
 مِنْ أَنْ يُذَكَّرَ بِذِكْرِ دُونِهِ أَوْ يُوصَفَ بِوَصْفِ
 مَا سِوَاهُ * وَ لَوْ أَصْفَكَ يَا إِلَهِي وَ أَقُولُ
 لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ يُنَادِي مَظْهَرُ هَذَا
 الْأِسْمِ وَ يَقُولُ أَمَامَ وَجْهِي أَنَا الَّذِي لَيْسَ
 كَمِثْلِي شَيْءٌ وَ لَوْ يُرَى لِنَفْسِي مِثْلٌ أَوْ شِبْهُ
 لَا يَثْبُتُ آيَاتُ التَّوْحِيدِ وَ ظُهُورَاتُ
 التَّنْفِيدِ * أَشْهَدُ بَانَ فِي كُلِّ شَيْءٍ رَقَمَ الْقَلَمُ
 الْأَعْلَى مِنَ الْخَطِّ الْأَخْفَى هَذِهِ لآيَةُ
 التَّوْحِيدِ وَ ظُهُورُ التَّنْفِيدِ * عَمِيَّتْ عَيْنٌ لَا
 تَرَانِي قَائِمًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ ظَاهِرًا فَوْقَ كُلِّ
 شَيْءٍ وَ مَهْمًا مِنَّا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ * تَعَالَى

تَعَالَى رَبِّي مِنْ أَنْ يُذَكَّرَ بِذِكْرِ خَلْقِهِ أَوْ
يُوصَفَ بِوَصْفِ سِوَاهُ * كُلُّ عَبْدُهُ وَ فِي
قَبْضَةِ قُدْرَتِهِ وَ خُلِقَ بِكَلِمَةِ أَمْرِهِ * تَعَالَى
تَعَالَى مِنْ أَنْ يَقْتَرِنَ بِخَلْقِهِ أَوْ يَصْعَدَ إِلَى
هَوَاءِ عِرْفَانِهِ طُيُورُ أَفئِدَةِ عِبَادِهِ * تَعَالَى
تَعَالَى مِنْ أَنْ يَنْزِلَ مِنْ عُلُوِّ ذَاتِهِ وَ سُمُو
نَفْسِهِ * لَمْ يَزَلْ كَانَ مُقَدَّسًا عَنِ الصُّعُودِ وَ
النُّزُولِ وَ لَا يَزَالُ يَكُونُ مُتَعَالِيًا مِنْ أَنْ
تُدْرِكَهُ الْأَفئِدَةُ وَ الْعُقُولُ * كُلُّ مَا ذُكِرَ أَوْ
يُذَكَّرُ هَذَا فِي حَدِّ الْأَمْكَانِ وَ يَرْجِعُ إِلَى
الْأَمْكَانِ * دَامَ الْمَلِكُ فِي الْمَلِكِ وَ أَنْتَهَى
الْمَخْلُوقُ إِلَى شَكْلِهِ وَ مِثْلِهِ * يَا لَيْتَ يَا إلهي

وَجَدْتُ أَدْنَا وَأَعْيَةَ وَ قُلُوبًا مُطَهَّرَةً وَ أَنْفُسًا
 زَكِيَّةً وَ صُدُورًا مُنِيرَةً وَ أَبْصَارًا حَدِيدَةً وَ
 أَلْقَيْتُ عَلَيْهِمْ مَا أَلْهَمْتَنِي بِجُودِكَ وَ عَلَّمْتَنِي
 بِفَضْلِكَ وَ أَلْطَافِكَ * وَ أَنْتَ يَا إِلَهِي
 أَيَقْظَنِي بِجُودِكَ وَ أَقْتَنِي عَلَى مَقَامِ نَفْسِكَ
 وَ أَنْطَقْنِي بِشَنَائِكَ وَ أَمَرْتَنِي بِحَرْقِ
 الْأَحْجَابِ فَلَمَّا كَشَفْتَهَا أَقَلَّ مِنْ أَنْ يُحْصَى
 فَرِيعَ مَنْ فِي جَبْرُوتِ الْأَمْرِ وَ الْخَلْقِ وَ
 أَنْصَعَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ إِلَّا
 عِدَّةً مَعْدُودَاتٍ مِنَ الَّذِينَ وَفَوْا بِمِثَاقِهِمْ وَ
 أَقْبَلُوا إِلَيْكَ مُنْقَطِعِينَ عَنْ دُونِكَ وَ
 خَالِصِينَ لَوَجْهِكَ * وَ أَخَذَهُمْ سُكْرُ

خَمْرٍ مَعَارِفِكَ فِي هَذَا الظُّهُورِ عَلَى شَأْنٍ
 سَرُّعُوا إِلَى مَقَرِّ الْفِدَاءِ وَ مَشْهَدِ الْفَنَاءِ
 نَاطِقًا بِثَنَاءِ نَفْسِكَ وَ ذَاكِرًا بِأَسْمِكَ * وَ
 أَنْفَقُوا أَرْوَاحَهُمْ شَوْقًا لِلِقَائِكَ وَ طَلَبًا
 لِقُرْبِكَ وَ إِعْلَاءً لِكَلِمَتِكَ وَ إِظْهَارًا
 لِسُلْطَنَتِكَ وَ أَنْتِشَارًا لِآثَارِكَ وَ ذِكْرَكَ *
 أَشْهَدُ بِأَنَّهُمْ مِنْ أَحْرَفِ كَلِمَةِ تَوْحِيدِكَ وَ
 مَظَاهِيرِ أَحَدِيَّتِكَ وَ مَطَالِعِ ظُهُورَاتِ أَمْرِكَ
 وَ مَشَارِقِ آيَاتِ قُدْرَتِكَ * وَ بِهِمْ مُلِيَّ
 أَسْمِكَ بَيْنَ سَمَائِكَ وَ أَرْضِكَ وَ اسْتَعَلَّتْ
 كَلِمَتُكَ عَلَى مَنْ فِي جَبْرُوتِ أَمْرِكَ وَ
 خَلَقَكَ * وَ مِنْ دِمَائِهِمْ حَمَلَتِ الْأَرْضُ

بِبِدَائِعِ ظُهُورَاتِ قُدْرَتِكَ وَجَوَاهِرِ آيَاتِ
عِزِّ سُلْطَنَتِكَ وَسَوْفَ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا إِذَا
أَتَتْ مِيقَاتُهَا * أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِنَفْسِكَ وَ
بِهِمْ وَبِمَظَاهِرِ أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَمَطَالِعِ
صِفَاتِكَ الْعُلْيَا يَا مَنْ تَجْعَلُهُمْ فِي كُلِّ عَالَمٍ مِنْ
عَوَالِمِكَ مِنَ الَّذِينَ يَحْكُونَ عَنْكَ وَ
يَطُوفُونَ حَوْلَ خِبَاءِ عَظَمَتِكَ * ثُمَّ
أَبْتَعِيهِمْ بِأَنْوَارِ وَجْهِكَ فِي عَوَالِمِكَ وَ
لَا تُفَرِّقْ يَا إِلَهِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ * ثُمَّ
أَظْهِرْهُمْ يَا إِلَهِي بِظُهُورَاتِ قُوَّتِكَ وَ
شُؤُونَاتِ قُدْرَتِكَ وَآيَاتِ عَظَمَتِكَ وَ
آثَارِ جَلَالِكَ * ثُمَّ أَظْهِرْ بِهِمْ أَمْرَكَ

لِيَدْخُلَنَّ كُلٌّ فِي جِوَارِ رَحْمَتِكَ الَّتِي سَبَقَتْ
الْأَشْيَاءَ * ثُمَّ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ فِي كُلِّ حِينٍ مِنْ
بَدَائِعِ رَحْمَتِكَ الْمَكْنُونَةَ وَنِعْمِكَ الْمَخْزُونَةَ *
وَإِنَّهُمْ يَا إلهي وَفَوَا بِعُهُودِهِمْ إِذَا أَوْفِ
بِعَهْدِكَ * وَ أَشْهَدُ بِأَنَّكَ خَيْرُ الْمُؤْفِقِينَ وَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ مُعْطِي أَجُورِ الْمُحْسِنِينَ *
طُوبَى لَهُمْ ثُمَّ طُوبَى لَهُمْ بِمَا وَرَدُوا عَلَيْكَ
وَ أَنْتَ رَاضٍ مِنْهُمْ * أَيُّ رَبِّ فَاخْرُقِ
الْأَحْجَابَ عَنْ أَبْصَارِ بَرِيَّتِكَ لِيَشْهَدَنَّ مَا
سُتِرَ عَنْهُمْ مِنْ ظُهُورَاتِ فَضْلِكَ فِي
أَيَّامِكَ * ثُمَّ عَرَّفَهُمْ يَا إلهي قَبَائِحَ أَعْمَالِهِمْ
وَ أَفْعَالِهِمْ لَعَلَّ إِلَى شَطْرِكَ يَسْرِعُونَ وَ فِي

جَوَارِ رَحْمَتِكَ يَدْخُلُونَ وَ يُوقِنَنَّ بِأَنَّكَ مَا
 أَرَدْتَ لَهُمْ إِلَّا مَا هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ عَنْ مَلَكَوتِ
 مُلْكِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ * أَي رَبِّ نَوْرٍ
 أَبْصَارَ قُلُوبِهِمْ لِيَعْرِفَنَّ مَا قَدَّرْتَ لَهُمْ
 بِجُودِكَ وَ إِحْسَانِكَ وَ يَعْلَمَنَّ بِأَنَّكَ مَا
 أَرَدْتَ ضَرًّا أَحْبَابِكَ إِلَّا لِبُلُوغِ عِبَادِكَ إِلَى
 ذِرْوَةِ الْعِرْفَانِ يَا مَنْ بِيَدِكَ جَبْرُوتُ الْأَمْرِ
 وَ مَلَكَوتُ الْخَلْقِ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْمُقْتَدِرُ الْمُنَّانُ * أَي رَبِّ طَهَّرْ آذَانَ الْعِبَادِ
 عَنْ قِصَصِ الْقَبْلِ كُلِّهَا لِيَسْمَعَنَّ نَغَمَاتِ
 النَّبِيِّ تَتَغَنَّيْ بِهَا وَرَقَاءَ أَمْرِكَ فِي سِرِّ كُلِّ
 الْأَشْيَاءِ لِئَلَّا يِقَاسُوا أَمْرَكَ بِمَا عِنْدَهُمْ مِنْ

تَوَهَّمَاتِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِكَ وَبِآيَاتِكَ وَ
يُلْقُونَ الشُّبُهَةَ فِي أَفْسِدَةِ بَرِيَّتِكَ * لِأَنِّي
أَجِدُ أَكْثَرَ عِبَادِكَ مُنِعُوا عَنْكَ بِمَا تَمَسَّكُوا
بِالْتَّمَاثِيلِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَهُمْ وَ الْقِصَصِ الَّتِي
سَمِعُوا مِنْ آبَائِهِمْ * أَيُّ رَبِّ فَأَجْعَلُهُمْ خَلْقًا
بَدِيعًا ثُمَّ أَسْمِعُهُمْ مَا أَرَدْتَ وَ إِنَّكَ أَنْتَ
الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْكَرِيمُ * فَيَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي تَرَى آيَاتِي
بَيْنَ بَرِيَّتِكَ وَ مَا وَرَدَ عَلَيَّ مِنْ طُغَاةِ
خَلْقِكَ مَعَ أَنَّكَ وَعَدْتَ الْكُلَّ بِظُهُورِي وَ
بَشَّرْتَ الْكُلَّ بِنَفْسِي وَ مَا أَرَدْتَ مِنَ الْبَيَانِ
إِلَّا جَمَالِي وَ مَا نَزَّلْتَ فِيهِ إِلَّا ذِكْرِي وَ ثَنَائِي

وَ فِي كُلِّ شَأْنٍ مَا أَرَادَ مَظْهَرُ نَفْسِكَ إِلَّا
 سُرُورِي وَ بَهْجَتِي وَ فَرَحِي * فَلَمَّا أَخَذْتَ
 بِهِ عَهْدَ نَفْسِي عَمَّنْ فِي أَرْضِكَ وَ سَمَائِكَ
 أَمَرْتَهُمْ بِأَنْ لَا يَسْأَلَنِي أَحَدٌ فِي شَيْءٍ لِسَلَا
 يَمَسَّنِي مِنْ تَعَبٍ * قُلْتَ وَ قَوْلِكَ الْحَقُّ (مَنْ
 أَرَادَ أَنْ يَسْأَلَهُ حِينَ ظُهُورِهِ فَلْيَسْأَلْ مِنِّي)
 لِئَلَّا يَرِدَ عَلَيَّ مَا يَحْزُنُنِي وَ يُكَدِّرُ بِهِ فُؤَادِي
 وَ شَرَعْتَ شَرَائِعَ أَمْرِكَ وَ قَدَّرْتَ مَقَادِيرَ
 أَوْامِرِكَ وَ أَحْكَامِكَ بِحَيْثُ مَا تُرِكَ مِنْ
 شَيْءٍ إِلَّا وَ قَدَّرْتَ لَهُ مَا يَنْبَغِي لَهُ لِئَلَّا يَرِدَ
 عَلَيَّ قَلْبِي مَا يَمْنَعُهُ عَنْ غَلْبَاتِ شَوْقِهِ إِلَيْكَ
 وَ الْإِسْتِغْرَاقِ فِي لُجَّةِ بَحْرِ أَحَدِيَّتِكَ وَ

الْأَشْتِعَالِ بِظُهُورَاتِ آيَاتِ عِزِّ عَظَمَتِكَ *
 وَ أَخْبَرْتَهُمْ بِلِسَانِ مَظْهَرِ نَفْسِكَ وَ مَطْلَعِ
 أَحَدِيَّتِكَ أَنَّهُ يَنْطِقُ فِي كُلِّ شَيْءٍ بِأَنِّي
 أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا أَنْ يَا خَلْقِي إِيَّايَ
 فَانظُرُونِ * وَ جَعَلْتَ هَذِهِ الْكَلِمَةَ ذِكْرِي
 بَيْنَ عِبَادِكَ وَ آيَةَ عِزِّي فِي مَمْلَكَتِكَ * وَ
 قَدَسْتَ سَاحَتِي عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ عَنْ ذِكْرِي
 دُونِكَ وَ مَا بَيَّنْتَ ذَلِكَ إِلَّا بَعْدَ عِلْمِكَ
 بِرِقَّةِ قَلْبِي وَ لَطَافَةِ نَفْسِي وَ سَادِجِيَّةِ
 سِرِّي * إِذَا يَا مَحْبُوبَ قَلْبِي وَ مَقْصُودَ
 سِرِّي وَ مَعْبُودَ ذَاتِي مَعَ هَذِهِ الرَّقَّةِ الَّتِي لَا
 يَعْرِفُهَا أَحَدٌ إِلَّا أَنْتَ تَرَى مَا وَرَدَ عَلَيَّ مِنْ

أَعْدَائِكَ الَّذِينَ يَقْرءُونَ كِتَابَكَ وَ
 يَسْتَدِلُّونَ بِآيَاتِكَ وَ جَعَلُوا كِتَابَكَ
 حَافِظًا لِرِيَّاسَاتِهِمْ وَ حِصْنًا لِمَا يَأْمُرُهُمْ بِهِ
 أَهْوَاؤُهُمْ * فَيَا لَيْتَ قَالُوا فِي حَقِّي مَا قَالَهُ
 الْمُشْرِكُونَ فِي مَخَازِنِ عِلْمِكَ وَ مَظَاهِرِ
 نَفْسِكَ * وَ قَدْ وَرَدَ عَلَيَّ مِنْهُمْ مَا ظَهَرَ عَنْهُ
 الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ بَيْنَ أَهْلِ الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَ سُكَّانِ
 مَدَائِنِ الْأَسْمَاءِ وَ هُمْ يَفْرَحُونَ فِي مَقَاعِدِهِمْ
 وَ يَسْتَبْشِرُونَ فِي بُيُوتِهِمْ * فَيَا لَيْتَ
 يَنْظُرُونَ إِلَى كَمَا يَنْظُرُونَ أَحَقَرَ عِبَادِكَ وَ
 بَرِّيَّتِكَ * كُلُّ ذَلِكَ وَرَدَ عَلَيَّ مُحَبُّوبِكَ
 الَّذِي لَوْ كُنْتَ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ لَجَعَلْتَ

نَفْسَكَ حَائِلًا بَيْنَهُ وَبَيْنَ سَهَامِ الْمُشْرِكِينَ
 مِنْ خَلْقِكَ * إِنَّ الَّذِي مَا مَرَّ عَلَى شَيْءٍ
 مِنَ الْأَشْيَاءِ عَمَّا خُلِقَ فِي مَلَكَوَتِ الْإِنْسَاءِ
 إِلَّا وَقَدْ سَمِعَ مِنْهُ إِنَّ هَذَا لَمَحْبُوبُ الْعَالَمِينَ
 يَسْتَهْزِءُونَ بِهِ عِبَادُكَ الْمُشْرِكُونَ *
 فَوَعِزَّتِكَ يُحِبُّ أَنْ يُعَرِّى جَسَدَهُ وَيَنْقَطِعَ
 عَنِ الْكُلِّ وَيَتَوَجَّهَ إِلَى الْعَرَاءِ وَيُوَانِسَ مَعَ
 الْوُحُوشِ * لَمْ أَدْرِ يَا إِلَهِي أَيَّ جُرْمٍ يُشْبِتُونَهُ
 عَلَى نَفْسِي إِنْ يَقُولُوا أَدَّعَى مَا هُوَ فَوْقَ
 مَقَامِهِ إِنَّكَ يَا إِلَهِي أَدَّعَيْتَ هَذَا لِنَفْسِي وَ
 كَتَبْتَ لِي قَبْلَ ظُهُورِي وَ أَخْبَرْتَ الْكُلَّ
 بِذَلِكَ * وَ لَوْ يَقُولُونَ لَمْ يَنْطِقُ بِالْآيَاتِ

لَسْتُ أَنَا مُنْزِلُهَا بَلْ أَنْتَ نَزَّلْتَ وَتُنَزَّلُ كَيْفَ
تَشَاءُ كَمَا نَزَّلْتَهَا مِنْ قَبْلِي عَلَى سَفَرَاتِكَ وَ
أَصْفِيَايِكَ * وَأَنْتَ تَعْلَمُ يَا إِلَهِي لَوْ كَانَ
الْأَمْرُ بِيَدِي مَا أَظْهَرْتُ نَفْسِي وَمَا تَكَلَّمْتُ
بَيْنَهُمْ بِكَلِمَةٍ * كُلَّمَا أَرَدْتُ أَنْ أَسْتُرَ نَفْسِي
مِنْ ذُنُوبِ الْأَرْضِ أَنْتَ أَظْهَرْتَنِي بِقُدْرَتِكَ
وَ سُلْطَانِكَ * وَكُلَّمَا أَرَدْتُ الْغَيْبَةَ أَنْتَ
أَرَدْتَ ظُهُورِي وَ كَشَفِي * غَلَبْتَ إِرَادَتَكَ
إِرَادَتِي وَ مَشِيَّتَكَ مَشِيَّتِي إِلَى أَنْ أَقْتَنِي
مَقَامَ نَفْسِكَ وَ أَنْطَقْتَنِي بِأَعْلَى النَّدَاءِ بَيْنَ
خَلْقِكَ * وَ لَا أَجِدُ لِنَفْسِي حَرَكََةً إِلَّا
بِأَرْيَاحِ مَشِيَّتِكَ وَ لَا سُكُونًا إِلَّا بَعْدَ

أَمْرِكَ * طُوبَى لِمَنْ يَرَى فِي طُهُورِي
 ظُهُورَاتِ مَشِيَّتِكَ وَ مِنْ أَسْتَعَالِي نَارِ
 حُبِّكَ * أَنْ أَفْتَحَ يَا إِلَهِي أَبْصَارَ عِبَادِكَ
 لِيَرَوْكَ ظَاهِرًا بِظُهُورِكَ * عَمِيَّتَ عَيْنٍ لَا
 تَرَاكَ قَبِيومًا فَوْقَ كُلِّ الْأَسْمَاءِ وَ مُهَيِّمِنًا عَلَى
 الْأَشْيَاءِ * إِنَّكَ يَا إِلَهِي مَا جَعَلْتَ
 الْأَسْمَاءَ إِلَّا قُصَاً لِأَصْفِيَائِكَ فَلَمَّا بُدِّلَ
 الْقَمِيصُ بِأَسْمٍ آخَرَ فَرِزَعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَ الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ كَانَ طَرْفُهُ إِلَى الْأُفُقِ
 الْأَعْلَى وَ شَرِبَ رَحِيقَ الْمَعَانِي مِنْ كَأْسِ
 الْبَقَاءِ بِأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ كُسِّرَتْ
 أَصْنَامُ الْهَوَى وَ خُرِقَتْ حُجُبَاتُ الْأَسْمَاءِ

إِنَّهُ مِمَّنْ عَرَفَكَ وَعَبَدَكَ وَالَّذِينَ
 أَحْتَجِبُوا عَنْكَ بِالْأَسْمَاءِ إِيَّاهُمْ مِنَ الْعَاكِفِينَ
 عَلَيْهَا لَيْسَ لَهُمْ ذِكْرٌ تَلْقَاءَ عَرْشِ عَظَمَتِكَ
 وَلَا لَهُمْ نَصِيبٌ مِنْ هَذَا الْبَحْرِ الَّذِي تَمُوجُ
 فِي أَيَّامِكَ * وَقَدْ بَلَغْتُ فِي الدَّلَّةِ إِلَى مَقَامٍ
 قَالَ الْمُشْرِكُونَ فِي حَقِّي إِنَّهُ أَتَى بِكَلِمَةٍ
 أَوْ كَلِمَتَيْنِ وَسَرَقَهُمَا مِنَ الْبَيَانِ بَعْدَ
 الَّذِي فُصِّلَتْ مِنْ عِنْدِي كُتُبُ الْأَوَّلِينَ
 وَالْآخِرِينَ * وَمَا هُوَ الْمَوْجُودُ عِنْدَ
 أَحِبَّائِكَ يُعَادِلُ مَا نُزِّلَ عَلَيَّ عَلِيٍّ قَبْلَ نَبِيٍّ
 الَّذِي جَعَلْتَهُ مَظْهَرَ أَحَدِيَّتِكَ وَمَطْلَعَ
 سُلْطَنَتِكَ وَمُنْزَلَ آيَاتِكَ وَمُبَشِّرَ غَيْبِ

هُوَ يَتِيكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ قِيُومًا عَلَى مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ سُلْطَانًا عَلَى مَنْ فِي
جَبَرُوتِ الْأَمْرِ وَالْخَلْقِ * بَعْدَ الَّذِي نَزَلْتَ
فِي الْبَيَانِ بِأَنْ لَا يُعَادِلُ بِكَلِمَةٍ مِنْ عِنْدِهِ
كُتُبُ الْعَالَمِينَ لِأَنَّ حِينَ ظُهُورِهِ لَوْ يَقْرَأُ
أَحَدٌ كُلَّ الْكُتُبِ وَلَا يُؤْمِنُ بِهِ لَا يَنْفَعُهُ أَبَدًا
وَلَوْ يَقْرَأُ آيَةً مِنْ آيَاتِهِ لَيَكْفِيهِ * إِذَا أَقُولُ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَ فَوَضْتُ أَمْرِي
إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ * أَنْتَ مُعِينِي وَ
نَاصِرِي وَ مُؤْنِسِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ * وَ
أَشْهَدُ بِأَنَّكَ فَصَّلْتَ بِهَذِهِ الْكَلِمَةِ كُلَّ
الذَّرَّاتِ وَ أَخَذْتَ مِنْهَا جَوَاهِرَهَا وَ سَوَّفَ

يُظْهِرُ بِهَا التَّفْصِيلُ بَيْنَ الَّذِينَ يَطُوفُونَ فِي
حَوْلِي وَ يَخْرُجُ مِنْهُمْ الَّذِينَ تَمَرُّ عَنْ شَطْرِ
قُلُوبِهِمْ رَوَائِحُ النَّفْسِ وَ الْهُوَى * وَ هَذَا مَا
أَخْبَرْتَنِي بِهِ فِي الْوَأْحِكِ وَ أَخْبَرْتُ بِهِ
الْعِبَادَ قَبْلَ خُرُوجِي عَنِ الْعِرَاقِ فِي اللَّوْحِ
الَّذِي فِيهِ نَزَلَتْ أَسْرَارُ قَضَائِكَ وَ مَقَادِيرِ
تَقْدِيرِكَ * فَيَا إِلَهِي فَأَرْحَمِ عِبَادَكَ وَ
أَحْبَاءَكَ ثُمَّ أَحْفَظْهُمْ بِحِفْظِكَ لئَلَّا يَرِدَ
عَلَيْهِمْ سِهَامُ الْإِشَارَاتِ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِكَ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ وَ مَالِكَ الْأَسْمَاءِ
وَ الصِّفَاتِ * ثُمَّ أَصْعِدْهُمْ إِلَى مَقَامِ لَوْ
تَمْنَعُهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمُ الْمُرْدُودَةَ لَا يَعْتَرِضُونَ

عَلَيْكَ وَلَا يَرُونَ فِي أَمْرِكَ وَنَهَيْكَ إِلَّا
 ظُهُورَاتِ عَوَاطِفِكَ وَبُرُوزَاتِ مَوَاهِبِكَ *
 وَإِنِّي أَشْهَدُ بِأَنَّكَ مَا أَرَدْتَ فِي أَمْرِكَ إِلَّا
 وَرُودَهُمْ فِي لُجَّةِ بَحْرِ رَحْمَتِكَ * فَوَ نَفْسِكَ
 يَا مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ وَ مَعْبُودَ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ قَدْ أَخَذْتَنِي
 الْأَحْزَانَ عَلَى شَأْنٍ مَنَعَ الْقَلَمُ الْأَعْلَى
 عَنِ الْجَرِيَانِ وَ لِسَانُ الْأَبْهَى عَنِ الذِّكْرِ وَ
 الْبَيَانِ * وَقَدْ رَأَيْتُ يَا إِلَهِي فِي حُبِّكَ مَا لَا
 رَأَتْ عُيُونُ الْأَوَّلِينَ وَ سَمِعْتُ مَا لَا سَمِعَتْ
 آذَانُ الْعَالَمِينَ * وَقَدْ أَرَى يَا إِلَهِي عِبَادَكَ
 الَّذِينَ نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الْبَيَانُ وَ خَلَقْتَهُمْ

لِنَفْسِي أَحْجَبَ مِنْ مِلَلِ الْقَبْلِ كُلِّهَا بِحَيْثُ
يَفْتَخِرُونَ بِخَاتَمِكَ وَ يَضْرِبُونَهُ عَلَى
الْأَلْوَا حِ لِإِثْبَاتِ رِيَّاسَاتِهِمْ بَعْدَ الَّذِي إِنِّي
أَرْسَلْتُهُ إِلَيْهِمْ لَعَلَّ يَسْتَشْعِرُونَ * لَا فَوْ
عِزَّتِكَ لَمْ يَكُنْ خَاتَمَكَ إِلَّا فِي إِصْبَعِي وَلَا
يُفَارِقُ مِنِّي أَبَدًا وَلَنْ يَقْدِرَ أَحَدٌ أَنْ يَأْخُذَهُ
مِنِّي * طُوبَى لِمَنْ يَقْرَأُ مَا نُقِشَ فِيهِ مِنْ
أَسْرَارِكَ الْمُسْتَوْرَةِ وَ آيَاتِكَ الْأَحْدِيَّةِ وَ
سَجَايَاكَ الْمُسْتَوْدَعَةِ * إِذَا لَمْ أَدْرِ يَا إِلَهِي
أَنْتَ تَذَكُرْنِي أَوْ أَنَا أَذْكُرُكَ * قَدْ أَرْتَفَعَ
الْفَصْلُ وَ حَقَّقَ الْوَصْلُ * ذِكْرِي إِيَّاكَ
ذِكْرُكَ نَفْسِي وَ ذِكْرُكَ إِيَّايَ ذِكْرِي

نَفْسَكَ * قَدْ نُسِخَ الْبُعْدُ مِنْ آيَةِ الْقُرْبِ وَ
 حُكْمُ الظَّنِّ مِنْ آيَةِ اليَقِينِ وَ أَشْرَقَ
 جَمَالُكَ الْمُبِينُ مِنْ هَذَا الْأَفْقِ الْمُنِيرِ * إِنَّ
 كَانَ يَا إلهي ذَنْبِي إِظْهَارَ قُدْرَتِكَ وَ نِعْمَتِكَ
 أَحِبُّ أَنْ أَكُونَ مُذْنِباً بَيْنَ الْعَالَمِينَ وَ إِنْ كَانَ
 تَقْصِيرِي إِعْلَاءَ أَمْرِكَ أَحِبُّ أَنْ أَكُونَ
 مُقْصِراً عِنْدَ الثَّقَلَيْنِ * وَ أَنْتَ تَعْلَمُ يَا نبيُّ لَمَّا
 رَأَيْتُ ذِلَّةَ أَمْرِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ قُمْتُ عَلَى
 أَرْتِفَاعِهِ فِي مَمْلَكَتِكَ وَ مَا كَانَ فِي ذَلِكَ
 الْإَيَّامِ أَحَدٌ أَنْ يَذْكُرَكَ بَيْنَ عِبَادِكَ
 بِسُلْطَنَتِكَ وَ أَقْتِدَارِكَ * وَ الَّذِينَ
 اعْتَرَضُوا عَلَى إِيْتَابِهِمْ سَتَرُوا وُجُوهَهُمْ خَوْفاً

مِنْ أَنْفُسِهِمْ * وَ أَنْتَ لَمَّا أَرَدْتَ إِظْهَارَ
 كَلِمَتِكَ وَ إِعْزَازَ أَمْرِكَ أَقْتَنِي وَ أَنْطَقْتَنِي وَ
 أَظْهَرْتَنِي إِلَى أَنْ أَسْتَضَاءَتْ الْآفَاقُ مِنْ
 أَنْوَارِ هَذَا الْإِشْرَاقِ وَ مَرَّتْ نَفْحَاتُ الْعِزَّةِ وَ
 الْأَطْمِينَانِ عَلَى الْأَكْوَانِ * فَلَمَّا عَدَلَتْ
 كَلِمَتُكَ وَ ظَهَرَتْ عَظَمَتُكَ وَ لَاحَ أَمْرُكَ
 وَ سُلْطَانُكَ خَرَجُوا عَنْ خَلْفِ السِّتْرِ بَغِيًّا
 عَلَى نَفْسِكَ وَ إِعْرَاضًا عَنْكَ إِلَى أَنْ أَرَادُوا
 قَتْلِي بَعْدَ الَّذِي جَعَلْتَنِي حِصْنًا لَهُمْ وَ مَهْرَبًا
 لِأَنْفُسِهِمْ * فَيَا إِلَهِي إِذَا أَكُونُ جَالِسًا بَيْنَ
 يَدَيْكَ وَ أَكُونُ مُنْتَظِرًا مَا أَرَدْتَ لِي مِنْ
 قَضَائِكَ الَّذِي كَانَ مَسْئُورًا عَنْ أَنْظُرِ

بَرِّيَّتِكَ * فَوَ نَفْسِكَ كُلُّ جَوَارِحِي
 وَأَرْكَانِي يُحِبُّ أَنْ يَصِيرَ إِرْبًا إِرْبًا فِي
 سَبِيلِكَ * يَا لَيْتَ كُنْتُ هَذَا الْحِينِ فِي تِلْكَ
 الْحَالَةِ يَا خَالِقَ الْبَرِّيَّةِ وَالْمَذْكُورِ فِي
 الْأَفئِدَةِ * فَمَا أَحَلُّ ذِكْرَكَ فِي مَذَاقِي وَمَا
 أَلَّذُّ عُبُودِيَّتِي لِنَفْسِكَ * وَقَدْ بَلَغْتُ فِيهَا
 إِلَى مَقَامٍ كُلَّمَا أَشَاهِدُ أَرْضًا أَحَبُّ أَنْ أُكَبَّ
 بِوَجْهِي عَلَيْهَا خَاضِعًا لِوَجْهِكَ وَسَاجِدًا
 لِنَفْسِكَ * فَوَعِزَّتِكَ لَوْ لَمْ أَكُنْ نَاطِرًا إِلَى
 قَضَائِكَ الْمُحْتُومِ مَا أَظْهَرْتُ نَفْسِي إِلَّا
 بِالْعُبُودِيَّةِ الصَّرْفَةِ بَيْنَ بَرِّيَّتِكَ وَلَكِنْ أَنْتَ
 قَضَيْتَ بِقُدْرَتِكَ مَا أَرَدْتَ وَآمَضَيْتَ مَا

شِئْتَ لِيُثْبِتَ مَا نُزِّلَ فِي الْبَيَانِ وَ إِلَّا إِلَيَّ
 أَحْبَبْتُ بَانَ أَخْضَعَ لِكُلِّ وَجْهِ كَانَ خَاضِعاً
 لِوَجْهِكَ * إِنَّ الَّذِينَ تَجَاوَزُوا عَنْهُ
 عُبُودِيَّتِكَ أَوْلَيْكَ مَا وَجَدُوا لَذَّتَهَا *
 أَسْأَلُكَ يَا مَالِكَ مَمَالِكِ الْبَقَاءِ بَانَ تُوَفَّقَنِي
 وَ أَحْبَبْتِي عَلَى خِدْمَتِكَ وَ الْعُبُودِيَّةِ فِي كُلِّ
 شَأْنٍ لِنَفْسِكَ ثُمَّ أَقْبَلُ يَا إِلَهِي مِنَّا مَا عَمِلْنَا
 وَ مَا تَرَكْنَا مِنَّا عَمَّا كَتَبْتَهُ لَنَا * أَيُّ رَبِّ
 فَاسْتَقِمْنَا عَلَى حُبِّكَ وَ السُّلُوكِ فِي مَنَاهِجِ
 رِضَائِكَ * ثُمَّ أَجْعَلْنَا نَاصِراً لِأَمْرِكَ
 بِحَيْثُ لَا يَمْنَعُنَا شَيْءٌ عَنْ نُصْرَتِكَ وَ إِعْلَاءِ
 كَلِمَتِكَ * أَيُّ رَبِّ فَاسْتَعِلْنَا بِنَارِ مَحَبَّتِكَ

عَلَى شَأْنٍ يَشْتَعِلُ بِنَارِ حُبِّكَ بَيْنَ
 خَلْقِكَ وَتَنْصُرُكَ فِي كُلِّ شَأْنٍ بِحَيْثُ لَا
 يَمْتَعُنَا انْكَارُ أَحَدٍ وَاعْرَاضُ نَفْسٍ وَانْكَارُ
 أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ * صَلِّ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي عَلَى
 النُّقْطَةِ الَّتِي مِنْهَا فُصِّلَتْ عُلُومُكَ الْمَكُونَةُ
 وَأَسْرَارُكَ الْمُخْزُونَةُ وَبِهِ أَخَذْتَ عَهْدَ مَطْلَعِ
 ذَاتِكَ وَمَظْهَرِ غَيْبِ أَحَدِيَّتِكَ * وَعَلَى
 الَّذِينَ مَسَّتْهُمْ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ فِي حُبِّكَ
 إِلَى أَنْ اسْتَشْهَدُوا فِي سَبِيلِكَ * وَعَلَى
 الَّذِينَ هُمْ آمَنُوا بِكَ خَالِصاً لِرُجُوعِكَ وَ
 خَرَجُوا عَنِ الْأَوْطَانِ لِإِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَ

إِظْهَارِ أَمْرِكَ وَمَا حَمَلُوا فِي السَّبِيلِ إِلَّا
 حُبَّكَ وَآيَاتِكَ وَلَوْ حَمَلُوا مَا حَمَلُوا لِأَنَّهُمْ
 مَا كَانَ هَمُّهُمْ إِلَّا أَنْتِشَارَ آثَارِكَ وَإِثْبَاتَ
 حَقِّكَ وَمَا كَانَ طَرْفُهُمْ إِلَّا مُتَوَجِّهًا
 إِلَيْكَ * أَيُّ رَبِّ صَلَّى عَلَيْهِمْ بِلسَانِ
 عَظَمَتِكَ ثُمَّ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ فِي كُلِّ حِينٍ مِنْ
 بَدَائِعِ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ * وَكَبِّرْ
 اللَّهُمَّ يَا إلهي عَلَى مَظَاهِرِ الْأَسْمَاءِ الَّذِينَ
 أَنْفَقُوا أَرْوَاحَهُمْ وَأَجْسَادَهُمْ فِي هَذَا الْأَمْرِ
 الَّذِي بِهِ ظَهَرَ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَنَاحَ سُكَّانُ
 مَدَائِنِ الْأَسْمَاءِ * وَبِهِمْ ظَهَرَ أَمْرُكَ وَ
 أَنْتَشَرَ ذِكْرُكَ وَلَا حَ ظُهُورُكَ * أَيُّ رَبِّ

فَأَنْزِلْ عَلَيْهِمْ مَا يَنْبَغِي لِشَانِكَ وَ يَلِيقُ
لِحَضْرَتِكَ * لِأَنَّهُمْ عَمِلُوا مَا كَانَ عَلَيْهِمْ وَ
بَقِيَ مَا كَتَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ لَهُمْ أَسْأَلُكَ يَا
إِلَهِي بِكَ وَ بِهِمْ وَ بِهِؤُلَاءِ الْخَمْسِ بِأَنْ
تُرْسِلَ عَلَيْنَا رَوَائِحَ الْغُفْرَانِ لِيُطَهِّرَنَا عَنِ
الْعِصْيَانِ * ثُمَّ آغْفِرْ يَا إِلَهِي آبَاءَنَا وَ ذَوِي
قَرَابَتِنَا مِنَ الَّذِينَ أَقْبَلُوا إِلَى حَرَمِ أَمْرِكَ وَ
تَوَجَّهُوا إِلَى شَطْرِ رِضَائِكَ وَ إِنَّكَ أَنْتَ
الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْمُتَعَالَى الْمُسْتَعَانُ *

هَذَا مَا دَعَيْتُ اللَّهَ بِهِ بِلِسَانِ الرَّمَزِ وَ
الْإِلْغَازِ وَ يَقْرَؤُهُ مَنْ يُرِيدُ أَنْ يَشْرَبَ مَاءَ

الْحَيَوَانِ مِنْ أَيْدِي الْفِيَاضِ وَبِذَلِكَ
يُكْشَفُ جَمَالُ الْحَقِيقَةِ وَ
يَحْتَرِقُ حُجُبَاتُ
الْمُجَازِ

هُوَ اللَّهُ عَلَى الْإِخْلَاقِ

﴿ أَصْلُ كُلِّ الْخَيْرِ ﴾ هُوَ الْأَعْتَادُ عَلَى اللَّهِ
وَ الْإِتْقِيَادُ لِأَمْرِهِ وَ الرِّضَاءُ لِمَرْضَاتِهِ
﴿ أَصْلُ الْحِكْمَةِ ﴾ هِيَ الْخَشْيَةُ عَنِ اللَّهِ عَزَّ
ذِكْرُهُ وَ الْخَافَةُ مِنْ سَطْوَتِهِ وَ سِيَاطِهِ وَ
الْوَجَلُ مِنْ مَظَاهِرِ عَدْلِهِ وَ قَضَائِهِ ﴿ رَأْسُ

الدِّينِ ﴿ هُوَ الْإِقْرَارُ بِمَا نُزِّلَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ
 الْإِتِّبَاعُ لِمَا شَرَعَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ ﴾ أَصْلُ
 الْعِزَّةِ ﴿ هِيَ قِنَاعَةُ الْعَبْدِ بِمَا رُزِقَ بِهِ وَ
 الْإِكْتِفَاءُ بِمَا قُدِّرَ لَهُ ﴾ أَصْلُ الْحُبِّ ﴿ هُوَ
 إِقْبَالُ الْعَبْدِ إِلَى الْمَحْبُوبِ وَالْإِعْرَاضُ عَمَّا
 سِوَاهُ وَ لَمْ يَكُنْ مُرَادُهُ إِلَّا مَا أَرَادَهُ مَوْلَاهُ
 ﴾ أَصْلُ الذِّكْرِ ﴿ هُوَ الْقِيَامُ عَلَى الْمَذْكُورِ وَ
 النَّسْيَانُ عَنْ وِرَائِهِ ﴾ رَأْسُ التَّوَكُّلِ ﴿ هُوَ
 اقْتِرَافُ الْعَبْدِ وَ اكْتِسَابُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
 اعْتِصَامُهُ بِاللَّهِ وَ انْحِصَارُ النَّظَرِ إِلَى فَضْلِ
 مَوْلَاهُ إِذْ إِلَيْهِ يُرْجَعُ أُمُورُ الْعَبْدِ فِي مُنْقَلَبِهِ وَ
 مَثْوَاهُ ﴾ رَأْسُ الْإِنْقِطَاعِ ﴿ هُوَ التَّوَجُّهُ إِلَى

شَطْرِ اللَّهِ وَ الْوُرُودُ عَلَيْهِ وَ النَّظْرُ إِلَيْهِ وَ
 الشَّهَادَةُ بَيْنَ يَدَيْهِ ﴿رَأْسُ الْفِطْرَةِ﴾ هِيَ
 الْإِقْرَارُ بِالْإِفْتِقَارِ وَ الْخُضُوعُ بِالْإِخْتِيَارِ
 بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْمُخْتَارِ ﴿رَأْسُ
 الْقُدْرَةِ وَ الشَّجَاعَةِ﴾ هِيَ إِعْلَاءُ كَلِمَةِ
 اللَّهِ وَ الْإِسْتِقَامَةُ عَلَى حُبِّهِ ﴿رَأْسُ
 الْإِحْسَانِ﴾ هُوَ إِظْهَارُ الْعَبْدِ بِمَا أَنْعَمَهُ اللَّهُ
 وَ شُكْرُهُ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ وَ فِي جَمِيعِ
 الْأَحْيَانِ ﴿رَأْسُ التَّجَارَةِ﴾ هِيَ حُبِّي بِهِ
 يَسْتَعْنِي كُلُّ شَيْءٍ عَنِ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِدُونِهِ
 يَفْتَقِرُ كُلُّ شَيْءٍ عَنِ كُلِّ شَيْءٍ وَ هَذَا مَا
 رُقِمَ مِنْ إصْبَعِ عِزِّ مُنِيرٍ ﴿رَأْسُ الْهِمَّةِ﴾

هِيَ انْفَاقُ الْمَرْءِ عَلَى نَفْسِهِ وَ عَلَى أَهْلِهِ وَ
 الْفُقَرَاءِ مِنْ إِخْوَتِهِ فِي دِينِهِ ﴿رَأْسُ
 الْإِيمَانِ﴾ هُوَ التَّقَلُّلُ فِي الْقَوْلِ وَ التَّكَثُّرُ فِي
 الْعَمَلِ وَ مَنْ كَانَ أَقْوَالُهُ أَزِيدَ مِنْ أَعْمَالِهِ
 فَأَعْلَمُوا عَدَمَهُ خَيْرٌ مِنْ وُجُودِهِ وَ فَنَائُهُ
 أَحْسَنُ مِنْ بَقَائِهِ ﴿أَصْلُ الْعَاقِبَةِ﴾ هِيَ
 الصَّمْتُ وَ النَّظْرُ إِلَى الْعَاقِبَةِ وَ الْإِنْزِوَاءُ مِنْ
 الْبَرِيَّةِ ﴿أَصْلُ كُلِّ الشَّرِّ﴾ هُوَ إِغْفَالُ الْعَبْدِ
 عَنِ مَوْلَاهُ وَ إِقْبَالُهُ إِلَى مَا سِوَاهُ ﴿أَصْلُ
 النَّارِ﴾ هِيَ الْجِحَادُ فِي آيَاتِ اللَّهِ وَ الْجَادِلَةُ
 بِمَا يُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِهِ وَ الْإِنْكَارُ بِهِ وَ
 الْإِسْتِكْبَارُ عَلَيْهِ ﴿أَصْلُ كُلِّ الْعُلُومِ﴾ هُوَ

عِرْفَانُ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ وَ هَذَا لَنْ يُحَقِّقَ إِلَّا
 بِعِرْفَانِ مَظْهَرِ نَفْسِهِ ﴿رَأْسُ الذِّلَّةِ﴾ هِيَ
 الْخُرُوجُ عَنْ ظِلِّ الرَّحْمَنِ وَ الدُّخُولُ فِي
 ظِلِّ الشَّيْطَانِ ﴿رَأْسُ الْكُفْرِ﴾ هُوَ
 الشِّرْكَ بِاللَّهِ وَ الإِعْتِمَادُ عَلَى سِوَاهُ وَ الْفِرَارُ
 عَنْ قَضَايَاهُ ﴿أَصْلُ الْخُسْرَانِ﴾ لِمَنْ
 مَضَتْ أَيَّامُهُ وَ مَا عَرَفَ نَفْسَهُ ﴿رَأْسُ كُلِّ
 مَا أذْكَرْنَاهُ لَكَ﴾ هُوَ الإِنصَافُ وَ هُوَ
 خُرُوجُ الْعَبْدِ عَنِ الْوَهْمِ وَ التَّقْلِيدِ وَ
 التَّفَرُّسُ فِي مَظَاهِيرِ الصُّنْعِ بِنَظَرِ التَّوْحِيدِ وَ
 المُشَاهَدَةُ فِي كُلِّ الْأُمُورِ بِبَصَرِ الْحَدِيدِ
 كَذَلِكَ عَلَّمْنَاكَ وَ صَرَّفْنَا لَكَ كَلِمَاتٍ

الْحِكْمَةَ لِتَشْكُرَ اللَّهَ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ
وَتَقْتَحِرَ بِهَا بَيْنَ
الْعَالَمِينَ

هُوَ اللَّهُ تَعَالَى شَأْنُ الْعِظَةِ
وَالْإِفْنَادِ

إِلَهِي إلهي أَشْكُرُكَ فِي كُلِّ حَالٍ وَ أَحْمَدُكَ
فِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ * فِي النُّعْمَةِ الْحَمْدُ لَكَ يَا
إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَ فِي فَقْدِهَا الشُّكْرُ لَكَ يَا
مَقْصُودَ الْعَارِفِينَ * فِي الْبَأْسَاءِ لَكَ الشَّنَاءُ
يَا مَعْبُودَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَ فِي

الصَّراءِ لَكَ السَّنَاءُ يَا مَنْ بِكَ آجَذَبَتْ
 أَفْدَةُ الْمُشْتاقِينَ * فِي الشَّدَّةِ لَكَ الْحَمْدُ يَا
 مَفْصُودَ الْقاصِدِينَ وَ فِي الرَّخاءِ لَكَ
 الشُّكْرُ يَا أَيُّهَا الْمَذْكُورُ فِي قُلُوبِ الْمُقَرَّبِينَ *
 فِي الثَّرْوَةِ لَكَ الْبَهَاءُ يَا سَيِّدَ الْمُخْلِصِينَ وَ فِي
 الْفَقْرِ لَكَ الْأَمْرُ يَا رَجاءَ الْمُوحِدِينَ * فِي
 الْفَرَحِ لَكَ الْجَلالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ فِي
 الْحُزَنِ لَكَ الْجَمالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * فِي
 الْجُوعِ لَكَ الْعَدْلُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ فِي
 الشَّبَعِ لَكَ الْفَضْلُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * فِي
 الْوَطَنِ لَكَ الْعَطاءُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ فِي
 الْغُرْبَةِ لَكَ الْقُضاءُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * تَحْتَ

السَّيْفِ لَكَ الْإِفْضَالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَفِي
 الْبَيْتِ لَكَ الْكَمَالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * فِي
 الْقَصْرِ لَكَ الْكَرَمُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَفِي
 التُّرَابِ لَكَ الْجُودُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * فِي
 السِّجْنِ لَكَ الْوَفَاءُ يَا سَابِغَ النَّعْمِ وَفِي
 الْحَبْسِ لَكَ الْبَقَاءُ يَا مَالِكَ الْقِدَمِ * لَكَ
 الْعَطَاءُ يَا مَوْلَى الْعَطَاءِ وَ سُلْطَانَ الْعَطَاءِ وَ
 مَالِكَ الْعَطَاءِ * أَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدٌ فِي
 فِعْلِكَ يَا أَصْلَ الْعَطَاءِ وَ مُطَاعٌ فِي حُكْمِكَ
 يَا بَحْرَ الْعَطَاءِ وَ مَبْدَأَ

الْعَطَاءِ وَ مَرَجِعَ

الْعَطَاءِ .

إِلَهِيَّ إِلَهِيَّ

لَا تَبْعُدْ عَنِّي لِأَنَّ الشَّدَائِدَ بِكُلِّهَا أَحَاطَتْني
 إِلَهِيَّ إِلَهِيَّ لَا تَدْعُنِي بِنَفْسِي لِأَنَّ الْمُكَارَةَ
 بِأَسْرِهَا أَخَذْتَنِي وَمِنْ زُلَالِ ثَدْيِي
 عِنَايَتِكَ فَأَشْرَبْتَنِي لِأَنَّ الْأَعْطَاشَ بِأَتْمَتِهَا
 أَحْرَقْتَنِي وَفِي ظِلِّ جَنَاحِي رَحْمَتِكَ
 فَأَظْلَمْتَنِي لِأَنَّ الْأَعْدَاءَ بِأَجْمَعِهَا أَرَادْتَنِي وَ
 عِنْدَ عَرْشِ الْعُظْمَةِ تِلْقَاءَ تَظَهَّرِ آيَاتِ
 عِزِّكَ فَأَحْفَظْتَنِي لِأَنَّ الْاِذَّةَ بِأَكْمَلِهَا مَسَّتْنِي
 وَمِنْ أَثْمَارِ شَجَرَةِ اِزْلَيْتِكَ فَاطْعَمْتَنِي لِأَنَّ
 الضَّعْفَ بِالطَّفِيفِ قَرَّبْتَنِي وَمِنْ كُؤُوسِ

السُّرُورِ مِنْ أَيَادِي رَأْفَتِكَ فَأَرْزُقْنِي لِأَنَّ
 الْهُمُومَ بِأَعْظَمِهَا أَخَذْتَنِي وَ مِنْ سَنَادِسِ
 سُلْطَانِ رُبُوبِيَّتِكَ فَأَخْلَعْنِي لِأَنَّ الْإِفْتِقَارَ
 بِجَوْهَرِهَا عَرَّتْنِي وَ عِنْدَ تَغْنِي وَرَقَاءِ
 صَمَدِيَّتِكَ فَأَرْقِدْنِي لِأَنَّ الْبَلَايَا بِأَكْبَرِهَا
 وَرَدَّتْنِي وَ فِي عَرْشِ الْأَحَدِيَّةِ عِنْدَ تَشَعُّعِ
 طَلْعَةِ الْجَمَالِ فَاسْكِنِي لِأَنَّ الْأَضْطِرَابَ
 بِأَقْوَمِهَا أَهْلَكْتَنِي وَ فِي أَجْرِ الْغَفْرِيَّةِ تَلْقَاءِ
 تَهَيُّجِ حُوتِ الْجَلَالِ فَآغْمِسْنِي لِأَنَّ
 الْخَطَايَا بِأَطْوَدِهَا
 أَمَاتْتَنِي .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ بِمَا لَمْ يَشْرِكْ

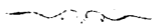
أَحَبُّ بِكُلِّ لِسَانٍ أَدْعُوكَ وَ بِكُلِّ بَيَانٍ
 أَرْجُوكَ وَ بِكُلِّ قَلْبٍ أذْكَرُكَ وَ بِكُلِّ فَمٍ
 أَشْكُرُكَ وَ بِكُلِّ وَجْهِ أَسْجُدُكَ وَ بِكُلِّ
 عَيْنٍ أَشَاهِدُكَ وَ بِكُلِّ فُؤَادٍ أُحِبُّكَ وَ بِكُلِّ
 كُؤُوبٍ أَشْرَبُ مِنْ أَجْرِ عَوَاطِفِ لَاهُوتِ
 مَكْرُمَتِكَ وَ بِكُلِّ كُؤُوسٍ أُسْقِي مِنْ أَنْهَرِ
 فَوَاضِلِ جَبْرُوتِ عِنَايَتِكَ وَ بِكُلِّ جَنَاحٍ
 أَطِيرُ إِلَى سَمَوَاتِ عَرْشِ عَظَمَتِكَ وَ بِكُلِّ
 رِيَاشٍ أَسِيرُ فِي بَهَاءِ عِزِّ مَرْحَمَتِكَ
 لِأَكُونَ سَكْرَانًا عِنْدَ تَغْنِي وَرَقَاءِ سُلْطَانِ

جَلَالِكَ وَجَدُّبَانًا لَدَى تَظَهَّرِ إِشْرَاقِ
 شَمْسِ جَمَالِكَ وَوَهَانًا فِي سَرَائِرِ الْأَلْهُوتِ
 مِنْ لِحَظَاتِ أَعْيُنٍ عِزٍّ وَحَدِيثِكَ وَادْمَانًا
 عَلَى عَرْشِ الْمَلَكُوتِ عِنْدَ قَبَسَاتِ
 جَذَوَاتِ أَنْوَارِ مَجْدِ جَذْبَتِكَ لِأَكُونَ بِكُلِّي
 مُنْقَطِعًا إِلَيْكَ وَمُتَوَسِّلًا عَلَيْكَ وَمُتَمَسِّكًا
 بِطَلَعَاتِ قُدْسِ صَمْدِيَّتِكَ وَمُتَمَلِّقًا
 بِوَجْهَاتِ أَنْسِ أَحَدِيَّتِكَ * ثُمَّ عَلَّمْنِي يَا
 إِلَهِي حَرْفًا مِنْ مَكَامِنِ عِلْمِكَ وَمَخَازِنِ
 وَحْيِكَ وَمَوَاقِعِ أَمْرِكَ وَمَطَالِعِ حُكْمِكَ *
 لِأَذْكُرَنَّكَ عَلَى عَرْشِ الْعَمَاءِ بِلَحْنَاتِ
 الْمُقَدَّسِينَ وَأَشْكُرَنَّكَ بِالْمَعْرِفَةِ عَلَى كُرْسِيِّ

الشَّاءِ بِرَبَّوَاتِ الْمَزْهِيْنَ وَ أَصِفَنَّكَ عَلَى
 سَرِيرِ الْأَبْهَى بِنَعْمَاتِ الْمُسَبِّحِينَ لِأَنَّكَ يَا
 إِلَهِي مَا قَدَّرْتَ عِزًّا إِلَّا فِي عِلْمِ كِتَابِكَ وَ لَا
 نُورًا إِلَّا فِي مَعْرِفَةِ آيَاتِكَ * فَسُبْحَانَكَ
 سُبْحَانَكَ إِنَّا كُلُّ فُقَرَاءٍ إِلَيْكَ وَ عِبْدَاءُ لَكَ
 وَ مَا نَعْلَمُ شَيْئًا إِلَّا بِمَا تَعَلَّمُنِي مِنْ بَدَائِعِ
 فَضْلِكَ وَ لَوَامِعِ جُودِكَ إِذْ بِيَدِكَ مَلَكَوْتُ
 كُلِّ شَيْءٍ وَ إِنَّا كُلُّ لَكَ سَاجِدُونَ

وَ مِنْ رَحْمَتِكَ

أَمِلُونَ.

قَلْبًا ظَاهِرًا فَاخْلُقْ فِيَّ يَا إِلَهِي سِرًّا سَاكِنًا
 جَدِّدْ فِيَّ يَا مُنَانِي وَبِرُوحِ الْقُوَّةِ ثَبِّتْنِي عَلَى
 أَمْرِكَ يَا مَحْبُوبِي وَبِنُورِ الْعِظَمَةِ فَاشْهَدْنِي
 عَلَى صِرَاطِكَ يَا رَجَائِي وَبِسُلْطَانِ
 الرَّفْعَةِ إِلَى سَمَاءِ قُدْسِكَ عَرِّجْنِي يَا أَوْلِيَّ وَ
 بَارِئِيَا حِ الصَّمَدِيَّةِ فَأَبْهَجْنِي يَا آخِرِي وَ
 بِنَعْمَاتِ الْأَزَلِيَّةِ فَاسْتَرِحْنِي يَا مُونِسِي وَ
 بِنِعْمَاءِ طَلْعَتِكَ الْقَدِيمَةِ نَجِّنِي عَنْ دُونِكَ يَا
 سَيِّدِي وَبِظُهُورِ كَيْتُونَتِكَ الدَّائِمَةِ
 بَشِّرْنِي يَا ظَاهِرٌ فَوْقَ ظَاهِرِي
 وَالْبَاطِنُ دُونَ
 بَاطِنِي

بِسْمِ اللَّهِ الْأَوَّلِ

يَا مَنْ وَجْهَكَ كَعَبَّةِ الْمُشْتَاقِينَ وَ لِقَاؤُكَ
 أَمَلُ الْمُخْلِصِينَ وَ قُرْبُكَ رَجَاءُ الْمُقْرَبِينَ وَ
 طَلْعَتِكَ صَحِيفَةُ الْعَارِفِينَ وَ أَسْمُكَ رُوحُ
 الْمُشْتَاقِينَ وَ نِدَاؤُكَ حَيَاةُ الْعَاشِقِينَ وَ مَا
 يَخْرُجُ مِنْ شَفَتَيْكَ كَوَثْرُ الْحَيَوَانِ لِمَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ * أَسْأَلُكَ بِمَظْلُومِيَّةِ
 نَفْسِكَ وَ بِأَبْتِلَائِهَا بَيْنَ جُنُودِ الظَّالِمِينَ بِأَنْ
 تُنْزِلَ عَلَيَّ مِنْ سَحَابِ رَحْمَتِكَ مَا يَجْعَلُنِي
 مُقَدَّسًا عَمَّا سِوَاكَ لِأَكُونَ لَا يِقَالُ لِذِكْرِكَ وَ
 قَابِلًا لِحُبِّكَ * أَيُّ رَبِّ لَا تَمْنَعُنِي عَمَّا قَدَّرْتَهُ

لِعِبَادِكَ الَّذِينَ يَطُوفُونَ فِي حَوْلِكَ وَ
يَتَجَلَّى عَلَيْهِمْ فِي كُلِّ حِينٍ شَمْسُ جَمَالِكَ وَ
أَنْوَارُ وَجْهِكَ * إِنَّكَ لَمْ تَزَلْ كُنْتَ مُعِينَ مَنْ
أَرَادَكَ وَ مُعْطَى مَنْ سَأَلَكَ * لَا

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْبَاقِي الْمُعْطَى

الْكَرِيمُ .

الْبَيْتُ الْكَافِي

يَا مَنْ بَلَاؤُكَ دَوَاءٌ صُدُورِ الْمُخْلِصِينَ وَ
ذِكْرُكَ شِفَاءٌ أَفِيدَةِ الْمُقْرَبِينَ وَ قُرْبُكَ حَيَاةُ
الْعَاشِقِينَ وَ وَصْلُكَ رَجَاءُ الْمُشْتَاقِينَ وَ

هَجْرُكَ عَذَابُ الْمُؤَحِّدِينَ وَفِرَاقُكَ مَوْتُ
 الْعَارِفِينَ * أَسْأَلُكَ بِضَجِيجِ الْمُشْتَاقِينَ فِي
 هَجْرِكَ وَصَرِيحِ الْعَاشِقِينَ فِي بُعْدِهِمْ عَنْ
 لِقَائِكَ بِأَنْ تَرْزُقَنِي خَمْرَ عِرْفَانِكَ وَكَوْثَرَ
 حُبِّكَ وَرِضَائِكَ * أَيُّ رَبِّ هَذَا عَبْدٌ
 نَسِيَ مَا سِوَاكَ وَانْسَى بِحُبِّكَ وَنَاحَ فَمَا
 وَرَدَ عَلَيْكَ مِنْ أَشْرَارِ خَلْقِكَ * قَدَّرَ لَهُ
 مَا قَدَّرْتَهُ لِعِبَادِكَ الَّذِينَ يَزُورُونَ عَرْشَ
 عَظَمَتِكَ وَيَطُوفُونَ حَوْلَ جَمَالِكَ فِي
 الْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ وَإِنَّكَ أَنْتَ

الْحَاكِمُ فِي يَوْمِ
 التَّلَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ

يَا مَنْ قُرْبُكَ رَجَائِي وَوَصْلُكَ أَمَلِي وَ
 ذِكْرُكَ مُنَانِي وَالْوُرُودُ فِي سَاحَةِ عِزِّكَ
 مَقْصَدِي وَشَطْرُكَ مَطْلَبِي وَاسْمُكَ شِفَائِي
 وَحُبُّكَ نُورُ صَدْرِي وَالْقِيَامُ فِي
 حُضُورِكَ غَايَةُ مَطْلَبِي * أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي بِهِ طَيَّرْتَ الْعَارِفِينَ فِي هَوَاءِ عِزِّ
 عِرْفَانِكَ وَعَرَّجْتَ الْمُقَدَّسِينَ إِلَى بَسَاطِ
 قُدْسِ إِفْضَالِكَ بِأَنْ تَجْعَلَنِي مُتَوَجِّهًا إِلَى
 وَجْهِكَ وَنَاطِرًا إِلَى شَطْرِكَ وَنَاطِقًا
 بِشَائِكَ * أَيُّ رَبِّ أَنَا الَّذِي نَسِيتُ دُونَكَ

وَأَقْبَلْتُ إِلَىٰ أَفْقِ فَضْلِكَ وَتَرَكْتُ مَا
 سِوَاكَ رَجَاءً لِقُرْبِكَ * إِذَا أَكُونُ مُقْبِلًا إِلَىٰ
 مَقَرِّ الَّذِي فِيهِ اسْتِضَاءُ أَنْوَارٍ وَجْهِكَ *
 فَأَنْزِلْ يَا مَحْبُوبِي عَلَىٰ مَا يُبْتِغِي عَلَىٰ أَمْرِكَ
 لئَلَّا يَمْتَعِنِي شُبُهَاتُ الْمُشْرِكِينَ عَنِ التَّوَجُّهِ
 إِلَيْكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ

المُهَيِّمِ الْعَزِيزِ

القَدِيرِ.

يَا مَنْ وَجْهِكَ كَعَبْتِي وَجَمَالِكَ حَرَمِي وَ
 شَطْرُكَ مَطْلَبِي وَذِكْرُكَ رَجَائِي وَحُبُّكَ
 مَوْسِي وَعِشْقُكَ مَوْجِدِي وَذِكْرُكَ

أَنِيسِي وَ قُرْبُكَ أَمَلِي وَ وَصْلِكَ غَايَةٌ
 رَجَائِي وَ مُنْتَهَى مَطْلَبِي * أَسْأَلُكَ يَا لَآ
 تُخَيِّبُنِي عَمَّا قَدَّرْتَهُ لِحَيْرَةِ عِبَادِكَ ثُمَّ
 أَرْزُقْنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ إِنَّكَ أَنْتَ
 سُلْطَانُ الْبَرِيَّةِ * لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ .

﴿ لِكُلِّ وَاحِدٍ أَنْ يَقُولَ مَقْبِلًا إِلَى ﴾

﴿ كَعْبَةِ اللَّهِ ﴾

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ بِمَا هِيَ

لَكَ الْحَمْدُ بِمَا نَجَّيْتَنِي مِنْ بَرِّ الضَّلَالَةِ وَ

اَهْوَىٰ وَ هَدَيْتَنِي إِلَىٰ صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَ
 نَبِيَّكَ الْعَظِيمِ وَ اَيَّدْتَنِي عَلَى الْاِقْبَالِ اِذْ
 اَعْرَضَ عَنْكَ اَكْثَرُ خَلْقِكَ وَ نَوَّرْتَ قَلْبِي
 بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ وَ وَجَّهْتَنِي بِضِيَاءِ طَلْعَتِكَ *
 اَيُّ رَبِّ اَسْأَلُكَ بِبَحْرِ جُودِكَ وَ سَمَاءِ
 فَضْلِكَ بِاَنَّ تَكْشِفَ عَنِّي وَجْهَ عِبَادِكَ وَ
 خَلْقِكَ الْحُجُبَاتِ الَّتِي مَنَعَتْهُمْ عَنِ التَّوَجُّهِ
 اِلَى اَفْقِكَ الْاَعْلَى * اَيُّ رَبِّ لَا تُخَيِّبْ
 عِبَادَكَ عَنِّ بَحْرِ آيَاتِكَ * وَ عِزَّتِكَ لَوْ
 كَشَفْتَ لَهُمْ كَمَا كَشَفْتَ لِي لَنَبْدُوا مَا عِنْدَهُمْ
 رَجَاءً مَا عِنْدَكَ * اِنَّكَ اَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْعَلَامُ .

بِسْمِ اللَّهِ الْإِلَهِيِّ

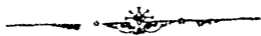
يَا مَنْ بَلَاؤُكَ دَوَاءُ الْمُقَرَّبِينَ وَ سَيْفُكَ
 رَجَاءُ الْعَاطِسِينَ وَ سَهْمُكَ مَحْبُوبُ
 الْمُسْتَأْقِنِ وَ قَضَاؤُكَ أَمَلُ الْعَارِفِينَ *
 أَسْأَلُكَ بِمَحَبُوبِيَّةِ نَفْسِكَ وَ بِأَنْوَارِ وَجْهِكَ
 بِأَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا عَنْ شَطْرِ أَحَدِيَّتِكَ مَا
 يُقَرِّبُنَا إِلَى نَفْسِكَ * ثُمَّ أَسْتَقِمُ يَا إِلَهِي
 أَرْجُلُنَا عَلَى أَمْرِكَ وَ نَوِّرْ قُلُوبَنَا بِأَنْوَارِ
 مَعْرِفَتِكَ وَ صُدُّورَنَا بِتَجَلِّيَاتِ أَسْمَائِكَ *
 أَيُّ رَبِّ أَنَا الَّذِي وَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَ
 أَكُونُ أَمِلًا بِدَائِعِ فَضْلِكَ وَ ظُهُورَاتِ

كَرَمِكَ * أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ لَا تُخَيِّبْنِي عَنْ بَابِ
 رَحْمَتِكَ وَلَا تَدْعَنِي بَيْنَ الْمُشْرِكِينَ مِنْ
 خَلْقِكَ * فَيَا إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
 اعْتَرَفْتُ بِكَ فِي أَيَّامِكَ وَأَقْبَلْتُ إِلَى
 شَاطِئِ تَوْحِيدِكَ مُعْتَرِفًا بِفِرْدَانِيَّتِكَ وَ
 مُذْعِنًا بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَآمِلًا عَفْوَكَ وَ
 غُفْرَانَكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ

عَلَى مَا تَشَاءُ لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْغَفُورُ .

بَشَائِرُ عَظِيمِي

آنکه در ایامی که احکام از سماء مشیت
 مَوْلَى الْأَنَامِ نازل، بعضی ارسال شد و
 بعضی حَسَبُ الْأَمْرِ از کتاب أخذ شد. از
 جمله صلوة بود تا در این حین امام وجه
 حاضر تَوَجَّهَ إِلَىٰ وَجْهِ الْمُحَبُّوبِ وَقَالَ إِنَّا
 أَرَدْنَا أَنْ نَمُنَّ عَلَىٰ عَلِيٍّ قَبْلَ أَكْبَرٍ عَلَيْهِ بَهَائِي
 مَرَّةً أُخْرَىٰ. آیات مُنَزَّلَه در سنین قبل که
 مخصوص صلوة نازل شده بفرست و
 بنویس لَعَمْرُ اللَّهِ نَفْحَاتِش عاشقین را
 جذب نماید و ساکنین را به اهتزاز آرد و

منصفین را حیات بخشید و لکن (اَوَّل) هر
 هنگام و هر وقت که انسان در خود
 حالت اقبال و خضوع مشاهده نماید به
 عمل آرد و (ثانی) در بامداد و حین
 زوال و اصیل و (ثالث) از

زوال به زوال

انتهی

هُوَ الْمُنْزِلُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

﴿لِلْمُصَلِّي أَنْ يَقُومَ مُقْبِلًا إِلَى اللَّهِ وَإِذَا قَامَ
 وَاسْتَقَرَّ فِي مَقَامِهِ يَنْظُرُ إِلَى الْيَمِينِ وَ

السَّيِّئَاتِ كَمَا يَنْتَظِرُ رَحْمَةَ رَبِّهِ الرَّحْمَنِ

الرَّحِيمِ ثُمَّ يَقُولُ ﴿

يَا إِلَهَ الْأَسْمَاءِ وَفَاطِرَ السَّمَاءِ أَسْأَلُكَ بِمَطَالِعِ

غَيْبِكَ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى بِأَنْ تَجْعَلَ صَلَاتِي نَارًا

لِتُحْرِقَ حُجُبَاتِي الَّتِي مَنَعْتَنِي عَنْ مُشَاهَدَةِ

جَمَالِكَ وَنُورًا يَدُلُّنِي إِلَى الْبَحْرِ وَصَالِكَ

﴿ ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ لِلَّهِ تَبَارَكَ ﴾

﴿ وَتَعَالَى وَ يَقُولُ ﴾

يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ وَ مَحْبُوبَ الْأُمَّمِ تَرَانِي

مُقْبِلًا إِلَيْكَ مُنْقَطِعًا عَمَّا سِوَاكَ مُتَمَسِّكًا

بِحَبْلِكَ الَّذِي بَحَرَ كُنْتَهُ تَحَرَّكَتِ الْمُمْكِنَاتُ *

أَيْ رَبِّ أَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ * أَكُونُ

حَاضِرًا قَائِمًا بَيْنَ أَيْدِي مَشِيَّتِكَ وَ
 إِرَادَتِكَ وَ مَا أُرِيدُ إِلَّا رِضَاءَكَ * أَسْأَلُكَ
 بِبِحْرِ رَحْمَتِكَ وَ شَمْسِ فَضْلِكَ بِأَنْ تَفْعَلَ
 بِعَبْدِكَ مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى * وَ عِزَّتِكَ
 الْمُقَدَّسَةَ عَنِ الذِّكْرِ وَ الشَّائِ كُلِّ مَا يَظْهَرُ
 مِنْ عِنْدِكَ هُوَ مَقْصُودُ قَلْبِي وَ مَحْبُوبُ
 فُؤَادِي * إلهي إلهي لَا تَنْظُرْ إِلَى آمَالِي وَ
 أَعْمَالِي بَلْ إِلَى إِرَادَتِكَ الَّتِي أَحَاطَتْ
 السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضَ * وَ أَسْمِكَ الْأَعْظَمِ يَا
 مَالِكَ الْأُمَمِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا مَا أَرَدْتَهُ وَ لَا
 أَحِبُّ إِلَّا مَا تُحِبُّ *

﴿ثُمَّ يَسْجُدَ وَيَقُولَ﴾

سُبْحَانَكَ مِنْ أَنْ تُوصَفَ بِوَصْفِ مَا
سِوَاكَ أَوْ تُعْرَفَ بِعِرْفَانِ دُونِكَ.

﴿ثُمَّ يَقُومَ وَيَقُولَ﴾

أَيُّ رَبِّ فَأَجْعَلْ صَلَاتِي كَوْثَرَ الْحَيَوَانِ لِيَبْقَى
بِهِ ذَاتِي بِدَوَامِ سُلْطَنَتِكَ وَ يَذْكَرَكَ فِي
كُلِّ عَالَمٍ مِنْ عَوَالِمِكَ.

﴿ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ مَرَّةً﴾

﴿أُخْرَى وَيَقُولَ﴾

يَا مَنْ فِي فِرَاقِكَ ذَابَتِ الْقُلُوبُ وَالْأَكْبَادُ وَ
بِنَارِ حُبِّكَ أَشْتَعَلَ مَنْ فِي الْبِلَادِ أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ سَخَّرْتَ الْأَفَاقَ بِأَنْ لَا

تَمْنَعَنِي عَمَّا عِنْدَكَ يَا مَالِكَ الرَّقَابِ * أَيُّ
 رَبِّ تَرَى الْغَرِيبَ سَرَّعَ إِلَىٰ وَطْنِهِ الْأَعْلَىٰ
 ظِلُّ قِبَابٍ عَظَمَتِكَ وَجِوَارٍ رَحْمَتِكَ وَ
 الْعَاصِي قَصْدَ بَحْرٍ غُفْرَانِكَ وَالذَّلِيلَ
 بِسَاطِ عِزِّكَ وَالْفَقِيرَ أَفْقَ غِنَائِكَ * لَكَ
 الْأَمْرُ فِيمَا تَشَاءُ * أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الْمُحْمَدُ
 فِي فِعْلِكَ وَالْمُطَاعُ فِي حُكْمِكَ وَ
 الْمُخْتَارُ فِي أَمْرِكَ.

﴿ ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ وَيُكَبِّرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ ﴾

﴿ يَنْحَنِي لِلرُّكُوعِ لِلَّهِ تَبَارَكَ ﴾

﴿ وَتَعَالَىٰ وَيَقُولَ ﴾

يَا إِلَهِي تَرَى رُوحِي مُهْتَزًّا فِي جِوَارِحِي وَ

أَرَكُنِي شَوْقاً لِعِبَادَتِكَ وَ شَغَفاً لِدِكْرِكَ وَ
 تَنَائِكَ وَ يَشْهَدُ بِمَا شَهِدَ بِهِ لِسَانُ أَمْرِكَ فِي
 مَلَكَوَتِ بَيْنَانِكَ وَ جَبْرُوتِ عِلْمِكَ * أَيْ
 رَبِّ أَحِبُّ أَنْ أَسْأَلَكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ كُلِّ مَا
 عِنْدَكَ لِإِثْبَاتِ فَقْرِي وَ إِعْلَاءِ عَطَائِكَ وَ
 غَنَائِكَ وَ إِظْهَارِ عَجْزِي وَ إِبْرَازِ
 قُدْرَتِكَ وَ أَقْتِدَارِكَ .

﴿ تُمْ يَقُومُ وَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ ﴾

﴿ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى وَ يَقُولَ ﴾

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ * لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ الْحَاكِمُ فِي الْمُبْدَأِ وَ الْمَآبِ * إِلَهِي إِلَهِي
 عَفُوكَ شَجَّعَنِي وَ رَحْمَتُكَ قَوَّيْنِي وَ

نِدَاؤُكَ أَيَقْظَنِي وَفَضْلُكَ أَقَامَنِي وَهَدَانِي
 إِلَيْكَ وَالْأَمَالِي وَشَأْنِي لِأَقُومَ لَدَى بَابِ
 مَدِينِ قُرْبِكَ أَوْ أَتَوَجَّهَ إِلَى الْأَنْوَارِ
 الْمَشْرِقَةِ مِنْ أَفْقِ سَمَاءِ إِرَادَتِكَ * أَيُّ رَبِّ
 تَرَى الْمِسْكِينَ يَفْرَعُ بَابَ فَضْلِكَ وَالْفَانِيَ
 يُرِيدُ كَوَثَرَ الْبَقَاءِ مِنْ أَيَادِي جُودِكَ * لَكَ
 الْأَمْرُ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ يَا مَوْلَى الْأَسْمَاءِ وَوَلِيَّ
 التَّسْلِيمِ وَالرِّضَاءِ يَا فَاطِرَ السَّمَاءِ .

﴿ ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ ثَلَاثَ ﴾

﴿ مَرَّاتٍ وَيَقُولَ ﴾

اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ

﴿ ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقُولُ ﴾

سُبْحَانَكَ مِنْ أَنْ تَصْعَدَ إِلَى سَمَاءٍ قُرْبِكَ
 أَذْكَارُ الْمُقَرَّبِينَ أَوْ أَنْ تَصِلَ إِلَى فِنَاءِ بَابِكَ
 طُبُورُ أَفِيدَةِ الْمُخْلِصِينَ * أَشْهَدُ أَنَّكَ
 كُنْتَ مُقَدَّسًا عَنِ الصِّفَاتِ وَ مُنْزَهًا عَنِ
 الْأَسْمَاءِ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَبْهِيُّ.

﴿ ثُمَّ يَقْعُدُ وَيَقُولُ ﴾

أَشْهَدُ بِمَا شَهِدْتَ الْأَشْيَاءَ وَالْمَلَأَ الْأَعْلَى
 وَالْجَنَّةَ الْعُلْيَا وَ عَنْ وَرَائِهَا لِسَانُ الْعِظَمَةِ
 مِنَ الْأُفُقِ الْأَبْهِيِّ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ وَ الَّذِي ظَهَرَ إِنَّهُ هُوَ السِّرُّ الْمَكْنُونُ وَ
 الرَّمْزُ الْمُخْزُونُ الَّذِي بِهِ اقْتَرَنَ الْكَافُ بِرُكْنِهِ
 النَّوْنُ * أَشْهَدُ أَنَّهُ هُوَ الْمُسْطُورُ مِنَ الْقَلَمِ

الْأَعْلَى وَالْمَذْكَورُ فِي كُتُبِ اللَّهِ رَبِّ
الْعَرْشِ وَالْثَرَى.

﴿ ثُمَّ يَقُومُ مُسْتَقِيمًا وَيَقُولَ ﴾

يَا إِلَهَ الْوُجُودِ وَ مَالِكِ الْغَيْبِ وَ الشُّهُودِ
تَرَى عِبْرَاتِي وَ زَفْرَاتِي وَ تَسْمَعُ ضَجِيجِي
وَ صَرِيحِي وَ حَنِينِ فُؤَادِي * وَ عِزَّتِكَ
أَجْتَرِاحَاتِي أَبْعَدْتَنِي عَنِ التَّقَرُّبِ إِلَيْكَ وَ
جَرِيرَاتِي مَنَعْتَنِي عَنِ الْوُرُودِ فِي سَاحَةِ
قُدْسِكَ * أَيُّ رَبِّ حُبُّكَ أَضْنَانِي وَ
هَجْرُكَ أَهْلَكْنِي وَ بُعْدُكَ أَحْرَقْنِي *
أَسْأَلُكَ بِمَوْطِئِ قَدَمَيْكَ فِي هَذَا الْبَيْدَاءِ وَ
بِلَبِيِّكَ لَبِيِّكَ أَصْفِيَاءِكَ فِي هَذَا الْفُضَاءِ وَ

بِنَفْحَاتِ وَحْيِكَ وَنَسَمَاتِ فَجْرِ ظُهُورِكَ
 بِأَنْ تُقَدِّرَ لِي زِيَارَةَ جَمَالِكَ وَالْعَمَلَ
 بِمَا فِي كِتَابِكَ.

﴿ ثُمَّ يُكَبِّرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَيَرْكَعُ وَيَقُولُ ﴾
 لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا أَيْدَيْتَنِي عَلَى ذِكْرِكَ
 وَتَنَائِكَ وَعَرَّفْتَنِي مَشْرِقَ آيَاتِكَ وَ
 جَعَلْتَنِي خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ وَخَاشِعًا
 لِأَلُوْهِيَّتِكَ وَمُعْتَرِفًا بِمَا نَطَقَ
 بِهِ لِسَانُ عَظَمَتِكَ.

﴿ ثُمَّ يَقُومُ وَيَقُولُ ﴾

إِلَهِي إِلَهِي عِصْيَانِي أَنْقَضَ ظَهْرِي وَغَفَلْتِي
 أَهْلَكْتَنِي * كَلَّمَا اتَّفَكَّرْتُ فِي سُوءِ عَمَلِي وَ

حُسْنِ عَمَلِكَ يَذُوبُ كَيْدِي وَ يَغْلِي أَلَمُّ
 فِي عُرُوقِي * وَ جَمَالِكَ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ إِنَّ
 الْوَجْهَ يَسْتَحْيِي أَنْ يَتَوَجَّهَ إِلَيْكَ وَ أَيَادِي
 الرَّجَاءِ تَحْجَلُ أَنْ تَرْتَفِعَ إِلَى سَمَاءِ كَرَمِكَ *
 تَرَى يَا إِلَهِي عَبْرَاتِي تَنْعُنِي عَنِ الذُّكْرِ وَ
 الثَّنَاءِ يَا رَبَّ الْعَرْشِ وَ الشَّرَى * أَسْأَلُكَ
 بِآيَاتِ مَلَكُوتِكَ وَ أَسْرَارِ جَبْرُوتِكَ بِأَنْ
 تَعْمَلَ بِأَوْلِيَائِكَ مَا يَنْبَغِي لِحُودِكَ يَا
 مَالِكَ الْوُجُودِ وَ يَلِيقُ لِفَضْلِكَ يَا سُلْطَانَ
 الْغَيْبِ وَ الشُّهُودِ .

﴿ ثُمَّ يُكَبِّرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَ ﴾

﴿ يَسْجُدُ وَ يَقُولَ ﴾

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِهْنَابِ مَا أَنْزَلْتَ لَنَا مَا يُقَرِّبُنَا
 إِلَيْكَ وَ يَرْزُقُنَا كُلَّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كُتُبِكَ
 وَ زُبُرِكَ * أَيُّ رَبِّ نَسْأَلُكَ بِأَنْ تَحْفَظَنَا مِنْ
 جُنُودِ الظُّنُونِ وَ الْأَوْهَامِ * إِنَّكَ
 أَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَلَامُ.

﴿ ثُمَّ يَرْفَعُ رَأْسَهُ يَقْعُدُ وَ يَقُولُ ﴾
 أَشْهَدُ يَا إِهْنَابِ بِمَا شَهِدَ بِهِ أَصْفِيَاؤُكَ وَ
 اعْتَرَفَ بِمَا اعْتَرَفَ بِهِ أَهْلُ الْفِرْدَوْسِ
 الْأَعْلَى وَ الَّذِينَ طَافُوا عَرْشَكَ
 الْعَظِيمِ * الْمَلِكُ وَ الْمَلَكُوتُ
 لَكَ يَا إِلَهَ
 الْعَالَمِينَ.

﴿ وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُصَلِّيَ لَهُ أَنْ يَغْسِلَ يَدَيْهِ ﴾

﴿ وَفِي حِينِ الْغَسْلِ يَقُولَ ﴾

إِلَهِي قَوِّ يَدِي لِتَأْخُذَ كِتَابَكَ بِاسْتِقَامَةٍ لَا
تَمْنَعُهَا جُنُودُ الْعَالَمِ ثُمَّ أَحْفَظْهَا عَنِ
الْتَصَرُّفِ فِيمَا لَمْ يَدْخُلْ فِي مِلْكِهَا * إِنَّكَ
أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ.

﴿ وَفِي حِينِ غَسْلِ الْوَجْهِ يَقُولَ ﴾

أَيُّ رَبِّ وَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ * نَوَّرَهُ بِأَنْوَارِ
وَجْهِكَ ثُمَّ أَحْفَظْهُ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى غَيْرِكَ

﴿ وَبَعْدُ لَهُ أَنْ يَقُومَ مُتَوَجِّهًا ﴾

﴿ إِلَى الْقِبْلَةِ وَيَقُولَ ﴾

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ * لَهُ الْأَمْرُ وَ

الْخَلْقُ * قَدْ أَظْهَرَ مَشْرِقَ الظُّهُورِ وَ مُكَلِّمَ
 الطُّورِ الَّذِي بِهِ أَنَارَ الأفُقُ الأعلى وَ نَطَقَتْ
 سِدْرَةُ المنتهى وَ آرْتَفَعَ النداءُ بَيْنَ الأَرْضِ
 وَ السَّمَاءِ قَدْ آتَى المَالِكُ . المُلْكُ وَ المَلَكُوتُ
 وَ العِزَّةُ وَ الجَبْرُوتُ لِلَّهِ مَوْلى الوَرَى وَ
 مَالِكِ العَرْشِ وَ الثَّرَى

﴿ ثُمَّ يَرْكَعُ وَ يَقُولُ ﴾

سُبْحَانَكَ عَن ذِكْرِي وَ ذِكْرِ دُونِي وَ وَصْفِي
 وَ وَصْفِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الأَرْضِينَ

﴿ ثُمَّ يَقُومُ لِلْقُنُوتِ وَ يَقُولُ ﴾

يَا إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ مَنْ تَشَبَّثَ بِأَنَا مِلِ الرَّجَاءِ
 يَا بِأَذْيَالِ رَحْمَتِكَ وَ فَضْلِكَ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

﴿ ثُمَّ يَقْعُدُ وَيَقُولُ ﴾

أَشْهَدُ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَفَرْدَانِيَّتِكَ وَبِأَنَّكَ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * قَدْ أَظْهَرْتَ
 أَمْرَكَ وَوَفَيْتَ بِعَهْدِكَ وَفَتَحْتَ بَابَ
 فَضْلِكَ عَلَى مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ *
 وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَالتَّكْبِيرُ وَالتَّبَهُاءُ عَلَى
 أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ سُؤُونَاتُ
 الْخَلْقِ عَنِ الْأَقْبَالِ إِلَيْكَ وَانْفَقُوا مَا
 عِنْدَهُمْ رَجَاءَ مَا عِنْدَكَ * إِنَّكَ

أَنْتَ الْغَفُورُ

الْكَرِيمُ .

اگر نفسی مقام آیه کبیره "شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمُهَيَّمِنُ الْقَيُّومُ" قرائت نماید
 کافی است و همچنین در قُعودُ أَشْهَدُ
 بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَفَرْدَانِيَّتِكَ وَبِأَنَّكَ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ" کافی است

﴿ و صلاة آخری حین زوال ﴾

﴿ قرائت نماید ﴾

أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِأَنَّكَ خَلَقْتَنِي لِعِرْفَانِكَ وَ
 عِبَادَتِكَ * أَشْهَدُ فِي هَذَا الْحِينِ بِعَجْزِي
 وَقُوَّتِكَ وَضَعْفِي وَأَقْتِدَارِكَ وَفَقْرِي وَ
 غِنَائِكَ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْمُهَيَّمِنُ الْقَيُّومُ

هُوَ الْمَهْمُزُ عَلَى الْأَنْبَاءِ

إلهي إلهي كيفَ أَخْتَارُ النَّوْمَ وَ عُيُونَُ
 عَاشِقِيكَ سَاهِرَةً فِي فِرَاقِكَ وَ كَيْفَ
 اسْتَرْجِحُ عَلَى الْفِرَاشِ وَ أَفئِدَةُ مُشْتَاقِيكَ
 مُضْطَرَبَةٌ مِنْ هَجْرِكَ * أَيُّ رَبِّ أَوْدَعْتُ
 رُوحِي وَ ذَاتِي فِي يَمِينِ اقْتِدَارِكَ وَ أَمَانِكَ
 وَ أَضَعُ رَأْسِي عَلَى الْفِرَاشِ بِحَوْلِكَ وَ أَرْفَعُ
 عَنْهُ بِمَشِيَّتِكَ وَ إِرَادَتِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ
 الْحَافِظُ الْحَارِسُ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ * وَ
 عِزَّتِكَ لَا أُرِيدُ مِنَ النَّوْمِ وَ لَا مِنَ الْيَقَظَةِ
 إِلَّا مَا أَنْتَ تُرِيدُ * أَنَا عَبْدُكَ وَ فِي قَبْضَتِكَ

أَيَّدَنِي عَلَى مَا يَتَضَوَّعُ بِهِ عَرْفُ رِضَائِكَ *

هَذَا أَمَلِي وَ أَمَلُ الْمُقْرَبِينَ *

الْحَمْدُ لَكَ يَا إِلَهَ

الْعَالَمِينَ .

أَنْتَ الَّذِي ذَكَرْنَا الْمَلِكُ كَرِيمًا

يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَقْصُودِي أَرَادَ عَبْدُكَ

أَنْ يَنَامَ فِي جِوَارِ رَحْمَتِكَ وَ يَسْتَرِيحَ فِي ظِلِّ

قَبَابِ فَضْلِكَ مُسْتَعِينًا بِحِفْظِكَ وَ

حِرَاسَتِكَ * أَيُّ رَبِّ أَسْأَلُكَ بِعَيْنِكَ الَّتِي

لَا تَنَامُ أَنْ تَحْفَظَ عَيْنِي عَنِ النَّظَرِ إِلَى

دُونِكَ * ثُمَّ زِدْ نُورَهَا لِمُشَاهَدَةِ آثَارِكَ وَ

النَّظَرِ إِلَى أَفُقِ ظُهُورِكَ * أَنْتَ الَّذِي
 ضَعَفْتَ كَيْبُونَةَ الْقُدْرَةِ عِنْدَ ظُهُورَاتِ
 قُدْرَتِكَ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

الْقَوِيُّ الْغَالِبُ

الْمُخْتَارُ.

إِلَهِي وَ سَيِّدِي أَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ قَدْ
 قُمْتُ عَنِ الْفِرَاشِ فِي هَذَا الْفَجْرِ الَّذِي فِيهِ
 أَشْرَقَتْ شَمْسُ أَحَدِيَّتِكَ عَنْ أَفُقِ سَمَاءِ
 مَشِيَّتِكَ وَ اسْتَضَاءَ مِنْهَا الْآفَاقُ بِمَا قُدِّرَ فِي
 صَحَائِفِ قَضَائِكَ * لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي
 عَلَى مَا أَصْبَحْنَا مُسْتَضِيئًا بِنُورِ عِرْفَانِكَ *

أَيْ رَبِّ فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا مَا يَجْعَلُنَا غَنِيًّا عَمَّا
 سِوَاكَ وَ مُنْقَطِعًا عَنْ دُونِكَ * ثُمَّ أَكْتُبْ لِي
 وَ لِأَحِبَّتِي وَ ذَوِي قَرَابَتِي مِنْ كُلِّ ذَكَرٍ وَ
 أَنْتَ خَيْرُ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى * ثُمَّ أَعْصِمْنَا يَا
 مَحْبُوبَ الْإِبْدَاعِ وَ مَقْصُودَ الْإِخْتِرَاعِ
 بِعِصْمَتِكَ الْكُبْرَى مِنْ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمْ
 مَظَاهِرَ الْخُنَاسِ وَ يَوْسُوسُونَ فِي صُدُورِ
 النَّاسِ * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُهَيِّمُ الْقَيُّومُ * صَلِّ
 اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي عَلَى مَنْ جَعَلْتَهُ قَيُّومًا عَلَى
 أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ بِهِ فَصَلْتَ بَيْنَ الْأَتْقِيَاءِ
 وَ الْأَشْقِيَاءِ يَا تَوْفِّقُنَا عَلَى مَا تُحِبُّ وَ

تَرْضَى * وَصَلِّ اللَّهُمَّ يَا إلهي عَلَى
 كَلِمَاتِكَ وَحُرُوفَاتِكَ وَعَلَى الَّذِينَ
 تَوَجَّهُوا إِلَيْكَ وَأَقْبَلُوا إِلَيَّ وَجْهَكَ وَ
 سَمِعُوا نِدَاءَكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ مَالِكُ الْعِبَادِ
 وَسُلْطَانُهُمْ وَإِنَّكَ أَنْتَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ

أَنْتَ اللَّهُ الْبَرُّ الْكَرِيمُ

لَكَ الْحَمْدُ يَا إلهي بِمَا أَيَقْظَنِي بَعْدَ نَوْمِي
 وَأَظْهَرْتَنِي بَعْدَ غَيْبَتِي وَأَقَمْتَنِي بَعْدَ

رَقْدِي * أَصْبَحْتُ مُتَوَجِّهًا إِلَى أَنْوَارِ فَجْرِ
 ظُهُورِكَ الَّذِي بِهِ أَنْارَتْ آفَاقُ سَمَوَاتِ
 قُدْرَتِكَ وَ عَظَمَتِكَ وَ مُعْتَرِفًا بِآيَاتِكَ وَ
 مُوقِنًا بِكِتَابِكَ وَ مُتَمَسِّكًا بِحَبْلِكَ *
 أَسْأَلُكَ بِأَقْتِدَارِ مَشِيَّتِكَ وَ نُفُوذِ إِرَادَتِكَ
 أَنْ تَجْعَلَ مَا أَرَيْتَنِي فِي مَنَامِي أَمْتَنَ أَسَاسٍ
 لِبُيُوتِ حُبِّكَ فِي أَفئِدَةِ أَوْلِيَائِكَ وَ أَحْسَنَ
 أَسْبَابٍ لِظُهُورَاتِ فَضْلِكَ وَ عِنَايَتِكَ *
 أَيُّ رَبِّ قَدَّرَ لِي مِنْ قَلَمِكَ الْأَعْلَى خَيْرَ
 الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى * أَشْهَدُ أَنَّ فِي قَبْضَتِكَ
 زِمَامَ الْأُمُورِ تُبَدِّلُهَا كَيْفَ تَشَاءُ * لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ * أَنْتَ الَّذِي بِأَمْرِكَ

تُبَدَّلُ الذَّلَّةَ بِالْعِزَّةِ وَ الضَّعْفَ بِالْقُوَّةِ وَ
 الْعَجْزَ بِالِاقْتِدَارِ وَ الْاضْطِرَابَ بِالِاطْمِينَانِ
 وَ الرَّيْبَ بِالِايْقَانِ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْمُنْتَهُنُ * لَا تُخَيِّبُ مَنْ سَأَلَكَ وَ لَا تَمْنَعُ
 مَنْ أَرَادَكَ قَدْرَ لِي مَا يَنْبَغِي
 لِسَمَاءِ جُودِكَ وَ بَحْرِ كَرَمِكَ *
 إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
 الْقَدِيرُ .

هُوَ السَّمَاءُ مَعَ الْجَبَابِ

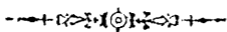
يَا إِلَهِي أَصْبَحْتُ فِي جِوَارِكَ وَ الَّذِي

أَسْتَجَارَكَ يَنْبَغِي أَنْ يَكُونَ فِي كَنْفِ
 حِفْظِكَ وَحِصْنِ جَمَائِكَ * أَيُّ رَبِّ نَوَّرَ
 بَاطِنِي بِأَنْوَارِ فَجْرِ ظُهُورِكَ كَمَا نَوَّرْتَ
 ظَاهِرِي بِنُورِ صَبَاحِ
 عَطَائِكَ .

هُوَ الْمَهْمُ مِنَ الْبَيْتِ

أَصْبَحْتُ يَا إِلَهِي بِفَضْلِكَ وَ أَخْرَجُ مِنْ
 الْبَيْتِ مُتَوَكِّلاً عَلَيْكَ وَ مُفَوَّضاً أَمْرِي
 إِلَيْكَ فَانزِلْ عَلَيَّ مِنْ سَمَاءِ رَحْمَتِكَ بَرَكَاتاً
 مِنْ عِنْدِكَ ثُمَّ أَرْجِعْنِي إِلَى الْبَيْتِ سَالِماً كَمَا

أَخْرَجْتَنِي مِنْهُ سَالِمًا مُسْتَقِيمًا * لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

الْتَّاءُ الَّذِي ظَهَرَ مِنْ نَفْسِكَ الْأَعْلَى وَ
 الْبَهَاءُ الَّذِي طَلَعَ مِنْ جَمَالِكَ الْأَبْهَى
 عَلَيْكَ يَا مَظْهَرَ الْكِبْرِيَاءِ وَ سُلْطَانَ الْبَقَاءِ
 وَ مَلِيكَ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ * أَشْهَدُ
 أَنَّ بِكَ ظَهَرَتْ سُلْطَنَةُ اللَّهِ وَ أَقْتِدَارُهُ وَ
 عَظَمَةُ اللَّهِ وَ كِبْرِيَاؤُهُ وَ بِكَ أَشْرَقَتْ
 شُمُوسُ الْقِدَمِ فِي سَمَاءِ الْقَضَاءِ وَ طَلَعَ جَمَالُ
 الْغَيْبِ عَنِ أَفْقِ الْبَدَاءِ * وَ أَشْهَدُ أَنَّ بِحَرَكَتِهِ

مِنْ قَلَمِكَ ظَهَرَ حُكْمُ الْكَافِ وَالنُّونِ وَ
 بَرَزَ سِرُّ اللَّهِ الْمَكْنُونُ وَبُدَّتِ الْمُمَكِّنَاتُ وَ
 بُعِثَتِ الظُّهُورَاتُ * وَ أَشْهَدُ أَنَّ بِجَمَالِكَ
 ظَهَرَ جَمَالُ الْمُعْبُودِ وَ بِوَجْهِكَ لَاحَ وَجْهُ
 الْمُقْصُودِ وَ بِكَلِمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ فُصِّلَ بَيْنَ
 الْمُمَكِّنَاتِ وَ صَعِدَ الْمُخْلِصُونَ إِلَى الذَّرْوَةِ
 الْعُلْيَا وَ الْمَشْرِكُونَ إِلَى الدَّرَكَاتِ السُّفْلَى *
 وَ أَشْهَدُ بِأَنَّ مَنْ عَرَفَكَ فَقَدْ عَرَفَ اللَّهَ وَ
 مَنْ فَازَ بِإِلْقَائِكَ فَقَدْ فَازَ بِإِلْقَاءِ اللَّهِ *
 فَطُوبَى لِمَنْ آمَنَ بِكَ وَ بِآيَاتِكَ وَ خَضَعَ
 بِسُلْطَانِكَ وَ شُرِّفَ بِإِلْقَائِكَ وَ بَلَغَ
 بِرِضَائِكَ وَ طَافَ فِي حَوْلِكَ وَ حَضَرَ

تِلْقَاءَ عَرْشِكَ * فَوَيْلٌ لِمَنْ ظَلَمَكَ
وَأَنْكَرَكَ وَكَفَرَ بِآيَاتِكَ وَجَاهَدَ
بِسُلْطَانِكَ وَحَارَبَ بِنَفْسِكَ وَاسْتَكْبَرَ
لَدَى وَجْهِكَ وَجَادَلَ بِبُرْهَانِكَ وَفَرَّ
مِنْ حُكُومَتِكَ وَاقْتَدَارَكَ وَكَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ فِي الْوَالِحِ الْقُدْسِ مِنْ إِصْبَعِ الْأَمْرِ
مَكْتُوباً * فَيَا إلهِي وَمَحْبُوبِي فَأَرْسِلْ إِلَى
عَنْ يَمِينِ رَحْمَتِكَ وَعِنَايَتِكَ نَفْحَاتِ
قُدْسِ الطَّافِكِ لِتَجْذِبَنِي عَنْ نَفْسِي وَعَنْ
الدُّنْيَا إِلَى شَطْرِ قُرْبِكَ وَلِقَائِكَ * إِنَّكَ
أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَإِنَّكَ كُنْتَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُحِيطاً * عَلَيْكَ يَا جَمَالَ

اللَّهُ تَنَاءُ اللَّهِ وَ ذِكْرُهُ وَ بَهَاءُ اللَّهِ وَ نُورُهُ *
 أَشْهَدُ بِأَنَّ مَا رَأَتْ عَيْنُ الْإِبْدَاعِ مَظْلُومًا
 شَبَّهَكَ كُنْتَ فِي أَيَّامِكَ فِي غَمَرَاتِ الْبَلَايَا
 مَرَّةً كُنْتَ تَحْتَ السَّلَاسِلِ وَ الْأَغْلَالِ وَ مَرَّةً
 كُنْتَ تَحْتَ سُيُوفِ الْأَعْدَاءِ وَ مَعَ كُلِّ ذَلِكَ
 أَمَرْتَ النَّاسَ بِمَا أَمَرْتَ بِهِ مِنْ لَدُنْ عَلِيمٍ
 حَكِيمٍ * رُوحِي لِضُرِّكَ الْفِدَاءُ وَ نَفْسِي
 لِبَلَائِكَ الْفِدَاءُ * أَسْأَلُ اللَّهَ بِكَ وَ بِالَّذِينَ
 اسْتَضَاءَتْ وَجُوهُهُمْ مِنْ أَنْوَارِ وَجْهِكَ وَ
 اتَّبَعُوا مَا أَمَرُوا بِهِ حُبًّا لِنَفْسِكَ أَنْ يَكْشِفَ
 السُّبْحَاتِ الَّتِي حَالَتْ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ
 خَلْقِكَ وَ يَرْزُقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ *

إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالِي الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
 الرَّحِيمُ * صَلِّ اللَّهُمَّ يَا إلهِي عَلَى السِّدْرَةِ
 وَأَوْرَاقِهَا وَأَغْصَانِهَا وَأَفْئَانِهَا وَأَصْوِلِهَا وَ
 فَرُوعِهَا بِدَوَامِ أَشْمَائِكَ الْحُسْنَى وَصِفَاتِكَ
 الْعُلْيَا ثُمَّ أَحْفَظْهَا مِنْ شَرِّ الْمُعْتَدِينَ وَجُنُودِ
 الظَّالِمِينَ * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ * صَلِّ
 اللَّهُمَّ يَا إلهِي عَلَى عِبَادِكَ الْفَائِزِينَ وَ
 إِمَائِكَ الْفَائِزَاتِ * إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ * لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ

الْكَرِيمُ .

بِسْمِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاطِرُ إِلَى الْمُنْظَرِ الْأَكْبَرِ أَسْمِعْ نِدَاءً
 جَمَالَ الْقِدَمِ مِنْ شَطْرِ سِجْنِهِ الْأَعْظَمِ إِنَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * قَدْ كُنْتَ تَحْتَ
 نَظَرِ رَبِّكَ الرَّحْمَنِ فِي كُلِّ الْأَحْيَانِ * إِنَّهُ
 وَلِيُّ مَنْ أَقْبَلَ إِلَيْهِ وَ إِنَّهُ لَمَوْلَى الْعَالَمِينَ *
 إِيَّاكَ أَنْ يَحْزُنَكَ مَا وَرَدَ عَلَيْنَا وَعَلَيْكَ *
 تَمَسَّكَ بِجَبَلِ رَحْمَةِ رَبِّكَ وَ تَشَبَّثَ بِهَذَا
 الذَّلِيلِ الْمُنِيرِ * ذَكَرَ النَّاسَ بِالْحِكْمَةِ وَ
 الْبَيَانَ * إِيَّاكَ أَنْ يُخَوِّفَكَ ظُلْمُ الَّذِينَ

كَفَرُوا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ * حَدَّثَ النَّاسَ
 بِمَا عَرَفْتَ وَرَأَيْتَ إِذْ كُنْتَ حَوْلَ الْعَرْشِ
 كَذَلِكَ يَا مُرُكَ رَبُّكَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ * إِنَّا
 كُنَّا مَعَكَ وَاطَّلَعْنَا بِمَا وَرَدَ عَلَيْكَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَسَمِعْنَا مَا تَكَلَّمْتَ بِهِ فِي حُبِّهِ وَ
 رِضَاهُ * إِنَّ آجَرَكَ عَلَيْهِ إِنَّهُ مُوَفِّي أَجُورِ
 الْمُخْلِصِينَ * طُوبَى لَكَ بِمَا وَفَيْتَ بِمِيثَاقِي وَ
 أَعْرَضْتَ عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ إِلَّا إِنَّكَ
 مِنَ الْفَائِزِينَ * لَا تَحْزَنْ مِنَ الشَّدَائِدِ إِنَّهُ
 يَأْتِيكَ بِمَلَكُوتِ الرَّخَاءِ إِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ
 الْقَدِيرُ * وَالْبَهَاءُ عَلَيْكَ وَعَلَى الَّذِينَ
 وَضَعُوا مَا عِنْدَهُمْ وَآخَذُوا مَا أُمِرُوا بِهِ مِنْ

لَدُنْ عَلِيمٍ خَبِيرٍ * يَا مُحَمَّدُ إِذَا خَرَجْتَ مِنْ
سَاحَةِ الْعَرْشِ أَنْ أَقْصِدُ زِيَارَةَ الْبَيْتِ مِنْ
قَبْلِ رَبِّكَ وَإِذَا حَضَرْتَ تِلْقَاءَ الْبَابِ قِفْ
وَقُلْ: يَا بَيْتَ اللَّهِ الْأَعْظَمِ آيِنَ جَمَالِ الْقِدَمِ
الَّذِي بِهِ جَعَلَكَ اللَّهُ قِبْلَةَ الْأُمَّمِ وَآيَةَ
ذِكْرِهِ لِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ * يَا
بَيْتَ اللَّهِ آيِنَ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتَ فِيهَا مَوْطِئِي
قَدَمِيهِ وَ آيِنَ الْأَيَّامِ الَّتِي أَرْتَفَعْتُ مِنْكَ
نَعْمَاتُ الرَّحْمَنِ فِي كُلِّ الْأَحْيَانِ وَ آيِنَ
طِرَازِكَ الَّذِي مِنْهُ اسْتِثْنَاءَ مَنْ فِي
الْأَكْوَانِ * آيِنَ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتَ عَرْشاً
لِاسْتِقْرَارِ هَيْكَلِ الْقِدَمِ وَ آيِنَ الْأَيَّامِ الَّتِي

كُنْتَ مِصْبَاحَ الْفَلَاحِ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
وَتَتَضَوُّعُ مِنْكَ نَفْحَاتُ السُّبْحَانِ فِي كُلِّ
صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ * يَا بَيْتَ اللَّهِ أَيْنَ شَمْسُ
الْعِظْمَةِ وَالْإِقْتِدَارِ الَّتِي كَانَتْ مُشْرِقَةً مِنْ
أَفْقِكَ وَ أَيْنَ مَطْلَعُ عِنَايَةِ رَبِّكَ الْمُخْتَارِ
الَّذِي كَانَ مُسْتَوِيًّا عَلَيْكَ * مَا لِي يَا
عَرْشَ اللَّهِ أَرَى تَغْيِرَ حَالِكَ وَ أَضْطَرَبَتْ
أَرْكَانَكَ وَ غُلِقَ بِأَبْكَ عَلَى وَجْهِ مَنْ
أَرَادَكَ وَ مَا لِي أَرَاكَ الْخُرَابَ * أَسْمِعْتَ
مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ تَحْتَ سَيْوْفِ الْأَحْزَابِ *
طُوبَى لَكَ وَ لَوْفَائِكَ بِمَا أَفْتَدَيْتَ مَوْلَاكَ
فِي أَحْزَانِهِ وَ بَلَايَاهُ * أَشْهَدُ بِأَنَّكَ الْمَنْظَرُ

الْأَكْبَرُ وَالْمَقَرُّ الْأَطْهَرُ وَمِنْكَ مَرَّتُ
 نَسَمَةُ السُّبْحَانِ عَلَى مَنْ فِي الْأَكْوَانِ وَ
 اسْتَفْرَحَتْ قُلُوبُ الْمُخْلِصِينَ فِي غُرَفَاتِ
 الْجِنَانِ وَالْيَوْمَ يُنُوحُ بِمَا وَرَدَ عَلَيْكَ الْمَلَأُ
 الْأَعْلَى وَ سَكَّانُ مَدَائِنِ الْأَسْمَاءِ * إِنَّكَ
 لَمْ تَزَلْ كُنْتَ مَظْهَرَ الْأَسْمَاءِ وَالصِّفَاتِ
 وَمَسْرَحَ لِحَظَاتِ مَالِكِ الْأَرْضِينَ وَ
 السَّمَوَاتِ * قَدْ وَرَدَ عَلَيْكَ مَا وَرَدَ عَلَى
 الثَّابُوتِ الَّذِي كَانَتْ فِيهِ السَّكِينَةُ * طُوبَى
 لِمَنْ يَعْرِفُ لَحْنَ الْقَوْلِ فَمَا أَرَادَ مَالِكُ الْبَرِيَّةِ
 وَ طُوبَى لِلَّذِينَ يَسْتَنْشِقُونَ مِنْكَ نَفْحَاتِ
 الرَّحْمَنِ وَيَعْرِفُونَ قَدْرَكَ وَيَحْفَظُونَ

حُرْمَتِكَ وَ يُرَاعُونَ شَأْنَكَ فِي كُلِّ
 الْأَحْيَانِ * نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَفْتَحَ بَصَرَ الَّذِينَ
 غَفَلُوا عَنْكَ وَ مَا عَرَفُوا قَدْرَكَ لِعِرْفَانِكَ
 وَ عِرْفَانِ مَنْ رَفَعَكَ بِالْحَقِّ * إِنَّهُمْ قَوْمٌ
 عَمُونَ وَ الْيَوْمَ لَا يَعْرِفُونَ * إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْعَزِيزُ الْغَفُورُ * أَشْهَدُ بِكَ أَمْتَحَنَ اللَّهُ
 عِبَادَهُ * طُوبَى لِمَنْ أَقْبَلَ إِلَيْكَ وَ يَزُورُكَ
 وَ وَيَلُّ لِلَّذِينَ أَنْكَرُوا حَقَّكَ وَ أَعْرَضُوا
 عَنْكَ وَ ضَيَّعُوا قَدْرَكَ وَ هَتَكُوا حُرْمَتَكَ *
 يَا بَيْتَ اللَّهِ إِنْ هَتَكَ الْمُشْرِكُونَ سِتْرَ
 حُرْمَتِكَ لَا تَحْزَنُ قَدْ زَيْنَكَ اللَّهُ بِطِرَازِ
 ذِكْرِهِ بَيْنَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ وَ إِنَّهُ لَا يُهْتَكُ

أَبَدًا * إِنَّكَ تَكُونُ مَنظَرَ رَبِّكَ فِي كُلِّ
 الْأَحْيَانِ وَ يَسْمَعُ نِدَاءَ مَنْ يَزُورُكَ وَ
 يَطُوفُ حَوْلَكَ وَ يَدْعُوهُ بِكَ * إِنَّهُ هُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ * يَا إِلَهِي أَسْأَلُكَ بِهَذَا
 الْبَيْتِ الَّذِي تَغَيَّرَ فِي فِرَاقِكَ وَ يَنُوحُ
 لِهَجْرِكَ وَ مَا وَرَدَ عَلَيْكَ فِي أَيَّامِكَ بِأَنْ
 تَغْفِرَ لِي وَ لِأَبَوَيَّ وَ ذَوِي قَرَابَتِي وَ الْمُؤْمِنِينَ
 مِنْ إِخْوَانِي * ثُمَّ أَقْضِ لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا
 بِجُودِكَ يَا سُلْطَانَ الْأَسْمَاءِ *

إِنَّكَ أَنْتَ أَكْرَمُ

الْأَكْرَمِينَ وَ مَوْلَى

الْعَالَمِينَ .

هُوَ الطَّوَلُّ عَلَى مَا بَيَّنَّا

يَا غُصْنِي الْأَعْظَمَ قَدْ حَضَرَ لَدَى الْمُظْلُومِ
 كِتَابِكَ وَ سَمِعْنَا مَا نَاجَيْتَ بِهِ اللَّهَ رَبَّ
 الْعَالَمِينَ * إِنَّا جَعَلْنَاكَ حِرْزاً لِلْعَالَمِينَ وَ
 حِفْظاً لِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ وَ
 حِصْناً لِمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ الْفَرْدِ الْخَبِيرِ * نَسْأَلُ
 اللَّهَ بِأَنْ يَحْفَظَهُمْ بِكَ وَ يُغْنِيَهُمْ بِكَ وَ
 يَرْزُقَهُمْ بِكَ وَ يُلْهِمَكَ مَا يَكُونُ مَطْلَعِ
 الْغِنَى لِأَهْلِ الْإِنْشَاءِ وَ بَجَرِ الْكَرَمِ لِمَنْ فِي
 الْعَالَمِ وَ مَشْرِقِ الْفَضْلِ عَلَى الْأُمَّمِ * إِنَّهُ هُوَ

الْمُتَّقِدِرُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ * وَنَسَأَلُهُ بِأَنْ يَسْقِيَنَا
 بِكَ الْأَرْضَ وَ مَا عَلِيهَا لِتَثْبِتَ مِنْهَا كَلَامًا
 الْحِكْمَةَ وَ الْبَيَانَ وَ سُنْبُلَاتُ الْعِلْمِ وَ
 الْعِرْفَانَ * إِنَّهُ وَلِيُّ مَنْ وَالَاهُ وَ
 مُعِينٌ مَنْ نَاجَاهُ * لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَمِيدُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا غُصْنَ أَعْظَمَ لَعَمْرُ اللَّهِ نَوَازِلِكَ كَدَّرْتَنِي
 وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَشْفِيكَ وَ يَحْفَظُكَ وَ هُوَ خَيْرُ

كَرِيمٍ وَ أَحْسَنُ مُعِينٍ * الْبَهَاءُ عَلَيْكَ وَ
 عَلَى مَنْ يَخْدُمُكَ وَ يَطُوفُ حَوْلَكَ وَ
 الْوَيْلُ وَ الْعَذَابُ لِمَنْ يُخَالِفُكَ وَ
 يُؤْذِيكَ * طُوبَى لِمَنْ وَالَاكَ
 وَ السَّقَرُ لِمَنْ
 عَادَاكَ .

هُوَ اللَّهُ تَعَالَى شَانَ الْعِظَةِ
 وَالْأَفْنَادِ

حَمْدًا لِمَنْ تَشَرَّفَ أَرْضَ الْبَاءِ بِقُدُومِ مَنْ
 طَافَ حَوْلَهُ الْأَسْمَاءُ * بِذَلِكَ بَشَّرَتْ

الذَّرَاتُ كُلَّ الْمُمَكِّنَاتِ بِمَا طَلَعَ وَ لَاحَ وَ
 ظَهَرَ وَ أَشْرَقَ وَ خَرَجَ مِنْ بَابِ السَّجْنِ وَ
 أَفْقِهِ شَمْسُ جَمَالِ غُصْنِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ
 الْعَظِيمِ وَ سِرِّ اللَّهِ الْأَقْوَمِ الْقَدِيمِ مُتَوَجِّهًا
 إِلَى مَقَامٍ آخَرَ * بِذَلِكَ تَكَدَّرَتْ أَرْضُ
 السَّجْنِ وَ فَرِحَتْ أُخْرَى * تَعَالَى تَعَالَى
 رَبُّنَا فَاطِرُ السَّمَاءِ وَ خَالِقُ الْأَشْيَاءِ الَّذِي
 بِسُلْطَانِهِ فَتَحَ بَابَ السَّجْنِ لِيُظْهَرَ مَا أَنْزَلَهُ
 فِي الْأَلْوَابِ مِنْ قَبْلُ أَنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا
 يَشَاءُ وَ فِي قَبْضَتِهِ مَلَكُوتُ الْإِنشَاءِ وَ هُوَ
 الْمُقْتَدِرُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ * طُوبَى لِمَنْ طُوبَى
 لِأَرْضٍ فَازَتْ بِقُدُومِهِ وَ لِعَيْنٍ قَرَّتْ بِجَمَالِهِ

وَلِسْمَعٍ تَشْرَفَ بِإِصْغَاءِ نِدَائِهِ وَ لِقَلْبٍ ذَاقَ
 حَلَاوَةَ حُبِّهِ وَ لِصَدْرِ رَحْبٍ بِذِكْرِهِ وَ لِقَلَمٍ
 تَحَرَّكَ عَلَى ثَنَائِهِ وَ لِلْوَحِّ حَمَلَ آثَارِهِ *
 نَسْأَلُ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى بِأَنْ يُشَرِّفَنَا
 بِإِلْقَائِهِ قَرِيباً * إِنَّهُ هُوَ

السَّمِيعُ الْمُقْتَدِرُ

الْمُجِيبُ .

الْأَعْظَمُ الْأَكْبَرُ

يَا إِلَهِي هَذَا غُصْنٌ أَنْشَعَبَ مِنْ دَوْحَةِ
 فَرْدَانِيَّتِكَ وَ سِدْرَةٌ وَحْدَانِيَّتِكَ * تَرَاهُ يَا
 إِلَهِي نَاطِرًا إِلَيْكَ وَ مُتَمَسِّكًا بِجَبَلِ الطَّافِكِ

فَأَحْفَظُهُ فِي جِوَارِ رَحْمَتِكَ * أَنْتَ تَعَلَّمُ يَا
إِلَهِي أَنِّي مَا أُرِيدُهُ إِلَّا بِمَا أَرَدْتَهُ وَمَا أَخْتَرْتُهُ
إِلَّا بِمَا أَصْطَفَيْتَهُ فَأَنْصُرُهُ بِجُنُودِ أَرْضِكَ وَ
سَمَائِكَ وَأَنْصُرُ يَا إِلَهِي مَنْ نَصَرَهُ ثُمَّ أَخْتَرَهُ
مَنْ اخْتَارَهُ وَآيِدُ مَنْ أَقْبَلَ إِلَيْهِ ثُمَّ أَخَذَلُ
مَنْ أَنْكَرَهُ وَلَمْ يُرِدْهُ * أَيُّ رَبِّ تَرَى حِينَ
الْوَحْيِ يَتَحَرَّكَ قَلَمِي وَتَرْتَعِشُ أَرْكَانِي *
أَسْأَلُكَ بِوَهْمِي فِي حُبِّكَ وَشَوْقِي فِي إِظْهَارِ
أَمْرِكَ بِأَنْ تُقَدِّرَ لَهُ وَلِحُبِّيهِ مَا قَدَّرْتَهُ
لِسَفَرَاتِكَ وَأَمْنَاءِ وَحْيِكَ * إِنَّكَ
أَنْتَ اللَّهُ الْمُقْتَدِرُ

الْقَدِيرُ .

هُوَ الْعِزُّ الْمُنِيكَ

يَا إِلَهَ الرَّحْمَنِ وَالْمُقْتَدِرُ عَلَى الْإِمْكَانِ تَرَى
 عِبَادَكَ وَارِقَاءَكَ الَّذِينَ يَصُومُونَ فِي
 الْأَيَّامِ بِأَمْرِكَ وَإِرَادَتِكَ وَيَقُومُونَ فِي
 الْأَسْحَارِ لِذِكْرِكَ وَثَنَائِكَ رَجَاءَ مَا كُنَزَ
 فِي كُنَائِزِ فَضْلِكَ وَخَزَائِنِ جُودِكَ وَ
 كَرَمِكَ * أَسْأَلُكَ يَا مَنْ بِيَدِكَ زِمَامُ
 الْمُمْكِنَاتِ وَفِي قَبْضَتِكَ مَلَكُوتُ الْأَسْمَاءِ وَ
 الصِّفَاتِ بِأَنْ لَا تَحْرِمَ عِبَادَكَ عَنْ أَمْطَارِ
 سَحَابِ رَحْمَتِكَ فِي أَيَّامِكَ وَلَا تَمْنَعَهُمْ

عَنْ رَشْحَاتِ بَحْرِ رِضَائِكَ * أَيُّ رَبِّ قَدْ
 شَهِدَتْ الذَّرَّاتُ بِقُدْرَتِكَ وَ سُلْطَانِكَ وَ
 الْآيَاتُ بِعِظَمَتِكَ وَ أَقْتِدَارِكَ * فَأَرْحَمَ يَا
 إِلَهَ الْعَالَمِ وَ مَالِكَ الْقِدَمِ وَ سُلْطَانَ الْأُمَمِ
 عِبَادَكَ الَّذِينَ تَمَسَّكُوا بِحَبْلِ أَوْامِرِكَ وَ
 خَضَعُوا عِنْدَ ظُهُورَاتِ أَحْكَامِكَ مِنْ سَمَاءِ
 مَشِيَّتِكَ * أَيُّ رَبِّ تَرَى عِيُونَهُمْ نَاطِرَةً
 إِلَى أَفْقِ عِنَايَتِكَ وَ قُلُوبَهُمْ مُتَوَجِّهَةً إِلَى
 بُحُورِ الطَّافِكَ وَ أَصْوَاتَهُمْ خَاشِعَةً لِنِدَائِكَ
 الْأَحْلَى الَّذِي أَرْتَفَعَ مِنَ الْمَقَامِ الْأَعْلَى
 بِأَسْمِكَ الْأَبْهَى * أَيُّ رَبِّ فَأَنْصُرُ أَحِبَّتَكَ
 الَّذِينَ نَبَذُوا مَا عِنْدَهُمْ رَجَاءً مَا عِنْدَكَ وَ

أَحَاطَتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ بِمَا أَعْرَضُوا
 عَنِ الْوَرَىٰ وَاقْبَلُوا إِلَى الْأُفُقِ الْأَعْلَى * أَيُّ
 رَبِّ أَسْأَلُكَ بِأَنْ تَحْفَظَهُمْ مِنْ شُؤُنَاتِ
 النَّفْسِ وَالْهَوَىٰ وَتُوَيِّدَهُمْ عَلَىٰ مَا يَنْفَعُهُمْ
 فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ * أَيُّ رَبِّ أَسْأَلُكَ
 بِأَسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمُخْزُونِ الَّذِي يُنَادِي
 بِأَعْلَى النَّدَاءِ فِي مَلَكُوتِ الْإِنشَاءِ وَيَدْعُوا
 الْكُلَّ إِلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ وَالْمَقَامِ الْأَقْصَىٰ
 بِأَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا وَ عَلَىٰ عِبَادِكَ مِنْ أَمْطَارِ
 سَحَابِ رَحْمَتِكَ لِيُطَهِّرَنَا عَنْ ذِكْرِ غَيْرِكَ
 وَ يُقَرِّبَنَا إِلَى شَاطِئِ بَحْرِ فَضْلِكَ * أَيُّ رَبِّ
 فَأَكْتُبْ لَنَا مِنْ قَلَمِكَ الْأَعْلَىٰ مَا يَسْبِقُ

بِهِ أَرْوَاهُنَا فِي جَبْرُوتِكَ وَ أَسْمَأُونَا فِي
 مَلَكَوتِكَ وَ أَجْسَادُنَا فِي كِنَائِزِ حِفْظِكَ وَ
 أَجْسَامُنَا فِي خَزَائِنِ عِصْمَتِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ * لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ الْمُهَيِّمُ الْيَوْمَ * أَيُّ رَبِّ تَرَى أَيَادِي
 الرَّجَاءِ مُرْتَفِعَةً إِلَى سَمَاءِ جُودِكَ وَ كَرَمِكَ
 أَسْأَلُكَ يَا لَا تُرْجِعْهَا إِلَّا بِكُنُوزِ عَطَائِكَ
 وَ إِحْسَانِكَ * أَيُّ رَبِّ فَأَكْتُبْ لَنَا وَ لِآبَائِنَا
 وَ أُمَّهَاتِنَا كَلِمَةَ الْغُفْرَانِ ثُمَّ أَقْضِ لَنَا مَا
 أَرَدْنَا مِنْ طَمَطَامِ فَضْلِكَ وَ مَوَاهِبِكَ ثُمَّ
 اقْبَلْ مِنَّا يَا مَحْبُوبِنَا مَا عَمِلْنَاهُ فِي سَبِيلِكَ *
 إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالِي

الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْغَفُورُ

الْعَطُوفُ ،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا إِلَهِي هَذِهِ أَيَّامٌ فِيهَا فَرَضْتَ الصِّيَامَ عَلَيَّ
 عِبَادِكَ وَبِهِ طَرَّرْتَ دِيبَاجَ كِتَابِ أَوْامِرِكَ
 بَيْنَ بَرِيَّتِكَ وَزَيَّنْتَ صَحَائِفَ أَحْكَامِكَ
 لِمَنْ فِي أَرْضِكَ وَسَمَاوَاتِكَ وَأَخْتَصَصْتَ كُلَّ
 سَاعَةٍ مِنْهَا بِفَضِيلَةٍ لَمْ يُحِطْ بِهَا إِلَّا عِلْمُكَ
 الَّذِي أَحَاطَ بِالْأَشْيَاءِ كُلِّهَا وَقَدَّرْتَ لِكُلِّ
 نَفْسٍ مِنْهَا نَصِيبًا فِي لَوْحِ قَضَائِكَ وَزُبُرِ

تَقْدِيرِكَ وَ اخْتَصَصْتَ كُلَّ وَرَقَةٍ مِنْهَا
بِحِزْبٍ مِنَ الْأَحْزَابِ وَ قَدَّرْتَ لِلْعُشَاقِ
كَأْسَ ذِكْرِكَ فِي الْأَسْحَارِ يَا رَبَّ
الْأَرْبَابِ * أَوْلَيْكَ عِبَادٌ أَخَذَهُمْ سُكْرُ خَمْرِ
مَعَارِفِكَ عَلَى شَأْنٍ يَهْرُبُونَ مِنَ الْمَضَاجِعِ
شَوْقًا لِذِكْرِكَ وَ تَنَائِكَ وَ يَفْرُونَ مِنَ النَّوْمِ
طَلِبًا لِتُرْبِكَ وَ عِنَايَتِكَ * لَمْ يَزَلْ طَرَفُهُمْ
إِلَى مَشْرِقِ الطَّافِكِ وَ وَجْهُهُمْ إِلَى مَطْلَعِ
الْهَامِكِ * فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا وَ عَلَيْهِمْ مِنْ
سَحَابِ رَحْمَتِكَ مَا يَنْبَغِي لِسَمَاءِ فَضْلِكَ وَ
كَرَمِكَ * سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي هَذِهِ سَاعَةٌ
فِيهَا فَتَحْتَ أَبْوَابَ جُودِكَ عَلَيَّ وَجْهَ

بَرِّيَّتِكَ وَ مَصَارِيحَ عِنَايَتِكَ لِمَنْ فِي
 أَرْضِكَ * أَسْأَلُكَ بِالَّذِينَ سَفِكَ دِمَاؤُهُمْ
 فِي سَبِيلِكَ وَ انْقَطَعُوا عَنْ كُلِّ الْجِهَاتِ
 شَوْقًا لِلِقَائِكَ وَ أَخَذَتْهُمْ نَفَحَاتُ وَحْيِكَ
 عَلَى شَأْنٍ يُسْمَعُ مِنْ كُلِّ جُزْءٍ مِنْ أَجْزَاءِ
 أَرْضِهِمْ ذِكْرُكَ وَ تَنَاوُكَ أَنْ لَا تَجْعَلَنَا
 مَحْرُومًا عَمَّا قَدَّرْتَهُ فِي هَذَا الظُّهُورِ الَّذِي بِهِ
 يَنْطِقُ كُلُّ شَجَرٍ بِمَا نَطَقَ بِهِ سِدْرَةُ سَيِّئَاءِ
 لِمُوسَى كَلِيمِكَ وَ تُسَبِّحُ كُلُّ حَجَرٍ بِمَا سَبَّحَ
 بِهِ الْحِصَاةُ فِي قَبْضَةِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ * فَيَا
 إِلَهِي هُوَ لَاءِ عِبَادِكَ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمْ مُعَاشِرَ
 نَفْسِكَ وَ مُؤَانِسَ مَطَّلَعِ ذَاتِكَ وَ فَرَّقْتَهُمْ

أَرْيَا حُ مَشِيَّتِكَ إِلَىٰ أَنْ أَدْخَلْتَهُمْ فِي ظِلِّكَ
 وَ جَوَارِكَ * أَيُّ رَبِّ لَمَّا أَسْكَنْتَهُمْ فِي ظِلِّ
 قِيَابِ رَحْمَتِكَ وَفَقَّهُهُمْ عَلَىٰ مَا يَنْبَغِي لِهَذَا
 الْمَقَامِ الْأَسْنَىٰ * أَيُّ رَبِّ لَا تَجْعَلُهُمْ مِنْ
 الَّذِينَ فِي الْقُرْبِ مُنْعُوا عَنْ زِيَارَةِ طَلْعَتِكَ
 وَ فِي الْوِصَالِ جُعِلُوا مُحَرَّمًا عَنْ لِقَائِكَ *
 أَيُّ رَبِّ هُوَ لَاءِ عِبَادٍ دَخَلُوا مَعَكَ فِي هَذَا
 النَّسْجِنِ الْأَعْظَمِ وَ ضَامُوا فِيهِ بِمَا أَمَرْتَهُمْ فِي
 الْوَاكِحِ أَمْرِكَ وَ صَحَائِفِ حُكْمِكَ فَانزِلْ
 عَلَيْهِمْ مَا يُقَدِّسُهُمْ عَمَّا يَكُونُ هَهُ رِضَاؤُكَ
 لِيَكُونُوا خَالِصًا لِرُوحِكَ وَ مُنْقَطِعًا عَنْ
 دُونِكَ * فَانزِلْ عَلَيْنَا يَا إلهي مَا يَنْبَغِي

لِفَضْلِكَ وَ يَلِيقُ لِحُودِكَ * ثُمَّ اجْعَلْ يَا
إِلَهِي حَيَاتِنَا بِذِكْرِكَ وَ مَمَاتِنَا بِحُبِّكَ ثُمَّ
أَرْزُقْنَا لِقَاءَكَ فِي عَوَالِمِكَ الَّتِي مَا أَطَّلَعَ بِهَا
أَحَدٌ إِلَّا نَفْسُكَ * إِنَّكَ أَنْتَ رَبُّنَا وَ
رَبُّ الْعَالَمِينَ وَ إِلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِينَ * فَيَا إِلَهِي تَرَى مَا وَرَدَ عَلَيَّ
أَحِبَّائِكَ فِي أَيَّامِكَ * فَوَعِزَّتِكَ مَا مِنْ
أَرْضٍ إِلَّا فِيهَا أَرْتَفَعَ ضَجِيحُ أَصْفِيَائِكَ *
وَ مِنْهُمْ الَّذِينَ جَعَلَهُمُ الْمُشْرِكُونَ أُسَارِي
فِي مَمْلَكَتِكَ وَ مَنْعُوهُمْ عَنِ التَّقَرُّبِ إِلَيْكَ
وَ الْوُرُودِ فِي سَاحَةِ عِزِّكَ وَ مِنْهُمْ يَا إِلَهِي
تَقَرَّبُوا إِلَيْكَ وَ مَنْعُوا عَنِ لِقَائِكَ وَ مِنْهُمْ

مَنْ دَخَلُوا فِي جِوَارِكَ طَلَبًا لِمَلِيقَاتِكَ وَ
 حَالِ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَكَ سُبْحَاتُ خَلْقِكَ وَ
 ظَلَمُ طُغَاةِ بَرِيَّتِكَ * أَيُّ رَبِّ هَذِهِ سَاعَةٌ
 جَعَلْتَهَا خَيْرَ السَّاعَاتِ وَنَسَبْتَهَا إِلَى
 أَفْضَلِ خَلْقِكَ * أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِكَ وَ
 بِهِمْ أَنْ تُقَدِّرَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ عِزًّا لِأَحِبَّائِكَ
 ثُمَّ قَدِّرْ فِيهَا مَا يَسْتَشْرِقُ بِهِ شَمْسُ
 قُدْرَتِكَ عَنْ أَفْقِ عَظَمَتِكَ وَ يَسْتَضِيءُ
 بِهَا الْعَالَمُ بِسُلْطَانِكَ * أَيُّ رَبِّ فَأَنْصُرُ
 أَمْرَكَ وَ أَخْذُلُ أَعْدَاءَكَ ثُمَّ أَكْتُبْ لَنَا خَيْرَ
 الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْحَقُّ
 عَلَامُ الْغُيُوبِ * لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ

الْكَرِيمُ

بِسْمِ الْمَلِكِ مِنْ أَفْوَالِ الْبَنِيَانِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْآيَةِ الْكُبْرَى وَظُهُورِ
 فَضْلِكَ بَيْنَ الْوَرَى أَنْ لَا تَطْرُدَنِي عَنْ بَابِ
 مَدِينَةِ لِقَائِكَ وَلَا تُخَيِّبَنِي عَنْ ظُهُورَاتِ
 فَضْلِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ * تَرَانِي يَا إلهِي
 مُتَمَسِّكاً بِاسْمِكَ الْأَقْدَسِ الْأَنْوَرِ الْأَعَزِّ
 الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى وَ مُتَشَبِّئاً بِذَيْلِ
 تَشَبَّثَ بِهِ مَنْ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى * اللَّهُمَّ

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبِنْدَائِكَ الْأَحْلَى وَالْكَلِيمَةِ
 الْعُلْيَا أَنْ تُقَرِّبَنِي فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ إِلَى فِنَاءِ
 بَابِكَ وَلَا تُبَعِّدَنِي عَنْ ظِلِّ رَحْمَتِكَ وَ
 قِيَابِ كَرَمِكَ * تَرَانِي يَا إِلَهِي مُتَمَسِّكًا
 بِأَسْمِكَ الْأَقْدَسِ الْأَنْوَرِ الْأَعَزِّ الْأَعْظَمِ
 الْعَلِيِّ الْأَبْهِيِّ وَ مُتَشَبِّئًا بِذَيْلِ تَشَبُّثِ بِهِ مَنْ
 فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى * اَللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِضِيَاءِ غُرَّتِكَ الْغُرَاءِ إِشْرَاقِ أَنْوَارِ
 وَجْهِكَ مِنَ الْأَفُقِ الْأَعْلَى أَنْ تَجْذُبَنِي مِنْ
 نَفَحَاتِ قَيْصِكَ وَ تُشْرِبَنِي مِنْ رَحِيقِ
 بَيَانِكَ * تَرَانِي يَا إِلَهِي مُتَمَسِّكًا بِأَسْمِكَ
 الْأَقْدَسِ الْأَنْوَرِ الْأَعَزِّ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ

الْأَبْهَىٰ وَ مُتَشَبِّهًا بِذَيْلٍ تَشَبَّثَ بِهِ مَنْ فِي
 الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ * اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِشِعْرَاتِكَ الَّتِي تَتَحَرَّكُ عَلَى صَفَحَاتِ
 الْوَجْهِ كَمَا يَتَحَرَّكُ عَلَى صَفَحَاتِ الْأَلْوَابِ
 قَلَمُكَ الْأَعْلَىٰ وَ بِهَا تَضَوَّعَتْ رَائِحَةُ
 مِسْكِ الْمَعَانِي فِي مَلَكُوتِ الْإِنشَاءِ أَنْ
 تُقِيمَنِي عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِكَ عَلَى شَأْنٍ لَا
 يُعَقِّبُهُ الْقُعُودُ وَ لَا تَمْنَعُهُ إِشَارَاتُ الَّذِينَ
 جَادَلُوا بِآيَاتِكَ وَ أَعْرَضُوا عَنْ وَجْهِكَ *
 تَرَانِي يَا إِلَهِي مُتَمَسِّكًا بِاسْمِكَ الْأَقْدَسِ
 الْأَنْوَرِ الْأَعَزِّ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَبْهَىٰ وَ
 مُتَشَبِّهًا بِذَيْلٍ تَشَبَّثَ بِهِ مَنْ فِي الْآخِرَةِ وَ

الْأُولَى * اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
 جَعَلْتَهُ سُلْطَانَ الْأَسْمَاءِ وَبِهِ أُنْجَذَبَ مَنْ فِي
 الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ أَنْ تُرِينِي شَمْسَ جَمَالِكَ
 وَتَرْزُقَنِي خَيْرَ بَيَانِكَ * تَرَانِي يَا إلهِي
 مُتَمَسِّكاً بِاسْمِكَ الْأَقْدَسِ الْأَنْوَرِ الْأَعَزِّ
 الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى وَ مُتَسَبِّحاً بِذِيْلِ
 تَسَبُّتِ بِهِ مَنْ فِي الْأَخِرَةِ وَالْأُولَى * اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَبَاءِ مَجْدِكَ عَلَى أَعْلَى الْجِبَالِ
 وَفُسْطَاطِ أَمْرِكَ عَلَى أَعْلَى الْأَتْلَالِ أَنْ
 تُؤَيِّدَنِي عَلَى مَا أَرَادَ بِهِ إِرَادَتُكَ وَظَهَرَ مِنْ
 مَشِيئَتِكَ * تَرَانِي يَا إلهِي مُتَمَسِّكاً بِاسْمِكَ
 الْأَقْدَسِ الْأَنْوَرِ الْأَعَزِّ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ

الْآبِهِي وَ مُتَشَبِّئًا بِذَيْلٍ تَشَبَّثَ بِهِ مَنْ فِي
 الْآخِرَةِ وَالْأُولَى * اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ
 بِجَمَالِكَ الْمَشْرِقِ مِنْ اَفْقِ الْبَقَاءِ الَّذِي اِذَا
 ظَهَرَ سَجَدَ لَهُ مَلَكَوْتُ الْجَمَالِ وَ كَبَّرَ عَنْ
 وَرَائِهِ بِاَعْلَى النَّدَاءِ اَنْ تَجْعَلَنِيْ فَاِنِيَّا عَمَّا
 عِنْدِيْ وَ بَاقِيًا بِمَا عِنْدَكَ * تَرَانِيْ يَا اِلٰهِي
 مُتَمَسِّكًا بِاسْمِكَ الْاَقْدَسِ الْاَنْوَرِ الْاَعَزِّ
 الْاَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْاَبِهِيِّ وَ مُتَشَبِّئًا بِذَيْلِ
 تَشَبَّثَ بِهِ مَنْ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى * اَللّٰهُمَّ
 اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِمُظَهَّرِ اسْمِكَ الْمُحْبُوْبِ الَّذِي بِهِ
 اَحْتَرَقَتْ اَكْبَادُ الْعُشَاقِ وَ طَارَتْ اَفِيْدَةٌ مَنْ
 فِي الْاَفَاقِ اَنْ تُوَفِّقَنِيْ عَلٰى ذِكْرِكَ بَيْنَ

خَلْقِكَ وَ تَنَائِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ * تَرَانِي يَا
 اِلَهِي مُتَمَسِّكاً بِاسْمِكَ الْاَقْدَسِ الْاَنْوَرِ
 الْاَعَزِّ الْاَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْاَبْهِيِّ وَ مُتَشَبِّثاً بِذَيْلِ
 تَشَبَّثَ بِهِ مَنْ فِي الْاٰخِرَةِ وَ الْاَوَّلَى * اَللّٰهُمَّ
 اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِحَفِيْفِ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى وَ هَزْبِ
 نَسَمَاتِ اَيَاتِكَ فِي جَبْرُوتِ الْاَسْمَاءِ اَنْ
 تُبْعِدَنِيْ عَنِ كُلِّ مَا يَكْرَهُهُ رِضَاؤُكَ وَ
 تُقَرِّبَنِيْ اِلَى مَقَامٍ تَجَلَّى فِيْهِ اَطْلَعُ اَيَاتِكَ *
 تَرَانِي يَا اِلَهِي مُتَمَسِّكاً بِاسْمِكَ الْاَقْدَسِ
 الْاَنْوَرِ الْاَعَزِّ الْاَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْاَبْهِيِّ وَ
 مُتَشَبِّثاً بِذَيْلِ تَشَبَّثَ بِهِ مَنْ فِي الْاٰخِرَةِ وَ
 الْاَوَّلَى * اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِالْحَرْفِ الَّتِي

إِذَا خَرَجَتْ مِنْ فَمِ مَشِيَّتِكَ مَا جَتِ
 الْبِحَارُ وَهَاجَتِ الْأَرْيَاحُ وَظَهَرَتِ الْأَثْمَارُ
 وَتَطَاوَلَتِ الْأَشْجَارُ وَمَحَتِ الْأَثَارُ وَ
 خُرِقَتِ الْأَسْتَارُ وَ سَرَعَ الْمُخْلِصُونَ إِلَى
 أَنْوَارِ وَجْهِ رَبِّهِمْ الْمُخْتَارِ أَنْ تُعَرِّفَنِي مَا كَانَ
 مَكْنُونًا فِي كِنَائِزِ عِرْفَانِكَ وَ مَسْتُورًا فِي
 خَزَائِنِ عِلْمِكَ * تَرَانِي يَا إِلَهِي مُتَمَسِّكًا
 بِأَسْمِكَ الْأَقْدَسِ الْأَنْوَرِ الْأَعَزِّ الْأَعْظَمِ
 الْعَلِيِّ الْأَمْبِيِّ وَ مُتَشَبِّهًا بِذَيْلِ تَشَبُّثِ بِهِ مَنْ
 فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى * اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِنَارِ مَحَبَّتِكَ الَّتِي بِهَا طَارَ النَّوْمُ عَنْ عُيُونِ
 أَصْفِيَائِكَ وَأَوْلِيَائِكَ وَ قِيَامِهِمْ فِي

الْأَسْحَارِ لِذِكْرِكَ وَتَنَائِكَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ
 فَازَ بِمَا أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَأَظْهَرْتَهُ
 بِإِرَادَتِكَ * تَرَانِي يَا إلهِي مُتَمَسِّكًا بِاسْمِكَ
 الْأَقْدَسِ الْأَنْوَرِ الْأَعَزِّ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ
 الْأَبْهِيِّ وَ مُتَشَبِّهًا بِذَيْلِ تَشَبُّثٍ بِهِ مَنْ فِي
 الْآخِرَةِ وَالْأُولَى * اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ
 وَجْهِكَ الَّذِي سَاقَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَى سِهَامِ
 قَضَائِكَ وَالْمُخْلِصِينَ إِلَى سَيْوْفِ الْأَعْدَاءِ فِي
 سَبِيلِكَ أَنْ تَكْتُبَ لِي مِنْ قَلَمِكَ الْأَعْلَى
 مَا كَتَبْتَهُ لِأُمْنَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ * تَرَانِي يَا
 إلهِي مُتَمَسِّكًا بِاسْمِكَ الْأَقْدَسِ الْأَنْوَرِ
 الْأَعَزِّ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَبْهِيِّ وَ

مُتَشَبِّئًا بِذَيْلِ تَشَبَّثَ بِهِ مَنْ فِي الآخِرَةِ وَ
 الْأُولَى * اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
 بِهِ سَمِعْتَ نِدَاءَ الْعَاشِقِينَ وَ ضَجِيجَ
 الْمُشْتَاقِينَ وَ صَرِيحَ الْمُقْرَبِينَ وَ حَنِينَ
 الْمُخْلِصِينَ وَ بِهِ قَضَيْتَ أَمَلَ الْآمِلِينَ وَ
 أَعْطَيْتَهُمْ مَا أَرَادُوا بِفَضْلِكَ وَ الْطَافِكَ وَ
 بِالِاسْمِ الَّذِي بِهِ مَا جَ بَحْرُ الْغُفْرَانِ أَمَامَ
 وَجْهِكَ وَ أَمْطَرَ سَحَابُ الْكَرَمِ عَلَى
 أَرْقَائِكَ أَنْ تَكْتُبَ لِمَنْ أَقْبَلَ إِلَيْكَ وَ صَامَ
 بِأَمْرِكَ أَجَرَ الَّذِينَ لَمْ يَتَكَلَّمُوا إِلَّا بِإِذْنِكَ وَ
 أَلْفَوْا مَا عِنْدَهُمْ فِي سَبِيلِكَ وَ حُبِّكَ * أَيُّ
 رَبِّ أَسْأَلُكَ بِنَفْسِكَ وَ بِآيَاتِكَ وَ بَيْنَاتِكَ

وَ إِشْرَاقِ أَنْوَارِ شَمْسِ جَمَالِكَ وَ أَغْصَانِكَ
 أَنْ تُكْفِّرَ جَرِيرَاتِ الَّذِينَ تَسْكُؤُوا
 بِأَحْكَامِكَ وَ عَمِلُوا بِمَا أَمَرُوا بِهِ فِي
 كِتَابِكَ * تَرَانِي يَا إلهي مُتَمَسِّكاً بِأَسْمِكَ
 الْأَقْدَسِ الْأَنْوَرِ الْأَعَزِّ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ
 الْأَبْهِيِّ وَ مُتَشَبِّئاً بِذَيْلِ تَشَبَّثَ بِهِ
 مَنْ فِي الْآخِرَةِ وَ
 الْأُولَى

بِسْمِ الْأَعْظَمِ

قُلْ يَا إلهي وَ نَارِي وَ نُورِي قَدْ دَخَلْتُ

الْآيَاتِ الَّتِي سَمَّيْتَهَا بِآيَاتِ الْهَاءِ فِي كِتَابِكَ يَا
 مَالِكَ الْأَسْمَاءِ وَتَقَرَّبْتُ أَيَّامُ صِيَامِكَ
 الَّذِي فَرَضْتَهُ مِنْ قَلَمِكَ الْأَعْلَى لِمَنْ فِي
 مَلَكَوتِ الْإِنشَاءِ * أَيُّ رَبِّ أَسْأَلُكَ بِتِلْكَ
 الْآيَاتِ وَالَّذِينَ تَمَسَّكُوا فِيهَا بِجَبَلِ أَوْامِرِكَ
 وَعُرْوَةِ أَحْكَامِكَ بَانَ تَجْعَلُ لِكُلِّ نَفْسٍ
 مَقْرَأً فِي جِوَارِكَ وَمَقَاماً لَدَى ظُهُورِ نُورٍ
 وَجِهَكَ * أَيُّ رَبِّ أَوْلِيكَ عِبَادُ مَا مَنَعَهُمْ
 الْهُوَى عَمَّا أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ قَدْ خَضَعَتْ
 أَعْنَاقُهُمْ لِأَمْرِكَ وَأَخَذُوا كِتَابَكَ بِقُوَّتِكَ
 وَعَمِلُوا مَا أَمَرُوا بِهِ مِنْ عِنْدِكَ وَاخْتَارُوا
 مَا نُزِّلَ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ * أَيُّ رَبِّ تَرَى أَنَّهُمْ

أَقْرُوا وَاعْتَرَفُوا بِكُلِّ مَا أَنْزَلْتَهُ فِي
 الْوَاحِكِ * أَيُّ رَبِّ فَأَشْرِبُهُمْ مِنْ يَدِ
 عَطَائِكَ كَوَثَرَ بَقَائِكَ ثُمَّ أَكْتُبْ لَهُمْ أَجْرَ
 مَنْ تَغَمَّسَ فِي بَحْرِ لِقَائِكَ وَفَازَ بِرَحِيقِ
 وَصَالِكَ * أَسْأَلُكَ يَا مَالِكَ الْمَلُوكِ وَ
 رَاحِمِ الْمَمْلُوكِ أَنْ تُقَدِّرَ لَهُمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَ
 الْآخِرَةِ ثُمَّ أَكْتُبْ لَهُمْ مَا لَا عَرَفَهُ أَحَدٌ مِنْ
 خَلْقِكَ ثُمَّ اجْعَلْهُمْ مِنَ الَّذِينَ طَافُوا
 حَوْلَكَ وَ يَطُوفُونَ حَوْلَ عَرْشِكَ فِي كُلِّ
 عَالَمٍ مِنْ عَوَالِمِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ

الْمُقْتَدِرُ الْعَلِيمُ

الْخَبِيرُ

أنا الاقدس الاعظم

الابهي

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا جَعَلْتَ هَذَا الْيَوْمَ
 عِيداً لِلْمُقَرَّبِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَالْمُخْلِصِينَ مِنْ
 أَحْبَبَتِكَ وَ سَمَّيْتَهُ بِهَذَا الْإِسْمِ الَّذِي بِهِ
 سَخَّرْتَ الْأَشْيَاءَ وَ فَاحَتْ نَفْحَاتُ الظُّهُورِ
 بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ * وَ بِهِ ظَهَرَ مَا هُوَ
 الْمَسْطُورُ فِي صُحُفِكَ الْمُقَدَّسَةِ وَ كُتِبَتْ
 الْمَنْزِلَةُ * وَ بِهِ بَشَّرَ سُفْرَاؤُكَ وَ أَوْلِيَاؤُكَ
 لِيَسْتَعِدَّنَ الْكُلُّ لِلِقَائِكَ وَ التَّوَجُّهُ إِلَى
 بَحْرِ وَصَالِكَ وَ يَحْضُرَنَّ مَقَرَّ عَرْشِكَ وَ

يَسْمَعُنَّ نِدَاءَكَ الْأَحْلَى مِنْ مَطْلَعِ غَيْبِكَ
وَمَشْرِقِ ذَاتِكَ * أَحْمَدُكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي بِمَا
أَظْهَرْتَ الْحُجَّةَ وَ أَكْمَلْتَ النُّعْمَةَ وَ اسْتَقَرَّرَ
عَلَى عَرْشِ الظُّهُورِ مَنْ كَانَ مُدِلًّا
بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ حَاكِيًّا عَنْ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ
دَعَوْتَ الْكُلِّ إِلَى الْحُضُورِ * مِنْ النَّاسِ مَنْ
تَوَجَّهَ إِلَيْهِ وَ فَازَ بِلِقَائِهِ وَ شَرِبَ رَحِيقَ
وَحْيِهِ * أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ الَّذِي غَلَبَ
الْكَائِنَاتِ وَ بِفَضْلِكَ الَّذِي أَحَاطَ
الْمُمْكِنَاتِ بِأَنْ تَجْعَلَ أَحِبَّتَكَ مُنْقَطِعِينَ عَنْ
دُونِكَ وَ مُتَوَجِّهِينَ إِلَى أَفْقِ جُودِكَ * ثُمَّ
أَيْدُهُمْ عَلَى الْقِيَامِ عَلَى خِدْمَتِكَ لِيُظْهَرَ

مِنْهُمْ مَا أَرَدْتَهُ فِي مَمْلَكَتِكَ وَ يَرْتَفِعَ بِهِمْ
 رَايَاتُ نُصْرَتِكَ فِي بِلَادِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالِي الْمُهَيَّمِنُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ *
 أَحْمَدُكَ يَا إِلَهِي بِمَا جَعَلْتَ أَلْسِنَ عَرَشًا
 لِمَمْلَكَتِكَ وَ سَمَاءَ لِسَمَوَاتِكَ وَ مَشْرِقًا
 لِمَشَارِقِكَ وَ مَطْلَعًا لِمَطَالِعِكَ وَ مَبْدَأَ
 لِفِيوضَاتِكَ وَ رُوحًا لِأَجْسَادِ بَرِيَّتِكَ وَ
 أَسْأَلُكَ بِأَنْ تُوفِّقَ أَصْفِيَاءَكَ عَلَى الْعَمَلِ
 فِي رِضَايِكَ * ثُمَّ قَدِّسْهُمْ يَا إِلَهِي عَمَّا
 يَتَكَدَّرُ بِهِ أَذْيَاهُمْ فِي أَيَّامِكَ * أَيْ رَبِّ
 تَرَى فِي بَعْضِ دِيَارِكَ مَا لَا يُحِبُّهُ رِضَاؤُكَ
 وَ تَرَى الَّذِينَ يَدَّعُونَ مَحَبَّتَكَ يَعْمَلُونَ بِمَا

عَمِلَ بِهِ أَعْدَاؤُكَ * أَيُّ رَبِّ طَهَّرَهُمْ بِهَذَا
 الْكَوْتَرِ الَّذِي طَهَّرْتَ بِهِ الْمُقَرَّبِينَ مِنْ
 خَلْقِكَ وَالْمُخْلِصِينَ مِنْ أَحِبَّتِكَ وَ
 قَدَّسَهُمْ عَمَّا يَضِيعُ بِهِ أَمْرُكَ فِي دِيَارِكَ وَ
 مَا يَحْتَجِبُ بِهِ أَهْلُ بِلَادِكَ * أَيُّ رَبِّ
 أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمُهَيِّمِ عَلَى الْأَسْمَاءِ بِأَنْ
 تَحْفَظَهُمْ عَنِ اتِّبَاعِ النَّفْسِ وَالْهَوَى لِيَجْمَعَنَّ
 الْكُلُّ عَلَى مَا أَمَرْتَ بِهِ فِي كِتَابِكَ * ثُمَّ
 أَجْعَلُهُمْ آيَادِي أَمْرِكَ لِيَتَنَشَّرَ بِهِمْ آيَاتُكَ
 فِي أَرْضِكَ وَظُهُورَاتِ تَنْزِيهِكَ بَيْنَ
 خَلْقِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا
 تَشَاءُ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْهَيِّمُ الْقَيُّومُ

﴿ الاعظم ﴾

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي

بِمَا جَعَلْتَ التَّيْرُورَ عِبَادًا لِلدِّينِ صَامُوا فِي
 حُبِّكَ وَكَفُّوا أَنْفُسَهُمْ عَمَّا يَكْرَهُهُ
 رِضًا وَكَ * أَيُّ رَبِّ أَجَعَلَهُمْ مِنْ نَارِ حُبِّكَ
 وَحَرَارَةِ صَوْمِكَ مُسْتَعْلِينَ فِي أَمْرِكَ وَ
 مُسْتَعْلِينَ بِذِكْرِكَ وَتَنَائِكَ * أَيُّ رَبِّ لَمَّا
 زَيَّنْتَهُمْ بِطِرَازِ الصَّوْمِ زَيَّنْتَهُمْ بِطِرَازِ الْقَبُولِ
 بِفَضْلِكَ وَإِحْسَانِكَ لِأَنَّ الْأَعْمَالَ كُلَّهَا

مُعَلَّقَةٌ بِقَبُولِكَ وَ مَنُوطَةٌ بِأَمْرِكَ * لَوْ تَحَكَّمُ
 لِمَنْ أَفْطَرَ حُكْمَ الصَّوْمِ إِنَّهُ مِمَّنْ صَامَ فِي أَزَلِ
 الْأَزَالِ وَ لَوْ تَحَكَّمُ لِمَنْ صَامَ حُكْمَ الْأَفْطَارِ
 إِنَّهُ مِمَّنْ أَغْبَرَ بِهِ تَوْبُ الْأَمْرِ وَ بَعْدَ عَنِ
 زُلَالِ هَذَا السَّلْسَالِ * أَنْتَ الَّذِي بِكَ
 نُصِبَتْ رَايَةٌ أَنْتَ الْمُحْمُودُ فِي فِعْلِكَ وَ
 أَرْتَفَعَتْ أَعْلَامُ أَنْتَ الْمُطَاعُ فِي أَمْرِكَ *
 عَرَّفَ يَا إِلَهِي عِبَادَكَ هَذَا الْمَقَامَ لِيَعْلَمُوا
 شَرَفَ كُلِّ أَمْرٍ بِأَمْرِكَ وَ كَلِمَتِكَ وَ فَضْلَ
 كُلِّ عَمَلٍ بِأَذْنِكَ وَ إِرَادَتِكَ وَ لِيَرَوْا زِمَامَ
 الْأَعْمَالِ فِي قَبْضَةِ قَبُولِكَ وَ أَمْرِكَ لِئَلَّا
 يَمْنَعَهُمْ شَيْءٌ عَنِ جَمَالِكَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ

الَّتِي فِيهَا يَنْطِقُ الْمَسِيحُ: الْمُلْكُ لَكَ يَا
 مُوجِدَ الرُّوحِ وَ يَتَكَلَّمُ الْحَبِيبُ: لَكَ
 الْحَمْدُ يَا مَحْبُوبُ بِمَا أَظْهَرْتَ جَمَالَكَ وَ
 كَتَبْتَ لِأَصْفِيَانِكَ الْوُرُودَ فِي مَقَرِّ ظُهُورِ
 أَسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ نَاحَ الْأُمَمِ إِلَّا مَنْ
 انْقَطَعَ عَمَّا سِوَاكَ مُقْبِلًا إِلَى مَطْلَعِ ذَاتِكَ وَ
 مَظْهَرِ صِفَاتِكَ * أَيُّ رَبِّ قَدْ أَفْطَرَ الْيَوْمَ
 غُصْنُكَ وَ مَنْ فِي حَوْلِكَ بَعْدَ مَا صَامُوا فِي
 جِوَارِكَ طَلِبًا لِرِضَائِكَ * قَدَّرْ لَهُ وَ لَهُمْ وَ
 لِلَّذِينَ وَرَدُوا عَلَيْكَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ كُلِّ
 خَيْرٍ قَدَّرْتَهُ فِي كِتَابِكَ ثُمَّ أَرْزُقْهُمْ مَا هُوَ
 خَيْرٌ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ *

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ

الْحَكِيمُ.

—>>>*<<<<—

هُوَ الْعَزِيزُ

هَذِهِ رَوْضَةُ الْفِرْدَوْسِ أَرْتَفَعَتْ فِيهَا نِعْمَةٌ
 اللَّهُ الْمُهَيِّمِ الْقَيُّومِ * وَفِيهَا أَسْتَقَرَّتْ
 حُورِيَّاتُ الْخُلْدِ مَا مَسَّهِنَّ أَحَدٌ إِلَّا اللَّهُ
 الْعَزِيزُ الْقُدُّوسُ * وَفِيهَا تَغَرَّدَ عِنْدَلِيبُ
 الْبَقَاءِ عَلَى أَفْئَانِ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى بِالنَّعْمَةِ
 الَّتِي تَنْحَيِّرُ مِنْهَا الْعُقُولُ * وَفِيهَا مَا يَقْرَبُ
 الْفُقَرَاءَ إِلَى شَاطِئِ الْغَنَاءِ وَيَهْدِي النَّاسَ

إِلَى كَلِمَةِ اللَّهِ وَإِنَّ هَذَا لِحَقٌّ مَعْلُومٌ
 ﴿بِسْمِكَ اللَّهُ وَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ يَا هُوَ﴾ يَا
 رَاهِبَ الْأَحَدِيَّةِ أَضْرِبْ عَلَى النَّاقُوسِ بِمَا
 ظَهَرَ يَوْمَ اللَّهِ وَاسْتَوَى جَمَالَ الْعِزِّ عَلَى
 عَرْشِ قُدْسٍ مُنِيرٍ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا
 مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا
 هُودَ الْحُكْمِ أَضْرِبْ عَلَى النَّاقُورِ بِاسْمِ اللَّهِ
 الْعَزِيزِ الْكَرِيمِ بِمَا اسْتَقَرَّ هَيْكَلُ الْقُدْسِ
 عَلَى كُرْسِيِّ عِزٍّ مَنِيَعٍ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا
 مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا
 طَلْعَةَ الْبَقَاءِ أَضْرِبْ بِأَنَامِلِ الرُّوحِ عَلَى
 رَبَابِ قُدْسٍ بَدِيعٍ بِمَا ظَهَرَ جَمَالُ الْهُويَّةِ فِي

رِدَاءِ حَرِيرٍ لَمِيعٍ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ
 هُوَ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا مَلِكَ
 النُّورِ أَنْفُخْ فِي الصُّورِ فِي هَذَا الظُّهُورِ بِمَا
 رُكِّبَ حَرْفُ الْمَاءِ بِحَرْفِ عِزِّ قَدِيمِ
 ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ
 لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا عِنْدَ نَيْبِ السَّنَاءِ غَنِّ
 عَلَى الْأَغْصَانِ فِي هَذَا الرِّضْوَانِ عَلَى أَسْمِ
 الْحَبِيبِ بِمَا ظَهَرَ جَمَالُ الْوَرْدِ عَنْ خَلْفِ
 حِجَابِ غَلِيظِ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ
 هُوَ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا بُلْبُلَ
 الْفِرْدَوْسِ رَنَّ عَلَى الْأَفْنَانِ فِي هَذَا الزَّمَنِ
 الْبَدِيعِ بِمَا تَجَلَّى اللَّهُ عَلَى كُلِّ مَنْ فِي الْمَلِكِ

أَجْمَعِينَ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا
 مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا طَيْرَ الْبَقَاءِ طِرْ
 فِي هَذَا الْهَوَاءِ بِمَا طَارَ طَيْرُ الْوَفَاءِ فِي فِضَاءِ
 قُرْبِ كَرِيمٍ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ
 هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا أَهْلَ
 الْفِرْدَوْسِ غَنُّوا وَتَغَنُّوا بِأَحْسَنِ صَوْتِ
 مَلِيحٍ بِمَا أَرْتَفَعَتْ نِعْمَةُ اللَّهِ خَلْفَ سُرَادِقِ
 قُدْسٍ رَفِيعٍ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ
 هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا أَهْلَ
 الْمَلَائِكَةِ تَرْتَمُّوا عَلَى اسْمِ الْمَحْبُوبِ بِمَا
 لَاحَ جَمَالُ الْأَمْرِ عَنْ خَلْفِ الْحُجُبَاتِ
 بِطِرَازِ رُوحٍ مُنِيرٍ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ

هُوَ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ ﴿ يَا أَهْلَ
مَلَكَوَتِ الْأَسْمَاءِ زَيُّوْا الرِّفَارِفَ الْأَقْصَى
بِمَا رَكِبَ الْإِسْمُ الْأَعْظَمُ عَلَى سَحَابِ
قُدْسٍ عَظِيمٍ ﴿ سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ
هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ ﴿ يَا أَهْلَ
جَبْرُوتِ الصِّفَاتِ فِي أَفْقِ الْأَبْهَى اسْتَعِدُّوا
لِلِقَاءِ اللَّهِ بِمَا هَبَّتْ نَسَمَاتُ الْقُدْسِ عَنْ
مَكْمَنِ الذَّاتِ وَإِنَّ هَذَا لَفَضْلٌ مُبِينٌ
﴿ سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ
لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ ﴿ يَا رِضْوَانَ الْأَحَدِيَّةِ
تَبَهَّجْ فِي نَفْسِكَ بِمَا ظَهَرَ رِضْوَانُ اللَّهِ الْعَلِيِّ
الْمُقْتَدِرِ الْعَلِيمِ ﴿ سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ

هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ ﴿ يَا سَمَاءَ الْعِزِّ
أَشْكُرِي اللَّهَ فِي ذَاتِكِ بِمَا أَرْتَفَعَتْ سَمَاءُ
الْقُدُسِ فِي هَوَاءِ قَلْبٍ لَطِيفٍ ﴿ سُبْحَانَكَ
يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا
هُوَ ﴿ يَا شَمْسَ الْمَلِكِ أَكْسِفِي وَجْهَكَ بِمَا
أَشْرَقَتْ شَمْسُ الْبَقَاءِ عَنْ أَفُقِ فَجْرِ لَمْبَعِ
﴿ سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ
لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ ﴿ يَا أَرْضَ الْمَعْرِفَةِ أَبْلَعِي
مَعَارِفِكِ بِمَا أَنْبَسَطْتَ أَرْضُ الْمَعْرِفَةِ فِي
نَفْسِ اللَّهِ الْمُتَعَالَى الْعَزِيزِ الْكَرِيمِ
﴿ سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ
لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ ﴿ يَا سِرَاجَ الْمَلِكِ أَطْفَأْ

فِي نَفْسِكَ بِمَا أَضَاءَ سِرَاجُ اللَّهِ فِي مَشْكَاتِهِ
 الْبَقَاءِ وَاسْتَضَاءَ مِنْهُ أَهْلُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ
 يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا بُحُورَ الْأَرْضِ
 اسْكُنُوا عَنِ الْأَمْوَاجِ فِي أَنْفُسِكُمْ بِمَا تَفْوَّجَ
 الْبَحْرُ الْأَحْمَرُ بِأَمْرِ بَدِيعِ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ
 يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا
 طَاوُوسَ الْأَحَدِيَّةِ تَشْتَقُ فِي أَجْمَةِ
 اللَّاهُوتِ بِمَا ظَهَرَتْ نِعْمَةُ اللَّهِ مِنْ كُلِّ
 طَرْفٍ قَرِيبٍ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ
 هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا دِيكَ
 الصَّمَدِيَّةِ تَدَلِّعُ فِي أَجْمَةِ الْجَبْرُوتِ بِمَا

نَادَى مُنَادِي اللَّهِ عَنِ كُلِّ شَطْرِ مَنبِيعٍ
 ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ
 لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ يَا مَلَأَ الْعُشَاقِ أَبْشَرُوا
 بِأَرْوَاحِكُمْ بِمَا تَمَّ الْفِرَاقُ وَ جَاءَ الْمِثْقَاقُ وَ
 ظَهَرَ الْمُعْشُوقُ بِجَمَالِ عِزِّ مَنبِيعٍ ﴿سُبْحَانَكَ
 يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا
 هُوَ﴾ يَا مَلَأَ الْعِرْفَانَ سُرُّوا بِذَوَاتِكُمْ بِمَا
 ذَهَبَ الْهَجْرَانُ وَ جَاءَ الْإِيقَانُ وَ لَاحَ جَمَالُ
 الْغُلَامِ بِطِرَازِ الْقُدْسِ فِي فِرْدَوْسِ آسَمِ
 مَكِينٍ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا
 مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا
 إِلَهِي أَسْأَلُكَ بِيَوْمِكَ الَّذِي فِيهِ بَعَثْتَ كُلَّ

الْآيَّامِ وَبَانَ مِنْهُ أَحْصَيْتَ زَمَانَ الْأَوَّلِينَ وَ
 الْآخِرِينَ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ
 يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ وَبِاسْمِكَ الَّذِي
 جَعَلْتَهُ سُلْطَانًا فِي جَبْرُوتِ الْأَسْمَاءِ وَ
 حَاكِمًا عَلَى مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ
 ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ
 لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ أَنْ تَجْعَلَ هَؤُلَاءِ أَغْنِيَاءَ
 عَنْ دُونِكَ وَمُقْبِلِينَ إِلَيْكَ وَمُنْقَطِعِينَ
 عَمَّنْ سِوَاكَ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ
 الرَّحِيمُ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا
 مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ ثُمَّ اجْعَلْهُمْ يَا إِلَهِي
 مُقَرَّبِينَ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ مُذْعَنِينَ بِفَرْدَانِيَّتِكَ

بِحَيْثُ لَا يُشَاهِدُونَ دُونَكَ وَلَا يَنْظُرُونَ
 غَيْرَكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ عَلَى ذَلِكَ لَمُقْتَدِرٌ قَدِيرٌ
 ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ
 لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ ثُمَّ أَحْدِثْ يَا مَحْبُوبِي فِي
 قُلُوبِهِمْ حَرَارَةَ حُبِّكَ عَلَى قَدَرٍ يَخْتَرِقُ بِهَا
 ذِكْرُ غَيْرِكَ لِيَشْهَدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ بِإِنَّكَ لَمْ
 تَزَلْ كُنْتَ فِي عُلُوِّ الْبَقَاءِ وَلَمْ يَكُنْ مَعَكَ
 مِنْ شَيْءٍ وَتَكُونُ بِمِثْلِ مَا قَدْ كُنْتَ * لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْعَظِيمُ ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ
 يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾
 لِأَنَّ عِبَادَكَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَرْتَقُوا إِلَى
 مَعَارِجِ تَوْحِيدِكَ لَوْ تَسْتَقِرُّ أَنْفُسُهُمْ عَلَى

ذِكْرٍ دُونَكَ لَنْ يَصْدُقَ عَلَيْهِمْ حُكْمُ
 التَّوْحِيدِ وَلَنْ يَثْبُتَ فِي شَأْنِهِمْ سِمَةُ التَّفَرِيدِ
 ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ يَا مَنْ
 لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا هُوَ﴾ فَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا
 إلهي لَمَا كَانَ الْأَمْرُ كَذَلِكَ أَنْزِلْ مِنْ سَحَابِ
 رَحْمَتِكَ مَا يُطَهِّرُ بِهِ أَفئِدَةَ مُحِبِّيكَ وَيُقَدِّسُ
 بِهِ قُلُوبَ عَاشِقِيكَ * ثُمَّ أَرْفَعُهُمْ بِرِفْعَتِكَ
 ثُمَّ غَلَبَهُمْ عَلَى مَنْ عَلَى الْأَرْضِ وَهَذَا مَا
 وَعَدْتَ بِهِ أَحِبَّاءَكَ بِقَوْلِكَ الْحَقِّ (نُرِيدُ أَنْ
 نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَ
 نَجْعَلَهُمْ أُمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ)
 ﴿سُبْحَانَكَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ

يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ

إِلَّا هُوَ ﴿

قَدْ طَلَعَ جَمَالَ الْقُدْسِ عَنْ خَلْفِ الْحِجَابِ
 ﴿وَإِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ وَ أَنْصَعَقَتِ
 الْأَرْوَاحُ مِنْ نَارِ الْإِنْجِذَابِ ﴿وَإِنَّ هَذَا
 لَأَمْرٌ عَجَابٌ﴾ ثُمَّ أَفَاقَتْ وَ طَارَتْ إِلَى
 سُرَادِقِ الْقُدْسِ فِي عَرْشِ الْقُبَابِ ﴿وَإِنَّ
 هَذَا لَسِرٌّ عَجَابٌ﴾ قُلْ كَشَفْتُ حُورُ الْبُقَاءِ
 عَنْ وَجْهِهَا النَّقَابَ ﴿وَ تَعَالَى جَمَالُ يَدْعِ
 عَجَابٌ﴾ وَ أَشْرَقَتْ أَنْوَارُ الْوَجْهِ مِنْ

الْأَرْضِ إِلَى السَّحَابِ ﴿وَإِنَّ هَذَا لَنُورٌ
 عَجَابٌ﴾ وَرَمَتْ بِلِحَافِهَا رَمَى الشَّهَابِ
 ﴿وَإِنَّ هَذَا لَرَمَى عَجَابٌ﴾ وَأَحْرَقَتْ بِنَارِ
 الْوَجْهِ كُلَّ الْأَسْمَاءِ وَالْأَلْقَابِ ﴿وَإِنَّ هَذَا
 لَفِعْلٌ عَجَابٌ﴾ وَنَظَرَتْ بِطَرْفِهَا إِلَى أَهْلِ
 الْأَرْضِ وَالتُّرَابِ ﴿وَإِنَّ هَذَا لَطَرْفٌ
 عَجَابٌ﴾ إِذَا أَهْتَزَّتْ هَيَاكِلُ الْوُجُودِ ثُمَّ
 غَابَ ﴿وَإِنَّ هَذَا لَمَوْتُ عَجَابٌ﴾ ثُمَّ
 ظَهَرَتْ مِنْهَا الشَّعْرَةُ السَّودَاءُ كَطِرَازِ
 الرُّوحِ فِي ظُلْمَةِ الْعِقَابِ ﴿وَإِنَّ هَذَا لَلْوَنُ
 عَجَابٌ﴾ وَسَطَعَتْ مِنْهَا رَوَائِحُ الرُّوحِ وَ
 الْأَطْيَابِ ﴿وَإِنَّ هَذَا لِمِسْكٌ عَجَابٌ﴾

بِيَدِهَا الْيُمْنَى الْخَمْرُ الْحَمْرَاءُ وَفِي الْيُسْرَى
قِطْعَةٌ مِنَ الْكَبَابِ ﴿وَإِنَّ هَذَا لَفِضْلٌ
عُجَابٌ﴾ وَكَفُّهَا بِدَمِ الْعُشَاقِ مُحَمَّرٌ وَ
خِضَابٌ ﴿وَإِنَّ هَذَا لَأَمْرٌ عُجَابٌ﴾ وَ
أَدَارَتْ خَمْرَ الْحَيَّوَانِ بِأَبَارِيقَ وَ أَكْوَابٍ ﴿وَ
إِنَّ هَذَا لَكَوْثَرٌ عُجَابٌ﴾ وَ غَنَّتْ عَلَى أَسْمِ
الْحَبِيبِ بِعُودٍ وَ رَبَابٍ ﴿وَإِنَّ هَذَا تَغَنٌّ
عُجَابٌ﴾ إِذَا ذَابَتِ الْأَكْبَادُ مِنْ نَارٍ وَ
الْتِهَابِ ﴿وَإِنَّ هَذَا لِعِشْقٌ عُجَابٌ﴾ وَ
أَعْطَتْ رِزْقَ الْجَمَالِ بِلَا مِيزَانٍ وَ حِسَابٍ
﴿وَإِنَّ هَذَا لَرِزْقٌ عُجَابٌ﴾ فَسَلَّتْ سَيْفَ
الْغَمْرِ عَلَى الرَّقَابِ ﴿وَإِنَّ هَذَا لَضَرْبٌ

عَجَابٌ ﴿ تَبَسَّمتْ وَظَهَرَتْ لآلِي الْأَنْبِيَاءِ
 ﴿ وَإِنَّ هَذَا لَوْلُوُّ عَجَابٌ ﴾ إِذَا صَاحَتْ
 أَفِيدَةُ أُولِي الْأَلْبَابِ ﴿ وَإِنَّ هَذَا لَزُهْدٌ
 عَجَابٌ ﴾ وَاعْرَضَ عَنْهَا كُلُّ مُتَكَبِّرٍ
 مُرْتَابٍ ﴿ وَمَا هَذَا إِلَّا مُعْرَضٌ عَجَابٌ ﴾
 فَلَمَّا سَمِعَتْ رَجَعَتْ إِلَى الْقَصْرِ بِحُزْنٍ وَ
 إِنَابٍ ﴿ وَإِنَّ هَذَا لَهُمُّ عَجَابٌ ﴾ جَاءَتْ وَ
 رَجَعَتْ وَتَعَالَى ذَهَابٌ وَإِيَابٌ ﴿ وَإِنَّ هَذَا
 لِحُكْمٌ عَجَابٌ ﴾ وَضَجَّتْ فِي سِرِّهَا بِنِدَاءٍ
 يُفْنِي الْوُجُودَ ثُمَّ يَغَابُ ﴿ وَإِنَّ هَذَا لِحُزْنٌ
 عَجَابٌ ﴾ وَفَتَحَتْ كَوْثَرَ الْقَمِّ بِخِطَابٍ وَ
 عِتَابٍ ﴿ وَإِنَّ هَذَا سَلْسَبِيلٌ عَجَابٌ ﴾ وَ

قَالَتْ لِمَ تُنْكِرُونَنِي يَا أَهْلَ الْكِتَابِ ﴿١﴾ وَإِنَّ
 هَذَا لِأَمْرٍ عَجَابٌ ﴿٢﴾ أَنْتُمْ أَهْلُ الْهُدَىٰ وَ
 هَلْ أَنْتُمْ الْأَحْبَابُ ﴿٣﴾ تَأَلَّهِ هَذَا لِكِذْبِ
 عَجَابٍ ﴿٤﴾ وَقَالَتْ مَا نَرْجِعُ إِلَيْكُمْ يَا أَيُّهَا
 الْأَصْحَابُ ﴿٥﴾ وَإِنَّ هَذَا لَرَجْعٌ عَجَابٌ ﴿٦﴾
 وَنَسْتُرُ أَسْرَارَ اللَّهِ مِنَ الصَّحَائِفِ وَ
 الْكِتَابِ ﴿٧﴾ وَإِنَّ هَذَا أَمْرٌ مِنْ عَزِيزٍ
 وَهَّابٍ ﴿٨﴾ وَلَنْ تَجِدُونِي إِلَّا إِذَا ظَهَرَ
 الْمَوْعُودُ فِي يَوْمِ الْإِيَابِ ﴿٩﴾ وَ
 عَمْرِي إِنَّ هَذَا لَذُلٌّ
 عَجَابٌ ﴿١٠﴾

هو المستوى على هذا العرش المنير

يَا قَلَمَ الْأَبْهَى بَشِّرِ الْمَلَأَ الْأَعْلَى بِمَا شَقَّ
 حِجَابُ السَّتْرِ وَظَهَرَ جَمَالُ اللَّهِ مِنْ هَذَا
 الْمُنْظَرِ الْأَكْبَرِ بِالضِّيَاءِ الَّذِي بِهِ أَشْرَفَتْ
 شُمُوسُ الْأَمْرِ عَنْ مَشْرِقِ أَسْمِهِ الْعَظِيمِ
 ﴿فِيَا مَرْحَبًا هَذَا عَيْدُ اللَّهِ قَدْ ظَهَرَ عَنْ
 أَفْقِ فَضْلِ مَنبِيعِ ﴿ هَذَا عَيْدٌ فِيهِ زَيْنَ كُلِّ
 الْأَشْيَاءِ بِقَمِيصِ الْأَسْمَاءِ وَأَحَاطَ الْجُودُ
 كُلَّ الْوُجُودِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿فِيَا

مَرَحَبًا هَذَا عَيْدُ اللَّهِ قَدْ أَشْرَقَ عَنْ مَطْلَعِ
 قُدْسٍ لَمِيعٍ * أَخْبِرْ حُورِيَّاتِ الْبَقَاءِ
 بِالْخُرُوجِ عَنِ الْغُرْفِ الْحَمْرَاءِ عَلَى هَيْئَةِ
 الْحَوْرَاءِ وَالظُّهُورِ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
 بِطِرَازِ الْأَبْهَى * ثُمَّ آذَنْ لهنَّ بِأَنْ يُدِرْنَ
 كَأْسَ الْحَيَوَانِ مِنْ كَوْتَرِ الرَّحْمَنِ عَلَى أَهْلِ
 الْأَكْوَانِ مِنْ كُلِّ وَضِيعٍ وَشَرِيفٍ * ﴿فِيَا
 مَرَحَبًا هَذَا عَيْدُ اللَّهِ قَدْ ظَهَرَ عَنْ أَفْقِ
 الْقُدْسِ بِجَذْبِ بَدِيعٍ * ثُمَّ أَمْرُ الْغِلْمَانِ
 الَّذِينَ خَلَقُوا بِأَنْوَارِ السُّبْحَانِ لِيَخْرُجَنَّ
 عَنِ الرِّضْوَانِ بِطِرَازِ الرَّحْمَنِ وَ يُدِيرْنَ
 بِأَصَابِعِ الْيَاقُوتِ لِأَهْلِ الْجَبْرُوتِ مِنْ

أَصْحَابِ الْبَيَاءِ كُؤُوسَ الْبَيْتَاءِ لِتَجَذِبَهُمْ إِلَى
 جَمَالِ الْكِبْرِيَاءِ هَذَا الْجَمَالَ الْمَشْرِقِ الْمُنِيرِ
 ﴿فَيَا حَبْدًا هَذَا عَيْدُ اللَّهِ قَدْ ظَهَرَ عَنْ
 سَطْلَعِ عِزِّ رَفِيعٍ﴾ تَأَلَّهَ هَذَا عَيْدٌ فِيهِ ظَهَرَ
 جَمَالُ الْهُوَيَّةِ مِنْ غَيْرِ سِتْرِ وَحِجَابٍ
 بِسُلْطَانٍ ذَلَّتْ لَهُ أَعْنَاقُ الْمُنْكَرِينَ ﴿فَيَا
 مَرْحَبًا هَذَا عَيْدُ اللَّهِ قَدْ ظَهَرَ بِسُلْطَانٍ
 عَظِيمٍ﴾ هَذَا عَيْدٌ فِيهِ رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ
 الْأَشْيَاءِ بِمَا ظَهَرَ سُلْطَانُ الْقِدَمِ عَنْ خَلْفِ
 حِجَابِ الْأَسْمَاءِ إِذَا يَا أَهْلَ الْأَنْثَاءِ سُرُّوا
 فِي أَنْفُسِكُمْ بِمَا مَرَّتْ نَسَائِمُ الْغُفْرَانِ عَلَى
 هَيَاكِلِ الْأَكْوَانِ وَنُفِخَ رُوحُ الْحَيَوَانِ فِي

الْعَالَمِينَ ﴿فِيَا مَرْحَبًا هَذَا عَيْدُ اللَّهِ قَدْ ظَهَرَ
 عَنْ مَطْلَعِ قُدْسٍ لَمِيحٍ ﴿إِيَّاكُمْ أَنْ تَجَاوَزُوا
 عَنْ حُكْمِ الْأَدَبِ وَتَفْعَلُوا مَا تَكْرَهُهُ
 عَقُولَكُمْ وَرِضَاؤَكُمْ هَذَا مَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ مِنْ
 قَلَمِ اللَّهِ الْمُقْتَدِرِ الْقَدِيرِ ﴿فِيَا مَرْحَبًا هَذَا
 عَيْدُ اللَّهِ قَدْ ظَهَرَ عَنْ أَفْقِ فَضْلِ مَنِيحٍ ﴿
 هَذَا عَيْدٌ قَدْ اسْتَعْلَى فِيهِ جَمَالُ الْكِبْرِيَاءِ
 عَلَى كُلِّ الْأَشْيَاءِ وَنَطَقَ بَيْنَ الْأَرْضِ وَ
 السَّمَاءِ بِمَا شَاءَ وَارَادَ مِنْ غَيْرِ سِتْرٍ وَ
 حِجَابٍ وَ هَذَا مِنْ فَضْلِهِ الَّذِي أَحَاطَ
 الْخَلَائِقَ أَجْمَعِينَ * وَفِيهِ اسْتَقَرَّ هَيْكَلُ
 الْبَهَاءِ عَلَى عَرْشِ الْبَقَاءِ وَ لَاحَ الْوَجْهُ عَنْ

أَفُقِ الْبَدَاءِ بِنُورِ عِزِّ بَدِيعٍ ﴿ فَيَا مَرْحَبًا هَذَا
 عِيدُ اللَّهِ قَدْ ظَهَرَ عَنْ أَفُقِ فَضْلِ مَنِيْعٍ ﴿ يَا
 أَهْلَ سُرَادِقِ الْعِظَمَةِ ثُمَّ يَا أَهْلَ خِباءِ
 الْعِصْمَةِ ثُمَّ يَا أَهْلَ فُسْطَاطِ الْعِزَّةِ وَالرَّحْمَةِ
 غَنُّوا وَتَغَنُّوا بِأَحْسَنِ النَّغَمَاتِ فِي أَعْلَى
 الْغُرَفَاتِ بِمَا ظَهَرَ الْجَمَالَ الْمُسْتَوْرُ فِي هَذَا
 الظُّهُورِ وَاشْرَقَتْ شَمْسُ الْغَيْبِ عَنْ أَفُقِ
 عِزِّ قَدِيمٍ ﴿ فَيَا مَرْحَبًا هَذَا عِيدُ اللَّهِ قَدْ
 ظَهَرَ بِطِرَازِ عَظِيمٍ ﴿ أَحْرِمُوا يَا مَلَأَ الْأَعْلَى
 وَيَا أَهْلَ مَدِينِ الْبَقَاءِ بِمَا ظَهَرَ حَرَمُ
 الْكِبْرِيَاءِ فِي هَذَا الْحَرَمِ الَّذِي تَطُوفُ حَوْلَهُ
 عَرَفَاتُ الْبَيْتِ ثُمَّ الْمَشْعَرُ وَالْمَقَامُ وَطُوفُوا

وَزُورُوا رَبَّ الْأَنْامِ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ الَّتِي مَا
 أَدْرَكَتْ مِثْلَهَا الْعُيُونُ فِي قُرُونِ الْأَوَّلِينَ
 ﴿فِيَا بُشْرَىٰ هَذَا عِيدُ اللَّهِ قَدْ طَلَعَ عَنْ
 أَفْقِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْكَرِيمِ﴾ اِكْرَعُوا يَا أَهْلَ
 الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ كَأْسَ الْبَقَاءِ مِنْ أَنَامِلِ
 الْبَهَاءِ فِي هَذَا الرُّضْوَانِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى *
 تَأَلَّهِ مَنْ فَازَ بِرَشْحٍ مِنْهَا لَنْ يَتَغَيَّرَ بِمُرُورِ
 الزَّمَانِ وَ لَنْ يُؤَثَّرَ فِيهِ كَيْدُ الشَّيْطَانِ وَ
 يَبْعَثُهُ اللَّهُ عِنْدَ كُلِّ ظُهُورٍ بِجَمَالٍ قُدْسٍ
 عَزِيزٍ ﴿فِيَا مَرْحَبًا هَذَا عِيدُ اللَّهِ قَدْ ظَهَرَ
 عَنْ مَنظَرِ رَبِّ حَكِيمٍ﴾ قَدِّسُوا يَا قَوْمِ
 أَنْفُسَكُمْ عَنِ الدُّنْيَا ثُمَّ أَسْرِعُوا إِلَىٰ سِدْرَةِ

الْمُنْتَهَى فِي هَذَا الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى لِتَسْمَعُوا
 نِدَاءَ رَبِّكُمْ الرَّحْمَنِ فِي هَذَا الرِّضْوَانِ الَّذِي
 خُلِقَ بِأَمْرِ السُّبْحَانَ وَخَرَّ لَدَى بَابِهِ أَهْلُ
 خِبَاءٍ قُدْسٍ حَفِيفٍ ﴿فِيَا مَرْحَبًا هَذَا عِيدُ
 اللَّهِ قَدْ لَاحَ عَنْ أَفْقِ مَجْدٍ مَنِيْعٍ﴾ إِيَّاكُمْ يَا
 قَوْمَ أَنْ تَحْرِمُوا أَنْفُسَكُمْ مِنْ نَفَّاتِ هَذِهِ
 الْأَيَّامِ وَفِيهَا تَهَبُّ فِي كُلِّ حِينٍ رَائِحَةُ
 الْقَمِيصِ مِنْ غُلَامٍ عَزَّ مُنِيرٍ ﴿فِيَا مَرْحَبًا
 هَذَا عِيدُ اللَّهِ قَدْ أَشْرَقَ

عَنْ مَشْرِقِ أَسْمِ

عَظِيمٍ ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَحْتَرَقَ الْمُخْلِصُونَ مِنْ نَارِ الْفِرَاقِ
 أَيَّنَ تَشَعُّعُ أَنْوَارِ لِقَائِكَ يَا مَحْبُوبَ
 الْعَالَمِينَ * قَدْ تَرِكَ الْمُقْرَبُونَ فِي ظِلْمَاءِ
 الْهَجْرَانِ أَيَّنَ إِشْرَاقُ صُبْحِ وَصَالِكَ يَا
 مَقْصُودَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَبَلَّبَ أَجْسَادُ
 الْأَصْفِيَاءِ عَلَى أَرْضِ الْبُعْدِ * أَيَّنَ بَحْرُ
 قُرْبِكَ يَا جَذَابَ الْعَالَمِينَ * قَدْ آرْتَفَعَتْ
 أَيَادِي الرَّجَاءِ إِلَى سَمَاءِ الْفَضْلِ وَالْعَطَاءِ *
 أَيَّنَ أَمْطَارُ كَرَمِكَ يَا مُجِيبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ

قَامَ الْمُشْرِكُونَ بِالْإِعْتِسَافِ فِي كُلِّ
 الْأَطْرَافِ * أَيَّنَ تَسْخِيرُ قَلَمٍ تَقْدِيرِكَ يَا
 مُسَخِّرَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَرْتَفَعَ نُبَاحُ الْكِلَابِ
 مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ * أَيَّنَ غَضَنْفَرُ غِيَاضِ
 سَطْوَتِكَ يَا قَهَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتِ
 الْبُرُودَةُ كُلَّ الْبَرِّيَّةِ * أَيَّنَ حَرَارَةُ مَحَبَّتِكَ يَا
 نَارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَلَغَتِ الْبَلِيَّةُ إِلَى الْغَايَةِ *
 أَيَّنَ ظُهُورَاتُ فَرَجِكَ يَا خَرَجَ الْعَالَمِينَ *
 قَدْ أَحَاطَتْ الظُّلْمَةُ أَكْثَرَ الْخَلْقَةِ * أَيَّنَ
 أَنْوَارُ ضِيَائِكَ يَا ضِيَاءَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
 طَالَتِ الْأَعْنَاقُ بِالنِّفَاقِ * أَيَّنَ أَسْيَافُ
 أَنْتِقَامِكَ يَا مُهْلِكَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَلَغَتِ

الذَّلَّةُ إِلَى النَّهْيَةِ * أَيْنَ آيَاتُ عِزَّتِكَ يَا
 عِزَّ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتِ الْأَحْزَانُ مَطْلَعَ
 أَسْمِكَ الرَّحْمَنِ * أَيْنَ سُرُورُ مَظْهَرِ
 ظُهُورِكَ يَا فَرَحَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَ اللَّهُمُّ كُلَّ
 الْأُمَمِ * أَيْنَ أَعْلَامُ ابْتِهَاجِكَ يَا بَهْجَةَ
 الْعَالَمِينَ * تَرَى مَشْرِقَ الْآيَاتِ فِي
 سُبُحَاتِ الْإِشَارَاتِ * أَيْنَ إِصْبَعُ قُدْرَتِكَ
 يَا أَقْتِدَارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتْ رَعْدَةُ الظُّلَمِ
 مَنْ فِي الْإِنْشَاءِ * أَيْنَ فُرَاتُ عِنَايَتِكَ يَا
 رَحْمَةَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَ الْحَرِصُ مَنْ فِي
 الْإِبْدَاعِ * أَيْنَ مَطَالِعُ الْإِتْقَاعِ يَا مَوْلى
 الْعَالَمِينَ * تَرَى الْمُظْلُومَ فَرِيداً فِي الْغُرْبَةِ *

آيْنَ جُنْدُ سَمَاءِ أَمْرِكَ يَا سُلْطَانَ الْعَالَمِينَ *
 قَدْ تُرِكْتُ وَحْدَةً فِي دِيَارِ الْغُرْبَةِ * آيْنَ
 مَشَارِقُ وَفَائِكَ يَا وَفَاءَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
 أَخَذَتْ سَكَرَاتُ الْمَوْتِ كُلَّ الْأَفَاقِ * آيْنَ
 رَشَحَاتُ بَحْرِ حَيَوَانِكَ يَا حَيَاةَ الْعَالَمِينَ *
 قَدْ أَحَاطَتْ وَسَاوِسُ الشَّيْطَانِ مَنْ فِي
 الْأَمْكَانِ * آيْنَ شِهَابُ نَارِكَ يَا نُورَ
 الْعَالَمِينَ * قَدْ تَغَيَّرَ أَكْثَرُ الْوَرَى مِنْ سُكْرِ
 الْهُوَى * آيْنَ مَطَالِعُ التَّفَرَّى يَا مَقْصُودَ
 الْعَالَمِينَ * تَرَى الْمُظْلُومَ فِي حِجَابِ الظَّلَامِ
 بَيْنَ أَهْلِ الشَّامِ * آيْنَ إِشْرَاقُ أَنْوَارِ
 صَبَاحِكَ يَا مِصْبَاحَ الْعَالَمِينَ * تَرَانِي

مَمُوعاً عَنِ الْبَيَانِ * مِنْ أَيْنَ تَظْهَرُ نِعْمَاتِكَ
 يَا وَرِقَاءَ الْعَالَمِينَ * قَدْ غَشَّتِ الظُّنُونُ وَ
 الْأَوْهَامُ أَكْثَرَ الْأَنَامِ * أَيْنَ مَطَالِعُ إِقْبَانِكَ
 يَا سَكِينَةَ الْعَالَمِينَ * قَدْ غَرِقَ الْبِهَاءُ فِي بَحْرِ
 الْبَلَاءِ * أَيْنَ فُلُكُ نَجَاتِكَ يَا مُنْجِي
 الْعَالَمِينَ * تَرَى مَطْلَعَ آيَاتِكَ فِي ظُلُمَاتِ
 الْأِمْكَانِ * أَيْنَ شَمْسُ أَفْقِ عِنَايَتِكَ يَا نَوَّارَ
 الْعَالَمِينَ * قَدْ خَبَتْ مَصَابِيحُ الصِّدْقِ وَ
 الصِّفَاءِ وَ الْغَيْرَةِ وَ الْوَفَاءِ * أَيْنَ سُؤُونََاتُ
 غَيْرَتِكَ يَا مُحَرِّكَ الْعَالَمِينَ * هَلْ تَرَى مَنْ
 يَنْصُرُ نَفْسَكَ أَوْ يَتَفَكَّرُ فِيهَا وَرَدَ عَلَيْهَا
 فِي حُبِّكَ * إِذَا تَوَقَّفَ الْقَلَمُ يَا مُحَبُّوبَ

الْعَالَمِينَ * قَدْ كُسِرَتْ أَغْصَانُ سِدْرَةِ
 الْمُنْتَهَى مِنْ هُبُوبِ أَرْيَاحِ الْقَضَاءِ * أَيْنَ
 رَايَاتُ نُصْرَتِكَ يَا مَنْصُورَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
 بَقِيَ الْوَجْهُ فِي غُبَارِ الْإِفْتِرَاءِ * أَيْنَ أَرْيَاحُ
 رَحْمَتِكَ يَا رَحْمَنَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَكَدَّرَ ذَيْلُ
 التَّقْدِيسِ مِنْ أُولَى التَّدْلِيسِ * أَيْنَ طِرَازُ
 تَنْزِيهِكَ يَا مُزَيَّنَ الْعَالَمِينَ * قَدْ رَكَدَ بَحْرُ
 الْعِنَايَةِ بِمَا أَكْتَسَبَتْ أَيْدِي الْبَرِيَّةِ * أَيْنَ
 أَمْوَاجُ فَضْلِكَ يَا مُرَادَ الْعَالَمِينَ * قَدْ غُلِقَ
 بَابُ اللَّقَاءِ مِنْ ظُلْمِ الْأَعْدَاءِ * أَيْنَ مِفْتَاحُ
 جُودِكَ يَا فَتَّاحَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَصْفَرَّتِ
 الْأَوْرَاقُ مِنْ سُمُومِ أَرْيَاحِ النَّفَاقِ * أَيْنَ

جَوْدُ سَحَابٍ جُودِكَ يَا جَوَادَ الْعَالَمِينَ *
 قَدْ تَغَبَّرَ الْأَكْوَانُ مِنْ غُبَارِ الْعِصْيَانِ * أَيْنَ
 نَفَحَاتُ غُفْرَانِكَ يَا غَفَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَقِيَ
 الْغُلَامُ فِي أَرْضٍ جَدْبَاءَ * أَيْنَ غَيْثُ سَمَاءِ
 فَضْلِكَ يَا غِيَاثَ الْعَالَمِينَ * أَنْ يَا قَلَمَ
 الْأَعْلَى قَدْ سَمِعْنَا نِدَاءَكَ الْأَحْلَى مِنْ
 جَبَرُوتِ الْبَقَاءِ أَنْ أَسْتَمِعَ مَا يَنْطَلِقُ بِهِ
 لِسَانُ الْكِبْرِيَاءِ يَا مَظْلُومَ الْعَالَمِينَ * لَوْ لَا
 الْبُرُودَةُ كَيْفَ تَظْهَرُ حَرَارَةُ بَيَانِكَ يَا مُبَيِّنَ
 الْعَالَمِينَ * وَ لَوْ لَا السَّبَلِيَّةُ كَيْفَ أَشْرَقَتْ
 شَمْسُ أَصْطِبَارِكَ يَا شُعَاعَ الْعَالَمِينَ * لَا
 تَجَزَعُ مِنَ الْأَشْرَارِ قَدْ خُلِقْتَ لِلْأَصْطِبَارِ يَا

صَبْرَ الْعَالَمِينَ * مَا أَحْلَى إِشْرَاقَكَ مِنْ أَفْقِ
المِثْقَالِ بَيْنَ أَهْلِ النِّفَاقِ وَ أَشْتِيَاقِكَ بِاللَّهِ
يَا عِشْقَ الْعَالَمِينَ * بِكَ أَرْتَفَعُ عِلْمُ
الإِسْتِقْلَالِ عَلَى أَعْلَى الْجِبَالِ وَ تَمُوجَ بَحْرُ
الإِفْضَالِ يَا وَلَهَ الْعَالَمِينَ * بِوَحْدَتِكَ
أَشْرَقَتْ شَمْسُ التَّوْحِيدِ وَ بَعُرْتِكَ زَيْنُ
وَطْنِ التَّجْرِيدِ أَنْ أَصْطَبِرُ يَا غَرِيبَ
الْعَالَمِينَ * قَدْ جَعَلْنَا الذَّلَّةَ قَمِيصَ العِزَّةِ وَ
الْبَلِيَّةَ طِرَازَ هَيْكَلِكَ يَا ذَخَرَ الْعَالَمِينَ *
تَرَى القُلُوبَ مُلِئَتْ مِنَ البَغْضَاءِ وَ لَكَ
الإِغْضَاءُ يَا سِتَارَ الْعَالَمِينَ * إِذَا رَأَيْتَ
سَيْفًا أَنْ أَقْبِلُ إِذَا طَارَ سَهْمٌ أَنْ أَتَقْبِلُ يَا

فِدَاءَ الْعَالَمِينَ * اَتُّوحُ أَوْ اُنُوحُ بَلْ أَصِيحُ
 مِنْ قِلَّةِ ناصِرِيكَ يَا مَنْ بِكَ أَرْتَفَعُ نُوْحُ
 الْعَالَمِينَ * قَدْ سَمِعْتُ نِدَاءَكَ يَا مُحَبُّوبَ
 الْأَبْهَى إِذَا أَنَارَ وَجْهُ الْجَهَاءِ مِنْ حَرَارَةِ
 الْبَلَاءِ وَ أَنْوَارِ كَلِمَتِكَ النَّوْرَاءِ وَ قَامَ
 بِالْوَفَاءِ فِي مَشْهَدِ الْفِدَاءِ نَاطِرًا رِضَاءَكَ يَا
 مُقَدَّرَ الْعَالَمِينَ * أَنْ يَا عَلِيُّ قَبْلَ أَكْبَرَ أَنْ
 أَشْكُرَ اللَّهَ بِهَذَا اللَّوْحِ الَّذِي تَجِدُ مِنْهُ
 رَائِحَةَ مَظْلُومِيَّتِي وَ مَا أَنَا فِيهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 مَعْبُودِ الْعَالَمِينَ * لَوْ يَقْرُؤُهُ الْعِبَادُ طُرًّا وَ
 يَتَفَكَّرُونَ فِيهِ لَيُضْرَمَ فِي كُلِّ عِرْقٍ مِنْ
 عُرُوقِهِمْ نَارًا يَسْتَعِلُّ مِنْهَا الْعَالَمِينَ

فَرَّغَ مِنْ كِتَابَتِهِ كَاتِبُهُ الْمَسْكِينُ حَرْفُ الزَّاءِ
يَوْمَ الْفِضَالِ يَوْمَ الرَّحْمَةِ مِنْ شَهْرِ الرَّحْمَةِ
مِنْ سَنَةِ ٤٩ الْبَهَاجِ مِنَ الْوَاحِدِ الثَّلَاثِ
مِنْ ظُهُورِ نُقْطَةِ الْبَيَانِ
رُوحُ مَا سِوَاهُ
فِدَاهُ.

٣ شَهْرِ ذِي الْحِجَّةِ سَنَةِ ١٣٠٩ مِنَ الْهُجْرَةِ
الْنَّبَوِيَّةِ صَلَّى عَلَ وَ سَلَّ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي وَفَّقَنِي لِإِتْمَائِهِ حَمْدًا
يَلِيْقُ لِسَاخَةِ
قُدْسِهِ.

طُبِعَتْ أَلْوَا حُ الْعِيدِ وَ الْمُنَاجَاةُ الْآخِرَةُ

طَبَّقَ خَطُّ جَنَابِ الزَّيْنِ الْمَوْرِّخِ سَنَةَ

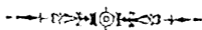
٤٩ كَمَا هُوَ الْمَوْضِعُ

أَعْلَاهُ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَلَى الْأَسْمَاءِ

إِلَهِي إلهي أَسْأَلُكَ بِبَحْرِ شِفَائِكَ وَ
 إِشْرَاقَاتِ أَنْوَارِ نَيْرٍ فَضْلِكَ وَ بِالْأَسْمِ
 الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ عِبَادَكَ وَ بِنُفُودِ كَلِمَتِكَ
 الْعُلْيَا وَ أَقْتِدَارِ قَلَمِكَ الْأَعْلَى وَ بِرَحْمَتِكَ
 الَّتِي سَبَقَتْ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ أَنْ
 تُطَهِّرَنِي بِمَاءِ الْعَطَاءِ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ سُقْمٍ وَ

ضَعْفٍ وَ عَجْزٍ * أَي رَبِّ تَرَى السَّائِلَ قَائِمًا
 لَدَى بَابِ جُودِكَ وَ الْأَمِلَ مُتَمَسِّكًا بِحَبْلِ
 كَرَمِكَ * أَسْأَلُكَ أَنْ لَا تُحْيِيَهُ عَمَّا أَرَادَ مِنْ
 بَحْرِ فَضْلِكَ وَ شَمْسِ عِنَايَتِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ
 الْكَرِيمُ .

مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ
 الْمَدِينِيُّ

فَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي بِهِ أَرْفَعْتَ أَعْلَامَ هِدَايَتِكَ وَ أَسْرَفْتَ

أَنْوَارَ عِنَايَتِكَ وَ أَظْهَرْتَ سُلْطَانَ
 رُبُوبِيَّتِكَ وَ بِهِ ظَهَرَ مِصْبَاحُ أَسْمَائِكَ فِي
 مِشْكَاتِ صِفَاتِكَ وَ بِهِ طَلَعَ هَيْكَلُ
 التَّوْحِيدِ وَ مَظْهَرُ التَّجْرِيدِ وَ بِهِ رُفِعَ مَنَاهِجُ
 الْهُدَايَةِ وَ ظَهَرَ سُبُلُ الْإِرَادَةِ وَ بِهِ تَنْزَلَتْ
 أَرْكَانُ الضَّلَالَةِ وَ أُنْهَدِمَتْ آثَارُ الشَّقَاوَةِ وَ
 بِهِ تَفَجَّرَتْ بِنَايِعُ الْحِكْمَةِ وَ تَنْزَلَتْ مَائِدَةُ
 السَّمَائِيَّةِ وَ بِهِ حَفِظْتَ عِبَادَكَ وَ نَزَلَتْ
 شِفَاءَكَ وَ بِهِ ظَهَرَتْ مَرْحَمَتُكَ عَلَى
 عِبَادِكَ وَ مَغْفِرَتُكَ بَيْنَ خَلْقِكَ بِأَنْ تَحْفَظَ
 الَّذِي تَوَسَّلَ إِلَيْكَ وَ رَجَعَ عَلَيْكَ وَ
 تَمَسَّكَ بِرَحْمَتِكَ وَ تَشَبَّثَ بِذَيْلِ عَطُوفَتِكَ

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْهِ شِفَاءً مِنْ عِنْدِكَ وَ سَلَامَةً
 مِنْ لَدُنْكَ وَ صَبْرًا مِنْ جَانِبِكَ وَ سُكُونًا
 مِنْ حَضْرَتِكَ إِذْ إِنَّكَ أَنْتَ الشَّافِي
 الْحَافِظُ النَّاصِرُ الْقَادِرُ
 الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ
 الْعَلِيمُ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا بَهِي

بِكَ يَا عَلِيُّ بِكَ يَا وَفِيُّ بِكَ يَا بَهِي * أَنْتَ
 الْكَافِي وَأَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *

بِكَ يَا سُلْطَانُ بِكَ يَا رَفْعَانُ بِكَ يَا
 دِيَّانُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا أَحَدُ بِكَ يَا صَمَدُ
 بِكَ يَا فَرْدُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
 أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا سُبْحَانَ بِكَ يَا
 قُدْسَانَ بِكَ يَا مُسْتَعَانَ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
 أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
 عَلِيمُ بِكَ يَا حَكِيمُ بِكَ يَا عَظِيمُ * أَنْتَ
 الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
 بِكَ يَا رَحْمَنُ بِكَ يَا عَظْمَانُ بِكَ يَا
 قَدْرَانُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَعْشُوقُ بِكَ يَا

مَحْبُوبُ بِكَ يَا مَجْدُوبُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
 أَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
 عَزِيزُ بِكَ يَا نَصِيرُ بِكَ يَا قَدِيرُ * أَنْتَ
 الْكَافِي وَأَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
 بِكَ يَا حَاكِمُ بِكَ يَا قَائِمُ بِكَ يَا عَالِمُ *
 أَنْتَ الْكَافِي وَأَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا
 بَاقِي * بِكَ يَا رُوحُ بِكَ يَا نُورُ بِكَ يَا
 ظُهُورُ * أَنْتَ الْكَافِي وَأَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَعْمُورُ بِكَ يَا
 مَشْهُورُ بِكَ يَا مَسْتُورُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
 أَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
 غَائِبُ بِكَ يَا غَالِبُ بِكَ يَا وَاهِبُ * أَنْتَ

الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
 بِكَ يَا قَادِرُ بِكَ يَا نَاصِرُ بِكَ يَا سَاتِرُ *
 أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
 بَاقِي * بِكَ يَا صَانِعُ بِكَ يَا قَانِعُ بِكَ يَا
 قَالِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا طَالِعُ بِكَ يَا جَامِعُ
 بِكَ يَا رَافِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
 أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا بَالِغُ بِكَ يَا
 فَارِغُ بِكَ يَا سَابِغُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
 الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا نَافِعُ
 بِكَ يَا مَانِعُ بِكَ يَا صَانِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
 أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا

جَلِيلُ بِكَ يَا جَمِيلُ بِكَ يَا فَضِيلُ * أَنْتَ
 الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
 بِكَ يَا عَادِلُ بِكَ يَا فَاضِلُ بِكَ يَا بَازِلُ *
 أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
 بَاقِي * بِكَ يَا قَيُّومُ بِكَ يَا دَائِمُ بِكَ يَا
 عَلُّومُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَظُومُ بِكَ يَا قَدُومُ
 بِكَ يَا كَرُومُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
 أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَحْفُوظُ بِكَ يَا
 مَحْظُوظُ بِكَ يَا مَلْحُوظُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
 أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
 عَطُوفُ بِكَ يَا رَوْوفُ بِكَ يَا لَطُوفُ *

أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
 بَاقِي * بِكَ يَا مَلَاذُ بِكَ يَا مَعَاذُ بِكَ يَا
 مُسْتَعَاذُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا غِيَاثُ بِكَ يَا
 مُسْتَعَاثُ بِكَ يَا نَفَاثُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
 أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
 كَاشِفُ بِكَ يَا نَاشِفُ بِكَ يَا عَاطِفُ *
 أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
 بَاقِي * بِكَ يَا جَانُ بِكَ يَا جَانَانُ بِكَ يَا
 اِيمَانُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا سَاقِي بِكَ يَا عَالِي
 بِكَ يَا غَالِي * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ

أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا ذِكْرَ الْأَعْظَمِ
 بِكَ يَا اسْمَ الْأَكْرَمِ بِكَ يَا رَسْمَ الْأَقْدَمِ *
 أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
 بَاقِي * بِكَ يَا سُبُوحُ بِكَ يَا قُدُّوسُ بِكَ يَا
 نُزُوهُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا فَتَّاحُ بِكَ يَا نَصَّاحُ
 بِكَ يَا نَجَّاحُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
 أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا حَبِيبُ بِكَ يَا
 طَبِيبُ بِكَ يَا جَدِيبُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
 الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَلَالُ
 بِكَ يَا جَمَالُ بِكَ يَا فَضَالُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
 أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا

وَائْتِقُ بِكَ يَا عَاشِقُ بِكَ يَا فَالِقُ * أَنْتَ
 الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
 بِكَ يَا وَهَّاجُ بِكَ يَا بَلَاجُ بِكَ يَا بَهَّاجُ *
 أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
 بَاقِي * بِكَ يَا وَهَّابُ بِكَ يَا عَطَّافُ بِكَ يَا
 رَأْفُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا ثَابِتُ بِكَ يَا نَابِتُ
 بِكَ يَا ذَاوِتُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
 وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا نَافِذُ بِكَ يَا
 لَاحِظُ بِكَ يَا لَافِظُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
 الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * يَا ظَاهِرُ
 مَسْتُورُ يَا غَائِبُ مَشْهُورُ يَا نَاطِرُ مَنظُورُ *

أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
 بَاقِي * يَا قَاتِلَ عُسَاقِي يَا وَاهِبَ فُسَاقِي يَا
 كَافِي بِكَ يَا كَافِي يَا شَافِي بِكَ يَا شَافِي يَا
 بَاقِي بِكَ يَا بَاقِي أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
 سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي أَسْأَلُكَ بِجُودِكَ
 الَّذِي بِهِ فَتَحْتَ أَبْوَابَ الْفَضْلِ وَ الْعَطَاءِ وَ
 بِهِ اسْتَقَرَّ هَيْكَلُ قُدْسِكَ عَلَى عَرْشِ الْبَقَاءِ
 وَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا دَعَوْتَ الْمُمَكِّنَاتِ إِلَى
 خُوانِ مَكْرَمَتِكَ وَ إِنْعَامِكَ وَ بِعِنَايَتِكَ
 الَّتِي بِهَا أَجَبْتَ فِي نَفْسِكَ مِنْ قَبْلِ كُلِّ مَنْ
 فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ فِي حِينِ ظُهُورِ
 عَظَمَتِكَ وَ سَلْطَنَتِكَ وَ طُلُوعِ عِزِّ

حُكُومَتِكَ بِكَلِمَةِ (بلى) كَ وَبِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ
 الْحُسْنَى الْأَعْظَمِ وَبِهَذِهِ الصِّفَاتِ الْعُلْيَا
 الْأَكْرَمِ وَبِذِكْرِكَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى وَبِجِبَالِكَ
 الْأَلْطَفِ الْأَصْفَى وَبِنُورِكَ الْخَفِيِّ فِي سُرَادِقِ
 الْأَخْفَى وَبِأَسْمِكَ الْمُتَّقَمِّصِ بِقَمِيصِ الْبَلَاءِ
 فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ أَنْ تَحْفَظَ حَامِلَ هَذِهِ
 الْوَرَقَةِ الْمُبَارَكَةِ ثُمَّ الَّذِي يَقْرَأُهَا ثُمَّ الَّذِي
 يُلْقَى عَلَيْهَا ثُمَّ الَّذِي يَمُرُّ فِي حَوْلِ بَيْتِ الَّتِي
 هِيَ فِيهَا * ثُمَّ أَشْفِ بِهَا كُلَّ مَرِيضٍ وَ
 عَلِيلٍ وَفَقِيرٍ عَنِ كُلِّ بَلَاءٍ وَ آفَةٍ وَ مَكْرُوهٍ
 وَ حُزْنٍ ثُمَّ أَهْدِ بِهَا كُلَّ مَنْ يُرِيدُ أَنْ يَدْخُلَ
 فِي سُبُلِ هِدَايَتِكَ وَ مَنَاهِجِ فَضْلِكَ وَ

غُفْرَانِكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَافِي
 الشَّافِي الْحَافِظُ الْمُعْطَى
 الرَّؤُوفُ الْكَرِيمُ
 الرَّحِيمُ

هُوَ السَّنْبُلُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

هَذِهِ وَرَقَةٌ الْفِرْدَوْسِ تُغْنِي عَلَى أَفْنَانِ
 سِدْرَةِ الْبَقَاءِ بِالْحَانَ قُدْسٍ مَلِيحٍ * وَتُبَشِّرُ
 الْمُخْلِصِينَ إِلَى جِوَارِ اللَّهِ وَ الْمُؤَحِّدِينَ إِلَى
 سَاحَةِ قُرْبِ كَرِيمٍ * وَ تُخْبِرُ الْمُنْقَطِعِينَ بِهَذَا

النَّبَأِ الَّذِي فُصِّلَ مِنْ نَبَأِ اللَّهِ الْمَلِكِ
 الْعَزِيزِ الْفَرِيدِ * وَتَهْدِي الْمُحِبِّينَ إِلَى مَقْعَدِ
 الْقُدْسِ ثُمَّ إِلَى هَذَا الْمَنْظَرِ الْمُنِيرِ * قُلْ إِنَّ
 هَذَا الْمَنْظَرُ الْأَكْبَرِ الَّذِي سَطَرَ فِي أَلْوَاحِ
 الْمُرْسَلِينَ * وَبِهِ يُفْصَلُ الْحَقُّ عَنِ الْبَاطِلِ وَ
 يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ * قُلْ إِنَّهُ لَشَجَرٌ
 أَلْرُّوحِ الَّذِي أَثْمَرَ بِفَوَاكِهِ اللَّهُ الْعَلِيِّ الْمُقْتَدِرِ
 الْعَظِيمِ * أَنْ يَا أَحْمَدُ فَاشْهَدْ بِأَنَّهُ هُوَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ السُّلْطَانُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
 الْقَدِيرُ * وَالَّذِي أَرْسَلَهُ بِاسْمِ عَلِيٍّ هُوَ حَقٌّ
 مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنَّا كُلُّ بَأْمَرِهِ لَمِنَ الْعَامِلِينَ *
 قُلْ يَا قَوْمِ فَاتَّبِعُوا حُدُودَ اللَّهِ

الَّتِي فُرِضَتْ فِي الْبَيَانِ مِنْ لَدُنْ عَزِيزٍ
 حَكِيمٍ * قُلْ إِنَّهُ لَسُلْطَانُ الرَّسُلِ وَكِتَابُهُ
 لَأُمُّ الْكِتَابِ إِنْ أَنْتُمْ مِنَ الْعَارِفِينَ * كَذَلِكَ
 يُذَكِّرُكُمْ الْوَرَقَاءُ فِي هَذَا السَّجْنِ وَمَا عَلَيْهِ
 إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ * فَمَنْ شَاءَ فَلْيُعْرِضْ عَنْ
 هَذَا النَّصْحِ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَتَّخِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
 سَبِيلًا * قُلْ يَا قَوْمِ إِنْ تَكْفُرُوا بِهَذِهِ
 الْآيَاتِ فَبِأَيِّ حُجَّةٍ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ مِنْ قَبْلُ
 هَاتُوا بِهَا يَا مَلَأَ الْكَاذِبِينَ * لَا فَوْأَ الَّذِي
 نَفْسِي بِيَدِهِ لَنْ يَقْدِرُوا وَلَنْ يَسْتَطِيعُوا وَلَوْ
 يَكُونُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا * أَنْ يَا أَحْمَدُ
 لَا تَسْ فَضْلِي فِي غَيْبَتِي ثُمَّ ذَكَرَ أَيَّامِي فِي

أَيَّامِكَ ثُمَّ كُرْبَتِي وَغُرْبَتِي فِي هَذَا السَّجْنِ
 الْبَعِيدِ * وَكُنْ مُسْتَقِيمًا فِي حُبِّي بِحَيْثُ
 لَنْ يُحَوَّلَ قَلْبُكَ وَ لَوْ تَضْرَبُ بِسُيُوفِ
 الْأَعْدَاءِ وَيَمْتَعَكَ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِينَ * وَكُنْ كَشُعْلَةَ النَّارِ لِأَعْدَائِي
 وَكَوَثِرِ الْبَقَاءِ لِأَحِبَّائِي وَ لَا تَكُنْ مِنْ
 الْمُتَرَبِّينَ * وَإِنْ يَمَسَّكَ الْحُزْنُ فِي سَبِيلِي أَوْ
 أَلَذَّةٌ لِأَجْلِ أَسْمِي لَا تَضْطَرِّبْ فَتَوَكَّلْ عَلَى
 اللَّهِ رَبِّكَ وَ رَبِّ آبَائِكَ الْأَوَّلِينَ * لِإِنَّ
 النَّاسَ يَمِشُونَ فِي سَبِيلِ الْوَهْمِ وَ لَيْسَ لَهُمْ
 مِنْ بَصَرٍ لِيَعْرِفُوا اللَّهَ بِعُيُونِهِمْ أَوْ يَسْمَعُوا
 نَغَمَاتِهِ بِأَذَانِهِمْ وَ كَذَلِكَ أَشْهَدْنَاهُمْ إِنَّ أَنْتَ

مِنَ الشَّاهِدِينَ * كَذَلِكَ حَالَتِ الظُّنُونُ
 بَيْنَهُمْ وَقُلُوبِهِمْ وَتَمَنَعَهُمْ عَنْ سُبُلِ اللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ * وَإِنَّكَ أَنْتَ آيَتُنِي فِي ذَاتِكَ
 بِأَنَّ الَّذِي أَعْرَضَ عَنْ هَذَا الْجَمَالِ فَقَدْ
 أَعْرَضَ عَنِ الرُّسُلِ مِنْ قَبْلُ ثُمَّ اسْتَكْبَرَ
 عَلَى اللَّهِ فِي أَزْلِ الْأَزَالِ إِلَى أَبَدِ الْأَبَدِينَ *
 فَاحْفَظْ يَا أَحْمَدُ هَذَا اللَّوْحَ ثُمَّ اقْرَأْهُ فِي
 أَيَّامِكَ وَلَا تَكُنْ مِنَ الصَّابِرِينَ * فَإِنَّ
 اللَّهَ قَدْ قَدَّرَ لِقَارِيئِهِ أَجْرَ مِائَةِ شَهِيدٍ ثُمَّ
 عِبَادَةَ الثَّقَلَيْنِ * كَذَلِكَ مَنَّا عَلَيْكَ بِفَضْلِ
 مِنْ عِنْدِنَا وَرَحْمَةٍ مِنْ لَدُنَّا لِتَكُونَ مِنْ
 الشَّاكِرِينَ * فَوَ اللَّهُ مَنْ كَانَ فِي شِدَّةٍ أَوْ

حُزْنٍ وَ يَقْرَأُ هَذَا اللَّوْحَ بِصِدْقٍ مُبِينٍ يَرْفَعُ
 اللَّهُ حُزْنَهُ وَ يَكْشِفُ ضُرَّهُ وَ يُفْرِجُ كَرْبَهُ وَ
 إِنَّهُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ * ثُمَّ ذَكَرَ مِنْ لَدُنَّا كُلَّ مَنْ سَكَنَ فِي
 مَدِينَةِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْجَمِيلِ * مِنَ الَّذِينَ هُمْ
 آمَنُوا بِاللَّهِ وَ بِالَّذِي يَبْعَثُهُ اللَّهُ فِي

يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ كَانُوا عَلَىٰ

مَنَاهِجِ الْحَقِّ لِمَنِ

السَّالِكِينَ

(١٥٢)

هُوَ الْفِطْرُ الْبَسِيفُ

أَنْتَ الَّذِي يَا إِلَهِي بِأَسْمَائِكَ يَبْرُؤُ كُلُّ
 عَلِيلٍ وَ يُشْفَى كُلُّ مَرِيضٍ وَ يُسْقَى كُلُّ
 ظَمَانٍ وَ يَسْتَرِيحُ كُلُّ مُضْطَرِبٍ وَ يُهْدَى كُلُّ
 مُضِلٍّ وَ يَعِزُّ كُلُّ ذَلِيلٍ وَ يُغْنِي كُلُّ فَقِيرٍ وَ
 يَفْقَهُ كُلُّ جَاهِلٍ وَ يَتَنَوَّرُ كُلُّ ظُلْمَةٍ وَ يَفْرَحُ
 كُلُّ مَحْزُونٍ وَ يُسْتَبْرَدُ كُلُّ مَحْرُورٍ وَ يُسْتَرْفَعُ
 كُلُّ دَائِنٍ * وَ بِأَسْمِكَ يَا إِلَهِي تَحَرَّكَتِ
 الْمَوْجُودَاتُ وَ رُفِعَتِ السَّمَوَاتُ وَ
 اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُ وَ رُفِعَتِ السَّحَابُ وَ

أَمْطَرْتَ عَلَى كُلِّ الْأَرْضِ وَ هَذَا مِنْ
 فَضْلِكَ عَلَى الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ * فَلَمَّا كَانَ
 الْأَمْرُ كَذَلِكَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ
 أَظْهَرْتَ نَفْسَكَ وَ أَرْفَعْتَ أَمْرَكَ عَلَى كُلِّ
 الْمُمْكِنَاتِ ثُمَّ بِكُلِّ اسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ
 صِفَاتِكَ الْعُلْيَا وَ أَذْكَارِ نَفْسِكَ الْعَلِيِّ
 الْأَعْلَى بِأَنْ تُنْزِلَ فِي هَذَا اللَّيْلِ مِنْ سَحَابِ
 رَحْمَتِكَ أَمْطَارَ شِفَائِكَ عَلَى هَذَا الرَّضِيعِ
 الَّذِي نَسَبْتَهُ إِلَى نَفْسِكَ الْأَبْهَى فِي
 مَلَكَوَتِ الْإِنْسَاءِ ثُمَّ أَلْبِسْهُ يَا إلهِي مِنْ
 فَضْلِكَ قَمِيصَ الْعَافِيَةِ وَ السَّلَامَةِ ثُمَّ
 أَحْفَظْهُ يَا مَحْبُوبِي عَنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ سُقْمٍ وَ

مَكْرُوهٍ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَيُّومُ * ثُمَّ أَنْزِلْ عَلَيْهِ
 يَا إِلَهِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَخَيْرَ
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَإِنَّكَ
 عَلَى ذَلِكَ لَقَدِيرٌ
 حَكِيمٌ.

هُوَ الشَّافِعُ

فَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي بِهِ اسْتَقَرَّ جَمَالُكَ عَلَى عَرْشِ أَمْرِكَ
 وَبِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ تُبَدِّلُ كُلَّ شَيْءٍ وَتَحْشُرُ

كُلَّ شَيْءٍ وَ تَسْأَلُ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ تَجْزِي
 كُلَّ شَيْءٍ وَ تَحْفَظُ كُلَّ شَيْءٍ وَ تَرْزُقُ كُلَّ
 شَيْءٍ وَ تَرْفَعُ كُلَّ شَيْءٍ يَا مَنْ تَحْفَظُ هَذِهِ
 الْأُمَّةَ الَّتِي لَادَتْ بِجَنَابِكَ وَ الْتَجَّاتِ بِمُظْهِرِ
 نَفْسِكَ وَ تَوَكَّلْتُ بِذَاتِكَ * يَا إلهي هَذِهِ
 مَرِيضٌ اسْتَظَلَّتْ فِي ظِلِّ شَجَرَةِ شِفَائِكَ وَ
 عَلِيْلٌ قَدْ هَرَبَتْ إِلَى مَدِينِ حِرَاسَتِكَ وَ
 سَقِيمٌ أَرَادَتْ تَسْنِيْمَ مَوَاهِبِكَ وَ وَجَعَانٌ
 سَرَعَتْ إِلَى مَنْبَعِ سَكِينَتِكَ وَ عَاصٍ
 تَوَجَّهْتُ إِلَى شَطْرِ غُفْرَانِكَ إِذَا يَا إلهي وَ
 مَحْبُوبِي فَأَلْبِسْهَا بِسُلْطَانِ عِنَايَتِكَ فَمَيْصَرَ
 بَرْدِكَ وَ شِفَائِكَ ثُمَّ أَشْرِهْهَا مِنْ كَأْسِ

رَحْمَتِكَ وَالْطَّافِكَ ثُمَّ أَحْفَظْهَا عَنْ كُلِّ دَاءٍ
 وَسُقْمٍ وَوَجَعٍ وَعِلَّةٍ وَعَنْ كُلِّ مَا يَكْرَهُهُ
 رِضَاؤُكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُقَدَّسُ عَمَّا سِوَاكَ *
 وَإِنَّكَ أَنْتَ الشَّافِي الْكَافِي
 الْحَافِظُ الْغَفُورُ
 الرَّحِيمُ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ إلهي إلهي فرج همي بجودك وعطائك
 وازل كرتي بسطنتك وافتدارك *
 تراني يا إلهي مقبلاً إليك حين إذ أحاطت

بِي الْأَحْزَانُ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ * أَسْأَلُكَ يَا
 مَالِكَ الْوُجُودِ وَالْمُهَيَّمِنُ عَلَى الْغَيْبِ وَ
 الشُّهُودِ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ سَخَّرْتَ الْأَفْنِدَةَ
 وَالْقُلُوبَ وَبِأَمْوَاجِ بَحْرِ رَحْمَتِكَ وَ
 إِشْرَاقَاتِ أَنْوَارِ نَيْرِ عَطَائِكَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ
 الَّذِينَ مَا مَنَعَهُمْ شَيْءٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ عَنِ
 التَّوَجُّهِ إِلَيْكَ يَا مَوْلى الْأَسْمَاءِ وَفَاطِرَ
 السَّمَاءِ * أَيُّ رَبِّ تَرَى مَا وَرَدَ عَلَىَّ فِي
 أَيَّامِكَ أَسْأَلُكَ بِمَشْرِقِ أَسْمَائِكَ وَمَطْلَعِ
 صِفَاتِكَ أَنْ تُقَدِّرَ لِي مَا يَجْعَلُنِي قَائِمًا عَلَى
 خِدْمَتِكَ وَنَاطِقًا بِسَنَائِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ وَبِالْإِجَابَةِ جَدِيرٌ * ثُمَّ

أَسْأَلُكَ فِي آخِرِ عَرَضِي بِأَنْوَارِ وَجْهِكَ أَنْ
 تُصَلِّحَ أُمُورِي وَتَقْضِيَ دِينِي وَحَوَائِجِي *
 إِنَّكَ أَنْتَ الَّذِي شَهِدَ كُلُّ ذِي لِسَانٍ
 بِقُدْرَتِكَ وَقُوَّتِكَ وَذِي دِرَايَةٍ
 بِعِظَمَتِكَ وَسُلْطَانِكَ * لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ السَّمِيعُ
 الْمُجِيبُ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَوَسِيدِي وَ
 مَوْلَائِي وَمُعْتَمِدِي وَرَجَائِي وَكَهْفِي وَ

ضِيَائِي * أَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمُخْزُونِ
 الَّذِي لَا يَعْلَمُهُ سِوَاكَ بِأَنْ تَحْفَظَ حَامِلَ
 هَذِهِ الْوَرَقَةِ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَوَبَاءٍ وَمِنْ كُلِّ
 شَيْطَانٍ وَشَيْطَانَةٍ وَمِنْ شَرِّ الْأَشْرَارِ وَ
 كَيْدِ الْكُفَّارِ وَ أَحْفَظْهُ يَا إِلَهِي مِنْ كُلِّ
 أَوْجَاعٍ وَ آَلَمٍ * يَا مَنْ بِيَدِكَ مَلَكُوتُ كُلِّ
 شَيْءٍ * إِنَّكَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ *
 تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ * يَا مَالِكَ
 الْمُلُوكِ يَا سُلْطَانَ الْعَطُوفِ يَا قَدِيمَ
 الْإِحْسَانِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْكَرَمِ وَالْإِمْتِنَانِ يَا
 شَافِيَ الْأَمْرَاضِ يَا كَافِيَ الْمُهْمَاتِ يَا نُورَ
 النَّوْرِ يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا مُظْهِرَ كُلِّ

ظُهُورٍ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ فَارْحَمْ حَامِلَ
 هَذِهِ الْوَرَقَةِ بِرَحْمَتِكَ الْكُبْرَى وَبِجُودِكَ
 الْعُظْمَى * يَا جَوَادُ يَا وَهَّابُ وَاحْفَظْهُ
 بِحِفْظِكَ مِنْ جَمِيعِ مَا يَكْرَهُ بِهِ فُؤَادُهُ إِنَّكَ
 أَقْدَرُ الْأَقْدَرِينَ * وَإِنَّمَا الْبَهَاءُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 عَلَيْكَ يَا آيَّتَهَا الشَّمْسُ الطَّالِعَةُ فَاشْهَدِي
 عَلَيَّ مَا قَدْ شَهِدَ اللَّهُ عَلَيَّ

نَفْسِهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

الْعَزِيزُ الْمُحِبُّوبُ

﴿١٥٢﴾

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ لَا شَهِدَنَّكَ وَكُلَّ شَيْءٍ
عَلَىٰ أُنْكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَنْزَلْ
كُنْتَ مُقَدَّسًا عَنْ ذِكْرِ شَيْءٍ وَبِذَلِكَ تَكُونُ
بِمِثْلِ مَا قَدْ كُنْتَ مِنْ قَبْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ
إِلَيْكَ الْمَصِيرُ * أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي يَا
تَحْفَظُ حَامِلَ تِلْكَ الْوَرَقَةِ الْبَيْضَاءِ مِنْ
شَرِّ وَبَلَاءٍ وَطَاعُونٍ وَوَبَاءٍ * وَإِنَّكَ مَنْ
تَشَاءُ فَإِنَّكَ أَحَطْتَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا *
أَوْدَعْتَ نَفْسِي تَحْتَ حِفْظِكَ وَجَمَائِكَ
فَأَحْفَظْهُ يَا حَفَظَ

العالمين .

هُوَ اللَّهُ تَعَالَى سَائِدُ الْعِظَةِ وَالْأَفْنَانِ

يَا أَيُّهَا الْمَذْكُورُ لَدَى الْمَظْلُومِ فِي حِينِ
الْخُرُوجِ عَنِ الْمَدِينَةِ قُلْ: إِلَهِي إِلَهِي خَرَجْتُ
مِنْ بَيْتِي مُعْتَصِماً بِحَبْلِ عِنَايَتِكَ وَأَوْدَعْتُ
نَفْسِي تَحْتَ حِفْظِكَ وَحِرَاسَتِكَ *
أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي بِهَا حَفِظْتَ
أَوْلِيَاءَكَ مِنْ كُلِّ ذِي غَفْلَةٍ وَذِي شَرَارَةٍ وَ
كُلِّ ظَالِمٍ عَنِيدٍ وَكُلِّ فَاجِرٍ بَعِيدٍ بِأَنْ تَحْفَظَنِي
بِحُبُودِكَ وَفَضْلِكَ ثُمَّ أَرْجِعْنِي إِلَى

مَحَلِّي بِجَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْمُهَيَّمِنُ
 الْقَيُّومُ .

﴿هُوَ الْأَبْهَى﴾

(اقْرَأْ هَذَا الدُّعَاءَ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَ مَسَاءٍ)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ بِرَبِّهِمْ

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ أَشْرَقَتْ
 شَمْسُ أَمْرِكَ عَنْ أُنْفُقِ وَحْيِكَ بِأَنَّ لَا
 تَجْعَلُنَا مَحْرُومًا مِنْ نَفْحَاتِ الَّتِي تُمْرُّ عَنْ
 شَطْرِ عِنَايَتِكَ * ثُمَّ اجْعَلْنَا يَا إِلَهِي خَالِصًا

لَوْجِهِكَ وَ مُنْقَطِعاً عَمَّا سِوَاكَ * ثُمَّ
أَحْشُرْنَا فِي زُمْرَةِ عِبَادِكَ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ
إِشَارَاتُ الْبَشَرِيَّةِ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى الْمَنْظَرِ
الْأَحَدِيَّةِ * أَيُّ رَبِّ فَأَدْخَلْنَا فِي ظِلِّ
رَحْمَتِكَ الْكُبْرَى ثُمَّ أَحْفَظْنَا مِنْ عِبَادِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَسْمِكَ الْأَبْهَى وَ أَشْرَبْنَا
زُلَّالَ حَمْرِ عِنَايَتِكَ وَ رَحِيقَ فَضْلِكَ وَ
الطَّافِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ
وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ * أَيُّ رَبِّ
فَأَسْتَقِمْنَا عَلَى حُبِّكَ بَيْنَ خَلْقِكَ لِأَنَّ هَذَا
أَعْظَمُ عَطِيَّتِكَ لِبَرِيَّتِكَ وَ إِنَّكَ
أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ .

هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ

ذِكْرُ اللَّهِ فِي شَجَرِ الْفِرَاقِ أَنْ يَا أَيُّهَا
 الْأَحْبَابُ فَاصْبِرُونَ * أَيَّاكُمْ أَنْ لَا تَغْفُلُوا
 عَنْ ذِكْرِنَا ثُمَّ أَيَّامَنَا بِالْحُبِّ فَأَذْكُرُونَ * قُلْ
 قَدْ غَابَ جَمَالُ الرُّوحِ وَبَكَتْ بِذَلِكَ كُلُّ
 الْعُيُونِ ثُمَّ أَحْتَرَقَتْ كُلُّ الْقُلُوبِ * وَإِنَّكَ
 أَنْتَ يَا رِضًا ذَكَّرَ أَيَّامِي ثُمَّ تَغْنِيَاتِي ثُمَّ
 تَغَرُّدَاتِ عِزِّ مَحْبُوبٍ * ثُمَّ فَكَّرَ فِي أَيَّامِ
 الرُّوحِ كَيْفَ ظَهَرَ بَيْنَكُمْ وَكَانَ فِيكُمْ فِي
 سِنِينَ مَعْدُودٍ فَأَحْفَظْ نَفْسَكَ وَالَّذِينَ هُمْ

كَانُوا فِي بَيْتِكَ مِنْ كُلِّ إِنَاثٍ وَ ذُكُورٍ * ثُمَّ
 أَعْلَمَ بِأَنَا جَعَلْنَا هَذَا اللَّوْحَ قَمِيصاً لِنَفْسِكَ
 لَتَسْتَشِيقَ مِنْهُ رَوَائِحَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْمُحَبُّوبِ *
 وَ أَرْسَلْنَا مِنْ هَذَا الْقَمِيصِ رَوَائِحَ الْفَضْلِ
 عَلَى كُلِّ مَنْ دَخَلَ فِي خِلْعِ الْوَجُودِ *
 طُوبَى لِمَنْ قَابَلَهَا وَ يَجِدُ مِنْهَا مَا يَقْلِبُهُ إِلَى
 مَضِرِّ عِزٍّ مَشْهُودٍ * وَ مَنْ يَقْرَأْ هَذَا اللَّوْحَ
 وَ كَانَ فِي قَلْبِهِ حُبٌّ مَوْلَاهُ لَيَرَى فِي الْمَنَامِ مَا
 أَرَادَ مِنْ لِقَاءِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْمُحَبُّوبِ * كَذَلِكَ
 مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى لِتَكُونَ رَاضِياً مِنِّي
 وَ عَنِ نَفْسِكَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ الَّتِي مَا
 أَدْرَكَتْهَا الْمُقَرَّبُونَ * ثُمَّ ذَكَرَ مِنْ لَدُنَّا

كُلَّ مَنْ فِي بَيْتِكَ لِيَحْدُثَ بَيْنَكُمْ حُبُّ اللَّهِ
 ثُمَّ عَلَى الْأَمْرِ هُمْ يَجْتَمِعُونَ * ثُمَّ أَرْفُقْ
 إِلَى الَّتِي أَنْتَسَبَهَا اللَّهُ إِلَى الَّذِي هَاجَرَ مَعَ
 عَبْدِهِ وَ هَذَا مَا وَصَّيْنَاكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ أَنْتُمْ
 تَعْرِفُونَ * وَالرَّوْحُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى
 الَّذِينَ هُمْ عَلَى رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ .

قنوت صلوات مبيت

يَا إِلَهِي هَذَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ الَّذِي
 آمَنَ بِكَ وَ بِآيَاتِكَ وَ تَوَجَّهَ إِلَيْكَ مُنْقَطِعاً

عَنْ سِوَاكَ * إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ *
 أَسْأَلُكَ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ وَ سَتَّارَ الْعُيُوبِ
 بِأَنْ تَعْمَلَ بِهِ مَا يَنْبَغِي لِسَمَاءِ جُودِكَ وَ بَحْرِ
 إِفْضَالِكَ وَ تُدْخِلَهُ فِي جِوَارِ رَحْمَتِكَ
 الْكُبْرَى الَّتِي سَبَقَتْ الْأَرْضَ وَ السَّمَاءَ * لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ
 ثُمَّ يَشْرَعُ فِي التَّكْبِيرَاتِ سِتَّةَ مَرَّاتٍ «اللَّهُ
 أَكْبَرُ» باید بعد از تکبیرات قرائت شود
 نوزده مرتبه اِنَّا كَلَّمْنَا لِلَّهِ عَابِدُونَ. اِنَّا كَلَّمْنَا
 لِلَّهِ سَاجِدُونَ. اِنَّا كَلَّمْنَا لِلَّهِ قَانِتُونَ. اِنَّا كَلَّمْنَا
 لِلَّهِ ذَاكِرُونَ. اِنَّا كَلَّمْنَا لِلَّهِ شَاكِرُونَ.
 اِنَّا كَلَّمْنَا لِلَّهِ صَابِرُونَ.

باید تمام این اذکار هر یک نوزده مرتبه
گفته شود. وَ فِي النِّسَاءِ يَقُولُ هَذِهِ أُمَّتَكَ
وَ ابْنَةُ أُمَّتِكَ إِلَى

آخِرِهِ .

بِسْمِ اللَّهِ الْأَوْسَمِ

﴿الاقْدَسِ﴾

﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي﴾

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ قَبَضْتَ أَرْوَاحَ كُلِّ
الْأَشْيَاءِ وَ أَحْيَيْتَ مَرَّةً أُخْرَى بِمَا قَدَّرْتَهُ فِي
سَمَاءِ الْقَضَاءِ وَ بِهِ سَرَعَ الْمُوَحِّدُونَ إِلَى

مَشْهَدِ الْفَنَاءِ وَ الْمُخْلِصُونَ إِلَى مَقَرِّ الْفِدَاءِ وَ
 أَنْفَقُوا أَرْوَاحَهُمْ حُبًّا لِحَبْلِكَ وَ شَوْقًا
 لِيَوْصِلَكَ وَ لِقَائِكَ بِأَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الَّذِينَ
 أَنْقَطَعُوا عَنِ الْأَسْمَاءِ وَ تَمَسَّكُوا بِنَفْسِكَ
 الْعَلِيِّ الْأَمْبِي * وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ

عَلَى مَا تَشَاءُ * لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْمُخْتَارُ .

این جزوه در مصیبت حروفات عالین
 نوشته شده و لکن این بام به نفسی

تخصیص یافت. بعد جمعی طالب شرح و تفسیر شدند که به لسان فارسی نوشته شود لهذا مرقوم گشت و از جواهر کلمات ظاهر و هویدا گشت و لکن چون ترجمه کلمه به کلمه مطابق فطرت اصلیه ملاحظتی نداشت آنچه به قلم جاری شد مسطور آمد. اگر چه صاحبان بصیرت در حرفی از آن کلّ حقائق معانی را از دقائق روحانی و معانی ربّانی استنباط می نمایند، و لکن چون بعضی را که در عالم طبیعت بشری مأوی است دیده اعتراض باز است، لهذا به اظهار این بیان

تبیان رفت بر سر و صدر اوراق

مرقوم شود.

* هو هو *

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي كَيْفَ يَتَحَرَّكَ
 الْقَلَمُ وَيَجْرِي الْمِدَادُ بَعْدَ مَا أَنْقَطَعَتْ نَسَائِمُ
 الْوُدَادِ وَ أَشْرَقَتْ شَمْسُ الْقَضَاءِ مِنْ أَفْقِ
 الْأَمْضَاءِ وَ خَرَجَ سَيْفُ الْبَلَاءِ مِنْ غَمْدِ
 الْبَدَاءِ وَ أَرْتَفَعَتْ سَمَاءُ الْأَحْزَانِ وَ نَزَلَ مِنْ
 سَحَابِ الْقَضَاءِ رِمَاحُ الْإِفْتِنَانِ وَ سِهَامُ
 الْإِنْتِقَامِ بِحَيْثُ أَفَلَتْ أَنْجُمُ السُّرُورِ فِي
 قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ وَ أَنْعَدَمَتْ مَقَادِيرُ الْبَهْجَةِ

فِي أَفئِدَةِ أَصْفِيَانِكَ وَتَتَابَعَتِ الرَّزَايَا حَتَّى
 وَصَلَتْ إِلَى مَقَامٍ لَنْ يَقْدِرَ أَحَدٌ أَنْ يَحْمِلَهَا
 وَ لَنْ تُطِيقَ نَفْسٌ أَنْ تَقْرَبَهَا بِحَيْثُ أُغْلِقَتْ
 أَبْوَابُ الرَّجَاءِ وَ انْقَطَعَتْ نَسَائِمُ الْوَفَاءِ وَ
 هَاجَتْ رَوَائِحُ الْفَنَاءِ * وَ عِزَّتِكَ يَبْكِي
 الْقَلَمُ وَ يَضِجُ الْمِدَادُ وَ انْصَعَقَ اللَّوْحُ وَ
 أَرْتَعَشَتِ الْأَبْدَانُ وَ أَنهَدَمَتِ الْأَرْكَانُ *
 فَآهٍ آهٍ عَمَّا قُضِيَ وَ أَمْضَى *

وَ ذَلِكَ مِنْ عِنَايَتِكَ

الْأُولَى .

پاک و مقدّسی تو ای پروردگار من.
 چگونه حرکت نماید قلم و جاری شود
 مداد، بعد آنکه منقطع شد نسیمهای
 مرحمت و غروب نمود لطیفه‌های
 مکرّمات و طلوع نمود آفتاب ذلّت و
 خواری و بیرون آمد شمشیر بلا از نیام و
 سماء حزن مرتفع شد و از غمام قدرت
 تیرها و نیزه‌های فتنه و انتقام بیارید، به
 قسمی که علامتها و انجم سرور از قلوب
 غروب نمود و مقدارهای بهجت از
 افئدة روزگار زائل شد و ابواب رجا بسته
 گشت و عنایت نسیم صبا از حدیقه وفا

مقطوع گردید و بادهای تند فنا بر شجره
 بقا بوزید. قلم به ناله مشغول است و
 مداد به صیحه و ندبه معروف و لوح از
 این خروش مدهوش و جوهر هوش از
 چشیدن این درد و آلم در جوش و
 عندلیب غیب در این سروش که وای
 وای از آنچه ظاهر و هویدا گشت. و این
 نیست مگر از مرحمت‌های مکنونه

تو ای پروردگار

من.

وَأَنْتَ الَّذِي أَوْقَدْتَ سُرْجَ الْمَحَبَّةِ فِي
 مِشْكَاتِ الْعِنَايَةِ وَرَبَّيْتَهَا بِدُهْنِ الْعِلْمِ وَ
 الْحِكْمَةِ حَتَّى أَضَاءَتْ وَاسْتَضَاءَتْ * وَ
 بِنُورِهَا أَشْرَقَتْ أَنْوَارُ أَحَدِيَّتِكَ فِي مِشْكَاتِ
 عِزِّ سُلْطَنَتِكَ وَاسْتَحْكَمْتَ أَرْكَانَ بَيْتِ
 أَرْزَلِيَّتِكَ فِي رِيَاضِ قُدْسِ هُوِيَّتِكَ * وَ
 حَفِظْتَهَا بِزُجَاجَةِ فَضْلِكَ وَبَلُّورِ رَحْمَتِكَ
 لِئَلَّا تَهَبَّ عَلَيْهَا أَرْيَاحُ الْمُكْدَّرَةِ * وَبَعْدَ
 ذَلِكَ أَفْضَتَهَا بِقَمِيصِ جُودِكَ وَرَأْفَتِكَ وَ
 أَظْهَرْتَهَا مِنْ مَلَكَوَتِ صِفَاتِكَ عَلَى هَيْكَلِ
 أَسْمَائِكَ * فَلَمَّا تَمَّ خَلْقُهَا وَطَابَ خَلْقُهَا
 هَبَّتْ عَلَيْهَا أَرْيَاحُ الْفَنَاءِ وَانْقَطَعَتْ عَنْهَا

نَسَمَاتُ الْبَقَاءِ حَتَّىٰ أُخِذَتْ حَيَاتُهَا وَ
 أَنْكَسَرَتْ مِشْكَاتُهَا وَفَنَّتْ أَنْوَارُهَا * فَآهٍ
 آهٍ عَمَّا قُضِيَ وَآمُضِيَ * وَ
 ذَلِكَ مِنْ قَضَايَاكَ
 الْآخِرَىٰ

و توئی ای پروردگار من که روشن
 فرمودی شمع مرحمت و چراغهای
 هدایت خود را در محل‌های عنایت و
 مَکْرَمَت و تربیت فرمودی به روغن‌های
 علم و حکمت خود تا اینکه به ضیاء او
 روشن شد چراغهای هدایت در

غرفه‌های عزّت تو و به او ظاهر شد
 نورهای احدیّت تو از مصباحهای بزرگی
 و حکومت تو و حفظ فرمودی او را از
 بادهای تند خاموش کننده تا اینکه
 محفوظ بماند در سایه‌های رحمت تو و
 بعد پوشانیدی او را از خِلعتهای باقی
 خود و ظاهر فرمودی او را از ملکوت
 صفات در هیکل اسمی از اسماء خود. و
 چون تمام شد خَلق او و نیکوگشت خُلُق
 او وزید بر او بادهای مخالف فنا و بسته
 شد به روی او درهای بقا به حدّی که
 خاموش شد روشنی او و شکست فانوس

او و خالی شد محلّ او و فانی شد نور او.

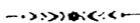
پس وای وای از آنچه قضا شد

و هویدا گشت. و این است از

امر مُبرّم تو ای

پروردگار

من.

كَيْفَ اذْكُرُ يَا اِلٰهِيْ بَدَائِعِ صُنْعِكَ وَ اَسْرَارِ
 حِكْمَتِكَ * بِحَيْثُ خَلَقْتَ مِنْ جَوَاهِرِ
 النِّعَمِ الْمَاءَ الدُّرِّيَّ الْبَيْضَاءَ وَ اَجْرِيْتَهُ مِنْ
 اَصْلَابِ الْاَبَاءِ وَ نَقَلْتَهُ مِنْ صُلْبِ اِلٰى
 صُلْبِ حَتّٰى اَنْتَهٰى فِيْ ظَهْرِ اَحَدٍ مِنْ

عِبَادِكَ * ثُمَّ نَزَّلْتَ هَذَا الْمَاءَ اللَّطِيفَ
 الصَّافِيَ فِي صَدْفِ أُمَّةٍ مِنْ إِمَائِكَ وَ رَبَّيْتَهُ
 فِيهِ بِأَيْدِي سِرِّكَ وَ لَطَائِفِ رَأْفَتِكَ وَ
 دَبَّرْتَهُ بِتَدَابِيرِ حِكْمَتِكَ حَتَّى صَوَّرْتَهُ فِي
 بَطْنِ الْأُمِّ عَلَى هَيْكَلِ التَّكْرِيمِ وَ أَحْسَنِ
 التَّقْوِيمِ * ثُمَّ بَعَدَ ذَلِكَ أَخْرَجْتَهُ وَ أَرْضَعْتَهُ
 وَ أَنْعَمْتَهُ وَ غَذَيْتَهُ وَ سَقَيْتَهُ وَ أَكْرَمْتَهُ وَ
 أَعْلَيْتَهُ وَ قَوَّمْتَهُ وَ كَبَّرْتَهُ حَتَّى أَوْصَلْتَهُ إِلَى
 الْغَايَةِ الَّتِي لَا غَايَةَ لَهَا فِي خَلْقِكَ وَ الْعُلُوِّ
 الَّذِي لَا مُنْتَهَى لَهُ فِي بَرِّيَّتِكَ * بِحَيْثُ
 عَرَّجْتَهُ إِلَى سَمَاءِ أَمْرِكَ وَ هَوَاءِ عِزِّ قُدْسِكَ
 وَ أَوْصَلْتَهُ إِلَى مَعَارِجِ الْأَسْفَارِ بَيْنَ يَدَيْكَ

وَقَطَعْتَهُ عَنْ كُلِّ الْجِهَاتِ وَرَجَعْتَهُ مِنْكَ
 إِلَيْكَ حَتَّى وَرَدَ عَلَيْكَ وَنَزَلَ بِكَ *
 وَلَكِنْ يَا إِلَهِي حِينَ وُرُودِهِ عَلَيْكَ عَرَّيْتَ
 جَسَدَهُ لِأَنَّكَ مَا أَحْبَبْتَ غَيْرَهُ وَأَخَذْتَ
 ثِيَابَهُ لِأَنَّكَ مَا أَرَدْتَ دُونَهُ وَاسْكَنْتَهُ فِي
 بَيْتٍ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مِنْ رَفِيقٍ وَلَا مِنْ شَفِيقٍ
 وَلَا مِنْ مُصَاحِبٍ وَلَا مِنْ أُنَيْسٍ وَلَا مِنْ
 سِرَاجٍ وَلَا مِنْ فِرَاشٍ وَبَقِيَ فِيهِ مِسْكِينًا
 فَقِيرًا فَرِيدًا مُسْتَجِيرًا * فَأَاهِ آهٍ بِذَلِكَ
 أَنْقَطَعَتْ نَسَائِمُ الشَّرَفِ عَنْ طَرْفِ البُقَاءِ وَ
 كَلَّتْ وَرَقَاءُ الأَمْرِ عَنْ نَعْمَاتِ الوَفَاءِ وَشَقَّ
 الوُجُودُ عَنْ هَيْكَلِهِ الثِّيَابَ الصَّفْرَاءَ وَ

أَلْقَتِ الْحُورُ عَلَىٰ وَجْهِهَا الرَّمَادَ وَبَكَتْ
 عُيُونُ الْعِظَمَةِ فِي سَرَائِرِ الْأَمْكَانِ بِالْمَدَامِيعِ
 الْحَمْرَاءِ * فَأَهْ آهٍ قُضِيَ مَا أُمُضِيَ *
 وَ ذَلِكَ مِنْ مَصَائِبِكَ
 الْكُبْرَى .

چگونه ذکر نمایم ای محبوب من و
 مقصود من حکمتهای بالغه تو را در
 ظهورات صنع تازة تو و اسرارهای
 سلطنت و تدبیر تو که مستور شده از
 مشاهده عیون و منزّه گشته از ادراک
 عقول، به قسمی که خلق فرمودی از

جواهر نعمت‌های خود آب لطیف نورانی
 و جاری نمودی او را در صُلب‌های
 روحانی و نقل نمودی از صُلبی به سوی
 صُلبی و از محلی به سوی محلی تا اینکه
 منتهی شد و مقرر گردید در ظُهر یکی از
 عباد تو و بعد نازل فرمودی از ظُهر او در
 صدف یکی از اماء خود و تربیت
 نمودی او را به دست‌های باطنی خود و
 لطیفه‌های بخشش و رحمت خود تا
 اینکه خلق فرمودی او را در بطن اُم بر
 هیكل گرامت و بزرگی و به بهترین
 صورت او را زینت دادی و از عیون

صافیه شیر دادی او را و از قدرت کامله
 حفظ فرمودی او را تا آنکه بزرگ شد
 در جوار رحمت تو و ساکن شد در دیار
 حکومت تو و چشید از خمرهای
 مَکْرُمت تو و نوشید از چشمه‌های لطف
 تو تا آنکه به حدیقهٔ عرفان وارد شد و به
 محلّ ایقان مستریح گشت و در ریاض
 قرب و مشاهده سائر بود و در بساط
 وصل و مکاشفه می خرامید تا آنکه به
 شرف لقا مشرّف شد و از خمر بقا
 مرزوق گشت و ثمرهٔ قرب را از شجرهٔ
 وصال اخذ نمود و آب زلال را از

چشمهٔ جمال بنوشید و زلال معارف
 الهیه را از طلعت بیمثال حضرت لایزال
 ادراک نمود و طی نمود سفرهای
 ممالک عشق را و راههای مهالک صبر
 و طلب را تا آنکه وارد شد بر تو و راجع
 شد به سوی تو و بازگشت نمود نزد تو و
 ساکن شد در قطب لامکان مقابل جمال
 تو. در اینوقت به موج آمد بحر قضای تو
 و به هیجان آمد بادهای تند در هوای
 بلاهای تو. پس عریان نمودی بدن او را
 و ذلیل فرمودی جسد او را و منزل دادی
 او را در خانه‌ای که نه فرش‌ی در او

گسترده بود و نه چراغی در او آماده
 شده بود و نه رفیق و مونسى که
 مصاحبت نماید با او و نه دوست و
 انیسی که انس گیرد با او. پس وای وای
 مسدود شد علامات سرور و لال شد
 عندلیب ظهور و شق نمود جوهر وجود
 ثیاب خود را و ریخت حوریّه فردوس
 بر سر خود خاک سیاه را و جاری شد از
 چشمه های قدرت آنهار ذلت. پس وای
 وای از آنچه ظاهر شد و هویدا گشت. و
 این است از مصیبتهای بزرگ تو
 ای پروردگار من.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إلهي بَعْدَ مَا أَصْعَدْتَهُ إِلَى
مِيَادِينِ الْهَاءِ عَرْشِ الْبَقَاءِ وَفَنَائِهِ عَنْ
نَفْسِهِ وَبَقَائِهِ بِالنُّورِ الْأَعْلَى فِي رَفَارِفِ
الْبَدَاءِ وَوُصُولِهِ إِلَيْهِ وَعِرْفَانِهِ نَفْسَهُ وَ
إِبْلَاغِهِ نُورَهُ وَإِدْرَاكِهِ جَمَالَهُ سَقَيْتَهُ مِنْ
بَدَائِعِ الْعُيُونِ الصَّافِيَةِ مِنْ جَوَاهِرِ عِلْمِكَ
الْمَكْنُونَةِ وَالْبَسْتَةِ مِنْ رِذَائِ الْهُدَى وَ
أَشْرَبْتَهُ مِنْ كُوُوسِ التُّقَى حَتَّى سَمِعَ نَعْمَةَ
الْوَرْقَاءِ فِي مَرَكَزِ الْعَاءِ وَوَقَفَ عَلَى الْمُنْظَرِ
الْأَكْبَرِ وَقَامَ لَدَى حَرَمِ الْكِبْرِيَاءِ وَ
أَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الصَّفْرَاءِ فِي الْبُقْعَةِ
الْحُمْرَاءِ وَاسْتَغْنَى بِكَيْفِيَّتِهِ وَاسْتَبَقَ

بِذَاتِيْنِهِ وَ شَاهَدَ بِعَيْنِيْهِ مَا شَاهَدَ وَ عَرَفَ
 بِقَلْبِيْهِ مَا عَرَفَ وَ عَرَجَ بِنَامِيْهِ إِلَى الْمَقَامِ
 الَّذِي لَنْ يَسْبِقَهُ أَحَدٌ فِي حُبِّيْهِ إِيَّاكَ وَ
 رِضَائِيْهِ فِي قَضَائِكَ وَ تَسْلِيْمِيْهِ فِي بَلَائِكَ *
 وَ كَانَ فِي ذَلِكَ الشَّأْنِ الْأَعْلَى وَ الْمَقَامِ
 الْأَعَزِّ الْأَوْفَى حَتَّى نَفَخْتَ عَلَيْهِ مِنْ
 نَفْحَاتِ قَضَائِكَ وَ أَرْيَاحِ بَلَائِكَ وَ
 أَخَذْتَ مِنْهُ كُلَّ مَا أَعْطَيْتَهُ بِجُودِكَ بِحَيْثُ
 مُنِعْتَ رِجْلَاهُ عَنِ الْمَشْيِ وَ يَدَاهُ عَنِ الْأَخْذِ
 وَ بَصْرَهُ عَنِ مُشَاهَدَةِ جَمَالِكَ وَ سَمْعَهُ عَنِ
 اسْتِمَاعِ نَعْمَاتِكَ وَ قَلْبُهُ عَنِ عِرْفَانِ مَوَاقِعِ
 تَوْحِيدِكَ وَ فُؤَادُهُ عَنِ الْإِبْقَانِ بِمِظَاهِرِ

تَفْرِيدِكَ * وَ مَا أَكْتَفَيْتَ
 بِذَلِكَ حَتَّىٰ نَزَعْتَ عَنْهُ خِلْعَ
 عِنَايَتِكَ وَ نَزَّلْتَهُ مِنْ قُصُورِ
 الْعِزَّةِ إِلَىٰ تُرَابِ الذَّلَّةِ وَ مِنْ
 مَخْرَجِ الْغِنَىٰ إِلَىٰ مَكْمَنِ الْفَقْرِ وَ
 سَكَنَ فِي بَطْنِ الْأَرْضِ وَ حِيداً
 غَرِيباً عُرْيَاناً مَحْرُوماً مَهْجُوراً
 فَآهٍ آهٍ عَمَّا قُضِيَ وَ أَمْضَىٰ وَ
 ذَلِكَ مِنْ رَزِيَّتِكَ الْكُبْرَىٰ.

عجب در این
 است که بعد از
 دخول در حدیقه
 بقا و استسقاء
 کووس بقا و
 طیران در سماء
 بقا و وصول به
 مکامن بقا و
 ورود در مقامن
 که جز بقا چیزی
 مشهود نه و جز
 صرف قدم امری
 موجود نه،
 عساکر فنا از
 جمیع جهات
 احاطه نمود تا
 آنکه اخذ نمود
 او را، فتفکروا
 فیه یا اهل البیان
 خمسين الف
 سنة ان انتم فی
 علم الله
 لراسخون لا فو
 ربی لا تعرفون
 ان انتم فی ازل
 الازال تتفکرون.

پاک و منزهی تو ای مقصود

من . بعد از آنکه بلند

فرمودی او را به مقامهای عزّ فردوس و
 وارد نمودی او را در گلزارهای بقای
 قدس که درهای فنا به روی او باز نگشته
 تا آنکه فانی شد از نفس خود و باقی
 ماند به بقای تو و داخل گشت در حدیقه
 وصال و نوشید از چشمه جمال و
 ادراک نمود جواهر علوم و سواذج
 حکمت را از چشمه‌های مکنونه و
 پوشید از جامه‌های هدی و چشید از
 کأسهای تُقی و شنید نواهای ورقاء الهی
 را از چنگ و بربطهای صمدانی و از
 همه برید و به حضرت تو پیوست و سر

تسلیم در صحراهای قرب تو گذاشت تا
آنکه در بیابانهای طلب جان در باخت. و
بعدگرفتی از او آنچه عطا فرموده بودی
تا آنکه پای او از مشی باز ماند و
دستهای او از حرکت افتاد و چشمهای
او از مشاهدهٔ جمالِ محجوب شد و
گوشهای او از شنیدن بیان تو ممنوع
گشت. و اخذ نمودی از او خِلقتهای
مرحمت خود را تا آنکه افتاد برهنه و
عریان بر روی خاک و از قصرهای بلند
عزت بر بیت ذلت مسکن گرفت و از
مراتب بلند غنا بر ارض فقر مقرر گزید و

باقی ماند در میان زمین تنها و غریب و
 وحید و فقیر. پس وای وای از آنچه
 ظاهر شد و هویدا گشت. و این است از
 بلاهای بزرگ تو ای پروردگار من .

وَ أَنْتَ الَّذِي أَعْرَسْتَ شَجَرَةً طَيِّبَةً فِي
 أَرْضٍ مُّبَارَكَةٍ لَطِيفَةٍ وَ أَشْرَبْتَهَا مَاءَ
 الْكُافُورِ مِنْ عُيُونِ الظُّهُورِ وَ رَبَّيْتَهَا
 بِأَقْتِدَارِ سَلْطَنَتِكَ وَ حَفِظْتَهَا بِأَيْدِي
 قُدْرَتِكَ حَتَّى أَرْتَفَعَتْ وَ عَلَتْ وَ جَعَلْتَ
 أَصْلَهَا ثَابِتًا فِي أَرْضٍ مَشِيَّتِكَ بِأَسْمٍ مِنْ
 أَسْمَائِكَ وَ فَرَعَهَا فِي سَمَاءِ إِرَادَتِكَ * وَ

اسْتَقَرَّتْ وَ ارْتَفَعَتْ وَ صَارَتْ ذَاتَ اَفْنَانٍ
 مُتَعَالِيَةٍ وَ ذَاتَ اَغْصَانٍ مُرْتَفِعَةٍ وَ ذَاتَ
 دَوْحَةٍ قَوِيَّةٍ وَ ذَاتَ قُضْبَانٍ مَنِيعَةٍ
 عَظِيمَةٍ * وَ سَكَنْتْ عَلَى اَفْنَانِهَا اَرْوَاحُ عِزِّ
 هُوِيِّتِكَ وَ رَقَدَتْ عَلَى اَغْصَانِهَا حَمَامَاتُ
 قُدْسِ اَزَلِيَّتِكَ * وَ قَفَصَاتُ النُّورِ عَلَيْهَا
 مُعَلَّقَاتٌ * وَ فِيهَا مِنْ طُيُورِ الْعِزِّ مُغْنِيَاتٌ وَ
 حَمَامَاتُ الْقُدْسِ مُغَرِّدَاتٌ * كُلُّهُنَّ يَذْكُرْنَ
 اَللَّهَ رَبَّهُنَّ بِاللِّسَانِ الْبَدِيحِ فِي الْاَلْحَانِ وَ
 بِالْكَلِمَةِ الْمَنِيعَةِ عَلَى الْاَغْصَانِ وَ مِنْ
 نَعْمَاتِهِنَّ تَوَلَّهَتْ اَفئِدَةُ الْمُخْلِصِينَ وَ اسْتَقَرَّتْ
 اَنْفُسُ الْمُقَرَّبِينَ * فَلَمَّا بَلَغَتْ اِلَى اَعْلَى

مَقَامِهَا أَخَذَتْهَا صَوَاعِقُ قَهْرِكَ وَ قَوَاصِفُ
 بِلَيْتِكَ حَتَّى كُسِرَتْ أَعْصَانُهَا وَ أَصْفَرَتْ
 أَوْرَاقُهَا وَ سَقَطَتْ أَثْمَارُهَا وَ أَنْكَسَرَتْ
 أَفْقَاصُهَا وَ طَارَتْ طُيُورُهَا حَتَّى وَقَعَتْ
 بِأَسْرِهَا وَ أَصْلِحَهَا وَ فَرَعِيهَا كَأَنَّهَا مَا غُرِسَتْ
 وَ مَا خُلِقَتْ وَ مَا ظَهَرَتْ وَ مَا عَلَتْ وَ

مَا رُفِعَتْ * فَأَهْ آهٍ قُضِيَ وَ

أَمْضَى * وَ ذَلِكَ مِنْ

أَقْتِدَارِ سَلْطَنَتِكَ

الْعُظْمَى

و تو ای پروردگار من، غرس فرمودی

شجره لطیف نیکو را در زمین مبارک
 مرغوب و به دستهای مهربانی و عنایت
 تربیت فرمودی او را و در جوار قدرت
 و غلبه حفظ فرمودی او را تا اینکه بلند
 شد شاخه‌های او و به ثمر آمد غصنهای
 او و اصل او ثابت شد در ارض معرفت و
 فرع او بلند شد تا سماء علم و حکمت تو
 و ساکن شد بر اوراق او ارواح قدس
 عنایت تو و مستریح شد بر غصنهای او
 انوار مجد مکرمت تو و بر شاخه‌های او
 ساکن شد طیرهای جذب و شوق و
 عندلیبهای عشق و ذوق که جمیع نفوس

مقدّسین و ارواح مقرّبین از تغنیات
 حجازی و نغمات عراقی و نواهای قدس
 الهی مدهوش گشتند و از حدود وجود
 رستند. و چون تمام شد مدّت او احاطه
 نمود او را صاعقه‌های قهر تو، به قسمی
 که شکست اغصان او و زرد شد اوراق
 او و از هم پاشید ثمرهای او و منهدم شد
 قفصهای او و پرید طیرهای او و افتاد بر
 وجه ارض. گویا که خلق نشده بود و
 ظاهر نگشته بود و به ثمر نیامده بود. پس
 وای وای از آنچه قضا شد و هویدا
 گشت. و این است از ظهورات سلطنت

تو ای پروردگار

من .

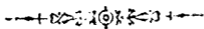
وَأَنْتَ الَّذِي نَزَّلْتَ حُكْمَ الْقُدْرَةِ مِنْ
 جَبْرُوتِ الْعِزَّةِ وَأَشْرَقَ بِإِذْنِكَ حُكْمُ
 الْقَضَاءِ بِالْأَمْضَاءِ فِي مَلَكُوتِ الْبَدَاءِ
 لِأَسْتَوَاءِ بُقْعَةِ الْعِظْمَةِ عَلَى أَوْثَادٍ مِنْ
 الْحَدِيدَةِ الْمُحْكَمَةِ الْمُتَّقِنَةِ وَسَوَّيْتَهَا مِنْ تُرَابِ
 الْعِنَايَةِ مِنْ جَنَّةِ أَرْزَلَيْتِكَ وَبَنَيْتَهَا عَلَى
 أَرْبَعَةِ أَرْكَانٍ مِنْ هِيَائِكِ عِزِّ أَحَدِيَّتِكَ وَ
 زَيَّنْتَهَا بِشُمُوسِ صَمَدِيَّتِكَ وَطَرَّزْتَهَا مِنْ
 صَافِي ذَهَبِ مَرْحَمَتِكَ وَجَعَلْتَ أَبْوَابَهَا

مُرَيَّنَةً مِنَ الْيَاقُوتَةِ الْحَمْرَاءِ فِي أَسْمِكَ الْعَلِيِّ
الْأَعْلَى وَجِدَارَهَا مُرْصَعاً مِنْ لآلِي
صِفَاتِكَ الْعُلْيَا فِي ذِكْرِكَ الْأَكْبَرِ الْأَبْهَى وَ
جَعَلْتَ سَقْفَهَا وَعَرْشَهَا مِنَ الْمَاسِ الرَّطْبِ
الْأَصْفَى فِي الذِّكْرِ الْأَتَمِّ الْأَقْدَمِ الْأَوْفَى *
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِهَا وَمُوجِدِهَا وَمُظْهِرِهَا
وَمُقَدِّرِهَا * وَبَعْدَ بُلُوغِهَا إِلَى غَايَتِهَا وَ
ظُهُورِهَا عَلَى أَحْسَنِ خَلْقِهَا كَانَتْ بِأَقْبَى
إِلَى أَنْ تَمَّ مِيقَاتُهَا * إِذَا أَرْتَفَعَتْ سَمَاءُ
بَلَائِكَ فِي لَاهُوتِ سَطْوَتِكَ وَنَطَقَتْ
عَلَيْهَا مَلَائِكَةُ قَهْرِكَ بِكَلِمَةِ بَطْشِكَ *
تَحَرَّكَ أَسَاسُ الْبَيْتِ حَتَّى وَقَعَتْ أَرْكَانُهَا وَ

سَقَطَتْ عُرُوشُهَا وَ أَتَهَدَمَتْ أَبْوَابُهَا وَ
 أَنْعَدَمَ جِدَارُهَا وَ مَحَتْ عِلَامَتُهَا كَأَنَّهَا مَا
 بُنِيَتْ عَلَى أَرْضِكَ وَ مَا رُفِعَتْ فِي دِيَارِكَ
 وَ مَا ظَهَرَتْ فِي بِلَادِكَ * بِحَيْثُ تَفَرَّقَ
 ثُرَائِبُهَا وَ نُسِيَ ذِكْرُهَا وَ مَحَتْ آثَارُهَا * فَآه
 آهٍ قُضِيَ مَا أُمِضِيَ * وَ ذَلِكَ مِنْ بَدَائِعِ
 تَقْدِيرِكَ الْأَعْلَى * وَ لَكَ الْحَمْدُ

عَلَى حُسْنِ قَضَائِكَ

الْأَحْلَى .

و تو ای مالک من و رجای من، از

ملکوتِ عزّت نازل فرمودی حکم
 محکم قضا را و از سُرادقات قدرت امر
 مُبرّم قدر را بر ساختن بیّتی تا در او ساکن
 شود نفوس مضطربه و در او مستریح
 شود عقول مجرّده و بنا فرمودی او را از
 خاکهای پاک و پاکیزه که از ذرّهای از
 آن تراب خلق شد حقائق عالین و افئده
 مقدّسین و بر ارکان ربویّه مستقر
 فرمودی رکنهای او را و به آفتابهای
 مُشرقه از افق جمال زینت بخشیدی او
 را و مُطرّز فرمودی او را به ذّهب صافیّه
 و ابواب او را مزین فرمودی به یاقوت

بدیعه که از جوهر هوّیه خلق شده بود و
 مُرَّصَع فرمودی دیوارهای او را به لئالی
 منیعه که از لطیفهٔ بحر احدیّه ظاهر گشته
 بود. و چون تمام شد بنای او و ظاهر شد
 آیات او و هویدا شد علامات او، امر
 فرمودی که جمیع آنچه در آسمانهای
 قدرت تو سائر بودند و در هواهای عزّت
 تو حرکت می نمودند، طائف شوند حول
 او را و زائر شوند تراب او را و مُقبل
 شوند ابواب او را. مردود شد هر که
 مکث نمود و مقبول شد هر که اقبال
 نمود. پس چون تمام شد وقت او و

منقضی شد امر او، ابرهای بلا از مشرق
 سَطوت و غضب برخاست و ملائکة قهر
 به حرفی ناطق شد که لرزه بر ارکان بیت
 افتاد، به قسمی که منهدم شد ارکان او و
 بر او افتاد سقفهای او و منعدم شد
 علامتهای او، گویا هرگز بنا نشده بود و
 بلند نگشته بود، به حدّی که فراموش شد
 اسم او و متفرّق شد تراب او و معدوم
 شد رسم او. پس وای وای از آنچه ظاهر
 شد و هویدا گشت. این است از بدائع
 تقدیرهای بلند تو ای آقای من و

حمد می کنم تو را بر

نیکوئی قضای شیرین تو

ای پروردگار

من.

وَ عِزَّتِكَ يَا إِلَهِي لَا أَشْكُو إِلَيْكَ فِيمَا وَرَدَ
 مِنْ عِنْدِكَ وَ نُزِّلَ مِنْ جَنَابِكَ * بَلْ
 أَسْتَغْفِرُكَ فِي كُلِّ مَا ذَكَرْتُ وَ حَكَيْتُ وَ
 نَطَقْتُ مِنْ أَجْتِرَاحَاتِي الَّتِي لَنْ تَحْكِيَ إِلَّا
 عَنْ غَفْلَتِي مِنْ ذِكْرِكَ وَ إِعْرَاضِي عَنْ
 رِيَاضِ قُرْبِكَ * لِأَنِّي عَرَفْتُ مَوَاقِعَ
 حِكْمَتِكَ وَ أَطَّلَعْتُ عَلَى تَدَابِيرِ عِزِّ
 رَبُّوبِيَّتِكَ وَ أَيَقَنْتُ بِأَنَّكَ بِسُلْطَانِ فَضْلِكَ

لَنْ تُعَامِلَ بِعِبَادِكَ إِلَّا مَا يَسْتَبْغِي لِعِزِّ
جَلَالِكَ وَ يَلِيْقُ لِبِدَائِعِ إِفْضَالِكَ * وَ مَا
قُضِيَ حُكْمُ الرَّجُوعِ مِنْ أَفْنِ قُدْرَتِكَ وَ
جَبْرُوتِ إِرَادَتِكَ إِلَّا بِمَا يُؤْمِلُ الْعِبَادَ إِلَى
غَايَةِ فَضْلِكَ وَ مُنْتَهَى مَرَاتِبِ جُودِكَ وَ
فَيْضِكَ * وَ أَعْلَمُ بِأَنَّ الَّذِي عَرَجَ إِلَيْكَ وَ
نَزَلَ عَلَيْكَ أَرْتَقِيَ إِلَى سَمَوَاتِ عِزِّ أَرْزَلِيَّتِكَ
وَ سَكَنَ فِي جِوَارِ قُدْسِ رُبُوبِيَّتِكَ وَ اسْتَقَرَّ
عَلَى كُرْسِيِّ الْإِفْتِخَارِ عِنْدَ إِشْرَاقِ أَنْوَارِ
جَمَالِكَ وَ رَقَدَ فِي مَهْدِ الْبَقَاءِ لَدَى ظُهُورِ
عِزِّ الْوَهْيِيَّتِكَ * كَأَنِّي أَشَاهِدُ فِي هَذَا الْحِينِ
بِأَنَّهُ يَطِيرُ بِجَنَاحِي الْعِزَّةِ فِي هَوَاءِ قُدْسِ

مَرَحَمَتِكَ وَ يَسِيرُ فِي مَدَائِنِ رُوحِ
 أَحَدِيَّتِكَ وَ يَشْرَبُ عَنْ كُؤُوبِ وَمَمْلِكِ وَ
 لِقَائِكَ وَ يَغْتَذِي بِنِعْمَاءِ قُرْبِكَ وَ
 وَصَالِكَ * فَيَا رَوْحاً لِدَلِكِ الشَّرَفِ
 الْأَبْهَى وَ الْعِنَايَةِ الْكُبْرَى * وَ إِنَّكَ لَمَا
 أَخْفَيْتَ عَنْ بَرِيَّتِكَ مَا كَشَفْتَهُ لِعَبْدِكَ
 نِدَا صَعْبٌ عَلَى الْعِبَادِ حُكْمُ الْفِرَاقِ وَ
 مُسْتَصَعَبٌ عَلَى الْأَرْقَاءِ ظُهُورُ الْفِصْلِ مِنْ
 أَفْقِ الطَّلَاقِ وَ عَزِيزٌ عَلَى الْأَحْبَاءِ ظُهُورُ
 الْفَنَاءِ فِي هَيَاكِلِ الْبَقَاءِ وَ بِذَلِكَ نَزَلَ عَلَى
 أَحْبَائِكَ مَا نَزَلَ بِحَيْثُ لَنْ يُحْصِيَهُ أَحَدٌ وَ
 لَنْ تُحِيطَهُ نَفْسٌ وَ لَنْ تُطِيقَهُ أَفِيدَةٌ وَ لَنْ

تَحْمِلُهُ عُقُولٌ * وَ مِنْهَا هَذِهِ الرَّزِيَّةُ النَّازِلَةُ
 وَ هَذِهِ الْمُصِيبَةُ الْوَارِدَةُ الَّتِي بِهَا أَحْتَرَقَتِ
 الْأَكْبَادُ وَ أَشْتَعَلَ الْعِبَادُ وَ أَضْطَرَبَتِ الْبِلَادُ
 وَ مَا بَقِيَ مِنْ عَيْنٍ إِلَّا وَ قَدْ بَكَتْ وَ مَا مِنْ
 رَأْسٍ إِلَّا وَ قَدْ تَعَرَّى وَ مَا مِنْ نَفْسٍ إِلَّا وَ
 قَدْ تَبَلَبَلَتْ وَ مَا مِنْ فُؤَادٍ إِلَّا وَ قَدْ تَكَدَّرَ وَ
 مَا مِنْ نُورٍ إِلَّا وَ قَدْ أَظْلَمَ وَ مَا مِنْ رُوحٍ
 إِلَّا وَ قَدْ انْقَطَعَ وَ مَا مِنْ سُرُورٍ إِلَّا وَ قَدْ
 تَبَدَّلَ * فَأَدِ آهَ عَمَّا قُضِيَ وَ أَمْضَى *

وَ ذَلِكَ مِنْ قَضَائِكَ

الْمُثَبَّتِ فِي الشَّجَرَةِ

الْحَمْرَاءِ .

قسم به عزّت و بزرگواری تو ای مولای
 من و مقتدای من و حبیب من که
 شکایت نمی‌کنم به سوی تو از آنچه
 وارد شد از حضرت تو و ظاهر شد از
 جانب تو، بلکه سرهای عاشقان تو طالب
 کمندهای محکم است و گردنهای
 طالبان روی تو منتظر شمشیرهای بُرنده و
 سینه‌های منیره از جذب و شوق مُتَرَصِّدِ
 تیرهای زهر آلوده. زهرهای کشنده نزد
 عاشقان از خمرهای حَيَوَان نیکوتر و
 زخمهای هلاک‌کننده از شربت‌های
 لطیف پاکیزه تر. پس معدوم شود

نفسی که در راه عشق تو جان نبازد
 و مفقود شود و جودی که در طلب
 وصل تو سر نیندازد و بمیرد قلبی که به
 ذکر تو زنده نگردد و دور شود هیکلی
 که بجان طالب قرب نشود و مشقتهای
 بادیۀ عشق را نچشد. ولکن ای سید من،
 بازگشت و توبه می‌نمایم به آنچه
 مشغول شدم در ساحت قدس تو به این
 کلماتی که ظاهر نشده مگر از غفلت این
 عبد از مقامات قرب و وصل، زیرا که هر
 که به تو رسید از غیر تو بازماند و هر که
 از تو گذشت به غیر تو مشغول شد. پس

وای بر کسی که از تو برید و به غیر
 تو پیوست و در وادی حیرتِ نَفْسِ
 سرگردان بماند و بمرد و از مدینهٔ حیات
 باقیه و زندگانی دائمه محروم ماند. و به
 عزّت و جلال تو ای پروردگار من که
 مشاهده می‌کنم دوستان و مُحَرِّمانِ کعبهٔ
 وصال تو را و سرمستانِ خمرِ جمال تو را
 که مشعوفند به بدائعِ قضای تو و
 مسرورند به بلاهای نازل از نزد تو اگر
 چه قهرِ صِرْفِ باشد. یا غَضَبِ بَحْتِ، زیرا
 که این قهر مالکِ لطفهاست و این غضب
 سلطانِ مهرها و این سمِ محیی

جانها. جبروت عزت طائف این ذلت
 است و ملکوت غنا طالب این فقر. و تو
 ای مولای من، راجع فرمودی این طَیر
 را از جسد ظلمانی به لاهوت معانی و از
 غذاهای رُوحانی مرزوق گشته و به
 نعمتهای صمدانی محظوظ شده و به تو
 راجع گردیده و بر تو وارد آمده و ارتقا
 به رفارف قدس تو جُسته و در جوار
 رحمت تو مستریح گشته و بر کرسی
 افتخار مقرر گزیده و در هواهای عَز روح
 طَیران می نماید و از باده های وصال
 احدیّه می نوشد و از شرابه های لقای

صمدیّه می آشامد. و چون به حکمت‌های
 بالغه مستور فرمودی این مراتب را در
 پرده‌های قدرت خود لهذا صعب گشته
 بر عباد حکم فراق و سخت است بر
 ایشان امر طلاق. و به جنز می آید
 نفوس از ملاحظه آن و به فزع می آید
 عقول از مشاهده آن. و از جمله آن
 بلا یای مقدره و مصیبت‌های جلیّه مستوره
 این مصیبت بدیعه و این بلیّه جدیده است
 که به او محترق شد اکباد و مشتعل شد
 حقائق عباد و مضطرب گشت اهل بلاد.
 پس نماند چشمی مگر آنکه خون

گریست و باقی نماند قلبی مگر آنکه
 کأس آلم بچشید و رؤوس عالین برهنه و
 عریان شد و نفوس راضین از غم نالان
 گشت، فؤادها مکدر شد و نورها تاریک
 و مُظَلِّم گشت و منقطع شد روح از اماکن
 خود و تبدیل گشت سرور از محافل
 خود. پس وای وای از آنچه ظاهر شد و
 هویدا گشت. و این است از

قضاهای ثابت تو در

شجره ظهور تو ای

پروردگار

من.

وَإِنَّكَ أَنْتَ يَا إِلَهِي وَمَحْبُوبِي وَرَجَائِي
 تَعْلَمُ بِأَنَّ الرِّزَايَا قَدْ أَشْرَقَتْ مِنْ أَفْقِ
 الْقَضَاءِ وَ أَحَاطَتْ الْإِمْكَانَ وَمَا فِيهِ * وَ
 غَلَبَتْ الْأَكْوَانَ وَمَا لَهَا وَبِهَا * وَلَكِنْ
 اخْتَصَصْتَهَا فِي هَذِهِ الْأَزْمَانِ لِطَلْعَتَيْنِ وَ
 سَمَّيْتَهُمَا أُولَاهُمَا بِاسْمِ الَّتِي اخْتَصَصْتَهَا وَ
 جَعَلْتَهُمَا أُمَّ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ * وَالْأُخْرَى
 بِاسْمِ الَّتِي اصْطَفَيْتَهَا عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ *
 وَ نَزَلَتْ عَلَيْهَا حِينَ إِذْ لَمْ تَكُنْ لَهَا مِنْ أُمَّ
 لِتَشُقَّ ثِيَابُهَا أَوْ تُلْقَى الرَّمَادَ عَلَى رَأْسِهَا أَوْ
 تُوَافِقَ مَعَهَا أَوْ تَبْكِي بِهَا وَرَدَّ عَلَيْهَا أَوْ
 تُعْرَى رَأْسُهَا بِهَا نَزَلَ بِهَا * وَ لَا لَهَا

مُونِسَاتٌ لِيَأْنَسْنَ بِهِمَا وَ بُنْعَنَهُمَا عَنْ
 بُكَائِهِمَا وَ لَا مُصَاحِبَاتٌ لِيَجْفُقْنَ الدَّمُوعَ
 عَنْ خَدَّيْهِمَا وَ لَا بَثُولَاتٌ لِيَسْتُرْنَ
 شَعْرَاتِهِمَا وَ لَا مُشْفِقَاتٌ لِيَسْكُرْنَ
 اضْطِرَابَهُمَا أَوْ يَبْكِينَ فِي مَصَائِبِهِمَا أَوْ
 يَحْضِبْنَ أَيْدِيَهُمَا أَوْ يَمْسُطْنَ شَعْرَاتِهِمَا بَعْدَ
 عَزَائِهِمَا * إِذَا يَا إِلَهِي لَمَّا قَضَيْتَ بِأَمْرِكَ مَا
 قَضَيْتَ وَ أَمْضَيْتَ بِحُكْمِكَ مَا أَمْضَيْتَ
 فَأَكْرَمَهُمَا ثُمَّ أَلْبَسَهُمَا مِنْ ثِيَابِ الْحَرِيرِ وَ
 الْحُلَلِ الْمُنِيرَةِ عَلَى كَلِمَةِ التَّكْبِيرِ لِتَقَرَّ
 عَيْنَاهُمَا بِبَدَائِعِ رَحْمَتِكَ وَ يَتَبَدَّلَ حُزْنُهُمَا
 بِجَوْاهِرِ سُورِكَ وَ أَنْوَارِ النُّورِ فِي مَشْرِقِ

طُورِكَ * ثُمَّ أَسْمِعْهُمَا نَغَمَاتِ هَوِيَّتِكَ مِنْ
 سِدْرَةِ عِزِّ أَرْزَلِيَّتِكَ وَدَوْحَةِ قُدْسِ
 أَحَدِيَّتِكَ وَالتَّرَنُّمَاتِ الَّتِي تَنْصَعِقُ
 الْعُقُولُ عَنْ أَسْتِغَايِهَا وَتَهْتَرُ أَنْفُسُ
 لَدَى ظُهُورِهَا وَتَنْجَذِبُ الْأَرْوَاحُ عِنْدَ
 بُرُوزِهَا * ثُمَّ أَرْزُقْهُمَا مِنْ أَثْمَارِ شَجَرَةِ
 رَبَّانِيَّتِكَ وَادْفُقْهُمَا حَمْرَ الْحَيَوَانِ مِنْ عُيُونِ
 صَمْدَانِيَّتِكَ * ثُمَّ أَنْزِلْهُمَا فِي شَرِيعَةِ قُرْبِكَ
 وَ مَدِينَةِ وَصْلِكَ وَ أَسْكِنْهُمَا فِي جِوَارِ
 مَرْحَمَتِكَ فِي ظِلِّ حَدِيقَةِ لِقَائِكَ وَ
 وَصَالِكَ * ثُمَّ أَفْرِغْ عَلَيْهَا صَبْرًا مِنْ
 عِنْدِكَ * ثُمَّ اجْعَلْهُمَا وَ اللَّوَاتِي كُنَّ مَعَهُمَا

مُتَّكِلَاتٍ عَلَيْكَ وَ مُنْقَطِعَاتٍ عَنْ دُونِكَ
 وَ مَشْغُولَاتٍ بِذِكْرِكَ وَ مُوَاسِنَاتٍ بِاسْمِكَ
 وَ مُشْتَاقَاتٍ لِجَمَالِكَ وَ مُسْرِعَاتٍ إِلَى
 وَصْلِكَ وَ لِقَائِكَ وَ مَرَزُوقَاتٍ مِنْ كَأْسِ
 عَطَائِكَ وَ طَائِفَاتٍ حَوْلَ ذَاتِكَ وَ
 رَاقِدَاتٍ فِي مَهْدِ قُرْبِكَ وَ طَائِرَاتٍ فِي سَمَاءِ
 حُبِّكَ وَ مَاشِيَاتٍ فِي أَرْضِي رِضَائِكَ وَ
 رَاكِضَاتٍ إِلَى مَكْمَنِ أَنْوَارِكَ وَ طَالِبَاتٍ
 حُسْنَ قَضَائِكَ وَ رَاضِيَاتٍ عِنْدَ نُزُولِ
 بَلَائِكَ وَ صَابِرَاتٍ فِيكَ وَ رَاضِيَاتٍ
 عَنْكَ لِتَكُونَ أَبْصَارُهُنَّ مُنْتَظِرَةً لِبَدَائِعِ
 رَحْمَتِكَ وَ قُلُوبُهُنَّ مُتَرَصِّدَةً لِظُهُورِ

مَكْرُمَتِكَ لِأَنَّهُنَّ مَا أَخَذْنَ لِأَنْفُسِهِنَّ رَبًّا
سِوَاكَ وَ لَا مَحْبُوبًا دُونَكَ وَ لَا مَقْصُودًا
غَيْرَكَ * وَ أَسْأَلُكَ بِالَّذِي أَظْهَرْتَهُ مِنْ قَبْلُ
وَ تُظْهِرُهُ مِنْ بَعْدِ بَانَ لَا تَحْرِمَهُنَّ وَ عِبَادَكَ
عَنْ حَرَمِ كِبْرِيَايِكَ وَ لَا تَرُدَّهُمْ عَنْ
أَبْوَابِ الْمَدِينَةِ الَّتِي نَزَلَ فِي فَنَائِهَا كُلُّ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ قَامُوا لَدَى بَابِهَا وَ
مَا دَخَلُوا فِيهَا إِلَّا الَّذِينَ آخْتَصَصْتَهُمْ
بِجُودِكَ وَ جَعَلْتَهُمْ مَرَايَا نَفْسِكَ وَ مَظَاهِرَ
ذَاتِكَ وَ مَطَالِعَ عِزِّكَ وَ مَشَارِقَ قُدْسِكَ وَ
مَغَارِبَ رُوحِكَ وَ مَخَازِنَ وَحْيِكَ وَ
مَكَامِنَ نُورِكَ وَ بَحَارَ عِلْمِكَ وَ أَمْوَاجَ

حِكْمَتِكَ * وَكَذَلِكَ كُنْتَ مُقْتَدِرًا عَلَى مَا
 تَشَاءُ وَحَاكِمًا عَلَى مَا تُرِيدُ * وَإِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْقَيُّومُ * ثُمَّ اصْعِدْ يَا إلهي هَذَا
 الضَّيْفَ الَّذِي وَرَدَ عَلَيْكَ فَوْقَ مَا
 اصْعَدْتَهُ بِجُودِكَ حَتَّى يَرِدَ فِي قِبَابِ
 الْعُظْمَةِ خَلْفَ سُرَادِقَاتِ الْأَحَدِيَّةِ فِي
 جِوَارِ أَسْمِكَ الْأَبْهَى وَذَاتِكَ الْعُلْيَا عِنْدَ
 الشَّجَرَةِ الْقُصْوَى وَجَنَّةِ الْمَأْوَى وَ
 رُوحِكَ الْأَسْنَى * لِتَأْخُذَهُ رَوَائِحُ الْقُدْسِ
 مِنَ النُّقْطَةِ الْأُولَى وَالْمَرْكَزِ الْأَعْلَى وَ
 الْجَوْهَرِ الْأَحْلَى * لِيَدُورَ حَوْلَ جَمَالِهِ وَ
 يَطُوفَ حَرَمَ كِبْرِيَانِهِ وَ يَزُورَ نُورَ صِفَاتِهِ

فِي كَعْبَةِ أَسْمَائِهِ * ثُمَّ أَلْبَسَهُ مِنْ خِلْعِ
 السُّرُورِ لِيُسْتَرَ بِذَلِكَ فِي مَلَأِ الظُّهُورِ وَ
 يَسْمَعَ لَحَنَاتِ القُرْبِ عَنْ شَجَرَةِ الكَافُورِ
 لَتَنْطِقَ بِذَلِكَ الحَمَامَةُ البَيْضَاءُ بِلَحْنِ
 الجَذْبِ فِي هَذِهِ الوَرَقَةِ الحَمْرَاءِ وَ فِي كُلِّ
 الأشْجَارِ بِلَحْنِ الجُبَارِ مِنْ هَذِهِ الشُّعْلَةِ
 الموقَدَةِ عَنْ هَذِهِ النَّارِ بَأنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 المَلِكُ المُقْتَدِرُ العَزِيزُ الجُبَارُ وَ بَأنَّهُ هُوَ اللهُ
 العَزِيزُ المُهَيِّمُ القَهَّارُ * وَ عِنْدَ ذَلِكَ يُحْتَمِ
 القَوْلُ بِأَنَّ الحَمْدُ لِلَّهِ المُنْتَفَرِدِ القَدَّارِ * وَ
 سَتَقْضِي يَا إِلَهِي مَا تَرَجَّيْتُ * وَ هَذَا مِنْ
 عَطَائِكَ الأَتَمِّ الأَقْدَمِ الأَوْفَى .

و بدرستی که تو ای محبوب من،
مشاهده می‌فرمائی که رزایا و بلایا از
مشرق قضا ظاهر گشته و امطار قهر از
جمع جهات باریدن گرفت و اریاح
حزن به وزیدن آمد. بسی جانهای
بیشمار که در راه دوست نثار شد و چه
سرهای نامدار که بر دار مرتفع گشت و
در آنی راحتی دست نداد و در شبی
عیشی میسر نشد. کمند عشق تو سرهای
عارفان را بسته و تیر حبّ تو جگرهای
عاشقان را خسته. چهارده سنه می‌گذرد
که آسایش مقطوع گشته و ابواب راحت

مسدود شده، نه نعیمی از نعمت مُلک
 برداشتند و نه نسیمی از رحمت روح
 ادراک نمودند. گاهی در ذلّت حبس
 مبتلا و گاهی در بادیّه هجر مخفی . از
 هر وطنی مردود شدند و از هر دیاری
 مطرود گشتند و از هر راحتی محروم
 ماندند. چه خیطهای محکم که گسسته
 شد و چه عُرّوهای مستحکم که مقطوع
 گشت. از هر نصیبی بی نصیب شدند و از
 هر قسمتی بی بهره ماندند. نعمتهای
 ممالک به نعمتهای مهالک تبدیل شد و
 شمس مشارق الوهیّه به مغارب خفا

مختفی گردید و سراج ربویّه در زُجاج
 صدور مکتوم گشت و نار ازلیّه در
 شجرهٔ سرّ مستور ماند و لؤلؤ صمدیّه در
 صدف غیب مخزون و مطّاع الوهیّه در
 حجاب قدس مکنون. دیگر قلم کجا
 تواند رقم زند و یا بیان قدم بردارد. و تو
 ای سید من و آقای من، مطلّعی که به این
 عبد چه وارد شده و چه نازل گشته. در
 آنی به مقرّ امنی نیاسوده و زمانی بر
 مقعد عزّی مستقر نگشته. جز خون دل
 آبی نیاشامیده و جز قطعهٔ کبد به طعامی
 مرزوق نشد. گاهی اسیر کفار و به شهرها

سائر و گاهی به غُل و زنجیر معاشره،
 خاصه این ایام که هدف سهام فرقتین
 شده و محلّ انتقام حزین گشته، دوستان
 را از ذلّت عزّتی و از حزنم سروری
 حاصل است و دشمنان را از وجودم
 غلی در دل است. بسی غلها که در
 صدور پنهان گشته و چه بغضها که در
 قلوب کتمان شده. از حبس ظاهر بیرون
 آمده و به سجن نفوس مشرکه مسجون
 گشته و تیرهای ظنونات از کلّ جهات
 می ریزد و آسیاف حسد از جمیع اطراف
 بمثل باران ریزنده می بارد، ولکن با همه

این بلایا و محن و رزایای محکم مُتَقِن امید هست که از خدمت باز نماند و رَجُل از استقامت نلغزد و عیون به جای پا به خدمت بایستد. در اینوقت که دموع از خَدَم جاری و دم حَمرا از قلبم ساری، است ندا می‌کنم تو را که قلب حزینم را از غیر خود غافل گردانی و به خود مشغول نمائی تا از همه مَقْشُوع شود و به تو در بندد، زیرا که بسته تو هرگز نگسلد و مقبول تو هرگز مردود نشود، سلطان است اگر چه محکوم عباد شود و منصور است اگر چه نفسی او را یاری ننماید و

محبوب است اگر چه مردود باشد. در
 این وقت مشعل توحید بر افروزد و
 مرآت نقرید از هیکل تجرید حکایت
 نماید و میزمار عراقی به لحن حجازی
 آیه «كُلُّ شَيْءٍ بِهَالِكٍ إِلَّا وَجْهَهُ» بنوازد،
 زیرا که دستهای عارفین کوتاه و تو در
 مَكَمَن بلند عزت مستقر و قلوب عاشقین
 مضطرب و تو در کمال استقلال بر
 مخزن رفعت مستقیم. خیال کجا راه یابد
 تا در آن سماء با فضا طیران نماید و فکر
 کجا بار یابد تا در عرصه فناء قدس قدم
 گذارد. توهمات عباد به منزله غبار است

و غبار تیره مکدر کجا به ذیل قدس
 مطهر رسد و یا نظره محدود بر روی
 منیر تو وارد آید. لَمْ يَزَلْ وَ لَا يَزَالُ غَيْرِ
 معروف بوده‌ای اگر چه از هر ظهوری
 ظاهرتری و همیشه مستور خواهی بود
 اگر چه در کلّ شیء از نفس شیء
 مشهورتری. این است غیب تو در اجّهار
 و ظهور تو در اسرار. بلی ای محبوب
 من، هر صدی قابل حبّ تو نیست و هر
 قلبی لایق وُدّت نه. حبّ تو ناری مشتعل
 و اجساد عباد حطّبی یابس، حطّب را به
 مقاربت نار کجا قراری و استقراری ماند

مگر آنکه عنایت قدیمت قدمی بردارد
 و عَلمِ بَرَداً و سَلاماً برافرازد تا قلم قدرت
 بر لوح منیر دل رقم حُبّت نگارد. وَ ذَلیکَ
 مِنْ فَضْلِکَ الْقَدِیمِ تُؤْتِیهِ مَنْ تَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِکَ. قسم به عزّت تو ای پروردگار
 که جمیع این بلا یا از هر شهدی شیرین تر
 است و از هر روحی نیکوتر، زیرا که
 طالبان کعبه وصال نا از حدود جلال
 نگذرنند به ظهور جمال مسرور نگردند
 و تا از کأس فنا ننوشند به شریعه بقا وارد
 نگردند و تا قمیص فقر در سبیل رضای
 تو نپوشند به ردای بلند غنا مفتخر نشوند

و تا از درد عشق مریض نشوند به سر
منزل شفا پی نبرند و تا از وطن ترابی
نگذرند به وطن قدس الهی عروج
نمایند، تا در بیدای طلب سرمدی نمیرند
به حیات باقی ازلی فائز نشوند و تا در
ارض ذلت مأوی نیابند بر سماء عزت راه
نجویند و تا سمّ فراق نچشند به شهد بقا
مرزوق نگردند و تا بادیه‌های بُعد و
هجر را طی نکنند به مصرهای قرب و
وصل مستریح نشوند. اگر چه ای
پروردگار من بلایا جمیع احبّا را احاطه
نموده، ولکن در این ایام تخصیص یافته

به دو کنیز تو، یکی به اسم حواء نامیده شده و دیگری به اسم مریم. و وارد شد این مصیبت کبری در حینی که نبود با کنیزان تو مادری تا شق نماید جامه خود را و بریزد بر سر خود خاک سیاه را و بگرید بر حزنی که نازل شد بر ایشان و نبود با ایشان مصاحباتی تا آنکه خشک نماید روهای ایشان را از آبهای چشم و بپوشاند موهای ایشان را از غبارهای تیره و نبود مُشفقاتی تا اینکه تسلی دهد حزن ایشان را و به سرور آورد قلوبشان را و نبود از مونسات که انس گیرد به ایشان و

بعد از مصیبت خضاب نماید دستهایشان
 را و شانه زند مرغولاتشان را و از
 شرابهای خون نوشیده بودند و از
 طعامهای غم مرزوق گشته. و چون قضا
 فرمودی تو ای پروردگار من آنچه را که
 اراده نمودی و جاری فرمودی امر مُبرَم
 قَدَر را در آنچه خواستی، پس ای
 محبوب من، بپوشان سر ایشان از
 جامه‌های صبر و شکیبائی و ثیابهای
 رحمت و بردباری تا آنکه روشن شود
 چشمهای ایشان به رحمتهای تازه تو و
 ساکن شود قلوبشان از لطفهای بی اندازه

تو و وارد فرما ایشان را در رودخانه‌های
 قرب و شهرهای وصال و منزل ده
 بی‌منزلان را در جوار رحمت خود و در
 سایه‌های خوشِ مغفرت و آمرزش خود
 و آسایش ده این مضطربان را در
 محفل‌های مقدّس خود و بچشان این
 تشنگان را از آبهای کوثر مکنون و از
 خمرهای حیوان مخزون و بوز بر ایشان
 از نسیم‌های یَمَن حَبّ خود و وارد فرما
 ایشان را در مصرهای بقای اُنس خود تا
 از غیر تر دور شوند و به تو نزدیک
 شوند و به ذکر تو مشغول آیند و به یاد

تو مشوف گردند و شجرهٔ حَبَّت را در
 زمینهای منیر دل بکارند و از آبهای
 عشق تو سیراب نمایند، تا بلند شود قامت
 او و به ثمر آید شاخه‌های او تا در حَبَّت
 ثابت شوند و مستقیم گردند و تا در
 ارض رضای تو مشی نمایند و در
 مهدهای قرب تو مفر گیرند و در
 بیابانهای وصل تو سیر نمایند و در
 آسمانهای لقای تو طَیران نمایند و از
 شؤونات تحدید بگذرند و بر محفلهای
 توحید مشرّف گردند و به نفعات تفرید
 در عالم تجرید سرافراز شوند تا چشم از

همه دربندند و به تو بگشایند و از همه
 بگریزند و به تو وارد آیند. پس ای
 مولای من، عنایت فرما به ایشان و به این
 مهمان جدیدی که بر تو وارد شد از
 آنچه ذکر شد و از آنچه ترک شد و از
 امری که از این دو جهت مقدّس و مبرّی
 است. و زود است که عطا می فرمائی
 آنچه را که به آن خواننده شدی. این
 است از عنایت تمام تو که پیشی

گرفته همه موجودات را

ای پروردگار

هُوَ الْمُعْظَمُ الْمُبْدَى الْبَدَلِي الْحَكِيمُ

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ * لَهُ الْعِزَّةُ وَالْإِقْتِدَارُ وَالْعِزَّةُ وَالْإِخْتِيَارُ * لَا يَمْنَعُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ وَلَا يَحْجُبُهُ أَمْرٌ عَنْ أَمْرٍ * يَفْعَلُ بِسُلْطَانِهِ مَا أَرَادَ * إِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْمُهَيِّمُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ * شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ * وَالَّذِي يَنْطِقُ إِنَّهُ هُوَ النَّاطِقُ فِي الْأَطْوَارِ وَالْمَشْرِقِ مِنْ أَفْقِ الظُّهُورِ * وَبِهِ ظَهَرَتِ الْأَسْرَارُ وَانْفَجَرَتِ الْأَنْهَارُ وَ مَا هُوَ الْمَسْطُورُ فِي كُتُبِ اللَّهِ الْمُهَيِّمِ الْقَيُّومُ * وَبِهِ ثَبَتَ حُكْمُ اللَّقَاءِ فِي يَوْمٍ بِهِ تَزَيَّنَ كُلُّ

صُحُفٍ وَ زُبُرٍ * طُوبَى لِمَنْ فَازَ بِهِ مُوقِنًا
 بِلِقَاءِ اللَّهِ وَ وِصَالِهِ * إِنَّهُ يَمُنُّ عَرَفًا مَا
 أَنْزَلَهُ الرَّحْمَنُ فِي الْفُرْقَانِ * نَشْهَدُ أَنَّهُ مِنْ
 أَهْلِ الْإِيقَانِ فِي نُوحٍ مَحْفُوظٍ * الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي تَوَحَّدَ بِالْجَمَالِ وَ تَفَرَّدَ بِالْجَلَالِ الَّذِي
 لَمْ يَأْخُذْهُ الزَّوَالُ وَ إِنَّهُ كَانَ لَمْ يَزَلْ وَ لَا
 يَزَالُ مُتَدَسِّسًا عَنِ الْمَثَلِ وَ الْأَمْثَالِ وَ
 مَكْنُونًا مَخْزُونًا إِلَى أَنْ ظَهَرَ فِي وَسْطِ الزَّوَالِ
 وَ دَعَا الْكُلَّ إِلَى نَفْسِهِ الْغَنِيِّ الْمُسْتَعَالِ *
 تَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الَّذِي خَلَقَ الْحَبَّ وَ
 جَعَلَهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى وَ عِلَّةَ الْوَرَى * قَدْ
 خَضَعَ كُلُّ قَلْبٍ قَوِيٍّ لِسُلْطَانِهَا وَ أَصْفَرَ

كُلُّ وَجْهِ مُنِيرٍ لِنُفُودِهَا وَكَبِيرٍ يَأْتِيهَا * وَ إِنَّهُ
لَمُحَرِّكُ الْعَالَمِ وَ مُجَذِّبُ قُلُوبِ الْأُمَمِ * وَ إِنَّهُ
هُوَ الطَّرَازُ الْأَوَّلُ وَ مُزِيلُ الْعِلَلِ * يَدْخُلُ
فِي الْقُلُوبِ لَا كَدْخُولِ الْأَشْيَاءِ فِي الْأَشْيَاءِ
وَ يَتَصَرَّفُ مَمَالِكِ الْوُجُودِ لَا كَتَصَرُّفِ
الْمُلُوكِ فِي مَمَالِكِ الْإِنْسَاءِ * وَ إِنَّهُ هُوَ
الضَّامِتُ الْمُتَكَلِّمُ وَ الْمَشْفِقُ الْمُنْتَقِمُ * وَ إِنَّهُ
هُوَ النُّورُ الَّذِي أَشْرَقَ مِنْ أَفْقِ اسْمِ
الْجَمِيلِ وَ بِهِ أَنْجَذَبَ كُلُّ حِزْبٍ وَ قَبِيلٍ * وَ
هُوَ الَّذِي أَخْتَارَهُ اللَّهُ لِنَفْسِهِ فِي يَوْمِ الْقِيَامِ
وَ تَجَلَّى بِهِ عَلَى الْأَنَامِ * إِذَا غَنَّتِ الْأُورَاقُ وَ
اسْتَضَاءَتِ الْأَفَاقُ وَ صَاحَ الْعُشَاقُ وَ غَرَّدَ

الْعَنْدَلِيبُ فِي يَوْمِ الْمِيثَاقِ قَدْ ظَهَرَ مَالِكُ
 الْقِدَمِ وَ مَحْبُوبُ الْعَالَمِ الَّذِي يَخْطُبُ فِي
 سِجْنِ عَكَاءٍ إِذْ كَانَ مُسْتَوِيًّا عَلَى عَرْشِ
 الْأَسْمَاءِ فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي بِهِ أَنْارَ أَفْقُ
 السُّرُورِ بِمَا أَكْرَمَ مَالِكُ الظُّهُورِ عَلَى اسْمِ
 الْجَوَادِ الَّذِي كَانَ طَائِفًا حَوْلَ الْعَرْشِ فِي
 سِنِينَ مَعْدُودَاتٍ بِالمَحَبَّةِ وَ الْوِدَادِ الْوَرَقَّةِ
 الَّتِي أَقْبَلَتْ إِلَى أَنْ فَازَتْ بِالمَقَامِ الَّذِي فِيهِ
 ظَهَرَ حُكْمُ الْمُبْدِئِ وَ الْمَأْبُوتِ * يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
 وَ مُرَبِّي مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ
 أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَسْرُورِ الْمُحْزُونِ وَ الظَّاهِرِ
 الْمَكْنُونِ بِأَنْ تُبَارِكَ عَلَيْهِمَا وَ تُقَدَّرَ بَيْنَهُمَا

الْمَحَبَّةَ وَالْمُودَّةَ وَتَحْفَظُهُمَا عَنْ شَرِّ الْبَرِيَّةِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِكَ وَجَادَلُوا بِآيَاتِكَ *
 ثُمَّ أَسْأَلُكَ يَا إلهِي بِأَنْ تَكْتُبَ لَهَا مِنْ
 قَلَمِكَ الْأَعْلَى خَيْرَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى *
 إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ * لَا

إلهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُتَعَالِي

الْعَزِيزُ الْمُقْتَدِرُ

الْحَكِيمُ

هو المشرق من

أفق سماء العطاء

كِتَابُ أَنْزَلَهُ مَالِكُ الْأَسْمَاءِ وَفَاطِمَةُ السَّمَاءِ

لِيُقَرَّبَ مَنْ فِي نَاسُوتِ الْإِنشَاءِ إِلَى الْأُفُقِ
 الْأَعْلَى الْمَقَامِ الَّذِي يُنَادِي فِيهِ الْقَلَمُ
 الْأَبْهَى: الْمَلِكُ وَالْمَلَكُوتُ وَالسَّلْطَنَةُ وَ
 الْجَبْرُوتُ لِلَّهِ مُنْزِلِ الْآيَاتِ * هَذَا يَوْمٌ فِيهِ
 تَضَوَّعَ عَرَفُ الْمَوَاهِبِ وَالْأَلطَافِ مِنْ لَدَى
 اللَّهِ مَالِكِ الْإِبْجَادِ * طُوبَى لِدَى شَمٍّ وَجَدَ
 عَرَفَ الرَّحْمَنِ وَ لِدَى سَمِعَ سَمِعَ النَّدَاءِ إِذِ
 أَرْتَفَعَ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَ لِدَى لِسَانٍ
 نَطَقَ أَمَامَ الْأَدْيَانِ قَدْ فُتِحَ بَابُ اللَّقَاءِ
 بِمِفْتَاحِ اسْمِ اللَّهِ الْأَبْهَى * وَ طُوبَى لِمَنْ سَمِعَ
 وَ سَرَعَ وَ وَئِلُّ لِكُلِّ مُتَوَقِّفٍ مُرْتَابٍ *
 شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ الَّذِي آتَى

بِالْحَقِّ إِنَّهُ هُوَ مَالِكُ الْوُجُودِ وَ سُلْطَانُ
 الْغَيْبِ وَ الشُّهُودِ إِذْ ظَهَرَ نَطَقَ بِكَلِمَةٍ بِهَا
 مَا جَ بَحْرُ الْبَيَانِ وَ هَا جَ عَرَفَ الرَّحْمَنِ * وَ
 بِهَا نَطَقَتِ الْأَشْجَارُ وَ ظَهَرَتِ الْأُمَارُ وَ
 جَرَتِ الْأَنْهَارُ وَ أَهْتَزَّتِ الْأَحْجَارُ وَ نَادَى
 الْأَبْرَارُ * طُوبَى لِرِأْسِ تَشَرَّفَتْ بِقُدُومِهِ وَ
 لِمَقَامِ تَزَيَّنَ بِظُهُورِهِ وَ لِهَوَاءِ صَعَدَتْ إِلَيْهِ
 نَفَحَاتُ وَحْيِهِ وَ لِبَيْتِ أَرْتَفَعَ فِيهِ ذِكْرُهُ وَ
 لِمَدِينَةِ أَشْتَهَرَتْ بِأَسْمِهِ وَ لِللِّسَانِ نَطَقَ بِذِكْرِهِ
 فِي الْعَشِيِّ وَ الْإِشْرَاقِ * قُلْ هَذَا يَوْمٌ فِيهِ
 تَزَيَّنَتْ سَمَاةُ الْعِرْفَانِ بِأَنْجُمِ الْحِكْمَةِ وَ الْبَيَانِ
 وَ أَشْرَقَتْ مِنْ أُمَّقِهَا شَمْسُ الْبُرْهَانِ فَضْلاً

مِنْ لَدَى اللَّهِ رَبِّ الْأَرْبَابِ * وَ هَذَا يَوْمٌ
 أَشْرَقَ نُورُ الْفَرَحِ بَعْدَ ظُلْمَةِ الْأَحْزَانِ وَ
 أَنْبَسَطَ بِسَاطُ الظُّهُورِ وَ ظَهَرَ حُكْمُ
 النَّشَاطِ بِمَا آدَارَتْ أَيَادِي عَطَاءِ مُالِكِ
 الْقَدْرِ رَحِيقَهُ الْأَطْهَرَ فِي مَقَامِهِ الْأَنْوَرِ وَ
 مَنْظَرِهِ الْأَكْبَرِ * وَ رَفَعَ اللَّهُ مَقَامَهُ إِلَى أَنْ
 اسْتَوَى بِنَفْسِهِ عَلَى سَرِيرِ الْبَيَانِ وَ خَطَبَ
 بِمَا أَنْجَذَتْ بِهِ حَقَائِقُ الْأَمْكَانِ * إِذَا أَرْتَفَعَ
 حَفِيفُ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى فِي الْفِرْدَوْسِ الْأَبْهَى
 وَ نَادَتْ وَ قَالَتْ يَا مَلَأَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ
 أَفْرَحُوا ثُمَّ أَبْشِرُوا بِمَا بَسَطَتْ يَدُ الْعَطَاءِ
 بِسَاطَ الْإِبْتِهَاجِ بِأَسْمِ اللَّهِ الْبِهَاجِ بَيْنَ أَهْلِ

سُرَادِقِ الْبَهَاءِ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ النَّوْرَاءِ *
تَبَارَكَ اللَّهُ مُوجِدُ الْأَشْيَاءِ وَ مَالِكُ
مَلَكُوتِ الْأَسْمَاءِ الَّذِي زَيَّنَ الْعَالَمَ بِأَسْمِهِ
الْأَعْظَمِ وَ جَرَى مِنْ قَلَمِهِ مَا أَجْذَبَتْ بِهِ
أَفئِدَةُ الْأُمَّمِ الَّذِينَ إِذْ سَمِعُوا أَقْبَلُوا وَ
أَعْتَرَفُوا بِمَا نَطَقَ بِهِ لِسَانُ الْعِظَمَةِ فِي أَوَّلِ
الْأَيَّامِ * ثُمَّ نَادَتْ سِدْرَةُ الْبَيَانِ فِي أَعْلَى
الْجِنَانِ وَ قَالَتْ يَا سُكَّانَ مَدَائِنِ الْأَسْمَاءِ وَ
يَا أَصْحَابَ السَّفِينَةِ الْحَمْرَاءِ هَذَا يَوْمٌ مَا
رَأَتْ عَيْنُ الْإِبْدَاعِ شِبْهَهُ وَ لَا بَصَرُ
الْإِخْتِرَاعِ مِثْلَهُ بِمَا أَرَادَ مَوْلَى الْوَرَى أَنْ
يُزَيِّنَ فِرَاشَ أَحَدِ الْأَوْلِيَاءِ الَّذِي سُمِّيَ بِعَبْدِ

الْبَهَاءِ مِنْ لِسَانِ الْكَبْرِيَاءِ بِوَرَقَةٍ مِنْ أَوْرَاقِ
 سِدْرَةِ الْوَفَاءِ الَّتِي زَيَّنَهَا اللَّهُ بِطِرَازِ
 الشَّهَادَةِ فِي سَبِيلِهِ وَانْفِاقِ الرُّوحِ فِي
 حُبِّهِ * فَلَمَّا كَانَ مَهْرُهَا فِي كِتَابِ اللَّهِ انْفِاقَ
 الْأَجْسَامِ وَالْأَرْوَاحِ أَقْبَلَ بِنَفْسِهِ سُلْطَانَ
 الشُّهَدَاءِ وَقَبِلَ مَا قُدِّرَ مِنْ قَلَمِ الْقَضَاءِ * وَ
 هُوَ الَّذِي طَلَعَ مِنْ أَفْقِ الدُّنْيَا بِرَايَةِ
 الْإِنْقِطَاعِ وَانْفَقَ رُوحَهُ فِي هَذَا الصَّرَاطِ
 الْمُسْتَقِيمِ وَالنَّبِيَّ الْعَظِيمِ الَّذِي بِهِ
 اسْتَبَشَّرَتْ حَقَائِقُ مَا يَكُونُ وَمَا قَدْ
 كَانَ * الْأَمْرُ وَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَزِيزِ الْمُسْتَعَانَ *
 يَا إِلَهَ الْعَالَمِ وَخَالِقَ الْأُمَمِ أَسْأَلُكَ

بِالْإِسْمِ الْأَعْظَمِ أَنْ تُبَارِكَ هَذَا الْإِقْتِرَانِ
 بِاسْمِكَ الرَّحْمَنِ ثُمَّ الْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمَا بِاسْمِكَ
 الَّذِي بِهِ الْفَتْ بَيْنَ الْقُلُوبِ عِنْدَ ظُهُورَاتِ
 مَشَارِقِ أَمْرِكَ وَ مَكَامِنِ أَحْكَامِكَ وَ
 مَهَابِطِ عِلْمِكَ وَ مَصَادِرِ أَسْمَائِكَ * ثُمَّ
 أَنْزِلْ يَا إلهِي عَلَيَّهَا وَ عَلَى مَنْ مَعَهَا أَمْطَارَ
 جُودِكَ مِنْ سَحَابِ فَضْلِكَ * يَا يَحْيَى
 أَسْمِعِ النَّدَاءَ مِنْ ذُرُوعِ الْعَلِيَاءِ وَ خُذِ
 الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ لَا تُضَعِّفُهَا قُوَّةُ الْعَالَمِ وَ بِقُدْرَةٍ
 لَا تَمْنَعُهَا فِرَاعِنَةُ الْأُمَمِ وَ قُلْ لَكَ الْحَمْدُ
 يَا مَقْصُودَ الْمُقَرَّبِينَ وَ مَحْبُوبَ الْمُنْقَطِعِينَ بِمَا
 زَيَّنْتَ رَأْسِي بِأَكْلِيلِ بَيَانِكَ وَ هَيْكَلِي

بِطِرَازِ عَطَائِكَ وَ قَلْبِي بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ *
 أَسْأَلُكَ بِإِرَادَتِكَ الَّتِي سَخَّرْتَ بِهَا
 الْكَائِنَاتِ وَ أَظْهَرْتَ بِهَا الْمُمْكِنَاتِ أَنْ
 تَجْعَلَنِي فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ قَائِمًا عَلَى خِدْمَتِكَ
 وَ نَاطِقًا بِشَنَائِكَ وَ نَاصِرًا أَمْرَكَ بِالْحِكْمَةِ
 وَ الْبَيَانِ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

المُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ

الْمُنَانُ .

هُوَ الْحَكِيمُ

شجرهٔ عما در حرکت است و سدرهٔ وفا

در بهجت تا دوحه بقا در ارض احدیت
 مغروس شود و ورقه نورا از فنون لقا به
 ورقاء مقرون گردد که شاید از مؤانست
 این دو لطیفه ربانی و دو دقیقه صمدانی

طلعت ثالثی پیدا شود تا نتیجه

فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ در عرصه

ظهور مشهود آید

والسلام .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قلم اعلی اهل بها را به فیوضات رحمانیه

بشارت می دهد و جمیع را نصیحت می فرماید تا کل بنُصَح اللهُ مالکُ اسماءِ بِمَا أَرَادَهُ الْمَحْبُوبُ فائز شوند. جدال و نزاع و فساد مردود بوده و هست، باید احبای الهی به لحاظ محبت در خلق نظر نمایند و به نصائح مشفقانه و اعمال طیبه کل را به افق هدایت کشانند. بسا از نفوس که خود را به حق نسبت داده اند و سبب تزییع امرالله شده اند، اجتناب از چنین نفوس لازم. و بعضی از ناس که به مقصود اصلی در ایام الهی فائز نشده اند و رَحِیقِ مَعَانِی را از کَسْأَسِ بیان

نیاشامیده‌اند از اعمال غافلین و افعال
 مُدَّعین متوهم شوند، چنانچه مشاهده
 شد، بعضی از نفوس که به سماء ایمان
 ارتقاء جستند به سبب اعمال و اقوال
 انفس کاذبه از افق عزّ احدیّه محتجب
 ماندند، مع آنکه سالها این فرد را
 شنیده‌اند:

«گر جمله کائنات کافر گردند

بر دامن کبریاش نشیند گرد»
 بعضی از عباد آنچه از مدّعیان محبّت
 ملاحظه نمایند به حق نسبت می‌دهند
 فَيَسَّ مَا هُمْ يَعْمَلُونَ. در جمیع اعصار،

اخیار و اشرار بوده و خواهند بود آن
 اَعْتَبِرُوا يَا اُولِيَ الْاَبْصَارِ. قلوب طاهره و
 ابصار منیره و نفوس زکیّه باید در جمیع
 احیان به افق امر ناظر باشند نه به اعمال و
 اقوال مُدّعیان و کاذبان. از حق جَلَّ
 جَلالُه مسألت نمائید جمیع را هدایت
 فرماید و به رضای مَطَّلَع آیات که عین
 رضای اوست فائز فرماید. اِنَّهُ هُوَ الْمُجِيبُ
 الْمُعْطِی الْعَفْوَرُ الْكَرِیْمُ. محض فضل و
 عنایت این لوح از سماء مشیت الهیه نازل
 تا جمیع احبّا بما اراد الله مَطَّلَع شوند و از
 سُرور نفوس اَمّاره احتراز نمایند، هر

متکلمی را صادق ندانند و هر قائلی را از

اهل سفینهٔ حمرا نشمرند. إِنَّهُ هُوَ

المُبَيَّنُ الْمُتَكَلِّمُ الصَّادِقُ

الْمُتَعَالِي الْعَزِيزُ

الْأَمِينُ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای مهربان، دوستی از دوستان یادت
 نمود، یادت نمودیم. امروز آنچه دیده
 می شود گواهی می دهد و بندگان را به
 خداوند یکتا می خواند. بگو امروز
 آفتاب بینائی از آسمان دانائی هویدا.

نیکوست کسی که دید و شناخت. آنچه
 از پیش گفته شد در این روزگار پدیدار.
 بگو ای دوستان، خود را از دریای
 بخشش یزدانی دور منمائید، چه که او
 بسیار نزدیک آمده، آنکه پنهان بود
 آمده و خوب آمده، بر یک دستش
 آب زندگانی و بر دست دیگر فرمان
 آزادی، بگذارید و بگیرید، بگذارید
 آنچه در جهان دیده می شود و بگیرید
 آنچه را که دست بخشش می بخشد.
 آمده آنچه چشم روزگار مانند آن
 ندیده. ای دوستان، بشتاید بشتاید

بشنوید بشنوید. کردار دُستوران مردمان
 را از کردگار دور نموده، به جای نیاز آرز
 نمودار. راه خداوند خدا را گم کرده‌اند.
 گمراهند و خود را دارای راه می‌دانند.
 پیشوایان را گواه نمودیم و آگاه کردیم تا
 در این روز گواهی دهند و بندگان را به
 پاک‌یزدان رسانند. بگو ای دُستوران، از
 خواب برخیزید و از بیهوشی به هوش
 گزائید، آواز بی‌نیاز را به گوش جان
 بشنوید و به آنچه سزاوار روز خداوند
 است رفتار نمائید. امروز مهتر کسی
 است که دید و آگاه شد و کِهتر

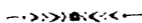
کسی که گفتار دانا را نیافت و دوست تازه را در جامهٔ تازه نشناخت. دریای دانائی پدیدار و آفتاب بینائی نمودار. بشنوید ندای گویندهٔ پاینده را و خود را از آنچه سزاوار نیست پاک و پاکیزه نمائید تا شایستهٔ بارگاه آفریدگار شوید. بگو امروز خداوند در انجمن سخن می‌فرماید، نزدیک شوید و گفتارش را بیابید. گفتار، پیکِ دیدار اوست. شما را از تاریکی رهاند و به روشنائی رساند. نامت را شنیدیم و در نامه یادت نمودیم. این یاد مانند نهالی است که به دست

بخشش کشتیم، زود است که با برگ و
 بار تازه بی اندازه پدیدار شود. خداوند
 خدا چنین فرموده و راه نموده.

اوست توانا و بینا و

اوست گوینده و

دانا.

اللَّهُمَّ عِبَادَكَ

عبادت را از ثمره وجود محروم منما و
 از بحر جودت قسمت عطا فرما. توئی
 مقتدری که قوت عالم قوتت را ضعیف

نمود و شوکت اُمرای ارض تو را از
 مشیتت باز نداشت. از تو می طلبم فضل
 قدیمت را و عنایت جدیدت را. توئی
 فضال و توئی غفار و

توئی بخشنده و

توانا.

بِسْمِ خَلِيقِ الْوَسْطَانِ

ای بندگان، سزاوار آنکه در این بهار
 جانفزا از باران نیسانِ یزدانی تازه و خرم
 شوید. خورشید بزرگی پرتو افکنده و ابر

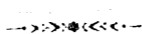
بخشش سایه گسترده. با بهره کسی که
 خود را بی بهره نساخت و دوست را در
 این جامه بشناخت. بگو ای مردمان،
 چراغ یزدان روشن است. آن را به
 بادهای نافرمانی خاموش ننمائید. روز
 ستایش است. به آسایش تن و آرایش
 جان مپردازید. اهریمنان در کمینگاهان
 ایستاده‌اند، آگاه باشید و به روشنی نام
 خداوند یکتا خود را از تاریکیها آزاد
 نمائید. دوست بین باشید نه خود بین.
 بگو ای گمراهان، پیک راستگو مژده
 داد که دوست می آید، اکنون آمد، چرا

افسرده‌اید. آن پاک پوشیده بی پرده
 آمد. چرا پژمرده‌اید. آغاز و انجام،
 جنبش و آرام، آشکار. امروز آغاز در
 انجام و جنبش در آرام نمودار. این
 جنبش از گرمی گفتار پروردگار در
 آفرینش هویدا شده، هر که این گرمی
 یافت به کوی دوست شتافت و هر که
 نیافت بیفسرد، افسردنی که هرگز
 برنخواست. امروز مرد دانش کسی است
 که آفرینش او را از بینش باز نداشت و
 گفتار او را از کردار دور ننمود. مرده،
 کسی که از این باد جانبخش در این

بامداد دلکش بیدار نشد و بسته، مردی
 که گشاینده را نشناخت و در زندان آز
 سرگردان بماند. ای بندگان، هر که از این
 چشمه چشید به زندگی پاینده رسید و
 هر که ننوشید از مردگان شمرده شد. بگو
 ای زشتکاران، آز شما را از شنیدن آواز
 بی نیاز دور نمود، آز را بگذارید تا راز
 کردگار بیابید. و او مانند آفتاب جهانتاب
 روشن و پدیدار است. بگو ای نادانان،
 گرفتاری ناگهان شما را از پی، کوشش
 نمائید تا بگذرد و به شما آسیب نرساند.
 اسم بزرگ خداوند که به بزرگی

آمده بشناسید. اوست داننده و

دارنده و نگهبان.

اللَّهُمَّ كَبُورًا مَقْصُورًا

به کمال عجز و ابتهال از تو مسألت
 می‌نمایم این عبد را از شرّ ناعقین حفظ
 فرمائی و از ظلّ سدرهٔ مُتَهِی و صریر
 قلم اعلیٰ محروم نسازی. أَشْهَدُ أَنَّ الْيَوْمَ
 يَوْمُكَ وَالْأَمْرَ أَمْرُكَ * أَسْأَلُكَ
 بِصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَ نَبِيِّكَ الْعَظِيمِ أَنْ
 تُؤَيِّدَنِي عَلَىٰ مَا يُرْفَعُ بِهِ أَمْرُكَ بَيْنَ

عِبَادِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى
 مَا تَشَاءُ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْمُهَيَّمِنُ الْقَيُّومُ

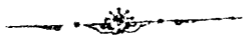
بیتِ ملا دوست

ای دوستان، دریای جود در امواج و
 آفتاب گرم در اشراق. امروز روز
 ستایش است نه زمان آرایش. بگو ای
 دوستان، روان را از آرایش دنیا پاک
 سازید و به ستایش دوست یکتا پردازید.
 روز زبان امروز است چه که مخصوص

ثنا خلق شده، روز دیدار امروز است چه
 که محبوب پدیدار گشته. به پره‌های
 محبت رحمن پرواز نمائید که شاید به
 قرب معنوی فائز گردید. ای دوستان، از
 هجران محزون مباشید، روز شادی است
 وقت اندوه نه. هر که به محبت رحمن
 برخاست از ماست و هر که به غیر ما
 مشغول از اغیار محسوب. این است

بیان رحمن. طُوبی

لِلشامِ عین.

بگو ای اهل امکان، طلعت رحمن
 می‌فرماید امروز روز گفتار نیست و
 هنگام انتظار نه. به بینات ربّانیّه که از
 مَشْرِقِ قَلَمِ اَحَدِيّه مُشْرِقِ و ظاهِر شده
 رفتار نمائید و عامل شوید. ای اهل دیار
 پروردگار، دوست یکتا بی‌حجابِ ظاهر
 و دست قدرت سبحانی از افق جیب
 یزدانی باهر. تا وقت باقی است به ذکر
 باقی مشغول شوید و به وجه ایزدی
 توجّه نمائید. سبیل توجّه را به قلب قرار
 فرمودیم زیرا که سبیل ظاهر ممنوع
 است. ای دوستان، ارض معرفت رحمن

خراب و ویران مشاهده شد. لذا زارع
 بالغ و حکیم حاذق فرستادیم تا اعراف
 فاسده و گیاههای لا یُسْمِنه را به تدابیر
 کامله قطع نماید و به امطار اوامر الهیّه
 آن ارض را تربیت فرماید تا محلّ اِنْبَاتِ
 نبات طیّبه و اشجار مُثمره شود. این است
 مقصود از ارسال رسل و انزال کتب. ای
 دوستان، در صدد تربیت گمراهان و
 بی‌دانشان باشید که شاید نهالهای وجود
 انسانی به طراز ربیع رحمانی سر سبز و
 خرّم شوند. به گوش پاک ندایم را
 بشنوید و به چشم پاک به افقِ وَحیم

توجّه نمائید. بی دیده کسی که از این
 عطیه محروم ماند و بی بصر نفسی
 که مالک قدر را
 شناخت.

الْمَاءُ مَعْرُورٌ لَا مَسْجُورٌ لَهَا

شهادت می دهم به وحدانیت تو و
 فردانیت تو و بخششهای قدیم و جدید
 تو. توئی آن کریمی که امطار سحاب
 سماء رحمت بر شریف و وضع باریده
 و اشراقات انوار آفتاب بخششت بر

عاصی و مطیع تاییده. ای رحیمی که
 سازجِ رحمت بابت را ساجد و جوهرِ
 عنایت کعبهٔ امرت را طائف، از تو سؤال
 می‌نمائیم، فضل قدیمت را می‌طلبیم و
 جود جدیدت را می‌جوئیم که بر مظاهر
 وجود رحم فرمائی و از فیوضات ایامت
 محروم نسازی. جمیع محتاج

و فقیرند و آنست

الْغَنِيُّ الْغَالِبُ

الْقَدِيرُ

الْمَا كَيْسَ بَارِحِيْمَا

توئی آن سلطانی که به یک کلمات
وجود موجود گشت و توئی آن کریمی
که اعمال بندگان بخششت، را منع نمود
و ظهوراتِ جودت را باز نداشت. از تو
سؤال می‌نمایم این عبد را فائز فرمائی به
آنچه سبب نجات است در جمیع

عوالم تو، توئی مقتدر و

توانا و توئی عالم

و دانا.

الْحَامِدُ لِلَّهِ الْمُنْتَدِلِ

شهادت می‌دهم که توبه و صف
 ممکنات معروف نشوی و به اذکار
 موجودات موصوف نگردی. ادراکات
 عالم و عقول امم به ساحت قدست علی
 مَا يَنْبَغِي رَاه نِيَابِد و پي نَبْرَد. آیا چه خطا
 اهل مدینه آسما را از افق اعلایت منع
 نمود و از تقرب به بحر اعظمت محروم
 ساخت. یک حرف از کتابت اُمُّ الْبَيَان و
 یک کلمه از آن موجد امکان. چه

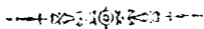
ناسپاسی از عبادت ظاهر که کل را از
 شناسائیت بازداشتی. یک قطره از دریای
 رحمت نار جحیم را بیفسرد و یک
 جذوه از نار محبتت عالم را برافروزد.
 ای علیم، اگر چه غافلیم و لکن به کرمت
 متشبث و اگر چه جاهلیم به بحر علمت
 متوجّه. توئی آن جوادی که کثرت خطا
 تو را از عطا باز ندارد و اعراض اهل
 عالم نعمت را سد ننماید. باب فضلت
 لازال مفتوح بوده، شبنمی از دریای
 رحمت کل را به طراز تقدیس مزین
 فرماید و رشحی از بحر جودت تمام

وجود را به غنای حقیقی فائز نماید. ای
 ستار، پرده بر مدار. لزال ظهورات
 کرمت عالم را احاطه نموده و انوار اسم
 اعظمت بر کل تابیده. عبادت را از بدایع
 فضلت محروم منما و آگاهی بخش تا بر
 وحدانیت گواهی دهند و شناسائی ده تا
 به سویت بشتابند. رحمت ممکنات را
 احاطه نموده و فضلت کل را اخذ کرده.
 از امواج بحر بخششت بحورِ طلب و
 طمع ظاهر. هر چه هستی توئی، مادونت
 لایق ذکر نه إِلَّا بِالدُّخُولِ فِي ظِلِّكَ وَ
 الْوُرُودِ فِي بِنَاطِكَ. در هر حال آمرزش

قدیمت را می طلبیم و فضل عمیمت را
 می جوئیم. امید چنان که نفسی را از
 فضلت محروم نسازی و از طراز عدل و
 انصاف منع نمائی. توئی سلطان کرم و
 مالک عطا و المُهَیْمِنُ عَلٰی

مَنْ فِي الْأَرْضِ وَ

السَّمَاءِ.

الْمَا مَكْبُولِ الْمَلِكِ الْكَافِقِ صَوْلًا

به چه لسان تو را شکر نمایم. غافل بودم
 آگاهم فرمودی. مُعرض بودم بر اقبال

تأیید نمودی، مرده بودم از آب حیات
 زندگی بخشیدی، پژمرده بودم از کوثر
 بیان که از قلم رحمن جاری شده تازگی
 عطا کردی. پروردگارا، وجود کل از
 جودت موجود، از بحر کرمیت محروم
 مفرما و از دریای رحمتت منع مکن. در
 هر حال توفیق و تأیید می طلبم و از سماء
 فضل بخشش قدیمت را سائلم.

توئی مالک عطا و سلطان

ملکوت بقا.

الْمَاءُ عِبْرَةٌ لِّكِبْرَائِيكُمَا

توئی آن سلطانی که سلاطین عالم نزد
 اسمی از اسمایت خاضع و خاشع. ای
 کریم، کرمت عالم را احاطه نموده و
 رحمت سبقت گرفته. تو را قسم می دهم
 به کلمه علیا و اقتدار قلم اعلی که این عبد
 را مؤید فرمائی بر آنچه لایق ایام تو
 است. غریبی اراده و وطن اعلی نموده و
 قاصدی قصد غایت قُصوی کرده. او را
 مدد فرما تا بر خدمت قیام نماید و به

انتشار اوامر و احکامات مشغول گردد.
 ای کریم، این فقیر را از بحر غنایت
 محروم منما و این مسکین را در ظلّ
 رحمتت مقررده که شاید از نفحات وحی
 تازه شود و به حیات ابدی فائز گردد.
 توئی قادر و توانا و توئی عالم و دانا.

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ

الْأَعْلَى.

الْمَعْجُوبُ الْمَقْبُولُ الْمَكْرُومُ الْمَكْرُومُ

جانها از تو و اقتدارها در قبضه قدرت
 تو، هر که را بلند کنی از ملک بگذرد و

به مقام «وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا» رسد و هر
 که را بیندازی از خاک پست تر بلکه هیچ
 از او بهتر. پروردگارا، با تباہکاری و
 گناہکاری و عدم پرهیزکاری مقعد
 صدق می طلبیم و لِقایِ ملیکِ مقتدر
 می جوئیم. امر تو است و حکم آن
 تو و عالم قدرت زیر فرمان تو. هر چه
 کنی عدلِ صرف است بَلْ فَضْلِ مُحْضٍ.
 یک تجلی از تجلیات اسمِ رحمانت
 رسمِ عصیان را از جهان براندازد و محو
 نماید و یک نسیم از نسائمِ یومِ ظهورت
 عالم را به خِلعت تازه مزین فرماید. ای

توانا، ناتوانان را توانائی بخش و مردگان
 را زندگی عطا فرما، شاید تو را بیابند و به
 دریای آگاهیت راه یابند و بر امرت
 مستقیم مانند. اگر از لغات مختلفهٔ عالم
 عرف ثنای تو متضوع شود همه محبوب
 جان و مقصود روان، چه تازی چه
 فارسی، اگر از آن محروم ماند قابل ذکر
 نه، چه الفاظ چه معانی. ای پروردگار، از
 تو می طلبیم کل را راه نمائی و هدایت
 فرمائی. توئی قادر و

توانا و عالم و

بینا.

یا کایا ایشاها

هر آگاهی بر یکتائیت گواهی داده. توئی
 آن توانائی که جودت وجود را موجود
 فرمود و خطای عباد عطایت را باز
 نداشت. ای کریم. از مطلع نورت منور
 نما و از مشرق غنایت ثروت. حقیقی
 بخش. توئی بخشنده و

توانا.

(یا حسین بگو)

پروردگارا، توئی پادشاهی که امرت را

جنود عالم منع نمود و سَطوت امم از
 اقتدارت باز نداشت. توئی آن کریمی که
 عصیانِ اهل امکانْ ملکوتِ غفرانت را
 منع نمود. رحمت به مثابه غیثِ هاطل
 بر عاصی و مطیع نازل. ای رحیم،
 بندگانت را از دریای بخششت

منع منما و محروم مساز.

توئی بخشنده و

مهربان.

اللَّهُمَّ مَعْبُودًا

از توام و به تو آمدم، قلبم را به نور

معرفت منیر فرما. توئی مقتدری که
 قدرت عالم و امم از اِقتدارت باز
 نداشت. از یک اشراق از نیر کرمت
 دریاهاى کرم ظاهر و از یک تجلی از نیر
 جودت عالم وجود موجود. ای
 پروردگار. آنچه لایق ایامت نیست اخذ
 نما و آنچه قابل است عطا فرما. توئی آن
 بخشنده‌ای که بخششت محدود به
 حدود نه. عباد توئیم، تو را می جوئیم
 و از تو می طلبیم. توئی
 فَضَال و توئی
 بخشنده.

اللَّهُمَّ مَعْرِضًا مَسْجُودًا

شهادت می دهد عبد تو به وحدانیت تو و
 فردانیت تو و از بدایع فضلت مسألت
 می نماید آنچه را که سزاوار بخشش تو
 است و ظهور و بروزش از دفتر عالم
 محو نشود، سحاب او هام او را ستر
 ننماید و غمام ظنون او را از اشراق باز
 ندارد. ای کریم، هر صاحب بصر و
 سمعی بر کرمات شهادت داده و بر سبقت
 رحمت گواه. عبادت را از دریای

شناسائی محروم منما و از انوارِ وجهِ

ظهورِ منع مفرما. توئی بخشنده و

مهربان. لَا إِلَهَ إِلَّا

أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْمَنَّانُ.

إِلَهًا مَعْبُودًا

تو را ذکر می‌نمایم و به حبل عنایت

متمسک و به ذیل رحمت متشبثم. از تو

آمرزش قدیمت را می‌طلبم و فضل

عمیمت را می‌جویم. أَسْأَلُكَ بِأَنْوَارِ

أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ أَنْ تُؤَيِّدَنِي عَلَى ذِكْرِكَ
 وَتَنَائِكَ وَالْعَمَلِ بِمَا أَمَرْتَنِي بِهِ فِي كِتَابِكَ *
 إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ * لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ
 الْكَرِيمُ

﴿ بنام خداوند یکتا ﴾

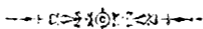
الْمَلِكِ الْمُبْتَلِ

شهادت می‌دهم به وحدانیت و فردانیت
 تو و به اینکه از برای تو شبه و مثلی نبوده
 و نیست. جودت عالم وجود را موجود

فرمود و کرمت امم را به اسم اعظم راه نمود. بعضی به وسوس خناس از دریای رحمت محروم گشتند و برخی از تجلیات آفتاب حقیقت منور شدند. ای کریم، از تو آمرزش قدیمت را می طلبم و رحمت عمیمت را می جویم. این عبد را حفظ نما از شُبُهات نفوسی که اعراض نموده اند و از دریای علمت ممنوعند.

إِلَهِي إِلَهِي أَحْفَظْ عَبْدَكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ
 مِنْ شَرِّ أَعْدَائِكَ الَّذِينَ نَقَضُوا عَهْدَكَ وَ
 مِيثَاقَكَ * أَيُّ رَبِّ لَا تَمْنَعَنِي عَنْ رَحِيقتِكَ
 الْمُخْتَوِّمِ ثُمَّ آيِدْنِي عَلَى الْإِسْتِقَامَةِ الْكُبْرَى

لَيْلًا تَمْنَعُنِي عَمَائِمُ عِبَادِكَ عَنِ التَّقَرُّبِ
 إِلَيْكَ * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا
 تَشَاءُ وَفِي قَبْضَتِكَ زِمَامٌ مَن
 فِي السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِينَ.

الهِامُ عِبُولًا مَبْهُورًا فَجَبُولًا

و جهم به انوار و جهت متوجّه و قلبم به
 شطر عنایتت مقبل و از تو می طلبم عطاء
 قدیمت و بخشش جدیدت را. توئی آن
 توانائی که به یک کلمه آسمان و زمین

را خلق نمودی و مظاهر قوّت و قدرت
و عظمت و فضل و جود و کرمت قرار
فرمودی تا صاحبان بصر آثار قدرت و
عظمت را در کلّ اشیاء ملاحظه نمایند و
بر بزرگیت گواهی دهند. ای خدا، فقیر را
از باب غنایت محروم منما و از دریای
بخششت منع مکن. توئی صاحب

عطا و قادر و توانا و

المُهَيِّمُ عَلَى

الْأَشْيَاءِ.

اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ اَبْرَارٌ اَوْ تَلَا

جودت وجود را هستی بخشید و
 موجود نمود، از دریای رحمت
 محروم نش منما. این مظلومان را در ظلّ
 سدره عدلت مأوی ده و فقیران را
 به بحر غنایت راه نما.

توئی مالک جود

و سلطان

عطا.

اللَّهُمَّ عِبْرًا لِمَا كَانُوا عَلَيْهِ يَوْمَ كَانُوا

از تو می طلبم تأیید فرمائی و توفیق عطا
کنی تا به آنچه سزاوار ایام تو است عمل
نمایم و قابل جود و کرم تو است مشغول
گردم. ای کریم، غافلان را به بحر آگاهی
راه نما و کنیزانت را به انوار اسمت منور
فرما و به اعمال طیبه طاهره و اخلاق
مرضیه مؤید دار. لَكَ الْحَمْدُ وَ الشَّانِءُ
وَ لَكَ الْفَضْلُ وَ الْعَطَاءُ. این نملة فانیه
را به سُرّادق عرفانت راه نمودی و

در ظلّ خباء مجدّت مأوی دادی، توئی

بخشناه و توانا و دانا

و بینا.

اللّٰهُمَّ مَعْرُوفًا مُّسْتَجِيبًا

به یک کلمه از کلمات علیا ارض و سما
را خلق فرمودی و به یک قطره از
دریای جودت و جود را موجود نمودی.
توئی مقتدری که قوّت و قدرت جابره
ارض و فراعنه بلاد تو را از اراده منع
ننمود. ای کریم، فقیری به بابت

توجّه نموده و ضعیفی به حبل اقتدارت
 تمسّک جُسته، از تو کرم قدیمت را
 می طلبد و عفو جدیدت را سائل و آمل،
 او را از دریای فضلت محروم منما و از
 کوثر زندگانی ابدی ممنوع مساز. توئی
 قادر و توانا. ای پروردگار، ذرّات عالم
 بر غنایت گواهند و بر فضلت مُقر و
 معترف. آیا مثل تو غنی مثل منی فقیر را
 محروم می نماید، حَاشَا وَ كَلَّا. أَشْهَدُ
 وَ يَشْهَدُ كُلُّ الْأَشْيَاءِ بِأَنَّكَ أَنْتَ أَكْرَمُ
 الْأَكْرَمِينَ وَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَا لَكَ

همه عباد تواند و از کلمه تو از عدم به
وجود آمدند و معترفند بر فقر خود و
غناى تو و جهل خود و علم تو و ضعف
خود و اقتدار تو و عجز خود و سلطان
تو. ای کریم، ما را از امطار سماء
رحمت محروم منما و از امواج بحر
کرمت منع مکن. این نهالهای وجود به
ید عنایت تو غرس شده، حال وقت ترقی
و نمو است و منتظر نیشان عنایت تو و

ربیع مکرمت تو بوده و هست، از آب
 «وَمِنَ الْمَاءِ كُلُّ شَيْءٍ حَيٌّ» ما را منع ننما.
 آثار کرمت از قبل در دانی و قاصی و
 مطیع و عاصی مشاهده شد و حال
 موجود و مشهود. پس به برهان ثابت شد
 کرمت محدود نبوده و عفو توقوف
 نکرده و جودت از موجودات منع
 نشده، در هر حال آثار فضل بی منتهایت
 به ابصار عدل و انصاف مشاهده شده و
 می شود. نزد بحر غفران عصیان این عباد
 مذکور نه و در عرصه ثروت و غنا فقر و
 احتیاج این عباد را مقداری نه. از بدایع

عطایت می طلبیم و دست رجا به بارگاه
 عظمت بلند نموده ایم. ای غفار، از ما به
 جودت در گذر و ای ستار، به کرمت ستر
 نما و ای فضال، فضلت را باز مدار.
 مجرمیم و لکن از توایم، محروم منما.
 بعیدیم و لکن بساط قربت را آمل و
 سائلیم، ما را منع مکن. توئی راهنما و

صاحب عطا. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

رَبُّ الْعَرْشِ وَالْثَرَى وَ

مَالِكُ الْآخِرَةِ وَ

الْأُولَى

اللَّهُمَّ كَبِّرْ لِي مَقْصُودًا

فقیری از فقراء قصد بحر عطا نموده و
 جاهلی از جهلاء به تجلیات آفتاب
 علمت توجه کرده. سؤال می‌کنم تو را به
 دِمائی که در راه تو در ایران ریخته شد و
 به نفوسی که سَطوت ظالمین و ظلم
 مشرکین ایشان را از توجه به تو منع
 نمود و از تقرّب باز نداشت، اینکه کنیز
 خود را از نُعاق ناعقین و شُبّهات مُربّین
 حفظ فرمائی و در ظلّ قِباب اسم

کریمت مأوی دهی. توئی قادر بر کل و

مُهَيِّمِنَ بِرَكْلِ. أَشْهَدُ وَ تَشْهَدُ

الْأَشْيَاءُ كُلُّهَا بِأَنَّكَ

أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ

الْقَدِيرُ.

اللَّهُمَّ كُنْ بِنُورِكَ أَمْلِكُنَا

حمد و ثنا سزاوار تو است چه که از

مشتی تراب خلق را خلق فرمودی و

گوهر بینش و دانش عطا نمودی. ای

کریم، از تو می طلبیم آنچه را که سبب

حیات ابدی و زندگی سرمدی است، ما
 را محروم ننما. وجود از جودت
 موجود، او را از طراز عنایت منع مفرما
 و کل را به تجلیات انوار نیر توحید منور
 گردان. لَكَ الْأَمْرُ فِي الْمُبْدَءِ وَالْمَعَادِ
 وَ لَكَ الْحُكْمُ يَا مَالِكَ
 الْأَيْحَادِ وَ مَالِكَ
 الْعِبَادِ.

اللَّهُمَّ عِبُدْ لَكَ مَسْجُودًا لَكَ كَمَا حَبَّبْتَ

تو آگاهی و دانائی این عباد لثالی محبتت

را در خزائن افئده و قلوب به اسمت
حفظ نمودند. حال از تو می طلبیم و
مسألت می نمائیم ما را از سارقین و
خائنین حراست نما و حفظ فرما.

توئی قادر و

توانا

(بگو ای آقای من و مولای من)

(و اِلهِ من و پدید آورنده من)

سؤال می کنم از دریای بخشش تو که این
نهال نورسته در بوستان محبت خود را
از کوثر حیوان بنوشان و از اریاح خریف

حفظش نما. توئی توانا و توئی دانا. ای
 خدای من، به تو رو آوردم و تو را ذکر
 می‌نمایم و به مبارکیِ اسمت از دونت
 فارغ و آزادم. ای خدا، به تو ناظریم و از
 تو می‌طلبیم، ظاهر کن از ما آنچه را که
 سزاوار تو و ایام تو است.
 توئی عطاکننده و

بخشنده.

—•—

کَلِمَاتُ حَیْمَا

گواهی می‌دهم به وحدانیت و فردانیت

تو و از تو می‌طلبم آنچه را که به دوام
 ملک و ملکوت باقی و پاینده است.
 توئی مالک ملکوت و سلطان غیب و
 شهود، ای پروردگار، مسکینی به بحر
 غنایت توجه نمودد و سائلی به ذیل
 کرمت اقبال کرده، او را محروم ننما.
 توئی آن فضالی که ذرات کائنات
 بر فضلت گواهی داده، توئی آن
 بخشنده‌ای که جمیع ممکنات بر
 بخششت اعتراف نموده. این بنده از کُل
 گذشته و به جبال جود و اذیال کرمت
 تمسک و تشبّث جُسته و در جمیع

احوال به تو ناظر و تو را شاگرد، اگر
 اجابت فرمائی محمودی در امر و اگر
 رد نمائی مُطاعی در حُکم. توئی آن
 مقتدری که کل نزد ظهورش عاجز و
 قاصر مشاهده شوند. ای کریم، این عبد
 را به خود و امگذار. توئی

قادر و توانا و

مالک جود

و عطا.

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ

این عبد را از شرّ نفس و هوی حفظ فرما

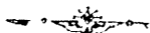
و به نورِ پر و تقوی مزین دار. ای مالک
 من، مملوکت تو را ذکر می نماید و لزال
 بصرش منتظر عنایات لانهایه تو بوده و
 هست. پس باز کن باب رحمت را و
 قسمتی عطا فرما این عبد متمسکت را. از
 یک کلمه علیا عالم وجود را موجود
 فرمودی و به انواع مائده و نعمت و آلاء

لَا تُحْصِيْ مَزِيْنَ دَاسْتِي. تَوْتِي

بِخَشْنَدِه و تَوَانَا. لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ

الْأَبْهِيُّ.

الْحَائِرِينَ كَأَنْكَارِ الْمَجْبُوبِ بِمَصْرُورٍ

به تو آمده‌ام و از تو می‌طلبم آنچه را که
 سبب بخشش تو است. توئی بحر جود و
 مالک وجود. لازال لحاظت علّت ظهور
 بخشش و عطا، عباد خود را محروم منما
 و از بساط قدس و قرب منع مفرما. توئی
 بخشنده و مهربان. لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْمَنَّانُ

بِرُّونِ كَارِ الْمُهْرَبَانَا بِأَرْشَادِهَا إِذْ سَأَلْنَا

حمد و ثنا و شکر و بها تو را سزااست که
 گنج شناسائی را در دل و دیعه گذاردی و
 لطیفهٔ وجود را از آب و گِل بر انگیختی.
 توئی توانائی که قوّت و شوکت عباد تو
 را ضعیف نمود و لشکر غفلت و عسکر
 غرور و ثروت تو را از اراده باز نداشت.
 در حینی که سهام ضغینه و بغضا از
 جمیع جهات طیار، به استقامت تمام
 قائم و بما ینبغی قائل، ظلم فراعنه تو را

از گفتار منع نکرد و قهر جبابره از اراده
غالبه منع نساخت. ای پروردگار،
دُستوران را راه نما و به جنود دانائی و
علم لدُنئی مدد بخش شاید عباد تو را به
راه راست و خبر بزرگ بشارت دهند و
فائز نمایند. ای کریم، نورت ساطع و
امرت غالب و حکمت نافذ، اولیاءت را
از دریای بخششت محروم مساز و از
برای هر یک، از قلم عنایت، آنچه الیوم
سزاوار فضل تو است مرقوم نما و مقدر
فرما. توئی توانا و توئی دانا و بینا. ای
پروردگار، دُستوران را آگاه نما تا به

آگاهی خود غافلین را آگاه نمایند و
گمراهان را به راه آرند تا کل در ظل
قیاب عظمت و سدره رحمت جمع
شوند و بشنوند آنچه را که قوه سامعه از
برای آن به ظهور آمده و مشاهده نمایند
آنچه را که قوه باصره از برای آن
موجود گشته. امر امر تو

و جانها قربان

تو.

بِسْمِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ

﴿الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَبْهِيِّ﴾

الهما مقصودا محبوبا کریمما رحیما
 توئی آن علیمی که هیچ امری از تو
 مستور نبوده و نخواهد بود و توئی آن
 خبیری که از اسرار قلوب و نفوس و
 صدور آگاه بوده و خواهی بود. هر عمل
 پاکی به مثابه نور به تو راجع، اراده‌ات
 خاک را از افلاک بگذراند و سَطوتت
 صخرهٔ صَمّا را آب نماید. ای خداوند
 دانا، عبادت ضیافت تو را اراده نموده از
 او بپذیر و قبولش فرما. توئی کریمی که
 احدی از اولین و آخرین از سماءِ فضلت
 محروم برنگشت. این خدمت را از

عبدت محمد قبل حسن به طراز قبول
 مزین فرما. توئی مُهَيِّمِن بر همه اشیاء و
 محیط بر ارض و سماء. لَا إِلَهَ إِلَّا

أَنْتَ الْفَضَّلُ

الْكَرِيمُ

اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ

سراج امرت را به دهنِ حکمت
 برافروختی، از اریاح مختلفه حفظش
 نما. سراج از تو، زُجاج از تو، اسباب
 آسمان و زمین در قبضه قدرت تو. أمرا

را عدل عنایت فرما و علما را انصاف.
 توئی آن مقتدری که به حرکت قلم امر
 مُبرمت را نصرت فرمودی و اولیا را راه
 نمودی. توئی مالک قدرت و ملیک

اقتدار. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْمُخْتَارُ.

—<<•>>—

(این مظلوم عوض کل استغفار)

(می نماید و یَقُولُ)

الهی الهی، اولیای خود را حفظ فرما.

توئی آن کریمی که عفوت عالم را

احاطه نموده. بر عبادت رحم فرما و
 تأیید نما بر اعمال و اخلاق و اقوالی که
 لایق ایام تو است. به یک کلمه علیا
 بحربخششت مواج و به یک اشراق نیر
 امر آفتاب جود و غفران ظاهر و هویدا.
 همه بندگان تواند و به امید کرم
 زنده‌اند. دست قدرت از جیب قوت
 برآر و این نفوس در گل مانده
 را نجات ده. توئی مالک اراده و

سلطان جود. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْوَهَّابُ.

اللَّهُمَّ مَعْبُودًا مَسْجُودًا

قدرتت را قدرت عباد منع نمود. امرت
 را به قلم نصرت نمودی و به اسم اعظم
 دعوت فرمودی. از فضل عظیم و کرم
 عمیمت مسألت می‌نمایم این عباد را از
 شرّ ناعقین حفظ فرمائی که شاید مثل
 حزب قبل به اوهام آلوده نشویم. ای
 قدیر، مقبلین را از کأس یقین قسمت عطا
 فرما و از انوار نیّر ایقان محروم
 منما. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

﴿ بگو ای اله من و محبوب من ﴾

﴿ و سید من و سند من ﴾

﴿ و مقصود من ﴾

شهادت می دهد جان و روان و لسان به
 اینکه واحد بوده ای و شبه و مثل برای تو
 نبوده و نخواهد بود. جميع السنن از
 وصفت عاجز و جميع قلوب از عرفانت
 قاصر بوده و خواهد بود. ای پروردگار
 من، عجز و فقر و فنای کنیز خود را
 مشاهده می نمائی. این سائلی است اراده
 باب تو نموده و فقیری است قصد دریای
 غنای تو کرده. سؤال می نمایم تو را به

دریای بخشش تو و آفتاب عنایت و
 سماء فضل تو که مقدر فرمائی از قلم
 اعلی از برای این امه خود
 آنچه سزاوار بزرگی
 تو است.

هوَالْبَاصِلِ الْعَيْنِ

﴿الها کریماً رحیماً﴾

به تو توجه نموده‌ام و به حبل عنایت
 متمسکم و به ذیل کرمت متشبث. توئی
 آن کریمی که یک قطره از دریای

غفرانت عِصیان عالمیان را محو نماید و
 یک کلمه از فم عنایت آب حیوان بر
 اهل امکان مبذول دارد. ای بخشنده
 یکتا، عبادت را محروم منما و از بحر
 رحمت قسمتی عطا نما و از دریای
 جودت نصیبی مقدر فرما. السَّن عالم
 قابل ذکرت نه و افئده امم لایق ادراک
 هستیت نه. هستی تو و رای ادراک عقول
 و فوق عرفان نفوس بوده و هست. به
 کمال عجز و ابتهال بخشش قدیمت را
 می طلبم و فضل عمیمت را می جویم. تو
 دانا و آگاهی، به ذکرت زنده ام و به امید

لقایات موجود و پاینده. آن کن که
 سزاوار بخشش تو است نه لایق ذکر و
 ثنای من. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ.
 الْحَمْدُ لَكَ أَنْتَ مَقْصُودُ
 الْقَاصِدِينَ.

الْمَا كَيْنَ مَرَجِي

این است بصر من امام وجه تو و از تو
 می طلبد آنچه را که سزاوار بخشش تو
 است و عرض می نماید ای خدا، مرا از
 برای مشاهده خلق نمودی، از تو
 می طلبم مرا محروم مفرمائی و این است

سمع من و عرض می‌کند مرا از برای
 اصفا از عدم به وجود آوردی، ای
 کریم، مرا از اصفا محروم مفرما. جمیع
 موجودات بر بخششت گواهند، مشتی
 فقراء امام ملکوت غنایت حاضر و
 جمعی عاصی امام امواج بحر غفرانت
 قائم، فضل بی‌منتهایت را آمل و سائلند.
 ای پروردگار، کرمت علت طمع شده و
 جودت سبب ابرام. عبادت را محروم
 مفرما، هم ببخش و هم بیامرز و
 هم عطا نما. توئی قادر
 و توانا.

بَلِّغِ النَّاسَ بِحُبِّكَ وَأَنْزِلِ الْوَيْبَ كَمَا

﴿ای خدای من و مالک من﴾

﴿و دوست من و محبوب جان﴾

﴿و روان من﴾

چگونه از عهده شکر تو برآیم. در بحر
 غفلت و نادانی مستغرق بودم، لسان
 فضلت مرا ندا نمود و ید عنایتت مرا اخذ
 کرد. ای پروردگار من، غفلفت من به
 مقامی رسید که مرا از فُرَاتِ عَذْبِ یَقِینِ
 محروم ساخت و به ماء صَدِیدِ ظَنُونِ راه

نمود. از ذکرت غافل شدم و تو از من
 غافل نشدی، از حَبَّتِ مخمود بودم و نار
 عنایت تو مشتعل. به کدام وجه به تو
 توجه نمایم و به چه لسان تو را بخوانم.
 خجالت و انفعال مرا فرو گرفته و از
 جمیع جهات مأیوس ساخته، ولکن ای
 پروردگار من و مقصود من و مولای
 من، شنیده‌ام که فرموده‌ای امروز روزی
 است که اگر یک بار نفسی از روی
 صدق «رَبِّ اَرِنِي» گوید، از ملکوت بیان
 «اَنْظُرْ تَرَانِي» استماع نماید و از این کلمه
 مبارکه عالیه مقام امروز معلوم و واضح

است. و همچنین فرموده‌ای اگر نفسی از
 اوّل لا اوّل از جمیع اعمال حسنه
 محروم مانده باشد، الیوم تدارک آن
 ممکن است، چه که دریای غُفران در
 امکان ظاهر و آسمان بخشش مرتفع.
 سؤال می‌کنم از تو به حرمت این روز
 مبارک که مصدر و مطلع ایام است مرا
 به رضای خود موفق بداری و به طراز
 قبول مزین نمائی. اَی رَبِّ اَنَا الْمِسْكِينُ وَ
 عِنْدَكَ بَحْرُ الْغِنَاءِ وَ اَنَا الْجَاهِلُ وَ عِنْدَكَ
 كُنُوزُ الْعِلْمِ وَ الْعِرْفَانِ وَ اَنَا الْبَعِيدُ وَ اِنَّكَ
 اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالِي الْقَرِيبُ.

اللَّهُمَّ مَعْبُودًا

این نهالی است تو غرس نمودی، از
امطارِ سحابِ رحمت آتش ده. توئی آن
کریمی که عصیان عالم تو را از کرم منع
نمود و از بدایع فضلت باز نداشت،
توئی که جودت و جود را موجود فرمود
و به افق اعلی راه نمود. عبادت را از
صراط مستقیمت منع مفرما.

توئی قادر و

توانا.

﴿الها کریماً رحیماً﴾

آیا از برای عالم سمع و بصر عطا فرمودی و یا آنکه محروم داشتی. از تو سؤال می‌نمایم به عزّت و عظمت و جود و کرمّت که آنچه عطا فرمودی ظاهر نمائی تا نعمتت بر عالمیان هویدا گردد و اشراقاتِ انوارِ نیرِ جودِ جمیع وجود را منور فرماید. قسم به ذات مقدّست اگر به دوام مُلک و ملکوت اظهار نداری، در بخشش و عطایت از برای وجود ریبی

حاصل نه. غنا آن تو و فقراء به باب تو،
 اگر عطا فرمائی شاکریم و اگر محروم
 نمائی حامد و صابریم. ای پروردگار، از
 ارادهات به وجود آمدیم و به تو در یوم
 تو راجع گشتیم. این خادم سائل و آمل.
 عبادت را از امواج بحر عطایت منع
 مفرما و کل را به طراز جود و

بخششت مزین نما. إِنَّكَ

أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ

الْحَمِيدُ.

﴿در مقام مناجاة و ابتهال با غنی﴾

﴿متعال به این کلمه﴾

﴿ناطق شو﴾

یا محبوبی و مقصودی و غایة آمالی،
 مشاهده می نمائی این عبد فانی را که به
 تو توجه نمود و از تو کوثر باقی طلبیده،
 عنایت فرما آنچه سزاوار بزرگی تو است
 و لایق ایام تو. سؤال می کنم تو را به اسم
 اعظم که حُجُبَات عباد را خرق نمائی و
 بساب رحمت را بر ایشان بنمائی و
 بگشائی، نائمین را به ید شفقت و لطف
 بیدار نمائی و غافلین را به نداء بزم لطیف

آگاه ساز تا کل به تو توجه کنند و به تو
 اقبال نمایند. اَيُّ رَبِّ لَا تَحْرِمُهُمْ عَنْ
 فَيُوضَاتِ سَحَابِ رَحْمَتِكَ وَ نَسَائِمِ رَبِيعِ
 الْفَضْلِ فِي أَيَّامِكَ * أَشْهَدُ أَنَّ رَحْمَتَكَ
 سَبَقَتْ الْكَائِنَاتِ وَ عِنَايَتَكَ أَحَاطَتْ مَنْ

فِي الْأَرْضِينَ وَ السَّمَوَاتِ * لَا

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ

الْكَرِيمُ.

اللَّهُمَّ مَعْبُودَنَا مَسْجُودَنَا

این مشت خاک را از اهتزاز کلمه مبارکه

منع منما و از حرارت محبت محروم
 مساز. دریاهاى عالم بر رحمت
 محیطهات شاهد و گواه و آسمانها بر
 رفعت و عظمت مقرر و معترف. ای
 دریای کرم، قطره‌ای به شطرت توجه
 نموده و ای آفتاب جود، وجود جودت
 را طلب کرده. هستیت مقدس از دلیل و
 برهان و استوائت بر عرش منزّه از ذکر و
 بیان. رجای افئده و قلوب و ارتفاع
 ایادی نفوس بر بخششت گواهی است
 صادق و شاهدهی است ناطق، چه که اگر
 کرم نبود دست ارتفاع را نمی‌آموخت،

تراب چه و ارتفاع چه. ای کریم، نیر
 رحمت از افق هر شیء ظاهر و نجم
 عطایت از هر شطری ساطع، محتاجان
 بابت عطایت را می طلبند و عشاق رویت
 لقاییت را. چون خلق از تو و امید مکنونه
 قلب از تو، سزاوار آنکه امام و جوهر اغیار
 مُحَرِّمان کویت را به طراز جدیدی مزین
 نمائی و به اسم بدیعی فائز فرمائی. توئی
 آنکه از ارادهات ارادات عالم ظاهر و از
 مشییت مشیّات امم نافذ. رجا از قلوب
 طالبانت قطع نشده و نمی شود. گواه
 این مقام کلمه مبارکه «لَا تَقْنَطُوا».

ای کریم، عبادت در بحر نفس و هوی
 مشاهده می‌شوند، نجات را آمل و
 بخششهای قدیمت را سائل. توئی
 قادر و توانا و معین
 و دانا.

مَوْلَاكَ اللَّهُمَّ

ای بگم، اصحاب نار باش و اهل ریا
 مباش، کافر باش و ماکر مباش، در
 میخانه ساکن شو و در کوچه تزویر مرو،

از خدا بترس و از مُلاً مترس، سر بده و
 دل مده، زیر سنگ قرار گیر و در سایه
 تَحْتُ الْحَنَكِ مَأْوَى مگیر. این است
 آوازه‌های نی قدسی و نغمات بلبل
 فردوسی که جسدهای فانی را جانی
 بخشد و جسم ترابی را روان، روح
 مسیحی دهد و نور الهی بخشد به حرفی
 عالم فانی را به مُلک

باقی کشد.

(۱۵۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ای کنیز من، به این بیان که از﴾

﴿مشرق فم رحمن اشراق نموده﴾

﴿ناطق باش ۱۵۲﴾

ای پروردگار من و یکتا خداوند بمانند
 من، شهادت می‌دهم به یکتائی تو و به
 اینکه از برای تو وزیر و مُعینی نبوده و
 نیست. لَمْ يَزَلْ يَكْتَابُ بُوْدَهُ اَي و لَا يَزَالُ
 خواهی بود. ای خدای من و محبوب
 جان من، امروز روزی است که فرات

رحمت جاری و آفتاب کرم مُشرق و
 سماء عنایت مرتفع است. قسم می‌دهم
 تو را به اسم ستّارت که آنچه به غیر
 رضای تو عمل شده ستر فرمائی و به اسم
 غفورت از ما درگذری و به خِلَعِ غُفْرانِ
 عباد و اماء خود را مزین داری. ای
 محبوب من و مقصود من، مشاهده
 می‌نمائی کنیز خود را که به تو توجه
 نموده و به نار محبّت مشتعل گشته و به
 بی‌نیازی تو تمسک جُسته و دستهای
 رجا را به شطر تو بلند نموده. عطا فرما
 آنچه را که سزاوار تو است. ای

پروردگار من، در این روز مبارک
کنیزان خود را محروم مفرما و از قلم
اعلی اجر لقا از برای کل ثبت نما.

توئی مقتدر و توانا و

توئی بینا و

دانا.

بِسْمِ الْكَبِيرِ اِذَا اَوْسَتْ اَمِنَ الْاَزْفِ

نخستین گفتار کردگار این است، با سینه
پاک از خواهش و آرایش و دل پاکیزه
از رنگهای آفرینش پیش دانا و بینا و
توانا بیایید و آنچه سزاوار روز اوست

بیارید. امروز روز دیدار است چه که
 یزدان بی پرده پدیدار و آشکار. به جان
 پاک بشتابید شاید برسید و به آنچه
 سزاوار است پی برید. از آب
 پرهیزگاری خود را از آرزو و کردارهای
 ناشایسته پاک نمائید تا راز روز بی نیاز را
 بیابید. روشنی نخستین در روز پسین
 پدیدار. به سه چیز دیدار دست دهد و
 رستگاری پدیدار شود، پاکی دل و دیده
 و پاکی گوش از آنچه شنیده. بگو ای
 دوستان، راهنما آمد، گفتارش از
 گفتارها پدیدار و راهش میان

راههانمودار. راه، راه اوست بیاید و
 گفتار، گفتار اوست بشنوید. امروز ابر
 بخشش یزدان می بارد و خورشید دانائی
 روشنی می بخشد و به خود راه می نماید.
 جوانمرد آنکه راههای گمان را گذاشت
 و راه خدا گرفت. ای دوستان، دست
 توانای یزدان پردههای گمان را درید تا
 چشم ببیند و گوش از شنیدن باز نماند.
 امروز روز شنیدن است، بشنوید گفتار
 دوست یکتا را و به آنچه سزاوار است
 رفتار نمائید. از گفتار پاریسی به گفتار
 تازی آغاز نمودیم **يَا أَيُّهَا الْمُقْبِلُ اسْمَعِ**

أَلْتَدَاءُ إِنَّهُ أَرْتَفَعَ فِي سِجْنِ عِكَاءٍ وَ يَدْعُ
 الْعِبَادَ إِلَى اللَّهِ مَالِكِ الْإِبْجَادِ * تَفَكَّرْ فِيمَا
 ظَهَرَ لِتَرَى مَا لَا رَأَتْ عَيْنُ الْإِبْدَاعِ * إِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الْفَضَّالُ * إِيَّاكَ أَنْ يَمْتَعَكَ
 مَا فِي الْعَالَمِ عَنْ مَالِكِ الْقَدَمِ دَعِ الظُّنُونَ وَ
 مَظَاهِرَهَا وَ الْأَوْهَامَ وَ مَشَارِقَهَا مُقْبِلًا إِلَى
 اللَّهِ مَالِكِ الْمُبْدِئِ وَ الْمَأْبِ * هَذَا يَوْمُ
 الْبَصْرِ لِأَنَّ الْمُنْظَرَ الْأَكْبَرَ تَشَرَّفَ بِأَنْوَارِ
 ظُهُورِ مَالِكِ الْقَدْرِ الَّذِي أَتَى مِنْ سَمَاءِ
 الْبَيَانِ بِالْحُجَّةِ وَ الْبُرْهَانِ * وَ هَذَا يَوْمُ
 السَّمْعِ قَدْ أَرْتَفَعَ فِيهِ صَرِيرُ الْقَلَمِ الْأَعْلَى
 بَيْنَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ * اِسْمَعْ وَ قُلْ لَكَ

الْحَمْدُ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ وَ لَكَ الشَّانُ يَا
مَالِكَ الرَّقَابِ *

یا ایها السائل، امروز نور ناطق و ناز
متکلم و خورشید حقیقی مشرق. جهد
نما شاید فائز شوی به آنچه سزاوار یوم
الله است. اگر در آنچه ظاهر شده تفکر
نمائی، خود را غنی و مستغنی از سؤال
مشاهده کنی. حق مقدس است از ظنون
و اوهام و مشیت و اراده انام. با علم
يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ و زَايَةَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ
آمده، حجة و برهان فوق مقامات اهل
امکان ظاهر فرموده. آیاتش در کتب و

زُبُر و الواح موجود و مشهود و بیناتش
در سُورِ ملوک و رئیس ظاهر و هویدا.
لَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يُجْرِبَ الرَّبَّ إِنَّهُ يَمْتَحِنُ
الْعِبَادَ كَيْفَ يَشَاءُ. اگر فی الحقیقه به بصر
انصاف در آنچه ذکر نمودیم مشاهده
نمائی و به سمع عدل اصفا کنی، به کلمه
مبارکه رَجَعْتُ إِلَيْكَ يَا مَوْلَى الْعَالَمِ مُنْقَطِعاً
عَنِ الْأُمَّمِ ناطق شوی. بشنو ندای مظلوم
را، قدم از مقامات و ظنون و اوهام اهل
امکان بردار و بر لامکان گذار لِتَسْمَعَ
تَغَرُّدَاتِ طُيُورِ الْعَرْشِ وَ تَغَنِّيَاتِ عَنَادِلِ
الْعِرْفَانِ عَلَى أَعْلَى الْأَغْصَانِ * نَسْأَلُ اللَّهَ

أَنْ يُؤَيِّدَكَ وَ يُؤَفِّقَكَ عَلَى مَا يُحِبُّ وَ
 يَرْضَى * إِنَّهُ مَوْلَى الْوَرَى وَ رَبُّ الْعَرْشِ وَ
 الْأَثَرَى * لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْعَلِيمُ
 الْحَكِيمُ * إِذَا أَخَذَكَ جَذْبُ الْبَيَانِ مِنْ
 الْأُفُقِ الْأَعْلَى قُلْ إلهِي إلهِي أَشْهَدُ
 بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ بِعِزِّكَ وَ
 عَظَمَتِكَ وَ سُلْطَانِكَ أَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ
 عَبْدِكَ قَدْ أَقْبَلْتُ إِلَيْكَ مُنْقَطِعاً عَنْ
 دُونِكَ وَ رَاجِئاً بِدَائِعِ فَضْلِكَ أَسْأَلُكَ
 بِأَمْطَارِ سَحَابِ سَمَاءِ كَرَمِكَ وَ بِأَسْرَارِ
 كِتَابِكَ أَنْ تُؤَيِّدَنِي عَلَى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى
 * أَيُّ رَبِّ هَذَا عَبْدٌ أَعْرَضَ عَنِ الْأَوْهَامِ

مُقْبِلًا إِلَى أَفْقِ الْأَيْقَانِ وَ قَامَ لَدَى بَابِ
فَضْلِكَ وَ فَوَّضَ الْأُمُورَ إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلَ
عَلَيْكَ فَافْعَلْ بِهِ مَا يَنْبَغِي لِسَمَاءِ جُودِكَ وَ
بَحْرِ كَرَمِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ * أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِأَنَّكَ أَعْلَمُ بِي مِنِّي
قَدَّرَ لِي مَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ وَ يَنْفَعُنِي فِي
الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى * إِنَّكَ أَنْتَ مَوْلَى الْوَرَى
وَ فِي قَبْضَتِكَ زِمَامُ الْفَضْلِ وَ الْعَطَاءِ * لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَضَّلُ الْكَرِيمُ * الْبِهَاءُ عَلَى
أَهْلِ الْبِهَاءِ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ ضَوْضَاءُ
الْأُمَّمِ عَنِ مَالِكِ الْقِدَمِ * قَامُوا وَ قَالُوا
اللَّهُ رَبُّنَا وَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

مَلِكُ اللَّهِ وَالْمَلِكُ الْبَرُّ وَالْحَكِيمُ وَالْبَرُّ

قَدْ حَضَرَ لَدَى الْمُظْلُومِ كِتَابٌ أَحَدٍ مِنْ
 أَلْسَادَاتِ الَّذِينَ أَقْبَلُوا إِلَى اللَّهِ وَ سَمِعُوا وَ
 أَجَابُوا رَبَّهُمُ الْمُشْفِقَ الْكَرِيمَ. كُلُّ مَنْظَرٍ
 أَكْبَرُ مَذْكُورٌ وَ مِنْ حَقِّ مِي طَلِيمِ جَمِيعِ
 رَا مُؤَيَّدٌ فَرَمَايِدُ بَرِ أَنْجِهَ سَبَبُ ذَكَرٌ دَائِمِي
 اسْت. وَ اِيْنَكِهَ دَرِبَارَةُ اتِّحَادِ سَوَّالِ
 نَمُودِيْدِ. اتِّحَادِ دَرِ رَتْبَةُ اَوَّلِيْهِ اتِّحَادِ دَرِ
 دِيْنِ اسْت. وَ اِيْنِ اتِّحَادِ لَازَالِ سَبَبِ
 نَصْرَتِ اَمْرِ اللّٰهِ دَرِ قُرُونِ وَ اِعْصَارِ بُوْدِهَ وَ
 اِجْتِمَاعِ سَيْفِ مَعْنَوِي الْهِي اسْت. مِثْلًا

حال اگر دولتی ملاحظه نماید اکثری از
 اهل مملکتش خرق حجاب نموده‌اند و
 به افق ظهور الهی اقبال کرده‌اند ساکت
 شود و آنچه گفته شود بشنود. و هر
 نفسی به اصفا فائز شد به عرفان حق جَلَّ
 جَلَالُهُ فائز است مگر نفوسی که بِالْمَرَّةِ از
 رحمت الهی دورند و به استحقاق کامل
 سزاوارِ بَطْش و غضب، آن نفوس در هر
 حال محروم و ممنوعند. و اتحاد در
 مقامی اتحاد در قول است و این بسیار
 لازم است، مثلاً ملاحظه نما اگر دو نفس
 از اولیای حق در ارضی وارد شوند و در

امری باختلاف سخن گویند سبب
 اختلاف شود و خود و سائرین از نعمت
 اتحاد که از قلم مؤلّی الأیجاد نازل شده
 محروم و ممنوع گردند. از جمله ناصر
 حقّ بیان بوده و هست. در این ظهور
 اعظم، اعمال و اخلاق جنود حقّند و به
 نصرت مشغول. بیان اگر باندازه گفته
 شود رحمت الهی است و اگر تجاوز
 نماید سبب و علت هلاک. در الواح کل
 را وصیّت فرمودیم به بیاناتی که طبیعت
 و اثر شیر در او مستور باشد تا اطفال
 عالم را تربیت نماید و به حدّ بلوغ رساند.

بیان در هر مقامی به شأنی ظاهر و به
 اثری باهر و از او عَرَفِ خیر و شر
 مُتَضَوِّع. و در مقامی اتِّحَادِ اَعْمَالُ
 مقصود است چه که اختلاف آن سبب
 اختلاف گردد. این مظلوم ایامی که از
 زُوراء به ادرنه نفی می شد در بین راه در
 مسجدی وارد، صلاة مختلفه در آن
 محل مشاهده نمود، اگر چه کل لفظ
 صلوة بر او صادق و لکن هر یک به
 اسبابی از هم ممتاز و اگر حزب فرقان فی
 الحقیقه به آنچه از قلم رحمن نازل شد
 عمل می نمودند، جمیع مَنْ عَلَى الْأَرْضِ

به شرف ایمان فائز می‌گشتند. اختلاف
 اعمال سبب اختلاف امر گشت و امر
 ضعیف شد. یکی دست بسته به صلوة
 قائم و حزبی گشوده، یکی در تَشَهُّد
 التَّحِيّات می‌گوید و دیگری السَّلَام، از
 اینها گذشته حزبی می‌رقصند و می‌گویند
 این ذکر حق است، نَعُوذُ بِاللَّهِ، حق از این
 اذکار مقدّس و منزّه و مبرّاست. شریعت
 رسول الله رُوحُ مَا سِوَاهُ فِدَاهُ را به مثابه
 بحری ملاحظه نما که از این بحر
 خلیجهای لایتناهی زده‌اند و این سبب
 ضعف شریعت الله شده مابین عباد. و تا

حین نه ملوک و نه مملوک و نه
 صُعلوک هیچیک سبب و علت را
 ندانستند و به آنچه عزتِ رفته راجع
 شود و علمِ افتاده نصب گردد آگاه نبوده
 و نیستند. باری یک خلیجِ شیعه، یک
 خلیجِ سنی، یک خلیجِ شیخی، یک
 خلیجِ شاهِ نِعَمَتُ اللّٰهِ، یک خلیجِ
 نقشبندی، یک خلیجِ ملامتی، یک
 خلیجِ جلالی، یک خلیجِ رفاعی، یک
 خلیجِ خراباتی. اِنْ تَعُدُّوا سُبُلَ الْجَحِيمِ لَا
 تُحْصُوها. حال سنگ ناله می کند و قلم
 اعلیٰ نوحه. ملاحظه نما که چه وارد شد

بر شریعتی که نورش ضیاء عالم و نارش
 هادی امم، یعنی نار محبتش. طُوبَى
 لِلْمُتَفَكِّرِينَ وَ طُوبَى لِلْمُنْتَفِرِينَ وَ طُوبَى
 لِلْمُنْصِفِينَ. باری این اختلاف اعمال
 سبب تَرَعُّع بنیان امرالله شد. ای اهل
 بیان، بشنوید ندای مظلوم را، مثل
 احزاب قبل خود را مبتلا نکنید. إِنَّهُ أَنْزَلَ
 الدَّلِيلَ وَ أَظْهَرَ السَّبِيلَ إِيَّاكُمْ أَنْ تَخْتَلِفُوا
 فَمَا نُزِّلَ مِنْ سَمَاءٍ مَشِيَّةٍ رَبِّكُمْ الْمُقْتَدِرِ
 الْقَدِيرِ. لَعَمْرُ اللَّهِ اگر ناطقی مشاهده
 می شد و یا قائمی دیده می گشت این عبد
 به کلمه ای تکلم نمی نمود، مقصود آنکه

حق جَلَّ جَلَالُهُ او را به دست این قوم
 نمی داد، یعنی اهل بیان. فَأَعْتَبِرُوا يَا أُولِي
 الْأَبْصَارِ. قلب و صدر را از ماء حَيَوَان که
 از قلم رحمن جاری است طاهر و
 مقدّس نمائید و به جنود اعمال طیبّه و
 اخلاق مرضیه و کلمات الهیه به نصرت
 مشغول شوید. این است وصیّت حق جَلَّ
 جَلَالُهُ که در الواح از قلم اعلی جاری و
 نازل گشت. از جمله اتّحاد مقام است و
 اوست سبب قیام امر و ارتفاع آن ما بین
 عباد. برتری و بهتری که به میان آمد
 عالم خراب شد و ویران مشاهده

گشت. نفوسی که از بحر بیان رحمن
 آشامیده‌اند و به افق اعلیٰ ناظرند باید
 خود را در یک صُقع و یک مقام
 مشاهده کنند. اگر این فقره ثابت شود و
 به حَوْل و قُوَّة الهی محقق گردد عالم
 جَنَّت ابھی دیده شود. بلی، انسان عزیز
 است چه که در کل آیهٔ حق موجود
 ولکن خود را اَعْلَم و ارجح و افضل و
 اَتَقَى و اَرَفَع دیدن خطائی است کبیر.
 طوبی از برای نفوسی که به طراز این
 اَتَّحَاد مَزِينند و مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مَوْفِق
 گشته‌اند. در علمای ایران مشاهده نما اگر

خود را اَعْلَى الْخَلْقِ وَ اَفْضَلُهُمْ
 نمی دانستند تابعین بیچاره به سب و لعن
 مقصود عالمان مشغول نمی شدند.
 انسان متحیر بل عالم متحیر از آن نفوس
 مجعوله غافله، نار افتخار و کبر کمل را
 سوخته و لکن شاعر نیستند و به شعور
 نیامده اند، به قطره ای از بحر علم و دانش
 فائز نگشته اند. اُفَّ لَهُمْ وَ بِمَا نَطَقْتُ بِهِ
 اَلْسِنَتُهُمْ وَ اَكْتَسَبَتْ اَيَادِيهِمْ فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ
 وَ فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي قَامَ النَّاسُ لِرَبِّ
 الْعَالَمِينَ. اگر قلم اعلی اراده نماید مراتب
 اتحاد را در هر شیء و در هر امر بتمامه

ذکر فرماید، سالها باید مشغول گردد. از جمله اتحاد نفوس و اموال است و به این مقام ختم می‌نمائیم ذکر اتحاد را **أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا وَ أَنَا الْمُقْتَدِرُ الْمُخْتَارُ** و این اتحاد اتحادی است که منبع فرح و سرور و بهجت است **لَوْ هُمْ يَفْقَهُونَ وَ يَعْلَمُونَ**. دیگر آخوندهای غافل نگویند این هم به کجا راجع است این هم به کل نفوس راجع است. و از این اتحاد مواسات ظاهر و این مواسات در کتب الهی از قبل و بعد محبوب بوده و هست و این مواسات در مال است نه در دوش نه در

فوقش «وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ» این مقام فوق مساوات است، مساوات آنکه انسان عباد الله را از آنچه حق جَلَّ جَلَالُهُ به او عنایت فرموده محروم ننماید، خود متنعم و مثل خود را هم متنعم نماید. این مقام بسیار محبوب است چه که کل از نعمت قسمت می‌برند و از بحر فضل نصیب و آنان که سایرین را بر خود ترجیح می‌دهند فی الحقیقه این مقام فوق مقام است، چنانچه ذکر شد. وَ مَا

أَنْزَلَهُ الرَّحْمَنُ فِي الْفُرْقَانِ شَاهِدٌ وَكُؤَاهُ. يَا
 حَزْبَ اللَّهِ، قَلَمِ اعْلَى بِرِ نَفْسِشِ نُوْحِهِ
 نَمَائِدِ يَا بِرِ أَنْجِهِ دَرِ عَالَمِ اِحْدَاثِ شُدِهِ.
 كَارِ بِهٖ مَقَامِ رَسِيدِهِ كِهٖ غَدِيرِ دَعْوِی
 بَحْرِی نَمَائِدِ وَ ضَبِّ مَقَامِ نَسْرِی. آيَا چِه
 شُدِهِ وَ چِهٖ دَخَانِی عَالَمِ رَا اِحَاظِهِ كَرْدِهِ.
 آيَا عَرَفِ ظَهْوَرِ مُتَضَوِّعِ نِیْسْتِ وَ اَز
 دُوْنِشِ مِمْتَاَزِ نِهٖ. آيَا صِرَاطِ مَسْتَقِیْمِ اَز
 سُبُلِ شَیْطَانِی مَعْلُوْمِ نِهٖ. لَا وَ نَفْسِی، حَقِّ بِهٖ
 جَمِیْعِ صِفَاتِ وَ اَعْمَالِشِ اَزِ دُوْنِشِ مِمْتَاَزِ
 بُوْدِهِ وَ هَسْتِ وَ بِرِ صَاْحِبَانِ بَصْرِ مَشْتَبِهٖ
 نَشُدِهِ وَ نَمِی شُوْدِ. وَ مَقْصُوْدِ اَزِ اِتِّحَادِ

نفوس محبت الله و كلمة الله است که
کل بر او جمع شوند و به او تمسک
نمایند. هر صاحب بصر و عقلی بر آنچه
از قلم اعلی جاری شده تصدیق
می نماید. و اتحادهای مذکوره هر یک
جندی هستند از جند الله و حزبی هستند
از حزب الله و امری هستند از امر الله.
اتحاد نفوس از اول ابداع تا حین ناصر و
معین حق بوده و خواهد بود، یعنی
اتحادی که به امر الله و شرعه واقع شود.
در این مقام اتحاد از این رتبه تجاوز
نمی نماید. فَأَعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَنْظَارِ. قلم

اعلی در این حین اولیای خود را طُرّاً به
اتِّحَادٍ وَ اتِّفَاقٍ وَ صِیَّتِ مِی فرماید لِيُظْهَرَ بِهِ
أَمْرُ اللَّهِ الْمُهِيمِ الْقِيَوْمِ و همچنین به
حکمت. بعضی از دوستان الهی حکمت
را ملاحظه ننموده‌اند و از مقامش غافل
شده و سبب گشتند در بعضی از بلاد
ضوضاء مرتفع شد. بشنوید ندای مظلوم
را و به آنچه در الواح نازل شده عامل
شوید. تا سمع نیاید لب نگشائید و تا
ارض طیبه مبارکه مشاهده نکنید بذر
حکمت را ودیعه نگذارید. القاء کلمه
الهی وقتی است که سمع و بصر مستعد

باشند و همچنین ارض. بعضی در بعضی
از اَحیاء تکلم نمودند به آنچه که ضرر
به اصل سدره راجع است. قُلْ يَا قَوْمِ
خَافُوا اللَّهَ وَ لَا تُكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ .
إِتَّقُوا اللَّهَ وَ لَا تُكُونُوا مِنَ الجَاهِلِينَ . ارض
جُرُز لایق انبات نه و سمع شرک لایق
اصغاء کلمه توحید نه. یا حَزْبُ اللَّهِ، از
قلم اعلی جاری شد آنچه که سبب و
علت حیات عالم است. باید هر یک لله
تفکر نمائید، مخصوص در توحید الهی
که مباد مثل حزب قبل به لفظ ناطق و از
معنی محروم بودند، عَبْدَةُ اسماء بودند و

همچنین عاکفین اصنام، مَعَ ذَلِکْ
خود را از اهل توحید و یتیم می شمردند
ولکن حق ظاهر فرمود آنچه مستور بود
از عمل و جزاء آن قوم در یوم معاد، عَلُو
و سُمو و مقام و شان و توحیدشان بر
عالمیان واضح و هویدا گشت. یا اسمی،
دوستان الهی را از قِبَل مظلوم تکبیر
برسان و وصیت نما بِمَا وَصَّاهُمُ اللَّهُ فِي
الزُّبُرِ وَ الْأَلْوَاحِ * طُوبَىٰ لِمُهَاجِرِينَ
الَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَىٰ أَنْ وَرَدُوا
فِي هَذَا السَّجْنِ الْعَظِيمِ * لِوَجْهِ اللَّهِ اِقْبَالَ
نمودند و إِلَى اللَّهِ تَوَجَّه کردند و اِنَّمَا

أَجْرُهُمْ عَلَى الَّذِي فَطَرَهُمْ وَ خَلَقَهُمْ وَ
 رَزَقَهُمْ وَ نَصَرَهُمْ وَ عَرَّفَهُمْ وَ أَنْطَقَهُمْ
 بِذِكْرِهِ وَ ثَنَائِهِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ *
 الْبَهَاءُ الْمَشْرِقُ مِنْ أَفْقِ سَمَاءِ رَحْمَتِي عَلَى
 الَّذِينَ وَفَّقَهُمُ اللَّهُ عَلَى الْعَمَلِ بِمَا نُزِّلَ فِي
 كِتَابِهِ الْمُحْكَمِ الْمُتَيْنِ * الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ. نَسَأَلُهُ تَعَالَى فِي آخِرِ اللَّوْحِ بِأَنْ
 يُؤَيِّدَهُمْ وَ يَوْفِّقَهُمْ وَ يُمِدَّهُمْ بِجُنُودِ الْغَيْبِ وَ
 الشَّهَادَةِ وَ يَنْصُرَهُمْ فِي أَمْرِهِ إِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ
 عَلَى مَا يَشَاءُ وَ فِي قَبْضَتِهِ زِمَامُ الْأَشْيَاءِ *
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْوَاحِدُ
 الْعَزِيزُ الْعَلَامُ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای احزاب مختلفه، به اتحاد توجه نمائید و به نور اتفاق متور گردید. لَوْجِهِ اَللّٰهِ در مقرّی حاضر شوید و آنچه سبب اختلاف است از میان بردارید تا جمیع عالم به انوار نیر اعظم فائز گردند و در یک مدینه وارد شوند و بر یک سریر جالس. این مظلوم از اوّل ایّام الی حین مقصودی جز آنچه ذکر شد نداشته و ندارد. شکی نیست جمیع احزاب به افق اعلی متوجهند و به امر حق عامل. نظر به

مقتضیات عصر اوامر و احکام مختلف
 شده و لکن کل مِنْ عِنْدِ اللَّهِ بوده و از نزد
 او نازل شده و بعضی از امور هم از عناد
 ظاهر گشته. باری به عَضِدِ اِيقَانِ اصنام
 اوهام و اختلاف را بشکنید و به اتّحاد و
 اتّفاق تمسّک نمائید. این است کلمه علیا
 که از اُمّ الکتاب نازل شده. يَشْهَدُ بِذَلِكَ
 لِسَانُ الْعُظْمَةِ فِي مَقَامِهِ الرَّفِيعِ. آن جناب
 و سائر اولیاء باید به اصلاح عالم و رفع
 اختلاف امم تمسّک نمائید و جهد بلیغ
 مبذول دارید. إِنَّهُ هُوَ الْمُؤَيَّدُ الْحَكِيمُ.
 وَ هُوَ الْمُشْفِقُ الْكَرِيمُ.

* هـ *

عَلَّتْ آفرینش ممکنات حب بوده، چنانچه در حدیث مشهور مذکور که می‌فرماید: «كُنْتُ كَنْزًا مَخْفِيًّا فَأَحْبَبْتُ أَنْ أُعْرَفَ فَخَلَقْتُ الْخَلْقَ لِكَيْ أُعْرَفَ» لهذا باید جمیع بر شریعت حبّ الهی مجتمع شوند، به قسمی که به هیچ وجه رائقهٔ اختلاف در میان احباب و اصحاب نوزد، کل ناظر بر حب بوده در کمال اتحاد حرکت نمایند، چنانچه خلافتی ما بین احدی ملحوظ نشود. در خیر و شر و

نفع و ضرر و شدت و رخا جميع
 شريك باشند. اِنْ شَاءَ اللهُ اميدواريم كه
 نسيم اتحاد از مدينه رَبِّ الْعِبَاد بوزد
 و جميع را خلع و حدت و
 حب و انقطاع
 بخشد.

كِتَابُ عَهْدِي

اگر افق اعلی از زُخْرُف دنیا خالی است
 و لکن در خزائن توکل و تفویض از برای
 وراثت میراث مرغوب لا عِدْلَ لَهُ
 گذاشتیم. گنج نگذاشتیم و بر رنج

نیفزودیم. اَیْمُ اللّٰهِ در ثروت خوف
 مستور و خطر مکنون. اَنْظُرُوا ثُمَّ اَذْكُرُوا
 مَا اَنْزَلَهُ الرَّحْمٰنُ فِي الْفُرْقَانِ ﴿۱۰﴾ وَيَلِّ لِكُلِّ
 هُمْزَةٍ لُّمُزَةٍ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَّعَدَدَهُ ﴿۱۱﴾
 ثروت عالم را وفائی نه، آنچه را فنا اخذ
 نماید و تغییر پذیرد لایق اعتنا نبوده و
 نیست مگر علی قدر معلوم. مقصود این
 مظلوم از حمل شداید و بلایا و انزال
 آیات و اظهار بیّناتِ احماد نار ضغینه و
 بغضاء بوده که شاید آفاق افئدة اهل
 عالم به نور اتّفاق منور گردد و به
 آسایش حقیقی فائز گردد. و از افق لوح

الهی نیر این بیان لائح و مُشرق، باید کل
 به آن ناظر باشند. ای اهل عالم، شما را
 وصیت می‌نمایم به آنچه سبب ارتفاع
 مقامات شماست. به تَقْوَى اللَّهِ تمسک
 نمائید و به ذیل معروف تشبّث کنید.
 براستی می‌گویم لسان از برای ذکر خیر
 است او را به گفتار زشت می‌الائید. عَفَا
 اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ. از بعد باید کل بما یُنْبَغِ
 تکلّم نمایند. از لعن و طعن و ما یتکدّر به
 الإنسان اجتناب نمایند. مقام انسان
 بزرگ است. چندی قبل این کلمه علیا از
 مخزن قلم ابھی ظاهر، امروز روزی

است بزرگ و مبارک، آنچه در انسان
 مستور بوده امروز ظاهر شده و می‌شود.
 مقام انسان بزرگ است اگر به حق و
 راستی تمسک نماید و بر امر ثابت و
 راسخ باشد. انسان حقیقی به مثابه آسمان
 لَدَى الرَّحْمَنِ مشهود. شمس و قمرٌ سمع
 و بصر و انجم او اخلاق منیره مٌضیئه.
 مقامش اعلی المَقَام و آثارش مُرَبّی
 امکان. هر مُقبلی الیوم عَرَف قمیص را
 یافت و به قلب طاهر به افق اعلی توجه
 نمود او از اهل بهاء در صحیفه حمراء
 مذکور. خُذْ قَدَحَ عِنَائِی بِأَسْمِی ثُمَّ اشْرَبْ

مِنْهُ بِذِكْرِی الْعَزِیزِ الْبَدِیْعِ. ای اهل عالم،
 مذهب الهی از برای مَحَبَّت و اتّحاد
 است او را سبب عداوت و اختلاف
 ننمائید. نزد صاحبان بصر و اهل منظر
 اکبر آنچه سبب حفظ و علّت راحت و
 آسایش عباد است از قلم اعلی نازل شده
 وَلَکِنْ جُهَّالِ اَرْضٍ چُون مُرَبَّایِ نَفْسٍ و
 هوسند از حکمت‌های بالغه حکیم حقیقی
 غافلند و به ظنون و اوهام ناطق و عامل.
 یا اَوْلِیَاءَ اللّٰهِ وَ اَمْسَاءَهُ، ملوک مظاهر
 قدرت و مطالع عزّت و ثروت حقّند.
 درباره ایشان دعا کنید. حکومت ارض

به آن نفوس عنایت شد و قلوب را از
 برای خود مقرر داشت. نزاع و جدال را
 نهی فرمود نَهِيَا عَظِيماً فِي الْكِتَابِ. هَذَا أَمْرُ
 اللَّهِ فِي هَذَا الظُّهُورِ الْأَعْظَمِ وَ عَصَمَهُ مِنْ
 حُكْمِ الْمَحْوِ وَ زَيَّتَهُ بِطِرَازِ الْإِثْبَاتِ. إِنَّهُ
 هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ. مظاهر حکم و مطالع
 امر که به طراز عدل و انصاف مزینند بر
 کل اعانت آن نفوس لازم. طُوبَى لِلْأَمْرَاءِ
 وَ الْعُلَمَاءِ فِي الْبَهَاءِ أُولَئِكَ أُمْنَانِي بَيْنَ
 عِبَادِي وَ مَشَارِقُ أَحْكَامِي بَيْنَ خَلْقِي
 عَلَيْهِمُ بَهَائِي وَ رَحْمَتِي وَ فَضْلِي الَّذِي
 أَحَاطَ الْوُجُودَ. در کتاب اقدس در این

مقام نازل شده آنچه که از آفاق
 کلماتش انوار بخشش الهی لامع و ساطع
 و مُشرق است. یا اغصانی، در وجود
 قوّت عظیمه و قدرت کامله مکنون و
 مستور، به او و جهت اتحاد او ناظر
 باشید نه به اختلافات ظاهره از او. وصیّة
 الله آنکه باید اغصان و افنان و منتسبین
 طرّاً به غصن اعظم ناظر باشند. اُنظُرُوا مَا
 أَنْزَلْنَا فِي كِتَابِي الْأَقْدَسِ «إِذَا غِيضَ بَحْرُ
 الْوِضَالِ وَقُضِيَ كِتَابُ الْمُبْدَأِ فِي الْمَالِ
 تَوَجَّهُوا إِلَى مَنْ أَرَادَهُ اللَّهُ الَّذِي أَنْشَعَبَ
 مِنْ هَذَا الْأَصْلِ الْقَدِيمِ» مقصود از این

آیه مبارکه غصن اعظم بوده. کَذَلِكَ
 أَظْهَرْنَا الْأَمْرَ فَضْلًا مِنْ عِنْدِنَا وَ أَنَا الْفَضْلُ
 الْكَرِيمُ. قَدْ قَدَّرَ اللَّهُ مَقَامَ الْغُصْنِ الْأَكْبَرِ
 بَعْدَ مَقَامِهِ. إِنَّهُ هُوَ الْأَمْرُ الْحَكِيمُ. قَدْ
 اصْطَفَيْتَنَا الْأَكْبَرَ بَعْدَ الْأَعْظَمِ أَمْرًا مِنْ لَدُنْ
 عَلِيمٍ خَيْرٍ مَحَبَّتِ اغْصَانِ بِرِ كُلِّ لَازِمٍ
 وَلَكِنْ مَا قَدَّرَ اللَّهُ لَهُمْ حَقًّا فِي أَمْوَالِ
 النَّاسِ. يَا أَغْصَانِي وَ أَفْنَانِي وَ ذَوِي قَرَابَتِي
 نُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَ بِمَهْرُوفٍ وَ بِمَا يَنْبَغِي
 وَ بِمَا تَرْتَفِعُ بِهِ مَقَامَاتِكُمْ. بِرِاسْتِي مِي گُويم
 تقوی سردار اعظم است از برای نصرت
 امر الهی و جنودی که لایق این سردار

است اخلاق و اعمال طیبه طاهره مرضیه
 بوده و هست. بگو ای عباد، اسباب نظم
 را سبب پریشانی منمائید. و علّت اتّحاد
 را علّت اختلاف، مسازید. امید آنکه اهل
 بهاء به کلمه مبارکه قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 ناظر باشند، و این کلمه علیا به مثابه آب
 است از برای اطفاء نار ضغینه و بغضاء
 که در قلوب و صدور مکنون و مخزون
 است. احزاب مختلفه از این کلمه واحده
 به نور اتّحاد حقیقی فائز می شوند. إِنَّهُ
 يَقُولُ الْحَقُّ وَ يَهْدِي السَّبِيلَ وَ هُوَ الْمُقْتَدِرُ
 الْعَزِيزُ الْجَمِيلُ. احترام و ملاحظه اغصان

بر کل لازم لِإِعْزَازِ أَمْرٍ و ارتفاع کلمه. و
 این حکم از قبل و بعد در کتب الهی
 مذکور و مسطور. طُوبَى لِمَنْ فَازَ بِمَا أَمَرَ بِهِ
 مِنْ لَدُنْ أَمْرِ قَدِيمٍ. و همچنین احترام
 حَرَمٍ و آلِ اللَّهِ و افنان و متسبین و
 نُوصِيكُمْ بِخِدْمَةِ الْأُمَّةِ و إِصْلَاحِ الْعَالَمِ. از
 ملکوت بیان مقصود عالمیان نازل شد
 آنچه که سبب حیات عالم و نجات امم
 است. نصایح قلم اعلی را به گوش
 حقیقی اصفا نمائید. إِنَّهَا خَيْرٌ لَكُمْ عَمَّا
 عَلَى الْأَرْضِ * يَشْهَدُ بِذَلِكَ كِتَابِي
 الْعَزِيزُ الْبَدِيعُ.

كَلِمَاتٍ مَّا كُنْتُمْ بِمَعْرِفَتِهَا

بِنَامِ رُكُونِكُمْ تَوَاتُرًا

ای صاحبان هوش و گوش، اول

سروش دوست این است

﴿ای بلبل معنوی﴾

جز در گلبن معانی جای مگزین و ای

هدهد سلیمان عشق جز در سبای جانان

وطن مگیر و ای عنقای بقا جز در قاف
 وفا محل پذیر. این است مکان تو اگر
 بلامکان به پر جان برپری و آهنگ
 مقام خود رایگان
 نمایی.

✽ ای پسر روح ✽

هر طیری را نظر بر آشیان است و هر
 بلبلی را مقصود جمال گل، مگر طیور
 افئدة عباد که به تراب فانی قانع شده از
 آشیان باقی دور مانده‌اند و به گلهای بُعد
 توجه نموده، از گلهای قرب محروم

گشته‌اند. زهی حیرت و حسرت و
 افسوس و دریغ که به ابریقی از امواج
 بحر رفیق اعلی گذشته‌اند و
 از افق ابهی دور
 مانده‌اند.

﴿ای دوست﴾

در روضهٔ قلب جز گل عشق مکار و از
 ذیل بلبل حب و شوق دست مدار.
 مصاحبت ابرار را غنیمت دان و از
 مرافقت اشرار دست و دل
 هر دو بردار.

﴿ای پسر انصاف﴾

کدام عاشق که جز در وطن معشوق
 محل گیرد و کدام طالب که بی مطلوب
 راحت جوید. عاشق صادق را حیات در
 وصال است و موت در فراق. صدرشان
 از صبر خالی و قلوبشان از اصطبار
 مقدّس. از صد هزار جان در گذرند
 و به کوی جانان

شتابند.

﴿ای پسر خاک﴾

براستی می گویم غافلترین عباد کسی

است که در قول مجادله نماید و بر برادر
 خود تفوّق جوید. بگو ای برادران،
 به اعمال خود را بیارائید نه
 به اقوال.

﴿ای پسران ارض﴾

براستی بدانید قلبی که در آن شائبهٔ حسد
 باقی باشد البتّه به جبروت باقی
 من در نیاید و از ملکوت تقدیس
 من روائح قدس
 نشنود.

﴿ای پسر حب﴾

از تو تا رُفرف امتناعِ قرب و سدره
 ارتفاعِ عشقِ قَدَمی فاصله. قدمِ اوّل بردار
 و قدمِ دیگر بر عالمِ قَدَمِ گذار و در
 سُرادقِ خُلد وارد شو. پس بشنو آنچه
 از قلمِ عزِ نزول
 یافت.

﴿ای پسر عز﴾

در سبیلِ قدسِ چالاک شو و بر افلاک
 اُنسِ قدمِ گذار. قلب را به صیقلِ روح
 پاک کن و آهنگِ ساحتِ لولاک نما.

﴿ای سایه نابود﴾

از مدارج ذلّ و هم بگذر و به معارج عزّ

یقین اندر آ. چشم حق بگشا تا جمال

مبین بینی وَ تَبَارَكَ اللَّهُ

أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

گوئی.

﴿ای پسر هوی﴾

براستی بشنو چشم فانی جمال باقی

نشناسد و دل مرده جز به گل پژمرده

مشغول نشود، زیرا که هر قرینی قرین

خود را جوید و به جنس خود انس گیرد.

﴿ای پسر تراب﴾

کور شو تا جمال بینی و کر شو تا لحن و
صوت ملیح را شنوی و جاهل شو تا از
علم نصیب بری و فقیر شو تا از بحر
غَنای لایزال قسمت بی‌زوال برداری.
کور شو یعنی از مشاهده غیر جمال من و
کر شو یعنی از استماع کلام غیر من و
جاهل شو یعنی از سِوای علم من تا با
چشم پاک و دل طیب و گوش لطیف

به ساحت قدسم

در آئی.

﴿ای صاحب دو چشم﴾

چشمی بر بند و چشمی برگشا. بر بند

یعنی از عالم و عالمیان، برگشا

یعنی به جمال قدس

جانان.

﴿ای پسران من﴾

ترسم که از نغمه ورقا فیض نبرده به دیار

فنا راجع شوید و جمال گل

ندیده به آب و گل

بازگردید.

﴿ای دوستان﴾

به جمال فانی از جمال باقی مگذرید و

به خاکدان ترابی دل

مبندید.

﴿ای پسر روح﴾

وقتی آید که بلبل قدس معنوی از بیان

اسرار معانی ممنوع شود و جمیع

از نغمهٔ رحمانی و ندای

سبحانی ممنوع

گردید.

﴿ای جوهر غفلت﴾

دریغ که صد هزار لسان معنوی در لسانی
 ناطق و صد هزار معانی غیبی در
 لحنی ظاهر، ولکن گوشى نه تا بشنود و
 قلبى نه تا حرفى
 بیابد.

﴿ای همگینان﴾

ابواب لامکان بازگشته و دیار جانان از
 دم عاشقان زینت یافته و جمیع از این
 شهر روحانى محروم مانده‌اند الا قلیلی،
 و از آن قلیل هم با قلب طاهر و نفس

مقدس مشهود نگشت إلا
 أَقَلَّ قَلِيلِي.

﴿ای اهل فردوس برین﴾

اهل یقین را اخبار نمائید که در فضای
 قدس قربِ رضوان روضهٔ جدیدی ظاهر
 گشته و جمیع اهل عالین و هیاکل خلد
 برین طائف حول آن گشته‌اند. پس
 جهدی نمائید تا به آن مقام درآئید و
 حقائق اسرار عشق را از شقایقش جوئید
 و جمیع حکمت‌های بالغهٔ احدیه را از
 اثمار باقیه‌اش بیابید. قَرَّتْ

أَبْصَارُ الَّذِينَ هُمْ دَخَلُوا
فِيهِ آمِنِينَ.

﴿ای دوستان من﴾

آیا فراموش کرده‌اید آن صبح صادق
روشنی را که در ظلّ شجرهٔ انیسا که در
فردوس اعظم غرس شده جمیع در آن
فضای قدس مبارک نزد من حاضر
بودید و به سه کلمهٔ طیّبه تکلم فرمودم و
جمیع آن کلمات را شنیده و مدهوش
گشتید و آن کلمات این بود:

ای دوستان .

رضای خود را بر رضای من اختیار

مکنید و آنچه برای شما نخواهم هرگز
 مخواهید و با دلهای مرده که به آمال و
 آرزو آلوده شده نزد من میائید. اگر
 صدر را مقدّس کنید حال آن صحرا و
 آن فضا را به نظر در آرید

و بیان من بر همه

شماها معلوم

شود.

در سطر هشتم از اسطر قدس که در

لوح پنجم از فردوس است

می فرماید

﴿ای مردگان فراش غفلت﴾

قرنها گذشت و عمر گرانمایه را به انتها
 رسانده‌اید و نفس پاکی از شما به ساحت
 قدس ما نیامد. در اَبْحُرْ شَرِکْ مُسْتَغْرِقِید
 و کلمهٔ توحید بر زبان می‌رانید. مَبْغُوض
 مرا محبوب خود دانسته‌اید و دشمن مرا
 دوست خود گرفته‌اید و در ارض من به
 کمال خرمی و سرور مشی می‌نمائید و
 غافل از آنکه زمین من از تو بیزار است
 و اشیای ارض از تو در گریز. اِکْرِفِی
 الْجَمَلَهٗ بَصْرَ بَکْشَائِی صَد هِزَار حَزْنَ رَا اَز
 این سرور خوشتر دانی و فنا را

از این حیات نیکوتر

شمری.

﴿ای خاک متحرّک﴾

من به تو مانوسم و تو از من مأیوس،
سیف عصیان شجرهٔ امید تو را بریده. و
در جمیع حال به تو نزدیکم و تو در
جمیع احوال از من دور. و من عزّت
بیزوال برای تو اختیار نمودم و تو ذلّت
بی‌منتهی برای خود پسندیدی. آخر تا
وقت باقی مانده رجوع کن و
فرصت را مگذار.

﴿ای پسر هوی﴾

اهل دانش و بینش سالها کوشیدند و به
 وصال ذی الجلال فائز نگشتند و عمرها
 دویدند و به لقای ذی الجمال نرسیدند و
 تو نادویده به منزل رسیده‌ای و نا طلبیده
 به مطلب واصل شدی و بعد از جمیع این
 مقام و رتبه به حجاب نفس خود چنان
 محتجب ماندی که چشمت به جمال

دوست نیفتاد و دستت به دامن

یار نرسید. فَتَعَجَّبُوا مِنْ

ذَلِكَ يَا أُولِي

الْأَبْصَارِ.

﴿ای اهل دیار عشق﴾

شمع باقی را اریاح فانی احاطه نموده و
 جمال غلام روحانی در غبار تیره
 ظلمانی مستور مانده. سلطان سلاطین
 عشق در دست رعایای ظلم مظلوم و
 حمامه قدسی در دست جفدان گرفتار.
 جمیع اهل سُرادقِ ابهی و ملاءِ اعلیٰ
 نوحه و ندبه می نمایند و شما در کمال
 راحت در ارض غفلت اقامت نموده اید
 و خود را هم از دوستان خالص
 محسوب داشته اید. فَبَاظِلُّ
 مَا أَنْتُمْ تَظُنُّونَ.

﴿ای جُهَلای معروف به علم﴾

چرا در ظاهر دعوی شبانی کنید و در
باطن ذئِبِ اَغْنام من شده‌اید. مَثَل شما
مثل ستارهٔ قبل از صبح است که در ظاهر
دُرّی و روشن است و در باطن سبب
إِضْلال و هلاکت کاروانهای

مدینه و دیار من

است.

﴿ای بظاهر آراسته و بیاطن کاسته﴾

مثل شما مثل آب تلخ صافی است که
کمال لطافت و صفا از آن در ظاهر

مشاهده شود، چون به دست صراف
 ذائقةٔ احدیه افتد، قطره‌ای از آن را قبول
 نفرماید. بلی، تجلی آفتاب در تراب و
 میرآت هر دو موجود ولکن از فرقدان تا
 ارض فرق دان بلکه فرق

بی منتهی در

میان.

﴿ای دوست لسانی من﴾

قدری تأمل اختیار کن. هرگز شنیده‌ای که
 یار و اغیار در قلبی بگنجد. پس اغیار
 را بران تا جانان به منزل خود درآید.

﴿ای پسر خاک﴾

جمیع آنچه در آسمانها و زمین است
 برای تو مقرر داشتم مگر قلوب را که
 محلّ نزول تجلّی جمال و اِجلال خود
 معین فرمودم و تو منزل و محلّ مرا به
 غیر من گذاشتی، چنانچه در هر زمان که
 ظهورِ قدس من آهنگ مکان خود نمود
 غیر خود را یافت، اغیار دید و لامکان به
 حَرَم جانان شتافت. و مع ذلک
 ستر نمودم و سر نگشودم
 و خجلت تو را
 نپسندیدم.

﴿ای جوهر هوی﴾

بسا سحرگاهان که از مشرق لامکان به
 مکان تو آمدم و تو را در بستر راحت به
 غیر خود مشغول یافتم و چون برق
 روحانی به غمام عزّ سلطانی رجوع
 نمودم و در مکان قرب خود نزد
 جنود قدس اظهار
 نداشتم.

﴿ای پسر جود﴾

در بادیه‌های عدم بودی و تو را به مدد
 تراب امر در عالم مُلک ظاهر نمودم و

جميع ذرات ممکنات و حقائق کائنات
 را بر تربیت تو گماشتم، چنانچه قبل از
 خروج از بطن اُم دو چشمهٔ شیر منیر
 برای تو مقرر داشتم و چشمها برای
 حفظ تو گماشتم و حبّ تو را در قلوب
 القا نمودم و به صِرف جوّد تو را در ظلّ
 رحمتم پروردم و از جوهر فضل و
 رحمت تو را حفظ فرمودم. و مقصود از
 جميع این مراتب آن بود که به جبروت
 باقی ما در آئی و قابل بخششهای غیبی ما
 شوی. و تو غافل، چون به ثمر آمدی از
 تمامی نعیم غفلت نمودی و به گمان

باطل خود پرداختی ، به قسمی که بِالْمَرَّةِ
 فراموش نمودی و از باب دوست
 به ایوان دشمن مقرر
 یافتی و مسکن
 نمودی.

﴿ای بنده دنیا﴾

در سحرگاهان نسیم عنایت من بر تو
 مرور نمود و تو را در فراش
 غفلت خفته یافت و بر
 حال تو گریست و
 بازگشت.

﴿ای پسر ارض﴾

گر مرا خواهی جز مرا مخواه و اگر اراده
جمالم داری چشم از عالمیان برداره

زیرا که اراده من و غیر من چون

آب و آتش در یک

دل و قلب

نگنجد.

﴿ای بیگانه با بیگانه﴾

شمع دلت برافروخته دست قدرت من

است آن را به بادهای مخالفِ نفس و

هوئی خاموش مکن و طیب جمیع

علتهای تو ذکر من است فراموشش
 منما. حبّ مرا سرمایه خود
 کن و چون بصر و جان
 عزیزش دار.

﴿ای برادر من﴾

از لسان شکرینم کلمات نازنینم شنو و از
 لب نمکینم سلسبیل قدس معنوی بیاشام،
 یعنی تخمهای حکمت لدنیم را در ارض
 طاهر قلب بیفشان و به آب یقین آتش ده
 تا سنبلات علم و حکمت من سرسبز از
 بلده طّیبه انبات نماید.

﴿ای اهل رضوان من﴾

نهال محبت و دوستی شما را در روضه
 قدس رضوان به ید ملاطفت غرس
 نمودم و به نیشان مرحمت آتش دادم،
 حال نزدیک به ثمر رسیده. جَهْدی
 نمائید تا محفوظ ماند و به

نار اَمَل و شهوت

نسوزد.

﴿ای پسر تراب﴾

حکمای عباد آنانند که تا سمع نیابند لب
 نگشایند، چنانچه ساقی تا طلب نبیند

ساغر نبخشد و عاشق تا به جمال معشوق
 فائز نشود از جان نخر و شد. پس باید
 حبه‌های حکمت و علم را در ارض ظنیه
 قلب مبذول دار را ر مستور نمائید
 تا سُنبلات حکمت الهی از
 دل بر آید نه
 از گِل.

در سطر اول لوح مذکور و مسطور است
 و در سُرّادق حفظ الله مستور.

﴿ای بنده من﴾

مُلک بی‌زوال را به انزالی از دست منه و

شاهنشهی فردوس را به شهوتی از دست
 مده. این است گوثر حیوان که از معین
 قلم رحمن ساری گشته. طُوبی
 لِلشَّارِبِینَ.

﴿ای پسر روح﴾

قفس بشکن و چون همای عشق به هوای
 قدس پرواز کن و از نفس بگذر و
 با نفس رحمانی در فضای
 قدس ربّانی
 بیارام.

﴿ای پسر رماد﴾

به راحت یومی قانع مشو و از راحت
 بیزوال باقیه مگذر و گلشن باقی عیش
 جاودان را به گلخن فانی ترابی تبدیل
 منما. از زندان به صحراهای خوش جان
 عروج کن و از قفس امکان به
 رضوان دلکش لامکان
 بخرام.

﴿ای بنده من﴾

از بند مُلک خود را رهائی بخش و از
 حبس نفس خود را آزاد کن. وقت را

غنیمت شمر، زیرا که این وقت
 را دیگر نبینی و این
 زمان را هرگز
 نیابی.

﴿ای فرزند کنیز من﴾

اگر سلطنت باقی بینی البته به کمال جد از
 مُلک فانی درگذری، و لکن ستر آن را
 حکمتهاست و جلوه این را رمزها،
 جز افشده پاک ادراک
 ننماید.

﴿ای بنده من﴾

دل را از غِل پاک کن و بی حسد به بساط
 قدس اَحَد بخرام.

﴿ای دوستان من﴾

در سبیل رضای دوست مشی نمائید و
 رضای او در خَلق او بوده و خواهد بود،
 یعنی دوست بی رضای دوست خود در
 بیت او وارد نشود و در اموال او تصرّف
 ننمائید و رضای خود را بر رضای او
 ترجیح ندهد و خود را در هیچ امری
 مقدّم نشمارد. فَتَفَكَّرُوا فِي ذَلِكَ يَا
 اُولِيَ الْاَفْكَارِ.

﴿ای رفیق عرشی﴾

بد مشنو و بد مبین و خود را ذلیل مکن و
 عویل بر میاره، یعنی بد مگو تا نشنوی و
 عیب مردم را بزرگ مدان تا عیب تو
 بزرگ ننماید و ذلت نفسی میسند تا ذلت
 تو چهره نگشاید. پس بادل پاک و قلب
 طاهر و صدر مقدّس و خاطر منزّه در
 ایام عمر خود که اقلّ از آنی محسوب
 است فارغ باش تا به فراغت از این جسد
 فانی به فردوس معانی راجع شوی و
 در ملکوت باقی مقرر

یابی.

﴿وای وای ای عاشقان هوای نفسانی﴾
 از معشوق روحانی چون برق گذشته‌اید
 و به خیال شیطانی دل محکم بسته‌اید.
 ساجد خیالید و اسم آن را حق
 گذاشته‌اید و ناظر خارید و نام آن را گل
 گذارده‌اید. نه نفس فارغی از شما برآمد
 و نه نسیم انقطاعی از ریاض قلوبتان
 وزید. نصایح مشفقانه محبوب را به باد
 داده‌اید و از صفحه دل محو نموده‌اید
 و چون بهائم در سبزه‌زار
 شهوت و امل تعیش
 می‌نمائید.

﴿ای برادران طریق﴾

چرا از ذکر نگار غافل گشته‌اید و از قرب
حضرت یار دور مانده‌اید. صرفِ جمال
در سُرادق بيمثال بر عرش جلال مستوی
و شما به هوای خود به جدال مشغول
گشته‌اید. روایح قدس می‌وزد و نسائم
جود در هبوب و کل به زکام مبتلا
شده‌اید و از جمیع محروم مانده‌اید.
زهی حسرت بر شما وَ عَلَيَّ الَّذِينَ

هُمْ يَمْشُونَ عَلَيَّ أَعْقَابِكُمْ وَ عَلَيَّ

أَثَرِ أَقْدَامِكُمْ هُمْ

يَمْشُونَ.

﴿ای پسران آمال﴾

جامهٔ غرور را از تن برآرید و ثوب
تکبر از بدن بیندازید.

در سطر سیم از اسطر قدس که در لوح
یاقوتی از قلم خفی ثبت شده این است.

﴿ای برادران﴾

با یکدیگر مدارا نمائید و از دنیا دل
بردارید. به عزت افتخار منمائید و از
ذلت ننگ مدارید. قسم به جمال که کل
را از تراب خلق نمودم و البته به
خاک راجع فرمایم.

﴿ای پسران تراب﴾

اغنیا را از ناله سحرگاهی فقرا اخبار کنید
 که مبادا از غفلت به هلاکت افتند و از
 سدره دولت بی نصیب مانند الْكَرْمُ وَ

الْجُودُ مِنْ خِصَالِي فَهَنِينًا

لِمَنْ تَزَيَّنَ

بِخِصَالِي.

﴿ای سازج هوی﴾

حرص را باید گذاشت و به قناعت قانع
 شد، زیرا که لزال حریص محروم بوده
 و قانع محبوب و مقبول.

﴿ای پسر کنیز من﴾

در فقر اضطراب نشاید و در غنا اطمینان
 نباید. هر فقری را غنا در پی و هر غنا را
 فنا از عقب. ولکن فقر از ما سِوَى اللّٰه
 نعمتی است بزرگ، حقیر بشمارید. زیرا
 که در غایتِ آن غنای بالله رخ بگشاید و
 در این مقام «أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ» مستور و کلمه
 مبارکه «وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِي» چون صبح
 صادق از افق قلب عاشق ظاهر و باهر و
 هویدا و آشکار شود و بر عرش
 غنا متمکن گردد و
 مقرر یابد.

﴿ای پسران غفلت و هوی﴾

دشمن مرا در خانه من راه داده‌اید و دوست مرا از خود رانده‌اید، چنانچه حبّ غیر مرا در دل منزل داده‌اید. بشنوید بیان دوست را و به رضوانش اقبال نمائید. دوستانِ ظاهرِ نظر به مصلحت خود یکدیگر را دوست داشته و دارند ولکن دوست معنوی شما را لِأَجْلِ شما دوست داشته و دارد، بلکه مخصوص هدایت شما بلایای لا تُحْصَى قبول فرموده. به چنین دوست جفا مکنید و به کویش بشتابید. این است

شمس کلمه صدق و وفا که از افق اِصْبَعِ
مالک اَسْمَاءِ اشراق فرموده. اِفْتَحُوا

آذَانَكُمْ لِإِصْغَاءِ كَلِمَةٍ

اللَّهِ الْمُهَيِّمِينَ

الْقِيَوْمِ.

✽ ای مغروران به اموال فانیه ✽

بدانید که غنا سدی است محکم میان
طالب و مطلوب و عاشق و معشوق.
هرگز غنی بر مقرر قرب وارد نشود و به
مدینه رضا و تسلیم در نیاید، مگر قلیلی.
پس نیکوست حال آن غنی که غنا از

ملکوت جاودانی منعمش ننماید و از
 دولت ابدی محرومش نگرداند. قسم به
 اسم اعظم که نور آن غنی اهل آسمان را
 روشنی بخشد چنانچه شمس
 اهل زمین را.

﴿ای اغنیای ارض﴾

فقرا امانت منند در میان شما. پس
 امانت مرا درست حفظ نمائید و به
 راحتِ نَفْسِ خود تمام
 نپردازید.

﴿ای فرزند هوی﴾

از آرایش غنا پاک شو و با کمال
 آسایش در افلاک فقر قدم گذار تا
 خمر بقا از عین فنا
 بیاشامی.

﴿ای پسر من﴾

صحبت اشعار غم بیفزاید و مصاحبت
 ابرار زنگ دل بزدايد. مَنْ ارَادَ أَنْ يَأْنَسَ
 مَعَ اللَّهِ فَلْيَأْنَسْ مَعَ أَحِبَّائِهِ وَ مَنْ ارَادَ أَنْ
 يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ فَلْيَسْمَعْ
 كَلِمَاتِ أَصْفِيَائِهِ.

﴿زینهار ای پسر خاک﴾

با اشرار الفت مگیر و مؤانست مجو که

مجالست اشرار نور جان را به

نار حُسان تبدیل

نماید.

﴿ای پسر کنیز من﴾

اگر فیض روح القدس طلبی با احرار

مصاحب شو، زیرا که ابرار جام باقی از

کف ساقی خُلد نوشیده‌اند و قلب

مردگان را چون صبح صادق زنده

و منیر و روشن نمایند.

﴿ای غافلان﴾

گمان مبرید که اسرار قلوب مستور است،
 بلکه بی‌تین بدانید که به خط جلی
 مسطور گشته و در پیشگاه
 حضور مشهود.

﴿ای دوستان﴾

براستی می‌گویم که جمیع آنچه در
 قلوب مستور نموده‌اید نزد ما چون روز
 واضح و ظاهر و هویدا است. و لکن ستر
 آن را سبب جود و فضل ماست
 نه استحقاق شما.

﴿ای پسر انسان﴾

شبنمی از ژرف دریای رحمت خود بر
 عالمیان مبدول داشتم و احدی را مُقبل
 نیافتم، زیرا که کل از خمرِ باقی لطیف
 توحید به ماءِ کثیف نبید اقبال نموده‌اند
 و از کائس جمال باقی به جام فانی
 قانع شده‌اند. فَبِئْسَ مَا هُمْ
 بِهِ يَفْنَعُونَ.

﴿ای پسر خاک﴾

از خمر بی‌مثال محبوب لایزال چشم
 میپوش و به خمرِ کدرهٔ فانیه چشم مگشا.

از دست ساقی احدیه کووس باقیه برگیر
تا همه هوش شوی و از سروش غیب
معنوی شنوی. بگو ای پست فطرتان، از
شراب باقی قدسم چرا به
آب فانی رجوع
نمودید.

﴿ بگو ای اهل ارض ﴾

براستی بدانید که بلای ناگهانی شما را در
پی است و عقاب عظیمی از عقب. گمان
مبیرید که آنچه را مرتکب شدید از نظر
محو شده، قسم به جمال که در الواح

زیر جدی از قلم جلی جمیع
 اعمال شما ثبت
 گشته.

﴿ای ظالمان ارض﴾

از ظلم دست خود را کوتاه نمائید که
 قسم یاد نموده‌ام از ظلم احدی نگذریم و
 این عهدی است که در لوح محفوظ
 محتوم داشتم و به خاتم
 عز محتوم.

﴿ای عاصیان﴾

بردباری من شما را جری نمود و صبر
 من شما را به غفلت آورد که در سبیل‌های
 مهلک خطرناک بر مرا کب نارِ نَفْس
 بیباک می‌رانید، گویا مرا غافل
 شمرده‌اید و یا بی‌خبر
 انگاشته‌اید.

﴿ای مهاجران﴾

لسان مخصوص ذکر من است به غیبت
 می‌لایید و اگر نَفْس ناری غلبه نماید به
 ذکر عیوب خود مشغول شوید نه به

غیبت خلق من. زیرا که هر کدام از شما
 به نَفْسِ خود اَبْصَرَ وَاَعْرَفید از
 نفوس عباد من.

﴿ای پسران و هم﴾

بدانید چون صبح نورانی از افق قدس
 صمدانی بردمد، البتّه اسرار و اعمال
 شیطانی که در لیل ظلمانی معمول
 شده ظاهر شود و بر

عالمیان هویدا

گردد.

﴿ای گیاه خاک﴾

چگونه است که با دست آلوده به شکر
 مباشرت جامه خود ننمائی و با دل
 آلوده به کثافتِ شهوت و هوی معاشرت
 را جوئی و به ممالک قدسم راه خواهی.
 هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ عَمَّا أَنْتُمْ
 تُرِيدُونَ.

﴿ای پسران آدم﴾

کلمه طیبه و اعمال طاهره مقدسه به
 سماء عزّ احدیه صعود نماید. جهد کنید
 تا اعمال از غبار ریا و کدورتِ نفس و

هوی پاک شود و به ساحت عزّ قبول
 در آید، چه که عنقریب صرّافان وجود
 در پیشگاه حضور معبود جز تقوای
 خالص نپذیرند و غیر از عمل پاک قبول
 ننمایند. این است آفتاب حکمت و

معانی که از افق فم مشیت ربّانی

اشراق فرمود. طُوبَىٰ

لِلْمُقْبِلِينَ.

﴿ای پسر عیش﴾

خوش ساحتی است ساحت هستی اگر
 اندر آئی و نیکو بساطی است بساط باقی

اگر از مُلک فانی برتر خرامی و ملیح
 است نشاط مستی اگر ساغر معانی از ید
 غلام الهی بیاشامی. اگر به این مراتب فائز
 شوی از نیستی و فنا و محنت
 و خطا فارغ گردی.

﴿ای دوستان من﴾

یاد آورید آن عهدی را که در جبل
 فاران که در بقعه مبارکهٔ زمان واقع شده
 با من نموده‌اید و ملاء اعلیٰ و اصحاب
 مَدَیْنِ بَقارِ ابر آن عهد گواه گرفتیم و حال
 احدی را بر آن عهد قائم نمی‌بینم. البتّه

غرور و نافرمانی آن را از قلوب محو
 نموده، به قسمی که اثری از آن باقی
 نمانده، و من دانسته صبر

نمودم و اظهار

نداشتم.

﴿ای بندهٔ من﴾

مَثَل تو مثل سیفِ پر جوهری است که
 در غلاف تیره پنهان باشد و به این سبب
 قدر آن بر جوهریان مستور ماند. پس از
 غلاف نفس و هوی بیرون آی تا جوهر
 تو بر عالمیان هویدا و
 روشن آید.

﴿ای دوست من﴾

تو شمس سماء قدس منی خود را به
 کسوف دنیا میالای. حجاب غفلت را
 خرق کن تا بی پرده و حجاب از خلف
 سحاب بدر آئی و جمیع موجودات
 را به خلعت هستی
 بیارائی.

﴿ای ابناء غرور﴾

به سلطنت فانیة ایامی از جبروت باقی من
 گذشته و خود را به اسباب زرد و سرخ
 می آرائید و بدین سبب افتخار می نمائید.

قسم به جمالم که جمیع را در خیمه
 یکرنگ تراب در آورم و همه این
 رنگهای مختلفه را از میان بردارم، مگر
 کسانی که به رنگ من در آیند و
 آن تقدیس از همه
 رنگهاست.

﴿ای ابناء غفلت﴾

به پادشاهی فانی دل مبندید و مسرور
 مشوید. مثل شما مثل طیر غافل است که
 بر شاخه باغی در کمال اطمینان بسراید و
 بَغْتَةً صیاد اجل او را به خاک اندازد،

دیگر از نغمه و هیکل و رنگ او
 اثری باقی نماند. پس پند گیرید
 ای بندگان هوی.

﴿ای فرزند کنیز من﴾

لازال هدایت به اقوال بوده و این زمان
 به افعال گشته. یعنی باید جمیع افعال
 قدسی از هیکل انسانی ظاهر شود، چه
 که در اقوال کل شریکند و لکن افعال
 پاک و مقدّس مخصوص دوستان
 ماست. پس بجان سعی نمائید تا به افعال
 از جمیع ناس ممتاز شوید. کَذَلِکَ

نَصَحْنَاكُمْ فِي لَوْحٍ قُدُسٍ

مُنِيرٍ.

﴿ای پسر انصاف﴾

در لیلِ جمالِ هیکلِ بقا از عَقَبَةُ زمرّدی
 وفا به سدرهٔ منتهی رجوع نمود و
 گریست، گریستنی که جمیع ملاء عالین و
 کزّوبین از نالهٔ او گریستند. و بعد از سبب
 نوحه و ندبه استفسار شد، مذکور داشت
 که حَسْبُ الْأَمْرِ در عَقَبَةُ وفا منتظر ماندم
 و راحَةُ وفا از اهل ارض نیافتم و بعد
 آهنگ رجوع نمودم. ملحوظ افتاد

که حَمَامَاتِ قدسی چند در دست کِلَابِ
 اَرْضِ مبتلا شده‌اند. در این وقت حوریه
 الهی از قصر روحانی بی‌ستر و حجاب
 دوید و سؤال از اسامی ایشان نمود و
 جمیع مذکور شد الاّ اسمی از اسماء و
 چون اصرار رفت حرف اوّل اسم از
 لسان جاری شد. اهل غُرَفَاتِ از مَکَامِنِ
 عَزِّ خود بیرون دویدند و چون به حرف
 دوّم رسید جمیع بر تراب ریختند. در آن
 وقت ندا از مَکَمِّنِ قرب رسید زیاده بر
 این جائر نه. اِنَّا کُنَّا شَمَاءَ عَلٰی مَا
 فَعَلْتُمْ وَ حِیْنِیذِ کَانُوْا یَفْعَلُوْنَ.

﴿ای فرزند کنیز من﴾

از لسانِ رحمنِ سلسبیلِ معانیِ بنوش و از
 مَشْرِقِ بَیَانِ سَبْحَانُ اشراقِ انوارِ شَمْسِ
 تبیانِ من غیرِ سَتر و کتمانِ مشاهدهِ نما.
 تخمهایِ حکمتِ لَدُنِّمِ را در ارضِ
 طاهرِ قلبِ بیفشان و به آبِ یقینِ آتشِ ده
 تا سنبلاتِ علم و حکمتِ من سرسبز
 از بلدهٔ طیبهٔ انبات
 نماید.

﴿ای پسر هوی﴾

تا کی در هوایِ نفسانیِ طَیْرانِ نمائی. پر

عنایت فرمودم تا در هوای قدس معانی
 پرواز کنی نه در فضای وهم شیطانی.
 شانه مرحمت فرمودم تا گیسوی
 مشکینم شانه نمائی نه
 گلویم بخراشی.

﴿ای بندگان من﴾

شما اشجار رضوان منید، باید به اثمار
 بدیعهٔ منیعه ظاهر شوید تا خود و
 دیگران از شما منتفع شوند، لذا بر کل
 لازم که به صنائع و اکتساب مشغول
 گردند. این است اسباب غنا یا اولی

الْأَلْبَابِ وَإِنَّ الْأُمُورَ مُعَلَّقَةٌ بِأَسْبَابِهَا وَ
فَضْلُ اللَّهِ يُغْنِيكُمْ بِهَا وَاشْجَارُ

بی ثمار لائق نار بوده و

خواهد بود.

﴿ای بنده من﴾

پست‌ترین ناس نفوسی هستند که بی ثمر
در ارض ظاهرند و فی الحقیقه از اموات
محسوبند، بلکه اموات از آن نفوس

مُعْطَلَةٌ مُهْمَلَةٌ أَرْجَحُ عِنْدَ

اللَّهِ مَذْكُورٌ.

﴿ای بنده من﴾

بهترین ناس آنانند که به اقتراف تحصیل
 کنند و صرف خود و ذوی القربی
 نمایند حُبًّا لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ .

﴿ای دوستان من﴾

سراج ضلالت را خاموش کنید و مشاعلی
 باقیه هدایت در قلب و دل برافروزید که
 عنقریب صرّافان و جود در پیشگاه
 حضور معبود جز تقوای خالص نپذیرند
 و غیر از عمل پاک قبول ننمایند.

عروس معانی بدیعه که وِرای پرده‌های
 بیان مستور و پنهان بود، به عنایت الهی و
 الطاف ربّانی چون شعاع منیرِ جمالِ
 دوستِ ظاهر و هویدا شد. شهادت
 می‌دهم ای دوستان که نعمت تمام و
 حجت کامل و برهان ظاهر و دلیل ثابت
 آمد، دیگر تا همت شما از مراتب انقطاع
 چه ظاهر نماید. كَذَلِكَ تَمَّتِ النُّعْمَةُ
 عَلَيْكُمْ وَعَلَى مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ.